

We Lwowie, dnia 22. września 1905.

Aleg. 363

Sprawozdanie

Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego.

Wysoki Sejmie!

W sprawach, dotyczących szkolnictwa przemysłowego i przemysłu krajowego powziął Wysoki Sejm w minionej sesji sereg uchwał, a w szczególności na posiedzeniu z dnia 26. października 1904 w sprawie przemysłowych szkół uzupełniających:

1. Sejm przyjmuje sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłowych szkół uzupełniających, tudzież sprawozdanie c. k. Rady szkolnej krajowej o stanie tych szkół do wiadomości.

2. Sejm uznając pożyteczną dla kraju działalność tych zakładów, wyraża nadzieję, że Wydział krajowy i nadal dążyć będzie do zakładania ich wszędzie tam, gdzie tylko stosunki miejscowe na to dozwolą.

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby ciągle rozwijał działalność w kierunku umozężnienia ukończonym uczniom dalszego kształcenia się w rysunku zawodowym i o osiągniętych skutkach zdawał sprawę.

4. Sejm uznając chwilowe trudności zakładania kursów uzupełniających o kierunku handlowym, poleca Wydziałowi krajowemu, aby ważnej tej sprawy z uwagi nie spuszczał, kursy takie urządzał w miarę możliwości i ewentualne wyniki podawał do wiadomości Sejmu.

5. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby przez władze przemysłowe pierwszej instancyi nieustannie czuwał nad wydatnością i regularnością frekwencyi w wymienionych szkołach.

6. Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby przy Akademii handlowej we Lwowie utworzył kursy specjalne dla nauczycieli ludowych celem takiego ich wykształcenia, ażeby z korzyścią uczyć mogli na urządzać się mających uzupełniających kursach kandydów.

7. Opierając się na faktycznym pokrywaniu jednej trzeciej części kosztów utrzymania szkół przemysłowych uzupełniających w Galicyi ze Skarbu państwa w latach 1902 i 1903, oraz przyjmując do wiadomości oświadczenie c. k. Rządu, że skłonny jest nadal jak dotąd szkoły subwencyonować, — Sejm upoważnia Wydział krajowy do reorganizacji tych szkół na podstawie rozporządzenia c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty z dnia 24. maja 1898.

Następnie dnia 3. listopada 1904 w przedmiocie szkół zawodowych uchwalił Wysoki Sejm:

I Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 23. sierpnia 1904 L. 83 441, i dołączone do niego sprawozdanie z czynności krajowej Komisji dla spraw przemysłowych w zakresie szkół zawodowych.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd:

1. ażeby w zamian za nieaktywowany dotąd oddział ceramiczny przy państwowej szkole przemysłowej we Lwowie i w miejsce krajowej

szkoły garniearskiej w Kołomyi, przystąpił do utworzenia wyższego zakładu naukowego dla przemysłu ceramicznego we Lwowie;

2. ażeby przyznał wyższe dotacje ze Skarbu państwa na utrzymanie krajowych szkół zawodowych.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do przyznania Eustachemu Merunowiczowi, kierownikowi krajowej szkoły stolarskiej w Stanisławowie, dodatku osobistego w rocznej kwocie 600 K.

IV. Sejm wyznacza na wykończenie robót koło budowy gmachu na pomieszczenie krajowej szkoły stolarskiej w Kalwarii Zebrzydowskiej 6.300 K i wstawia kwotę tę do rubr. XII. wydatków funduszu krajowego na rok 1905.

V. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaopatrzenia wymienionej wyżej szkoły w mechaniczne urządzenie kosztem 32.000 K i do zaciągnięcia na ten cel pożyczki w kwocie 32.000 K w gotówce, oraz do wstawiania w coroczny budżet potrzebnej kwoty na oprocentowanie i umarżanie tej pożyczki.

VI. Na dokończenie budowy domu internatowego, mieszczącego zarazem mieszkania dla nauczycieli w krajowej szkole sukienniczej w Rakszawie wyznacza Sejm 5.000 K i wstawia kwotę tę do rubr. XII. wydatków funduszu krajowego na rok 1905.

VII. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaopatrzenia krajowej szkoły dla wyrobu zabawek w Jaworowie w maszyny pomocnicze kosztem 13.500 K i wstawia kwotę tę do rubr. XII. wydatków funduszu krajowego na rok 1905.

VIII. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby w porozumieniu z krajową Komisją dla spraw przemysłowych przeprowadził studia i zebrał materiały mogące posłużyć do ułożenia programu zakładania szkół zawodowych i program taki przedłożył Sejmowi we właściwym czasie.

Wreszcie na posiedzeniu z dnia 26. października 1904 w sprawie państwowych szkół przemysłowych i handlowych powziął Wysoki Sejm następujące uchwały:

1. Przyjmuje się do wiadomości sprawozdanie c. k. Rady szkolnej krajowej o stanie szkół państwowych przemysłowych i handlowych za rok 1902/1903.

2. Wzywa się c. k. Rząd ponownie o przyspieszenie budowy gmachu dla szkoły przemysłowej w Krakowie, na gruntach przez miasto ofiarowanych.

3. Wzywa się c. k. Rząd o zaprowadzenie w wyższej szkole przemysłowej w Krakowie kursu destylacji produktów naftowych.

4. Wzywa się c. k. Rząd o wybudowanie nowego gmachu dla szkoły przemysłowej we Lwowie, tymczasem zaś o rozszerzenie przynajmniej lokalności szkoły przemysłowej lwowskiej przez przynajęcie w domach prywatnych.

5. Wzywa się c. k. Rząd do rozszerzenia szkoły przemysłowej we Lwowie działem dla bronzowników i cyzelerów.

6. Wzywa się c. k. Rząd, aby przyspieszył starania o budowę gmachu na pomieszczenie szkoły zawodowej w Zakopanem i takiejże szkoły w Kołomyi, a zanim to nastąpi, o bezwzględne podwyższenie dotacji na najęcie lokalu, celem odpowiedniego umieszczenia szkoły zawodowej w Kołomyi.

7. Wzywa się c. k. Rząd o wydatniejsze dotowanie szkolnictwa przemysłowego w Galicyi i do rozszerzenia akcji na polu zakładania szkół zawodowych i rękodzielniczych.

8. Sejm wzywa c. k. Rząd:

a) ażeby przy przemysłowych szkołach państwowych we Lwowie i Krakowie bez redukcji dotychczasowej organizacyi tychże, urządził specjalne oddziały elektrotechniczne;

b) ażeby przystąpił do urządzenia stałych kursów dla palaczy i dozorców maszyn parowych, oraz dla maszynistów przy c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie;

c) ażeby przy c. k. Akademii handlowej we Lwowie utworzył jednoroczny kurs abiturjentów i dążył do tego również przy wyższej szkole handlowej w Krakowie;

d) ażeby uczniów wyższej szkoły przemysłowej w Krakowie w kierunku ulg co do służby wojskowej zrównał z uczniami wyższych gimnazyów.

Na ostatek powziął Wysoki Sejm na posiedzeniu dnia 3. listopada 1904 i dnia 12. listopada 1904 jeszcze następujące uchwały:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego na polu bezpośredniego działania, oraz sprawozdanie z czynności komisji krajowej dla spraw przemysłowych za czas od 1. stycznia 1903 do 30. czerwca 1904 do wiadomości.

II. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby na najbliższej sesji sejmowej przedłożył sprawozdanie z rozpoczętych przy pomocy krajowej Komisji dla spraw przemysłu badań co do dotychczasowych rezultatów bezpośredniej i pośredniej akcji kraju na polu przemysłem.

III Sejm poleca ponownie Wydziałowi krajowemu zbadanie sprawy reaktywowania Biura statystyki przemysłu.

IV. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu nieustawianie w usiłowaniach powołania do życia większych mechanicznych tkalni, któreby się stały centrami przemysłu tkackiego, w środowiskach tkackiego przemysłu domowego.

1. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał, które gałęzie przemysłu zasługują na korzystanie z ulg podatkowych autonomicznych a nie mogą korzystać z krajowej ustawy i przedłożył na najbliższą sesję projekt ewentualnego rozszerzenia ustawy.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby przy pomocy krajowej Komisji dla spraw przemysłu wygotował plan systematycznej akcji finansowej kraju, w którejby obok zaspakajania potrzeb samodzielnie zgłaszających się przemysłowców, przeznaczono wydatną pomoc na planowe powołanie do życia gałęzi przemysłu potrzebnych a możliwych w kraju.

3. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przy pomocy krajowej Komisji dla spraw przemysłu, oraz Centralnego Związku galicyjskiego przemysłu fabrycznego we Lwowie przeprowadził badania, jakimi sposobami dałoby się wdrożyć większą akcją, celem powołania do życia wielkiego przemysłu, skłonienia większych przemysłowców z poza granic kraju (przedewszystkiem z innych dzielnic, w których rozszerzył się przemysł), ażeby zakładali filie przemysłowe, lub przenieść chcieli swoje fabryki do Galicyi. O ile akcja ta przekraczałaby kompetencje i środki, jakie Wydział krajowy ma już dzisiaj do dyspozycji, winien Wydział krajowy przedłożyć wnioski na najbliższą sesję sejmową.

4. Sejm upoważnia Wydział krajowy, aby celem urzeczywistnienia programu w myśl wniosku 2. zawarł nową umowę z Bankiem krajowym, mocą której Bank krajowy zaliczałby fundusowi przemysłowemu w latach 1905, 1906 i 1907 kwoty do wysokości po 500.000 K rocznie, oraz w r. 1908 250.000 K na poczet dotacyi tego funduszu przemysłowego, z tem, że fundusz przemysłowy opłacać będzie Bankowi krajowemu procent od zaliczonych sum, zaś kapitał zacznie zwracać od roku 1909 w ratach nieprzekraczających 100.000 K z dotacyi na cele przemysłowe.

5. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przyspieszył przeprowadzenie badań, względnie rokowań, w sprawie powołania do życia — ewentualnie przy pomocy kraju, — Banku przemysłowego.

Z wykonania powyższych uchwał, tudzież z czynności swych w zakresie przemysłu krajowego zdaje Wydział krajowy sprawę w następującym przedłożeniu, przy czem jednak zaznacza, że w przedłożeniu tem ogranicza się do omówienia tych spraw o tyle tylko, o ile ich nie omówiła krajowa komisya dla spraw przemysłowych w dołączonem tu sprawozdaniu z swych czynności, dokonanych w okresie od 1. lipca 1904 do 30. czerwca 1905, lub też o ile one postąpiły do chwili zamknięcia niniejszego sprawozdania.

Aleg.
Sprawozda-
nie komisji
przemysłow-
wej.

Szkoły przemysłowe uzupełniające.

Opierając się na uchwale Wysokiego Sejmu, powziętej w dniu 26. października 1904 w sprawie przemysłowych szkół uzupełniających, a w szczególności na uchwale, przytoczonej pod 7. na wstępie niniejszego sprawozdania, przeprowadził Wydział krajowy reorganizację tych szkół na podstawie normalnego statutu, przepisanego dla tego rodzaju zakładów rozporządzeniem c. k. Ministerstwa oświaty, wydanem w porozumieniu z Wydziałem krajowym dnia 24. maja 1898.

Główną cechą tej reorganizacji jest zapewnienie normalnego funkcyonowania całego aparatu szkolnego przez wzmocnienie wydziałów szkolnych i przez ujednostajnienie planu naukowego. Jej odwrotną stroną zaś, to odpowiedzialność do pewnego stopnia funduszu krajowego, który ma pokrywać wszystkie wydatki, połączone z utrzymaniem szkoły bez względu na to, czy skarb państwa przyczyni się w całej pełni jedną trzecią do przewidzianych kosztów, jak również czy drugą trzecią pokrywają czynniki miejscowe.

Mając w kilkakrotnych oświadczeniach c. k. Rządu zapewnienie, że szkoły te, jak dotąd, tak i nadal będzie subwencyonował, że zatem przynajmniej z tej strony pokrycie jednej trzeciej części kosztów utrzymania jest zabezpieczone, poddał Wydział krajowy rewizji deklaracje, mocą których czynniki miejscowe zobowiązały się były swego czasu do przyczyniania się do kosztów utrzymania tych szkół.

Rezultatem tego było, iż w jednej miejscowości był Wydział krajowy zmuszony szkołę zwinąć, nie chcąc narażać funduszu krajowego na wydatki, do których nie jest obowiązany. Prestacya bowiem czynników miejscowych pozostawała daleko poza obowiązkową jedną trzecią, a rokowania o jej podwyższenie choćby do przybliżonej granicy, pozostały bez rezultatu.

W dalszym ciągu zwrócił się Wydział krajowy do czterech miast, posiadających szkoły tego typu, a przyczyniających się do kosztów ich utrzymania znacznie mniejszymi kwotami, aniżeli to unormowała uchwała Wysokiego Sejmu z dnia 5. maja 1900, wzywając je do podwyższenia prestacyi do przepisanej wysokości i oznajmiając zarazem, że byłby zmuszony wziąć pod rozwagę sprawę dalszego utrzymywania tych szkół, gdyby wezwanie to miało pozostać bez skutku.

Sprawa dalszego kreowania szkół tego typu, jak to zaleca uchwała Wysokiego Sejmu, pod 2. na wstępie przytoczona, nie postępuje skutkiem tego w tem tempie, jak tego sobie Wysoki Sejm życzy i jak zresztą wogóle ze względu na uznaną pożyteczność tych zakładów spodziewałyby się należało. Czynniki lokalne, w pierwszym rzędzie najbardziej w tem interesowane, nie zawsze okazują tyle zrozumienia, jak tego sprawa sama wymaga. Rokowania prowadzone od szeregu lat doprowadziły dziś w rezultacie do tego, że w ciągu roku 1904/5 przybyły dwie szkoły: w Kętach i w Starym Samborze. Rokowania z całym szeregiem miast i miasteczek zakończyły się ujemnie. Wobec tego opracowała krajowa komisya przemysłowa plan szkoły przemysłowej uzupełniającej niższego typu, odpowiedniej jej zdaniem dla mniejszych miasteczek, a wskazanej także i z tego względu, że koszt jej utrzymania byłby znacznie niższy, a tem samem dla tego rodzaju gmin pokrycie jednej trzeciej części dostępniejsze. Z propozycją tworzenia takich szkół odniosła się komisya do c. k. rządu, by uzyskać jego aprobatę a tem samem gotowość pokrywania ze skarbu państwa jednej trzeciej kosztów utrzymania. Dotąd jednak nie dał c. k. rząd w tej sprawie żadnej odpowiedzi.

Do istniejących od szeregu lat dwóch kursów handlowych przybył trzeci w Jarosławiu. Atoli tak frekwencya, jak i ogólny postęp frekwentantów były tego rodzaju, że właściwie wypadało kurs ten zamknąć. Mimo to jednak zaproponowała Rada szkolna krajowa, by Wydział krajowy na próbę kurs ten jeszcze i na bieżący rok szkolny zatrzymał, atoli bez otwierania drugiego roku nauki, jakby to z porządku rzeczy wynikało, lecz z zatrzymaniem tylko pierwszego roku. Do wniosku tego Wydział krajowy się przychylił i na pozostawienie kursu na rok bieżący rodzajem próby zezwolił.

Bliższe szczegóły, dotyczące frekwencji i samej nauki w tych szkołach, zawiera dołączone sprawozdanie krajowej komisji dla spraw przemysłowych i zamieszczone tam sprawozdanie c. k. inspektora dla tej kategorii szkół p. A. Stefanowicza.

Szkoły
przemysłowe
zawodowe.

Ilość szkół przemysłowych zawodowych nie uległa w ciągu roku przedmiotowego żadnej zmianie, nastąpiła tylko mała zmiana w ich rozmieszczeniu. Mianowicie szkoła koszykarska w Jurkowie, umieszczona tam nieodpowiednio, została przeniesiona do Brzezowca, wsi położonej tuż przy powiatowym mieście Brzesko. Ze zmianą siedziby zmieniła się też osoba kuratora. Jest nim poseł do Sejmu i prezes rady powiatowej brzeskiej, p. J. Götz Okocimski. Natomiast dwie szkoły, a mianowicie koszykarska w Rudkach i tkacka w Wilamowicach, przeszły pod czasowy zarząd, pierwsza wydziału powiatowego w Rudkach, druga krajowego związku przemysłowego. O powodach tego czasowego oddania zarządu znajdują się bliższe szczegóły w dołączonym sprawozdaniu krajowej komisji przemysłowej.

Za kredyty, przyzwolone uchwałami Wysokiego Sejmu z dnia 3. listopada 1904 pod V. i VIII. na wstępie sprawozdania przytoczonymi, zaopatrzone szkołę stolarską w Kalwarii i szkołę dla wyrobu zabawek w Jaworowie w urządzenie mechaniczne, względnie w maszyny pomocnicze. Urządzenia te przyczyniają się niepomniernie do rozwoju obu tych szkół, które będąc w siedlisku pierwsza przemysłu stolarskiego, druga przemysłu zabawkarskiego, wpłyną też niewątpliwie bardzo dodatnio także i na podniesienie się tych gałęzi przemysłowych.

Rodzajem próby urządził Wydział krajowy w tym roku na wniosek krajowej komisji przemysłowej centralny kurs koszykarstwa we Lwowie przez 6 miesięcy a to celem przeprowadzenia z instruktorami istniejących szkół koszykarskich uzupełniającego kursu rysunkowego, tudzież celem wprowadzenia pożądanych zmian w formach wyrobów koszykarskich, dotychczas w szkołach produkowanych, wreszcie celem obznajomienia i wyuczenia powołanych instruktorów nowych dotąd przez nich nieznanym form.

Wyniki tego sześciomiesięcznego kursu były tak dodatnie, a wykonane na nim roboty odznaczały się tak dokładnym wykończeniem, poprawnością rysunku i nowością form, że Wydział krajowy postanowił nie poprzestać na tej próbie, lecz kurs ten już odpowiednio zorganizowany stosownie do wniosków komisji przemysłowej ponawiać stale w szeregu następujących lat.

Kwotę potrzebną na utrzymanie tego kursu w roku przyszłym wstawił Wydział krajowy do poz. 432. preliminarza wydatków funduszu krajowego na r. 1906 i o jej przyzwolenie niniejszem uprasza

Resztę szczegółów, odnoszących się do szkół zawodowych i kursów wędrownych, znajdzie Wysoki Sejm w dołączonym sprawozdaniu krajowej komisji dla spraw przemysłowych. Tu Wydział krajowy nadmieniam jeszcze, że wezwanie Wysokiego Sejmu, skierowane do c. k. rządu, a domagające się wyższych dotacyi ze skarbu państwa na utrzymanie krajowych szkół zawodowych nie odniosło dotąd skutku, dlatego też Wydział krajowy pozwala sobie wezwanie to w końcowych wnioskach Wysokiemu Sejmowi ponownie do uchwały zalecić.

Kuraterya krajowej szkoły sukienniczej w Rakszawie, a podzielać zupełnie jej zapatrywania także i krajowa Komisya dla spraw przemysłowych przedstawiły Wydziałowi krajowemu wniosek na wyjednanie u Wysokiego Sejmu zezwolenia na stabilizację obu wermistrzów tej szkoły Jana Trojnarą i Józefa Wiecha.

Wydział krajowy nzwględniając motywę, przytoczone na poparcie tego wniosku, przychylił się do tego i przedstawia Wysokiemu Sejmowi w końcowym ustępie do uchwały zezwolenie na stabilizację obu wermistrzów w szkole rakszawskiej zatrudnionych.

Obaj wykształceni kosztem funduszu krajowego powołani zostali dnia 25. sierpnia 1893 w dotychczasowym charakterze do służby krajo-

wej. Przez przeciąg dwunastoletniej nieprzerwanej służby złożyli dowody uzdolnienia w zawodzie i wielkiej pilności w wykonywaniu poruczonych im obowiązków, zwłaszcza w ciągu dwóch prawie lat, kiedy to szkoła, pozbawiona kierownika, wyłącznie na nich spoczywała.

Z tych samych powodów uznał Wydział krajowy za wskazane, przedłożyć Wysokiemu Sejmowi wniosek także na stabilizowanie kierowniczkę kraj. szkoły hafeiarskiej w Makowie, panny Ewy Antonowicz. Powołana do służby krajowej dnia 14 lutego 1896, pełni swe obowiązki nieprzerwanie blisko lat dziesięć, a pełni je ku zupełnemu zadowoleniu Wydziału krajowego i z wielką korzyścią tak dla zakładu, w którym jest czynną jak wogóle dla miejscowej ludności, oddającej się tej gałęzi przemysłu, której i robotę wynależć i zbyt dla wykończonych wyrobów zapewnić zdołała.

Sprawa utworzenia w Tarnopolu państwowej szkoły ślusarstwa maszynowego nie postąpiła do chwili zamknięcia niniejszego sprawozdania. Kwestya dostarczenia odpowiedniego budynku na pomieszczenie tej szkoły nie została dotąd jeszcze załatwioną. Obliczona początkowo przez c. k. rząd, potrzebna na ten cel kwota 100.000 K, zapewniona datkami funduszu krajowego i interesowanych czynników, okazała się po wypracowaniu planów i kosztorysu o wiele za małą.

Wobec tego Wydział krajowy wezwał czynniki miejscowe t. j. radę gminną, radę powiatową i tamtąjszą kasę oszczędności do oświadczenia się, czy i o ile byłyby skłonne brakującą resztę około 30.000 K wynoszącą pokryć. O ile z pisma Magistratu, przedłożonego Wydziałowi krajowemu w połowie sierpnia b. r., wnosić można, rozdziela wymienione czynniki powyższą kwotę między siebie. Ze jednak czynniki te idąc w swej ofiarności do najdalszych granic, stawiają przy tej sposobności znów od siebie pewne warunki, o których niewiadomo, czy je c. k. rząd przyjmie, trudno dziś wogóle przewidzieć, jak długo jeszcze te rokowania potrwać i kiedy ostatecznie przyjdzie do budowy gmachu na pomieszczenie szkoły, a tem samem i do otwarcia szkoły.

O niedojściu do skutku sprawy utworzenia w Tarnopolu szkoły stolarskiej zdał Wydział krajowy sprawę w swem sprawozdaniu z czynności departamentu II.

Krajowa
mechaniczna
stacya
doświadczalna
we
Lwowie.

W myśl statutów stacyi okresy jej czynności stanowią lata szkolne, i w roku 1904/5 t. j. od d. 15. lipca 1904 po d. 15. lipca 1905 wykonano w niej następujące badania:

1. *Badania piasku.* Badano trzy rodzaje piasku dla stron prywatnych i wykonano jedno obszerne badanie porównawcze różnych piasków dla celów naukowych. W tym celu sortowano piasek dokładnie, i badano wpływ różnej grubości ziarn piasku i mieszanin tychże na wytrzymałość okazów cementowych, wyrobionych z tego samego cementu a różnych odmian piasku. Badano przy tem kąat sypania się danego piasku chcąc znaleźć związek między tym kąatem, a własnościami piasku.

Potrzebnych ilości cementu dostarczyła bezpłatnie c. k. Dyrekcyja kolei państwowych we Lwowie.

2. *Badanie naturalnych i sztucznych kamieni.* Wykonano: dziewięć badań rodzajów sztucznego kamienia jako materiału posadzkowego pod względem zużywania się powierzchni, sześć badań okazów kamienia naturalnego mającego służyć do celów budowlanych lądowych i wodnych; dwa badania naukowe:

a) wyznaczenie stałych współczynników zużywania się kamienia jako materiału brukowego, na różnych promieniach tarczy przy maszynie Bauschingera;

b) wyznaczenie wytrzymałości na zgniecenie alabastru, dostarczonego przez profesora geologii c. k. Szkoły Politechnicznej, która podobnie jak w latach poprzednich wspierała pracę stacyi przez uprzejme oznaczenie petrograficzne gatunków badanych kamieni naturalnych.

Nadto na żądanie stron obrabiano kostki kamienne dla wyznaczenia wytrzymałości przedłożonych okazów kamiennych.

3. *Badanie cegieł.* Wyznaczono ciężar gatunkowy trzech rodzajów cegieł i zapraw służących do budowy kominów fabrycznych, tudzież badano ciężar gatunkowy, porowatość, wytrzymałość i t. p. własności cegły, mającej być użytą do budowy kościoła.

4. *Badanie żelaza.* Wykonano naukowe badanie wytrzymałości na ciągnięcie żelaznych sztabek, wyciętych z rur kopalnianych, które pękały przedwcześnie przy wykonanych w kopalni próbach wytrzymałości rury na ciśnienie wody; — c. k. Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie zamówiła badanie szyn przeznaczonych dla linii Lwów-Bełzec.

5. *Analizy chemiczne.* Za pośrednictwem stacyi, lub w związku z jej badaniami zażądano jednej analizy węgla kamiennego, jednej węgla brunatnego, jednej gipsu naturalnego i jednej lanego żelaza.

Za powyższe badania pobrano taksy w kwocie 1.102 K, za obróbkę kamienia 165 K 50 g; razem więc przychód wynosił 1.267 K 50 g.

Oprócz wyszczególnionych tu prac odbywał kierownik stacyi w jej lokalu dla słuchaczy c. k. Szkoły Politechnicznej, zapisanych na mechanikę techniczną, specjalne wykłady, objaśniane licznymi doświadczeniami, o ile przedmiotem wykładu były badania materiałów budowlanych i konstrukcyjnych.

Pożądane bardzo przyjmowanie słuchaczy Szkoły Politechnicznej na trzymiesięczną praktykę w stacyi, nie było możliwem, ze względu na to, że stacyi brakuje osobnej seryi maszyn i przyrządów, któreby można powierzać niedoświadczonym eksperymentatorom.

Biuro statystyki przemysłu.

Wśród uchwał, powziętych przez Wysoki Sejm dnia 3. listopada 1904, a przytoczonych na początku niniejszego sprawozdania, uchwałą pod III. polecił Wysoki Sejm ponownie Wydziałowi krajowemu zbadanie reaktywowania biura statystyki przemysłu. Po wysłuchaniu opinii krajowej Komisji dla spraw przemysłowych, zamieszczonej jako alegat IX. do sprawozdania tejże Komisji, postanowił Wydział krajowy wystąpić przed Wysokim Sejmem z wnioskiem na utworzenie takiego biura przy Komisji przemysłowej. W przekonaniu jednak, że biuro to przynajmniej w początkach swego istnienia nie będzie potrzebowało tak znacznego aparatu, jaki chciała mieć Komisya przemysłowa, ogranicza też Wydział krajowy i liczbę personalu w tem biurze zatrudnionego, redukuje jego wynagrodzenie do właściwej na początek miary, słowem oznacza cały na ten cel potrzebny wydatek na 5.600 K rocznie. Kwota ta posłużyłaby na pokrycie płacy referenta statystycznego, pomocnika kancelaryjnego oraz kosztów biurowych. Przy końcu sprawozdania przedkłada Wydział krajowy odpowiedni wniosek.

Łącznie z powyższą uchwałą powziął Wysoki Sejm jeszcze dwie: jedną polecającą Wydziałowi krajowemu nieustawianie w usiłowaniach powołania do życia większych tkalni mechanicznych, a drugą polecającą zdanie na najbliższej sesyi sprawy z rozpoczętych przy pomocy Komisji przemysłowej badań o dotychczasowych rezultatach akcyi kraju na polu przemysłowem.

Co do pierwszej sprawy, to ją szczegółowo omawia krajowa Komisya dla spraw przemysłowych w swem sprawozdaniu na str. 17 i 18; co do drugiej zaś, to powody jej niewykonania znajdują się podane również w powołanem sprawozdaniu na str. 21.

Stały fundusz przemysłowy.

Z mocy upoważnienia, otrzymanego od Wysokiego Sejmu w uchwale z dnia 29. października 1903, zawarł był Wydział krajowy z Bankiem krajowym umowę, mocą której miał Bank krajowy zaliczać fundu-

szowi przemysłowemu w latach 1904—1907 po 250.000 K rocznie, razem tedy 1.000.000 K, zwrotnych począwszy od roku 1908 w dziesięciu równych ratach rocznych po 100.000 K z dotacyi, jaką Wysoki Sejm przeznaczył dla funduszu przemysłowego. Zarazem miał fundusz przemysłowy opłacać Bankowi krajowemu od każdorazowej sumy dłuższej taki procent, jaki opłacają Bankowi stowarzyszenia zarobkowe i gospodarze.

Uchwałą z 12. listopada 1904, przytoczoną na wstępie pod 4., upoważniony został Wydział krajowy do zawarcia nowej z Bankiem umowy o zaliczenie funduszowi przemysłowemu 2.000.000 K w miejsce pierwotnego miliona.

W myśl tego upoważnienia przyszła do skutku umowa, mocą której Bank krajowy zaliczy funduszowi przemysłowemu prócz zaliczowanych już z tytułu pierwotnej umowy 250.000 K w roku 1904 jeszcze 1.500.000 K w trzech równych ratach rocznych 1905—1907 i 250.000 K w r. 1908; razem tedy 2.000.000 K. Dług ten, oprocentowany w sposób podany w pierwotnej umowie, zwróci fundusz przemysłowy w 20 równych ratach rocznych, licząc od roku 1909, z dotacyi, jaką Wysoki Sejm na jego uposażenie przeznaczą.

Z wykonania innych uchwał, na temże posiedzeniu z dnia 12. listopada 1904 powziętych, a w początku sprawozdania pod 1., 2., 3. i 5. przytoczonych, zdaje Wydział krajowy oddzielnie sprawę co do uchwały *ad 1.* — O rozpoczęciu zaś badań, wskazanych uchwałami pod 2., 3. i 5., donosi krajowa Komisya przemysłowa w swem sprawozdaniu.

Inne
sprawy.

Uchwałą z dnia 11. listopada 1904 wezwał Wysoki Sejm c. k. rząd, aby przejął na etat państwa wyższą szkołę handlową w Krakowie, a Wydziałowi krajowemu polecił, aby wdrożył w tej sprawie z c. k. rządem rokowania.

Wynikiem tych rokowań było oświadczenie p. Ministra oświaty, iż po porozumieniu się z p. Ministrem skarbu nie może ku swemu ubolewaniu odstąpić od stanowiska dawniej w tej sprawie zajętego.

Natomiast oświadcza p. Minister oświaty gotowość udzielenia jak najdalej sięgającego poparcia materyalnego za pomocą subwencji ze skarbu państwa, jeżeliby czynniki lokalne zastosowały się ściśle do wymagań c. k. Ministerstwa, wyrażonych w całym szeregu pism, wystosowanych do kuratoryi tej szkoły.

W końcu zwrócił jeszcze p. Minister oświaty uwagę na tę okoliczność, że szkole tej nie przysługuje tytuł Akademii handlowej, używany w sprawozdaniu sejmowej Komisyi przemysłowej.

Uchwałą z dnia 11. listopada 1904 przekazał Wysoki Sejm Wydziałowi krajowemu petycję gminy m. Krakowa o podwyższenie subwencji, przyznanej uchwałą sejmową z 4. maja 1900 na budowę Akademii handlowej, oraz petycję gminy m. Lwowa w przedmiocie pokrycia części kosztów budowy gmachu muzeum przemysłowego z poleceniem przedstawienia na najbliższej sesyi sejmowej odpowiednich wniosków i ewentualnego uwzględnienia przy budżecie na rok 1906. Mimo całej życzliwości dla tych spraw nie mógł Wydział krajowy wystąpić już w tym roku wobec Wysokiego Sejmu z przychylnemi wnioskami wobec niedoboru, jakim zamknął preliminarz budżetu na rok 1906.

Uchwałą z dnia 3. listopada 1904 Wysoki Sejm, uznając dodatnią działalność krajowego Związku przemysłowego, polecił Wydziałowi krajowemu, aby zbadał, do jakiej wysokości krajowy fundusz przemysłowy może poręczyć za kredyt, któryby Bank krajowy udzielił Związkowi na podkład towarów złożonych w magazynach, faktur i listów przewozowych. Stosownie do wyników badań miał Wydział krajowy upoważnienie do ustanowienia poręki do wysokości 300.000 K.

Pragnąc rzecz tę w myśl powyższego polecenia zbadać, wezwał Wydział krajowy za pośrednictwem Komisji przemysłowej Związek do przedstawienia szczegółów zamierzonej akcji, dla której ten kredyt byłby potrzebnym i wogóle do dostarczenia odpowiednich dat i wyjaśnień.

Mimo blisko całorocznego upływu czasu nie dał Związek w tej sprawie żadnej odpowiedzi.

Na podstawie powyższego przedłożenia i na podstawie sprawozdania krajowej Komisji dla spraw przemysłowych, której wnioski Wydział krajowy przyjmuje, Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z czynności w zakresie przemysłu krajowego i dołączone do niego sprawozdanie krajowej Komisji dla spraw przemysłowych.

II. Sejm wzywa c. k. Rząd:

1. ażeby ze skarbu państwa przyznał wyższe dotacje na utrzymanie krajowych szkół zawodowych;

2. ażeby dla kursów majsterskich i wędrownych, urządzanych z ramienia c. k. Ministerstwa handlu, starał się o nauczycieli władających dokładnie językiem krajowym;

3. ażeby przy stawianiu nowego gmachu dla państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie uwzględniono pomieszczenie w nim oddziału ceramicznego i urządzono go jako wyższy zakład naukowy dla wszystkich ważnych dla kraju działów ceramiki użytkowej i artystycznej;

4. ażeby przy przemysłowych szkołach państwowych we Lwowie i Krakowie bez redukcji dotychczasowej ich organizacji urządził specjalne oddziały elektro-techniczne;

5. ażeby przystąpił do urządzenia stałych kursów dla palaczy i dozorców maszyn parowych oraz dla maszynistów kolejowych przy c. k. szkole politechnicznej, lub państwowej szkole przemysłowej we Lwowie;

6. ażeby przy akademii handlowej we Lwowie utworzył t. zw. jednoroczny kurs abiturjentów dla aspirantów bankowych i dążył do tego również przy wyższej szkole handlowej w Krakowie.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy, aby stabilizował na dotychczasowych posadach:

a) Jana Trojnarą, fachowego instruktora w krajowej szkole sukienniczej w Rakszawie ze stałą płacą tysiąca ośmiuset koron rocznie prócz mieszkania w naturze;

b) Józefa Wiecha, fachowego instruktora w tejże szkole ze stałą płacą tysiąca ośmiuset koron rocznie prócz mieszkania w naturze;

c) Ewę Antoniewiczównę, kierowniczkę krajowej szkoły hafciarskiej w Makowie ze stałą roczną płacą tysiąca czterystu czterdziestu koron prócz mieszkania w naturze, ewentualnie ryczałtu 200 K;

oraz przyznał im prawo do emerytury na równi z innymi stabilizowanymi urzędnikami krajowymi, wymienionymi w §. 12. ust. 2. lit. b) statutu emerytalnego, uchwalonego przez Sejm dnia 21. stycznia 1889, tudzież z zastosowaniem uchwały sejmowej z dnia 3. stycznia 1874 i pod warunkami tą uchwałą określonymi wymierzał:

a) Janowi Trojnarowi i Józefowi Wiechowi trzy pięciolecia po 180 K rocznie;

b) Ewie Antoniewiczównie trzy pięciolecia po 160 K rocznie.

Służba policzalna do emerytury poczyną się liczyć od dnia przyjęcia do służby krajowej, do pięcioleci zaś od uchwały sejmowej.

IV. Sejm upoważnia Wydział krajowy do utworzenia przy krajowej Komisji dla spraw przemysłowych biura statystyki przemysłu i ustanawia dla tego biura prowizorycznie posadę referenta statystycznego z poborami adjunkta conceptowego, przeznaczając nadto w rubr. XII. wydatków kwotę 1.200 K na pomoc kancelaryjną w tem biurze, a 1.000 K ryczałtu na pokrycie kosztów potrzebnych badań, zwołanych ankiet i t. p.

**Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.**

Marszałek krajowy:
St. Badeni, w. r.

Sprawozdawca:
Dr. Władysław Jahl, w. r.
Członek Wydziału krajowego.

SPRAWOZDANIE

z czynności

KOMISYI KRAJOWEJ

dla spraw przemysłowych

za czas od 1. lipca 1904 do 30. czerwca 1905.

W myśl postanowienia §. 17. statutu zdaje niniejszem Komisya kraj. dla spraw przemysłowych sprawę z czynności swych za czas od 1. lipca 1904 do 30. czerwca 1905.

W składzie osobowym Komisji zaszła w tym czasie tylko jedna zmiana; ustąpił powołany przez Komisję prof. Edgar Kovats, który również należał do stałego komitetu szkolnego Komisji. W miejsce prof. Kovatsa wybrała Komisya na posiedzeniu z dnia 27. listopada r. z. p. Antoniego Pawłowskiego, Dyrektora Akademii handlowej we Lwowie, przydzielając go równocześnie do stałego Komitetu szkolnego. Skład obecny Komisji jest więc następujący:

Przewodniczący J. E. Stanisław hr. Badeni, Marszałek krajowy.

Zastępcy przewodniczącego: Władysław hr. Zamoyski, Jan Rotter, dr. Władysław Jahl.

Członkowie: Leopold Baczewski, dr. Artur Benis, Wojciech Biechoński, Ignacy Drewnowski, Jan Franke, Tadeusz Fiedler, August Gorayski, dr. Henryk Kolischer, dr. Luliusz Leo, Bernard Liban, Andrzej ks. Lubomirski, Józef Makusch, Michał Michalski, Teofil Merunowicz, Arnulf Nawratil, Bronisław Pawlewski, Antoni Pawłowski, Dr. Stanisław Rittel, Dr. Tadeusz Rutowski, Karol Schayer, August Sołtyński, Antoni Stefanowicz, Gustaw Steingraber, Dr. Władysław Stesłowicz, Dr. Henryk Szarski, Włodzimierz Szuchewicz, Narcyz Ulmer, Józef Wczelak, Dr. Józef Wereszczyński, Edmund Zieleniewski, Dr. Alfred Zgórski, Bolesław Zardecki.

W składzie stałego komitetu szkolnego zaszła prócz ubytku prof. E. Kovatsa jeszcze ta zmiana, że p. Ignacy Drewnowski, wskutek wyjazdu ze Lwowa, złożył mandat do komitetu, nie przestając być członkiem komisji. Na miejsce przezeń opróżnione wybrała komisya członkiem stałego komitetu szkolnego prof. Tadeusza Fiedlera.

Skład obu komitetów stałych przedstawia się obecnie, jak następuje:

a) do komitetu dla spraw szkolnych należą pp. J. Franke, T. Fiedler, M. Michalski, A. Nawratil, A. Pawłowski, A. Stefanowicz, A. Sołtyński, W. Szuchewicz;

b) do komitetu dla spraw przemysłowych i handlowych pp. W. Biechoński, I. Baczewski, ks. A. Lubomirski, dr. W. Stesłowicz, G. Steingraber, J. Wczelak, E. Zieleniewski, dr. A. Zgórski.

Komisya odbyła w czasie sprawozdawczym trzy posiedzenia pełne, a to w dniach 27. listopada 1904, 12. marca 1905 i 25. czerwca 1905.

Komitety stałe odbyły w tym czasie 21 posiedzeń, a mianowicie: komitet dla spraw szkolnych 13, komitet dla spraw przemysłowych i handlowych 8 posiedzeń. Prócz tego zbierały się i obradowały przygodne komisje dla spraw specjalnych.

Przechodzimy obecnie do działań szczegółowych.

I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.

Po koniec roku szkolnego 1903/4. liczono szkół przemysłowych uzupełniających, tak jak w roku poprzednim 51. Cyfra ta zmieniała się dopiero z początkiem roku szkolnego 1904/5. Przybyły mianowicie dwie nowe szkoły, a to w Kętach i w Starym Samborze, ubyla natomiast jedna szkoła, tj. w Sądowej Wiszni, którą Wydział krajowy, z powodu nadzwyczaj niskich świadczeń miejscowych na jej utrzymanie a niemożności uzyskania wyższych, ujrzał się zniewolonym zamknąć. Bieżący rok szkolny, zakończony w połowie maja, wykazuje już zatem 52 szkół. Do tej liczby przy-

będzie z najbliższym rokiem szkolnym zatwierdzona już w swej organizacji szkoła przemysłowa uzupełniająca w Turce. Dalsze rokowania, toczą się o założenie szkół nowych w Jaworowie, Krzeszowicach, Leżajsku i Trembowli. W przewidywaniu, że rokowania te doprowadzą do pożądanego celu, przedstawiono c. k. rządowi wnioski o przyznanie subwencji ze skarbu państwa na te nowe szkoły i wstawiono do preliminarza krajowego ryczałt, z któregooby one, w razie dojścia do skutku organizacji, mogły być i przez kraj subwencyonowane.

Prócz tego rokowała Komisya z miastami Gródek, Kalwarya, Mościska i Rady mno o założenie szkół przemysłowych uzupełniających, lecz jak dotąd bez skutku, gdyż Kalwarya nie dała ostatecznej odpowiedzi, a inne trzy miasta odraczają założenie szkół przemysłowych uzupełniających na później, do lepszego ukształtowania się stosunków finansowych.

Al. I. Koszt utrzymania szkół przemysłowych uzupełniających w r. 1904, zestawiono w załączonym tu \cdot / wykazie na podstawie preliminarzy. Wynika z tego wykazu, że na utrzymanie rzeczonych szkół wypadało ze źródeł miejscowych, jak gminy, fundacje, Kasy oszczędności, towarzystwa zaliczkowe, Rady powiatowe, Izby handlowe i inne 61.993 K, z funduszków krajowych 64.976 K, ze Skarbu państwa 64.567 K, łącznie 191.536 K. Na objęte wykazem szkoły i na nowo projektowane domagała się Komisya od c. k. Rządu na r. 1904 zasiłków w łącznej kwocie 69.247 K, Faktycznie wyłaconą przez c. k. Rząd suma zasiłków wynosiła jednak tylko 68.000 K. była zatem o 1.247 K niższą. Gdy jednak nie wszystkie nowo projektowane szkoły weszły w życie, te trzy zaś, które zostały zorganizowane, otwarto dopiero w jesieni r. z. — przeto nie zaszła potrzeba pokrywania ubytków przez okrojenie powyższe spowodowanych. Dodać jeszcze należy, że w sumie przyznanych przez c. k. Rząd zasiłków znalazła się po raz pierwszy kwota ryczałtowa 1.500 K na zakupno środków naukowych dla szkół uzupełniających, którą do rąk Inspektora szkół A. Stefanowicza asygnowano.

Al. II. Szczegółowe daty, dotyczące się frekwencji w szkołach przemysłowych uzupełniających w roku szkolnym 1903/4, zestawione są na podstawie sprawozdania, udzielonego Wydziałowi krajowemu, przez Radę szkolną krajową w dołączonym tu \cdot / wykazie. Wynika z nich, że liczba uczniów zapisanych wynosiła 5.926 i była w porównaniu z rokiem poprzednim 456 niższą; uczniów takich, którzy do końca roku pozostali, było 4.806, tj. o 723 mniej; średnio uczęszczających liczono, tak jak w roku poprzednim 68%, a cel nauki osiągnęło 3.578 (o 249 mniej), tj. 74,5% uczniów uczęszczających a 60% ogółu uczniów zapisanych.

Na wykazane powyżej obniżenie cyfr frekwencji wpłynęło głównie zarządzenie Rady szkolnej krajowej, którem czas nauki, z wielką dla teje korzyścią, przeniesiony został na wcześniejsze godziny wieczorne, z czem ze swej strony nie chcieli się godzić pracodawcy uczniów. W tej mierze pisze krajowy Inspektor szkół przemysłowych, p. A. Stefanowicz w sprawozdaniu swem, co następuje:

„Przeniesienie czasu nauki na wcześniejsze godziny wieczorne, które Rada szkolna krajowa zarządziła w myśl rozporządzenia ministryalnego z dnia 17. marca 1903, było w przeciągu ubiegłego roku szkolnego przeszkodą frekwencji, której dotychczas nie można jeszcze w zupełności usunąć. Wprawdzie całe nauczycielstwo uznało to nowe zarządzenie za niezmiernie dla nauki korzystne, a uczniowie szkół uzupełniających powitali je z radością, ale w kołach interesowanych majstrów i pryncypałów wywołało ono niezadowolenie, będące wyraźnym dowodem, jak jednostronne i egoistyczne stanowisko zajmują rzemieślnicy i przemysłowcy, obstając przy zachowaniu dotychczasowych, późniejszych godzin nauki. Zrazu zdawało się, że zmiana odbędzie się spokojnie; kiedy jednak lwowskie stowarzyszenia rzemieślnicze oświadczyły się przeciw nowym zarządzeniom, a w objawach protestu posunęły się tak daleko, że uczniom utrudniano, albo wprost zabraniano uczęszczania do szkoły, musiały te zajścia w stolicy kraju oddziaływać także na spokojniejsze stosunki na prowincyi i pociągnąć za sobą powszechne zaniedbanie frekwencji i porządku szkolnego.

Ofiara z czterech godzin pracy na tydzień w czterech wieczorkach nauki na korzyść wykształcenia uzupełniającego uczniów, wydała się za ciężką pryncypałom! Nie wahał się też wbrew postanowieniom (§§. 75 a), 100 i 137 ustawy przemysłowej swym uczniom wprost zabraniać uczęszczania do szkoły.

Mimo tych znacznych trudności zdołała Rada szkolna krajowa osłabić i zniweczyć nieprzychylnie szkole agitacje i podtrzymać frekwencję, która jednak w szkołach lwowskich nie doszła już do tej wysokości jak w roku poprzednim“.

„Co do frekwencji — pisze dalej w swem sprawozdaniu Radca A. Stefanowicz należy jeszcze tę ujemną stronę zaznaczyć, że liczba uczniów w II. klasie kursu prze-

mysłowego jest niemal wszędzie, w stosunku do liczby uczniów innych klas, zanadto małą. Tłómaczy się to okolicznością, że §. 75 a) ustawy przemysłowej postanawia, iż przedsiębiorcy przemysłowi mają obowiązek pozostawić robotnikom przemysłowym czas na naukę aż do ukończenia 18 lat życia; gdy zaś znaczna część młodzieży terminatorskiej wiek ten już w I. klasie kursa przemysłowego osiąga lub przekracza — przestaje uczeń z ukończonym 18-tym rokiem życia uczęszczać do szkoły, pomimo, że nauki w niej nie ukończył. Jest to złe, któremu w dobre zrozumianym interesie własnym i pracodawcy i korporacje przemysłowe powinny przeciwdziałać, bo właśnie dopiero II. klasa przemysłowa, gdzie i rysunki zawodowe i wiadomości ze stylistyki i rachunkowości przemysłowej szerzej są traktowane, stanowią najważniejszą dla ucznia część nauki, bez której całe jego i tak już skromne wykształcenie, musi być niedostateczne⁴.

Tę samą stronę ujemną w uczęszczaniu do szkół przemysłowych uzupełniających, zauważyła również komisya w dochodzących ją sprawozdaniach o stanie zapisów na rok szkolny 1904/5. Przekonano się n. p., że w Rzeszowie na 85 uczniów zapisanych znalazło się tylko 10 w II. klasie przemysłowej, w Tarnowie na 88 uczniów 18, w Bochni na 90 uczniów 16, w Buczaczu na 92 uczniów 18, w Brodach na 71 uczniów 18, w Kołomyi I. na 105 uczniów 17, w Kołomyi II. na 143 uczniów 22, w Krośnie na 42 uczniów 8, w Tarnopolu na 85 uczniów 12, w Wieliczce na 65 uczniów 11 itd., t. j. przeciętnie zaledwie 17%. Widząc w tym stosunku uczniów najwyższej klasy do ogółu uczniów zapisanych tę złą stronę, że właśnie na ostatnim roku nauki, do którego pod względem przemysłowym, względnie zawodowym największą przywiązuje się wagę, jest udział uczniów bardzo mały, odniosła się Komisya do Rady szkolnej krajowej o poczynienie stosownych kroków, ażeby tej złej stronie zapobiedz. Komisya wskazuje przytem, że w interesie młodego pokolenia rękodzielników i przemysłowców byłoby wskazaniem, ażeby już to środkami przynaglającymi ze strony władz przemysłowych — o ile uczeń może być w myśl ustawy przemysłowej do dalszej nauki przynaglony — już to odwołaniem się do dobrej woli pracodawców i przedstawieniem im niekorzyści, jakie z nieukończenia nauki przemysłowej dla ucznia wynikają, starać się frekwencyę drugiej klasy przemysłowej w szkołach uzupełniających podnieść. Stopień wiadomości, do jakiego dochodzi uczeń rękodzielniczy, kończący z dobrym postępem szkołę przemysłową dwuklasową, uważa komisya za bardzo skromny, i pragnęłaby, ażeby w ślad za innymi krajami, tworzono w większych miastach szkoły uzupełniające o trzech klasach kursu przemysłowego. Tymczasem byłoby to niemożliwym, gdyby się frekwencya drugiej klasy przemysłowej tych szkół nie podniosła i należałoby wówczas wziąć poważnie pod rozważę, czy wynik ostateczny nauki w szkołach przemysłowych uzupełniających odpowiada tym staraniom i kosztom, jakie się na nią łoży. Że zaś w praktyce jest możliwym pozyskiwanie dla szkół przemysłowych uzupełniających i takich uczniów, którzy 18. rok życia ukończyli, świadczy n. p. frekwencya w dziewięciu szkołach lwowskich w roku 1904/5, gdzie na ogół 820 uczniów zapisanych, znalazło się 232 a więc przeszło 28% takich, którzy już 18. rok życia ukończyli.

Co do nowego planu i toku nauki, zdaje sprawę Radca A. Stefanowicz, że z „wyjątkiem szkół lwowskich, gdzie z powodu przeszkód stawianych frekwencyi uczniów wypadło poczynić pewne ustępstwa, wszedł zresztą we wszystkich szkołach uzupełniających galicyjskich nowy plan nauki w życie. Skutkiem tego nauka zyskała na jednolitości, prowadzenie jej odpowiada lepiej celowi, a nadzór nad wykonywaniem obowiązków szkolnych przez nauczycieli ma pewniejszy grunt. Usiłowania inspektora szkół zdążają zaś w tym kierunku, aby w grona nauczycielskie wpajając przekonanie, że przy traktowaniu przedmiotów, wchodzących w zakres planu naukowego, prowadzi do celu nie odfitość materiału naukowego, ale przeciwnie jego ograniczenie do rzeczy istotnie ważnych a praktycznych — że nauczyciel powinien przedewszystkiem uczynić naukę dla uczniów zajmującą, uwzględniając ich zakres myśli, ich wiek dojrzałszy i rzeczywiste potrzeby. Inspektor szkół przemysłowych podnosi też przy inspekcjach z naciskiem psychologiczne momenta nauki uzupełniającej, wskazuje na to, że uczniowie szkół uzupełniających zgoła odmienne przynoszą do szkoły wyobrażenia, niż uczniowie rozmaitych szkół innych, skutkiem czego ich dążności zwracają ku pracy ręcznej, przynoszącej zarobek i zysk, ku ekonomicznym i socyalnym stosunkom — że przeto nauka w szkole uzupełniającej, chcąc spełnić swe zadanie, powinna baczyc zawsze na zawodowe wykształcenie wychowanków.

„Wymagania, które stąd wyrastają dla pracy, rozsądku i wszechstronności nauczycieli, są bardzo znaczne. Dość wskazać w tym kierunku tylko na rysunki zawodowe,

by unaocznic trudność, którą następcza nauczycielowi wychowanie uczniów w kierunku praktyczno-zawodowym.

„To też przyznać należy z zadowoleniem, że wielu nauczycieli, nie poprzestając na nauce w szkole, pracuje jeszcze rzetelnie nad własnym swym dalszym wykształceniem, do czego zresztą co roku dawana im jest sposobność przez urządzenie kursów specjalnych. I tak: 15-tu nauczycieli krakowskich, kilku zaś innych w Przemyślu, Rzeszowie i Lwowie, odbyli przy sposobności urządzanych kursów majsterskich dla szewstwa, specjalne kursa rysunków zawodowych dla szewców, a nauczyciel wędrowny szewstwa, ś. p. A. Celewicz wypracował dla szkół uzupełniających całą serię wzorów do tej gałęzi rysunku zawodowego. Odbył się także w czasie od 11. do 25. lipca w c. k. Akademii handlowej we Lwowie specjalny kurs buchalterji i rachunków dla 28 nauczycieli z prowincji — nauczyciele lwowscy zaś otrzymali z początkiem roku szkolnego, w kilku wieczorach, od dyrektora Akademii szczegółowe skazówki, jak mają rachunkowość przemysłową w szkole traktować i posługiwać się wydanymi w tym celu zeszytami.“

Jako na zwrot, zmierzający ku praktycznemu ułatwieniu i ulepszeniu nauki, tak iż można w niej bardziej niż dotąd uwzględnić zawody uczniów, należy zwrócić uwagę na zarządzenia Magistratu m. Krakowa, tyjące się specjalizowania frekwencji szkół tamtejszych wedle zawodów. I tak, postanowiono, że szkoła na Kleparzu gromadziła ma uczniów z zawodów budowlanych, w Ogrodzie Angielskim z zawodów przyrodziewczych, na Smoleńsku z zawodów artystyczno-przemysłowych, na Kaźmierzu z zawodów handlowych, przyrodziewczych i przemysłu artystycznego (szkoła przeważnie dla młodzieży izraelskiej), przy ulicy Dietla z zawodów budowlanych i techniczno-przemysłowych. Wiadomość o tych zarządzeniach udzieliła Komisya Wydziałowi zarządzającemu szkołami uzupełniającymi we Lwowie z wezwaniem, ażeby przed rozpoczęciem nowego roku szkolnego zechciał rzecz zbadać i przedstawić wnioski, o ile zasada takiego podziału uczniów wedle zawodu dałaby się również zastosować w szkołach lwowskich.

Co do nauki religij przedstawiła Komisya wnioski, zmierzające do ściślejszego uregulowania czasu na naukę tę przeznaczzonego i dopuszczalności nauki religij dla wyznań, do których mniejszość uczniów należy. Nauka religij w I i II klasie kursu przemysłowego udzielaną bywa we wielu szkołach wspólnie, tak, że jedna godzina tygodniowo obejmuje uczniów obu klas. Na przyszłość ma to być przestrzegane wszędzie, gdzie na to liczba uczniów obu klas zezwala, a mianowicie jeśli ich niema więcej nad 60. Dla uczniów drugiego wyznania katolickiego lub innej religij może być w szkole przemysłowej uzupełniającej udzielaną nauka oddzielnie tylko wtedy, jeżeli na podstawie frekwencji z ostatnich trzech lat liczy to drugie wyznanie lub inna religia co najmniej 20 uczniów.

Z uwagi, że szkoła przemysłowa uzupełniająca, wedle obecnego ustroju, złożona z jednej klasy kursu przygotowawczego i dwóch klas kursu przemysłowego, wymaga około 3000 K rocznie na swe utrzymanie, a przy rokowaniach z mniejszemi miastami o założenie szkoły przedstawia trudności uzyskanie prestacji gotówkowej $\frac{1}{3}$ kosztów t. j. 1000 K rocznie na jej utrzymanie — mając zaś z drugiej strony na względzie, że właśnie w mniejszych miastach, gdzie bywa wogóle mało sposobności dalszego kształcenia się, młodzież rękodzielnicza pod względem wykształcenia najbardziej bywa zaniedbana, i że szkoły uzupełniające mogłyby tam oddać pożądaną pod tym względem usługę nawet wtedy, gdyby były o skromniejszym programie nauki — odniosła się Komisya do Rady szkolnej z zapytaniem, czy nie dałoby się stworzyć dla mniejszych miast kraju naszego szkoły uzupełniającej niższego typu, poprzestającej na trzyletniej nauce po 6 do 8 godzin tygodniowo, tak aby gotówkowy koszt jej utrzymania dał się zamknąć w kwocie 2100 K rocznie. Dotychczas nie mamy na nasz wniosek odpowiedzi od Rady szkolnej krajowej, która odniosła się w tej sprawie do wys. c. k. Ministerstwa wyznań i oświecenia.

Domagając się niższego typu szkół uzupełniających sprzeciwia się jednak Komisya zasadniczo łączeniu kursów dla analfabetów ze szkołami uzupełniającymi, gdyż te szkoły przemysłowe nie może zastępować szkoły ludowej w ciężących na niej obowiązkach.

Dążeniem dalszym Komisji jest tworzenie kursów handlowych przy szkołach uzupełniających. Dotychczas istnieją kursy takie w Białej, Jarosławiu i Stanisławowie, ma być zaś otwarty w najbliższym roku szkolnym w Tarnowie. Gdy obecnie odbywa się w lwowskiej Akademii handlowej drugi już kurs specjalny w zakresie buchalterji i rachunków dla nauczycieli szkół uzupełniających i można liczyć na większą liczbę sił

w tym kierunku kwalifikowanych, spodziewać się więc można rychlejszego tworzenia oddziałów handlowych przy szkołach uzupełniających stosownie do uchwały Wys. Sejmu z dnia 26. października z. r. W tej myśli podniosła też komisya odnośną pozycję na nowe szkoły i oddziały w preliminarzu na rok 1906.

Dzięki uchwale Wys. Sejmu z dnia 26. października z. r., upoważniającej Wydział krajowy do podjęcia reorganizacji szkół uzupełniających na podstawie rozporządzenia Ministra wyznań i oświecenia z dnia 24. maja 1898, nastąpiło obecnie należyte uporządkowanie zarządów tych szkół. Wydział krajowy założył kataster, uwidoczniający wszelkie zmiany w Wydziałach szkolnych, a Rada szkolna krajowa zamianowała swych delegatów w Wydziałach. Wydział krajowy przeprowadza też stopniowo dalsze rokowania co do kosztów utrzymania szkół uzupełniających w tych miastach, gdzie świadczenia ze źródeł lokalnych nie wystarczają na pokrycie $\frac{1}{3}$ rocznych wydatków gotówkowych. Jeżeli więc jeszcze dzisiaj kraj i państwo wydają na utrzymanie tych szkół nieco więcej niż $\frac{1}{3}$, to godzi się przypuszczać, że niebawem, da się do równowagi ciężarów utrzymania tych szkół doprowadzić.

Obecnie życzyć sobie tylko należy, żeby pp. burmistrzowie jako prezesowie Wydziałów szkolnych i delegaci zasiadający w Wydziałach, spełniali chętnie i wytrwale ciążące na nich obowiązki czuwania i zarządzania szkołami uzupełniającymi, ażeby prawdziwie po obywatelsku pojęli pieczę nad lepszym wykształceniem młodego pokolenia rękodzielników, od czego podniesienie rzemiosł i przemysłu w kraju tak bardzo zależy. Bardziej do serca powinnyby sobie to wziąć także nasze stowarzyszenia przemysłowe. Z powodu jednego wypadku, w którym instruktor stowarzyszeń przemysłowych poparł myśl odbywania dyżurów przez majstrów w szkołach uzupełniających, oświadczyła Komisya że stykanie się szkoły z życiem, a w szczególności z kołami rękodzielniczymi i ze stowarzyszeniami przemysłowemi uważa za bardzo pożyteczne, że zatem i wysyłanie majstrów przez stowarzyszenia przemysłowe dla popierania nauki, a w szczególności regu-larniejszego uczęszczania uczniów, uznaje za pożądane i dopuszczalne wszędzie tam, gdzie to z wiadomością Wydziału szkolnego zostanie uregulowane. Wogóle zwróciła się z tego powodu Komisya do Wydziału krajowego o wydanie w porozumieniu z Radą szkolną krajową okólnika, któryby zarówno Wydziały szkolne jak i stowarzyszenia przemysłowe do żywszego zajmowania się szkołami uzupełniającymi pobudził.

Co do składu Wydziałów szkolnych na podstawie normalnego statutu, przedstawiła yKomisya Wydziałowi krajowemu, ażeby do reprezentowania w Wydziale szkolnym przez osobnego delegata dopuszczał tylko te ciała zbiorowe i instytucje, które przynajmniej kwotą 100 K do kosztów utrzymania szkoły się przyczyniają i datek taki przynajmniej na czas trwania mandatów w Wydziale szkolnym t. j. na trzy lata zatępiczą. Nie wyklucza to wszakże niższych niż 100 K świadczeń, pochodzących n. p. od stowarzyszeń przemysłowych, w takim atoli razie wszystkie stowarzyszenia mają prawo delegowania jednego wspólnego delegata do Wydziału szkolnego.

Pod względem umieszczenia szkół uzupełniających są jeszcze zawsze pewne braki i niedomagania. Inspektor krajowy, radca A. Stefanowicz, który w r. 1903/4 lustrował 28 szkół, tak o tem pisze:

„Pomieszczenie hospitowanych szkół pozostawia wiele do życzenia. We Lwowie, niestety, tylko w dwóch szkołach zaszły zmiany na lepsze, a to w szkole uzupełniającej im. św. Antoniego, która przeniosłszy się do pięknego i rozległego budynku, znalazła wyborne umieszczenie — i w szkole im. św. Marcina, gdzie sala rysunkowa rozszerzoną została dzięki odpowiedniej rekonstrukcyi. W szkołach uzupełniających im. Czackiego i Konarskiego we Lwowie postarano się o lepsze oświetlenie wieczorne. We wszystkich innych szkołach lwowskich uzupełniających są jeszcze liczne braki i co do umieszczenia i co do urządzeń dla nauki rysunku, która z tego powodu doznaje dużego uszczerbku.

„Szkoły przemysłowe uzupełniające w Krakowie znajdują się pod względem urządzeń dla nauki rysunków w warunkach jeszcze gorszych, ponieważ żadna nie posiada sali rysunkowej. Jako częściowe polepszenie w warunkach umieszczenia szkół przemysłowych uzupełniających zaznaczyć można tylko to, że szkołę, która się mieściła dawniej w barakach na Dajworze, przeniesiono do okazałego budynku szkoły wydziałowej przy ulicy Dietlowskiej i że ulepszone wieczorne oświetlenie sal naukowych w szkołach na Kaźmierzu i na Smoleńsku.

„Pierwsza (starsza) szkoła przemysłowa uzupełniająca w Kłomyi jest ciągle tak źle umieszczona, że jej rozwój wśród takich warunków jest zgoła niemożliwy. W trudnem położeniu znajdowała się w tym kierunku także szkoła druga w Przemysłu.

Pierwsza szkoła przemysłowa uzupełniająca w Przemyśle zyskała bardzo, przeniósłszy się do budynku lepszego, adaptowanego stosownie, zwłaszcza z uwzględnieniem potrzeb nauki rysunków.

„Szkoły w Wieliczce i Żółkwi posiadają dobre sale naukowe i sale do rysunków, w kilku innych ulepszone zostało oświetlenie wieczorne.“

Co do zaopatrzenia szkół w niezbędne środki naukowe pisze radca A. Stefanowicz, co następuje:

„Zbawiennem dla nauki w szkołach przemysłowych uzupełniających jest ciągle uzupełnienie środków naukowych, które we wielu szkołach były bardzo niedostateczne. Szczególniej zaopatrzone w bogate środki szkoły we Lwowie i w Krakowie. Należą tu przedewszystkiem nowsze wzory i modele do nauki rysunków. Modele są w części wykonywane w państwowej szkole przemysłowej we Lwowie i w szkołach zawodowych w kraju, w części są dostarczane przez agencję środków naukowych dr. Falkiewicza we Lwowie, która je przy pomocy rękodzielników krajowych i w kraju sporządza. Nadzór nad zestawianiem i wykonywaniem modeli do rysunków rzutowych i zawodowych wykonuje radca A. Stefanowicz.

„Wzorów do nauki rysunków uzyskano za pośrednictwem c. k. Biura środków naukowych we Wiedniu tak wiele, że inspektor szkolny zyskał możność polecenia kierownikom szkół, aby tych wzorów udzielali nietylko uczniom lecz i przemysłowcom poza szkołą, przeczo uczyniono pierwszy krok do zawiązania kontaktu między szkołą a warsztatem.“

Na potrzeby szkół uzupełniających w roku szkolnym 1904/5 zażądała komisya od c. k. Rządu zasiłków ze skarbu państwa w łącznej kwocie 73331 K — niewiadomo jej wszakże, czy żądanie to zostało w całości uwzględnione, gdyż do chwili zamknięcia niniejszego sprawozdania nie nadeszła jeszcze asygnata dotyczących subwencji. Żądania zestawione na rok 1906, a uwidocznione szczegółowo w dołączonym przy końcu preliminarzu, wynoszą 73.403 K.

II. Szkoły przemysłowe zawodowe, kursa majsterskie, wystawy.

Szkół zawodowych i warsztatów naukowych, oraz czasowych kursów było w r. 1904 ogółem 54, a mianowicie: 38 krajowych szkół i warsztatów naukowych, 11 subwencyonowanych i 5 kursów czasowych dla szewstwa i murarstwa. W liczbie tej mieści się 18 zakładów dla koszykarstwa, 4 dla kołodziejstwa, 2 dla stolarstwa, 1 dla zabawkarstwa, 3 dla garncarstwa i keramiki wogóle, 4 dla szewstwa, 11 dla tkactwa i sukiennictwa, 4 dla koronkarstwa, 1 dla hafciarstwa, 1 dla powroźnictwa nadto 4 kursy czasowe dla szewstwa i 1 dla murarstwa.

Wydatek roczny na utrzymanie rzeczonych zakładów i kursów, zestawiony w załącznej % tabeli wedle cyfr preliminarzowych, wynosił na r. 1904 ogółem 374.362 K. Z wydatku tego przypadało na czynniki lokalne 17.114, na fundusz krajowy 162.958, na skarb państwa 88.540. Reszta tj. 105.750 K przypadała do pokrycia z dochodów, uzyskanych ze sprzedaży wyrobów szkolnych. Pomiedzy wymienioną powyżej kwotą 88.540 K jako spodziewanej subwencji ze skarbu państwa a wypłaconą rzeczywiście w ciągu roku 1904 sumą zasiłków rządowych, zaszła jednak różnica, gdyż faktyczny udział skarbu państwa wynosił tylko 80.340 K. Gdy zaś w kwocie tej mieści się także przyznana przez Rząd, a nie objęta preliminarzem Komisji subwencya 2.000 K na szkołę przemysłową dla dziewcząt w Krakowie, przeto udział Skarbu państwa w kosztach utrzymania szkół zawodowych był faktycznie o 10.200 K niższym od spodziewanego i kwota tej wysokości przypadła jeszcze krajowi do pokrycia. Gdy się to powtarza, bo i w roku ubiegłym kwota podobnej wysokości nie znalazła pokrycia w asygnowanych subwencyach ze Skarbu państwa -- i gdy w ogóle c. k. Ministerstwo wyznań i oświecenia, mimo preliminarzowania zasiłków w skromnej bardzo wysokości, jeszcze je tak znacznie obcina — wypadaloby zwrócić się do c. k. Ministerstwa, aby w uwzględnieniu znacznych stosunkowo wydatków, jakie kraj na utrzymanie szkół zawodowych łoży, raczyło także podwyższyć zasiłki, przyznawane na ten cel ze Skarbu państwa.

Stan frekwencji w szkołach zawodowych i na kursach czasowych w r. 1903/4 przedstawia dołączony % wykaz. W porównaniu z rokiem 1902/3 jest ona o przeszło 20% wyższą, a jakie różnice zachodzą w frekwencji uczniów i uczenie poszczególnych zawodów w porównaniu z trzema poprzednimi latami, wykazuje następujące zestawienie

Zawód rękodzielniczy	W r. 1901			W r. 1902			W r. 1903			W r. 1904		
	uczniowie i uczennice									zwycz.	nadzw.	Razem
	zwycz.	nadzw.	Razem	zwycz.	nadzw.	Razem	zwycz.	nadzw.	Razem			
Koszykarstwo	123	130	253	182	111	293	266	71	337	392	69	461
Kołodziejstwo	83	—	83	142	4	146	134	3	137	140	3	143
Stolarstwo	69	21	90	70	11	81	74	9	83	84	7	91
Zabawkarstwo	21	5	26	36	6	42	37	4	41	33	—	33
Garncarstwo	25	10	35	31	16	47	32	13	45	32	2	34
Szewstwo	71	49	120	70	35	105	74	51	125	95	140	235
Tkactwo	162	27	189	156	26	182	171	18	189	198	16	214
Powroźnictwo	—	6	6	—	6	6	—	5	5	5	—	5
Koronkarstwo	104	29	133	88	59	147	91	35	126	107	26	133
Hafciarstwo	33	32	65	42	12	54	50	—	50	41	2	43
Murarstwo	—	—	—	—	—	—	—	32	32	—	22	22
Razem	691	309	1,000	812	291	1,103	929	241	1,170	1,127	287	1,414

Dla objaśnienia powyższej tabelki jest jeszcze to do nadmienienia, że wszystkich uczniów kursów czasowych zapisano w niej do rubryki uczniów nadzwyczajnych.

Przychodziny obecnie do poszczególnych grup szkół zawodowych.

W obrębie szkół koszykarskich nie zaszły w ciągu r. 1903/4 ważniejsze zmiany. Już w sprawozdaniu zeszłorocznym zwrócono na to uwagę, że pomnożyła się liczba zakładów, będących więcej pracowniami niż szkołami, które korzystają z subwencji krajowych. Szkół dawniej zorganizowanych liczymy 12, pracowni subwencyonowanych 6.

Co do dwóch szkół zaszły w ciągu b. roku zmiany. Szkoła, będąca dotychczas w Jurkowie, po śmierci jej instruktora śp. F. Herasimowicza, została przeniesiona do Brzezowca, wsi, położonej w tymże samym powiecie brzeskim tuż obok miasta Brzeska. Powodem przeniesienia szkoły był stosunkowo słaby jej rozwój dotychczasowy, a zwłaszcza niemożność pozyskania starszych uczniów z ludności miejscowej, którzyby się chcieli wyuczyć plecenią wyciecznych koszów na przesyłki pocztowe pięciokilowe, których okolica Jurkowa dużo zużywa, i co było jednym z głównych powodów urządzenia szkoły w Jurkowie. Brzezowiec, położony bliżej kolei, tworzący niejako przedmieście Brzeska i zabezpieczający przeto szkole odpowiedniejsze pomieszczenie, rokuje lepsze powodzenie nauki przy współudziale większej liczby uczniów. Na kuratora szkoły, po śmierci dawniejszego jej kuratora śp. A. Lgockiego, uproszonym został p. Jan Göt z Okociński, poseł sejmu i prezes Rady powiatowej w Brzesku, instruktorem mianowano p. M. Wachowicza, który prowadził bezpośrednio przedtem wędrowny kurs koszykarstwa w Dobczycach.

Drugą szkołą, w której zmieniły się stosunki, jest szkoła koszykarska w Rudkach. Szkoła ta, założona z inicjatywy tamtejszej Rady powiatowej jeszcze w r. 1895, zdołała do tego czasu rozbudzić interes dla koszykarstwa w powiecie i wykształciła uczniów, którzy mogli być do nauki koszykarstwa w innych miejscowościach użyci. Rozwinęły się w ten sposób subwencyonowane dziś przez kraj pracownie w Milczycach i Chyszewicach, utrzymuje się produkcja koszykarska w Pohorcach itd. Usiłowania w powiecie rudeckim powinny dziś tedy być zwrócone bardziej ku zorganizowaniu produkcji i odpowiedniemu zatrudnieniu sił w koszykarstwie już wykształconych, niż w dalszym szkolnym kształceniu uczniów. Z tego wychodząc zapatrywania, odniósł się Wydział Rady powiatowej rudeckiej do Wydziału krajowego z oświadczeniem, iż pragnie zarząd szkoły koszykarskiej sam objąć i nadać jej bardziej charakter pracowni wytwórczej, nie zaniedbując wszakże i kształcenia pewnej liczby nowo przyjmowanych uczniów. Gdy równocześnie z tym planem przeniesienia szkoły na powiat uskuteczniła została budowa nowego, obszerniejszego budynku szkolnego, do której i fundusz krajowy się przyczynił — gdy zatem jest podstawa, że zamiar rozszerzenia produkcji, popartej własną, również przy pomocy zasiłków krajowych rozwiniętą kulturą łożyny ko-

szykarskiej, może doprowadzić do pożądanego celu — uważała Komisya za dopuszczalne, ażeby zarząd szkoły, celem szerszego jej rozwinięcia w kierunku produkcyjnym pozostać Wydziałowi pułiatowemu z zapewnieniem mu pewnych subwencji. Idąc za wnioskami Komisji zarządził przeto Wydział krajowy oddanie szkoły koszykarskiej na lat sześć w zarząd Wydziału pułiatowego w Rudkach, z zapewnieniem mu subwencji 1.200 K rocznie z funduszu krajowego i przekazywaniem nadal tej subwencji, która szkole koszykarskiej w Rudkach, przez c. k. Rząd będzie wyznaczoną, zastrzegając przytem, iż najmniej 12 uczniów będzie się tam dalej kształciło w koszykarstwie pod kontrolą Wydziału krajowego.

Już w sprawozdaniu zeszłorocznem wspomniano, iż ma być urządzonym wędrowny kurs koszykarstwa w Dobczycach, w powiecie Wielickim. Kurs ten przyszedł istotnie do skutku. Rozpoczął się d. 15. września, a został zamknięty d. 15. maja, trwał zatem ośm miesięcy w myśl wydanego dla takich kursów regulaminu. Naukę na kursie prowadził instruktor Michał Wachowicz, który bezpośrednio przedtem czynny był jako wędrowny nauczyciel koszykarstwa w Mistelbachu, w Austrii Dolnej, i posiadał odpowiednią wprawę. Na kurs zapisało się 20 uczniów w wieku od 13 do 28 roku życia. Nie wszyscy poczynili odpowiednie postępy, sześciu wszakże najlepszych nabyli takiej wprawy w wyrobach koszykarskich, z którymi się na kursie zapoznali, że mogą nadal jako koszykarze pracować i znaleźć w tym zawodzie utrzymanie. Tym sześciu ukończonym uczniom polecił Wydział krajowy dać bezpłatnie potrzebne do dalszej pracy narzędzia, najlepszemu z uczni nadto 50 K na zapas materiału i urządzenia pracowni, między innych uczni zaś polecił rozdać kwotę, uzyskaną z rozsprzedaży reszty wykonanych na kursie, a pozostałych przy końcu wyrobów.

Najbliższy kurs wędrowny koszykarski odbędzie się prawdopodobnie w Skawinie, w skutek domagania się Wielickiego Wydziału pułiatowego, który ze swej strony na koszt tego kursu 200 K przeznacza.

W b. roku przyszedł do skutku centralny kurs koszykarstwa we Lwowie pod kierunkiem p. Mieczysława Czajkowskiego, technika i artysty, który przy pomocy zasiłków z funduszu krajowego, przysposobił się wprzód do tego zadania, odbywszy specjalne studia. Jako kierownik zarządzający pracą warsztatową, powołanym został p. Jan Kwaśniewski, dotychczasowy instruktor szkoły koszykarskiej w Wielowsi. Kurs rozpoczął się z d. 15. stycznia, a został zamknięty w d. 15. lipca, trwał zatem sześć miesięcy. Celem jego było: 1. wprowadzić pożyądane zmiany we formy koszykarskie, obecnie w naszych szkołach koszykarskich używane i zaprojektować a wykonać całkiem nowe formy; 2. użyć do wykonywania tych wyrobów sześciu ukończonych uczniów szkół koszykarskich i uzupełnić ich wykształcenie przez odpowiednio prowadzoną naukę rysunków 3. odbyć uzupełniający kurs rysunków z instruktorami szkół koszykarskich.

Program ten został w ciągu sześciu miesięcy w całości przeprowadzony. Artystyczny kierownik kursu i nauczyciel rysunków p. M. Czajkowski zaprojektował cały szereg nowych wyrobów, przeważnie mebli w smaku modernistycznym angielskim, a uczniowie sprowadzeni ze szkół w Czerwonej Woli, Dżurowie, Lezajsku, Rudkach, Wielowsi i Zatorze, wykonali je pod kierunkiem instruktora Kwaśniewskiego. Uczniowie ci sami pobierali nadto w 12 do 18 godzinach tygodniowo nauki rysunków zawodowych, wedle najnowszej metody i doszli do znacznej w tym względzie wprawy. Prócz tego byli pouczani w nowszych sposobach bajcowania, barwienia, i lakierowania wyrobów z łożyny, bo tylko ten materiał krajowy był niemal wyłącznie do wyrobów używany.

Wyniki tej pracy na kursie są tak znaczne, wyroby tak liczne, że Komisya urządziła z nich w salach miejskiego Muzeum przemysłowego we Lwowie wystawę połączoną z okazami nowszych wyrobów szkoły zabawkarskiej w Jaworowie. Wystawa odbyła się w czasie od 25. czerwca do 10. lipca b. r., budziła zainteresowanie znawców, zyskała wiele pochwał i zamówień. Zamówieniami zajął się kraj. Związek przemysłowy, który przystępuje do zorganizowania produkcji tych nowych wyrobów koszykarskich i wzory ich wysłał na wystawę, projektowaną tej jesieni przez c. k. Muzeum dla sztuk i przemysłu we Wiedniu oraz na wystawę austryacką w Londynie w r. 1906.

Prócz wykonania nowych form i uzupełnienia wykształcenia ukończonych uczniów szkół koszykarskich, odbył się jeszcze na kursie centralnym specjalny kurs rysunkowy dla trzech instruktorów, celem uzupełnienia ich wiadomości i wprawy w kierunku udzielania nauki rysunków uczniom. W kursie tym wzięli udział instruktorowie z Czerwonej Woli, Rudek i Zatora.

Nadzór nad całą nauką i pracą mieli pp. Radca A. Stefanowicz i J. Starkel jako delegaci Wydziału krajowego.

Pomyślne wyniki kursu centralnego koszykarskiego spowodowały Komisję, iż przedstawiła Wydziałowi krajowemu ustalenie rzeczowego kursu we Lwowie jako szkoły koszykarskiej wyższego rzędu dla kształcenia przodowników i instruktorów koszykarstwa, oraz dla projektowania i wykonywania nowych form w zakresie mebli, wyrobów użytkowych i galanteryjnych. W ślad zatem wstawiono także potrzebny na ten cel kredyt do preliminarza na rok 1906 i wniesiono do c. k. Rządu o przyznanie obfitszej na ten cel subwencji, którą w następstwie uznania, wyrażonego już przez c. k. Ministerstwa, nauce koszykarstwa w Galicyi, spodziewamy się uzyskać.

Szkoły kołodziejskie w Grybowie, Grzymałowie, Kamionce strumiłowej i Tłumaczu funkcjonują prawidłowo, kształcąc dobrze swych uczniów i stosując produkcję warsztatową do potrzeby nauki i możliwości zbytu gotowych wyrobów. Do komisji dochodziły zażalenia na szkoły w Kamionce i Tłumaczu, że produkują zaledwie nadto dużo, ponad potrzebę samejże nauki, a sprzedając swe wyroby zbyt tanio, czynią szkodliwą konkurencję przemysłowcom. Zarzucono nawet kierownikowi szkoły w Tłumaczu, że odmówił robotnika pomocniczego prywatnej pracowni kołodziejskiej. Bliższe zbadań tych zarzutów przekonało wszakże, że są one przesadne i stronnicze, że produkcya w tych szkołach nie bywa wygórowaną, lecz stosowaną do potrzeb nauki i ilości uczniów, że nie jest za tanio w porównaniu z innymi tego rodzaju wyrobami pozbywaną, a zarzut co do odmówienia robotnika okazał się całkiem nieprawdziwy. Spór to nieustanny, który wytaczają rękodzielnicy szkołom zawodowym, przypisując im zaborczą dla siebie konkurencję. Jeżeli się jednak zważy, że wartość wyprodukowanych przez szkoły artykułów wynosi w całym kraju zaledwie 106.000 koron, a więc znikomą tylko część tej wartości wielomilionowej, którą produkcya rękodzielnicza i przemysłowa w kraju przedstawia — gdy się zresztą uwzględni, że stowarzyszenie przemysłowe nie starają się same, tak jak w innych krajach, o zakładanie zawodowych szkół i kursów korporacyjnych, dla obniżania młodzieży z postępami w rzemiośle i że kraj, zastępując je w tym względzie, stara się właśnie zapobiedz zupełnemu upadkowi rzemiosł w kraju — musi się przechodzić do porządku dziennego nad tymi, odnawiającymi się co chwila sporami i zarzutami, jako wychodzącymi ze zbyt ciasnych zapatrywań lub wprost z osobistych pobudek.

W obu krajowych szkołach stolarskich stwierdzić należy pocieszający rozwój i postęp w zakresie wyrabianych przedmiotów.

Szkoła stolarska w Stanisławowie rozgospodarowała się w swym nowym budynku szkolnym ze zwiększoną liczbą uczniów, którzy pracują dziś w warunkach o wiele higieniczniejszych. Pod względem nauki stolarstwa meblowego i wyrobu mebli o wiele lepszą już sobie szkoła bardzo dobre imię. Wykonuje ona wyroby, oparte co do kształtów i ornamentyki na motywach swojskich, ludowych, lecz pielęgnuje także wyrób mebli w innych stylach, nie wyłączając najwzrostniejszych, co do gatunków drzewa i zdobień — takie, które w istocie mogą służyć za wzór dla dalszej produkcji w pracowniach rękodzielnich i oddać tem usługę krajowemu stolarstwu. W ostatnich czasach, pozyskawszy dzielnego wermistrza do nauki tokarstwa, zajęła się szkoła, poza tokarstwem do celów stolarskich, także nauką i wyrobem przedmiotów toczonech z morskiej pianki, bursztynu, rogu, perłowej masy, wogóle przedmiotów tokarskich galanteryjnych jak cygarniczki, fajeczki i fajki, cybuchy, laski, kije bilardowe i inne, które same przez się mogą tworzyć zawód i podstawę korzystnej produkcji przedmiotów, sprzedawanych dotąd w znacznej części z poza kraju. W nauce rysunków czyni szkoła bardzo pocieszające postępy, a oparwszy ją na najnowszych podstawach metodycznych, osiąga wyniki, jakimi nie każda szkoła stolarska poszczycić się może.

Szkoła stolarska w Kalwaryi przeniosła się już do nowego budynku, połączonego z halą maszynową, przeznaczoną nietylko dla szkoły, lecz także dla miejscowej spółki stolarskiej. Z przeniesieniem tem wchodzi tam nauka stolarstwa i produkcya w nowy peryod, mogący mieć nie małą doniosłość dla całej kolonii stolarzy kalwaryjskich. Hala, w której specjalne maszyny stolarskie dostępne są dla stolarzy z zewnątrz, mieści w sobie dwie heblarki, uniwersalną i walcową, dwie piły, wstęgową i do wyrzynania, tokarnię suportową, wiertarkę poziomą, frezownicę i automatyczną maszynę do ostrzenia. Maszynom tym dostarcza siły motor parowy 15-konny, który także wprowadza w ruch dynamo maszynę dla oświetlenia elektrycznego, posługującego się nadto akumulatorami. Dla zabezpieczenia zdrowia pracujących, będą jeszcze w hali urządzone ekshauistory, t. j. przyrządy odpylające, na które Komisya wprowadziła potrzebny kredyt do preliminarza na r. 1906.

Hala została niedawno do użytku oddaną, a oprócz uczniów szkoły i ich wermistrza, pracuje w niej również wermistrz spółki stolarskiej, obrabiający na maszynach

oddawany mu do obróbki materyał. W miarę postępu prac i wprawy robotników w użyciu maszyn, będą usługi maszynowego urządzenia na rzecz spółki coraz wydatniejsze. Gdy zaś i Ministerstwo handlu przysłało spółce stolarskiej w pomoc udzieleniem pożyczki w kwocie 8.000 K, na zakupno materyałów — należy przypuszczać, że nowe te środki pomocnicze w wykonywaniu stolarstwa na szersze rozmiary, dopomogą dzielnie do odrodzenia przemysłu stolarskiego w Kalwaryi, jeśli zwłaszcza towarzyszyć będzie tym usiłowanie, dobre rozumienie rzeczy, praktyczność i rzutność przemysłowo-handlowa w łonie samychże członków spółki.

W planie nauki powyższych dwóch szkół zaszła ta zmiana, że Wydział krajowy polecił na wniosek Komisji zaniechać w nich nadal nauki języka niemieckiego, gdyż nauka ta nie doprowadza tam do takich wyników, ażeby uczniowie, ukończywszy ją, mogli się językiem niemieckim posługiwać, a godziny dotychczas na nią przeznaczone, dadzą się o wiele pożyteczniejsz na zawodowe kształcenie uczniów zużytkować.

Szkoła z a b a w k a r s k a w J a w o r o w i e uległa zupełnemu przekształceniu. Po uzyskaniu dla niej odpowiadającego celowi, obszerniejszego budynku, który mieści w sobie nie tylko szkołę, lecz także pracownię wspólną dla zabawkarzy z poza szkoły, potrzeba było przeprowadzić takie zmiany w statucie szkoły, ażeby wysunąć na pierwszy plan administrację, zdolną do zawiądnięcia tokiem produkcji w Zakładzie i handlem wyrobów, który już, nie tylko ze względu na naukę uczniów, lecz z uwagi na opiekę, jakiej się ma użyć całemu zabawkarstwu w Jaworowie, inaczej musi być zorganizowany. Komisya przedstawiła też wnioski do zmian, które Wydział krajowy zatwierdził. Na podstawie nowego statutu, zarząd całego zakładu spoczywa w ręku kierownika administracyjnego, którym jest p. Józef Słóńczewski, pracami w warsztacie szkolnym kieruje jak dotąd instruktor p. Paweł Prydatkiewicz, a do udzielania nauki rysunków i modelowania oraz do współdziałania przy projektowaniu nowych wzorów, mianowany został specjalny nauczyciel rysunków, którym jest p. Włodzimierz Czapek, rzeźbiarz i rysownik.

Zaraz po przeniesieniu szkoły do nowego budynku wzmożła się liczba uczniów ponad 50. Już przeto przed wprowadzeniem w życie hali maszynowej, wchodzącej w program nowej organizacji, podniosła się i możność produkcyjna szkoły, której wyroby są bardzo chętnie rozkupywane. Dla zachęty i rozrywki uczniów została wśród nich zaprowadzona w godzinach wolnych nauka muzyki na instrumentach dętych, z takim skutkiem, że obecnie doszło już do zorganizowania kapeli zakładowej.

Motor i maszyny pomocnicze, któremi ma być hala maszynowa wyposażoną, są już zamówione i w jesieni b. r. zostanie oddział wyrobów maszynowych urządzony.

W sprawozdaniu zeszłorocznem wzmiankowano o konkursie na nowe wzory zabawek o charakterze swojskim, etnograficznym. Konkurs ten został w istocie przez Zarząd miejskiego Muzeum przemysłowego ogłoszony i d. 30. listopada r. z. rozstrzygnięty. Z sumy, przeznaczonej na nagrody, do której się i fundusz krajowy przyczynił, otrzymał także trzy nagrody instruktor szkoły zabawkarzkiej w Jaworowie za pomysły do nowych zabawek, którymi produkcja jaworowska została wzbogacona.

W szkole garncarskiej w Kołomyi podniosła się liczba uczniów wskutek urządzenia internatu dla tychże. Z początkiem b. r. szkolnego było ich 28 zapisanych. Sprawa ewentualnego przeniesienia tej szkoły do Lwowa lub zastąpienia jej wyższym zakładem naukowym dla przemysłu ceramicznego, o cò upominał się już kilkakrotnie Wys. Sejm, uchwalając odnośne rezolucyje — przechodzi w nową fazę. W miejsce dotychczasowego, niedostatecznego budynku na pomieszczenie państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie, wybudowany ma być kosztowny rząd inny, większy gmach, w którym i oddział ceramiczny jest projektowany. Komisya mniema, że byłoby wskazane, ażeby i Wys. Sejm zajął w tej sprawie pewne stanowisko i odniósł się do c. k. Rządu z życzeniem takiego zorganizowania rzeczzonego oddziału, aby on stał na równi z wyższym zakładem naukowym dla przemysłu ceramicznego i ogarniał swym programem wszystkie dla kraju ważne działy ceramiki użytkowej i artystycznej.

Na kursach ceramicznych w Podgórzu potrzebne są jeszcze dalsze urządzenia laboratoryjne. Pociąga to za sobą nadwyżkę kosztów na utrzymanie kursów, która została w preliminarzu na r. 1906 przewidziana.

Szkoła s z e w s k a w K o ł o m y i rozwija się bardzo dobrze. Z początkiem b. r. szkolnego liczyła już 32 uczniów. Z powodu otwarcia drugiego roku nauki, okazała się konieczność pomnożenia inwentarza szkolnego, tak sprzętów jak i maszyn pomocniczych. Potrzeba ostatecznych uzupełnień inwentaryalnych i ustanowienia jednego jeszcze pro-

downika, wpłynęła na podniesienie wydatków na utrzymanie tej szkoły, co znalazło wyraz w odnośnej pozycji preliminarza na r. 1906.

O innych trzech szkołach szewskich, w których nauka w przepisanych granicach jest udzielana, nie ma nic szczególniejszego do nadmienia.

W zakresie majsterskich kursów dla szewców nastąpił niespodziewany zastój, w skutek śmierci wędrownego instruktora szewstwa, śp. A. Celewicza, który zmarł d. 28. grudnia z. r. Począwszy od czerwca 1904 odbyły się pod jego kierownictwem następujące kursa ośmiotygodniowe: w Rzeszowie od 15. czerwca do 9. sierpnia dla 11 uczestników, w Przemyślu od 16. sierpnia do 8. października dla 15 uczestników i we Lwowie od 17. października do 10. grudnia dla 14 uczestników. Kurs ten był już ostatnim, który się odbył pod kierownictwem ś. p. Celewicza, który w prowadzeniu tych kursów był niezmiernym i wielkie położył zasługi około podniesienia rzemiosła szewskiego w kraju.

Nie mając nikogo równie dobrze kwalifikowanego pod ręką, nie mogła Komisja doradzać dalszego urządzania kursów w pierwszej połowie b. r., wychodziła bowiem z zaopatrywania, że lepiej będzie jakiś czas zaprzestać urządzania kursów, niż obniżyć dotychczasową ich wartość przez powołanie nie dość wprawnego i z tokiem nauki nie dobrze obznajomionego nauczyciela. Poprzestała zatem na przedstawieniu Wydziałowi krajowemu nowego kandydata na wędrownego nauczyciela szewstwa z wnioskiem udzielenia mu pomocy pieniężnej na odbycie ściśle określonych studyów. Kandydat ten, podobnie jak ś. p. Celewicz, wziętym jest także z pośród nauczycieli ludowych, a więc posiada przedewszystkiem dobrą praktykę nauczycielską. Gdy zaś brał już udział w urządzanych w kraju kursach i był nawet ś. p. A. Celewiczowi w czynnościach jego pomocnym, a objawia takie same zamiłowanie do przedmiotu — przypuszczać można, że stanie się dobrym następcą ś. p. Celewicza i będzie mógł prawdopodobnie już pod koniec b. r. objąć swe nowe obowiązki.

W sprawozdaniu zeszłorocznym zaznaczono, że toczą się między Wydziałem krajowym a c. k. Ministerstwem handlu rokowania o uregulowanie wspólnej akcji w urządzaniu kursów majsterskich i wędrownych. W rokowaniach owych stawiano jako jeden z głównych warunków, ażeby instruktorowie, udzielający nauki na kursach władali językiem krajowym i żeby c. k. Urząd popierania przemysłu przy Muzeum technologicznem we Wiedniu postarał się o wykształcenie takich instruktorów, którzyby językiem krajowym należycie władali. Mimo zapewnień danych w ciągu rokowań, że to się stanie, nie wykształcono dotychczas we Wiedniu żadnego takiego instruktora i nie przyjęto najważniejszych propozycji, tyjących się wspólnej akcji w urządzaniu kursów majsterskich. Poszło zatem, że Wydział krajowy urządzał nadal w zakresie własnym, jedynie przy bardzo skromnych subwencyach ze Skarbu państwa, kursa majsterskie szewskie, a c. k. Urząd popierania przemysłu kursa oddzielne w zakresie szewstwa, krawiectwa i stolarstwa.

Na wiadomość, podaną Wydziałowi krajowemu przez c. k. Ministerstwo handlu, że ma być urządzonym z ramienia jego kurs majsterski dla krawców w Krakowie od d. 4. do 30. czerwca z. r., i na prośbę, wniesioną przez tamtejsze stowarzyszenie przemysłowe krawców o subwencyę na koszt kursu — przedstawiła Komisja Wydziałowi krajowemu wniosek o udzielenie zasiłku 600 K i delegowanie członka Komisji Rady J. Rottera do komitetu urządzającego. Gdy jednakże w sierpniu z. r. wpłynęły dalsze żądania o zasiłki na kursa krawieckie, które z inicjatywy Dr. Schoenetta, c. k. Instruktora stowarzyszeń przemysłowych, odbyć się miały w Tarnowie i Nowym Sączu — nie mogła Komisja żądań tych poprzeć ze swej strony, nietylko z braku funduszków — bo c. k. Rząd nie przedstawił ze swej strony programu urządzić się mających kursów na r. 1904, o co się upominano, skutkiem czego nie mogły być także odnośne kredyty do budżetu wstawione — lecz z tych zasadniczych powodów, że ani Wydział krajowy ani Komisja do współdziałania w urządzaniu tych kursów nie były zaproszone i nie zapewniono tym kursom instruktora, władającego językiem krajowym.

Co do kursu majsterskiego, urządnego pod koniec z. r. przez c. k. Urząd popierania przemysłu dla stolarzy w Tarnopolu, przekonawszy się ze sprawozdania członka swego, Rady A. Nawratila, który do zbadania działalności rzerzonego kursu był wydelegowany, że nauka przyniosła zgromadzoną tam i wyjątkowo niemieckiego języka świadomym stolarzom wiele korzyści, przedstawiła Komisja Wydziałowi krajowemu wniosek o udzielenie wytwórczemu Towarzystwu stolarzy w Tarnopolu 400 K na koszt urządzania kursu.

Pomimo przychylnego poparcia dwóch kursów przez c. k. Urząd popierania przemysłu urzędzonych, nie może Komisya odstąpić od zasadniczego zapatrywania swego, że nadal takie odrębne, bezprogramowe zarządzanie kursów, to przez c. k. Rząd, to przez kraj, nie jest dopuszczalne, że w tej mierze powinno koniecznie przyjść do wspólnej akcji c. k. Ministerstwa handlu z Wydziałem krajowym, i że przedewszystkiem nie może być dłużej cierpianem używanie na kursach majsterskich instruktorów, którzy językiem krajowym nie władają. Gdy też w styczniu b. r. weszła ze strony magistratu m. Krakowa do Wydziału krajowego prośba o wydatne zasiłki na równoczesne urządzenie trzech kursów majsterskich dla szewców, krawców i stolarzy, wystąpiła komisya z wnioskiem odmownym i zapatrywania swe na całą tę sprawę wyłuszczyła ostatecznie

Al. V. w piśmie do Wydziału krajowego z d. 3. marca L. 2027., którego odpis się tu załącza.

Zgodnie z tem zapatrywaniem, nie mogąc się doczekać, aby we Wiedniu wykształcono instruktorów, władających należyte językiem krajowym, przedstawiła Komisya Wydziałowi krajowemu, podobnie jak dla kursów szewskich, odpowiedniego kandydata na instruktora dla kursów krawieckich, z prośbą o danie mu zasiłku, celem należytego przygotowania się zawodowego. Kandydat przedstawiony jest krajowcem, posiada znaczne wykształcenie ogólne, gdyż ukończył technikę, a nadto jest wyzwolony na krawca, co daje mu możliwość szybkiego i znakomitego uzupełnienia wiadomości najnowszemi zdobyczami w zawodzie krawieckim. Jest nadzieja, że już w najbliższym roku będzie mógł ów kandydat być użytym na nauczyciela fachowego majsterskich kursów dla krawców.

Komisya przedstawiła prócz tego wnioski, mające na celu urządzenie we Lwowie majsterskich kursów dla stolarzy i dla piekarzy przy współudziale krajowych sił zawodowych. Szczegóły organizacji obu tych kursów są w toku.

Przechodzimy obecnie do szkół tkackich. Nie zaszły tu żadne zmiany ani co do ilości zakładów, ani zakresu ich działania. Liczba uczniów wzrosła o 25 w porównaniu z rokiem ubiegłym. Przyrost o 5 uczniów w Łańcucie, a jeszcze większy w roku bieżącym, spowodowany został wystawieniem nowego i większego budynku na szkołę, w którym także urządzone internat dla uczniów.

W sprawozdaniu zeszłorocznem wzmiankowano już o związaniu szkoły tkackiej w Wilamowicach z krajowym Związkiem przemysłowym, nie tylko w celu ożywienia ruchu w szkole, lecz także w celu wydatniejszego zatrudniania miejscowych tkaczek i tkaczy, których już szkoła, w czasie 17 letniego trwania swego, dosyć wykształciła. Zmiana ta wypadła na dobro miejscowego tkactwa. Wedle sprawozdania, przedłożonego przez kraj. Związek przemysłowy i wedle badań, przedsięwziętych przez delegata Komisji, posła B. Żardeckiego, dostarczał i dostarcza kraj. Związek przemysłowy zajęcia szkole i zaraz w pierwszym półroczu zatrudnił 36 krosien poza szkołą, wprowadziwszy w ruch tkacki nie tylko 10.000 K., z utrzymanej na ten cel pożyczki z kraj. funduszu przemysłowego, lecz i dalsze własne fundusze. Ilość wyrobów, których obecnie Wilamowice Bazarom krajowym dostarczają, wzmaga się stale i obejmuje zwolna nowe działy, jak np. wyrób tkanych rolet patyczkowych. Z uwagi na tak korzystne zmiany, jakie już w krótkim czasie osiągnąć zdołano, przedstawiła Komisya w marcu b. r. dalsze wnioski Wydziałowi krajowemu, ażeby rozwiązawszy dotychczasowy Komitet zarządzający szkołą, postąpił podobnie jak w Korczyniu, tj. oddał i szkołę w zarząd kraj. Związku przemysłowego na razie na lat 6, zastrzegając że ma być w szkole kształconych stale co najmniej 10 uczniów (uczenic), zabezpieczając Związkowi w zamian utrzymanie kosztem kraju dotychczasowego instruktora, na którego spada również zajęcie się produkcją tkacką pozaszkolną, i wypłacania Związkowi na koszt nauki tej subwencji, którą rząd na szkołę Wilamowicką wypłaca i wypłacać będzie. Nadto przedstawiła Komisya konieczność przyjścia Związkowi przemysłowemu z finansową pomocą na poprawę dawnych i sprawianie nowych krosien tak, ażeby jak najrychlej zapewnić korzystniejszą produkcję i lepszy zarobek wszystkim czynnym jeszcze tkaczom Wilamowickim.

W szkole sukienniczej w Rakszawie odnowionym został komitet zarządzający. Odbył się też w ubiegłym roku szkolnym kurs dalszy dla starszych sukienników. Obecnie toczą się rokowania o ściślejsze zorganizowanie tych sukienników Rakszawy i Leżajska, którzy wiadomości swe w szkole uzupełnili, tak, ażeby otrzymawszy ulepszone krosna, mogli w pracowniach wspólnych, pod odpowiednim nadzorem i z większą dla siebie korzyścią, na zlecenie akcyjnego towarzystwa tkackiego w Łańcucie pracować.

Przy końcu sprawozdania przedstawia Komisya wnioski o stabilizowanie obu instruktorów, dla tkactwa i farbierstwa, którzy od początku w szkole sukienniczej w Rakszawie pracują i aplikacją swą zupełnie na stabilizację zasłużyli.

Co do utworzenia nowej szkoły tkackiej w Padwi narodowej, w powiecie Mieleckim, o co wniesioną została petycja na ostatniej sesji sejmowej, odniosła się Komisya do Zwierzchności tejże gminy z zapytaniem, czy gmina byłaby skłonna, sama lub w związku z interesowanemi gminami, dostarczyć potrzebnego na szkołę budynku, przyczem podano w przybliżeniu ilość i rozmiary niezbędnych ubikacyi. Do chwili zamknięcia niniejszego sprawozdania nie otrzymaliśmy na to pytanie odpowiedzi.

O podobnych prośbach, dotyczących się utworzenia szkół tkackich w Ludwikówce pod Bursztynem i w Tuchowie, w powiecie Tarnowskim, dała Komisya opinię odmowną, wychodząc z tego zapatrywania, że dalsze rozszerzanie ulepszanego tkactwa ręcznego może się odbywać najsmadniej przez urządzenie wędrownych kursów tkactwa, gdyż tworzenie szkół tkackich — pominąwszy wyjątkowo silne i żywotne kolonie tkaczy — jest dla gmin niniejszych nietylko zbyt kosztowne, lecz i zbyt cenne.

Że z pomocą kursu wędrownego można także dojść do dobrych rezultatów, poucza wędrowny kurs tkacki, który się odbył w Czarnym Dunajcu w powiecie Nowotarskim. Kurs ten trzymiesięczny został urządzony na prośbę Wydziału Rady powiatowej. Jako nauczyciela wędrownego posłano tam Antoniego Króla, byłego ucznia szkoły tkackiej w Krośnie, a następnie instruktora tkactwa w Komarnie. Na opiekuna kursu uproszony został poseł Dr. Jan Bednarski. Kurs, zaopatrzony na razie w dwa, a wkrótce i w trzecie krosno, rozpoczął się dnia 11. stycznia b. r. Zgłosiło się nań odrazu 15, później zaś jeszcze 2 dziewcząt i kobiet w wieku od 17 do 30 lat, a to z Czarnego Dunajca 10, z miejscowości pobliskich 7. Nauka praktyczna na kursie mogła się na razie rozpocząć tylko z pięcioma uczestniczkami, w miejsce których wstępowały stopniowo inne. Nauczyciel wędrowny stwierdził wiele sprytu i chęci do nauki u dziewcząt i wogóle znaczne zainteresowanie się kursem całej ludności. Postępy uczennic były tak szybkie i dobre, a żądania nauki dalszych kandydatek tak usilne, że Komisya, idąc za wnioskiem opiekuna kursu, przedstawiła Wydziałowi krajowemu wniosek urządzenia drugiego kursu zaraz po zamknięciu pierwszego. W ten sposób obznajmiło się kilkanaście kobiet w Czarnym Dunajcu i okolicy z użyciem ulepszanego krosna ręcznego w tkaniu gładkich płócien i praktycznych tkanin deseniowych, a niektóre ukończyły kurs z bardzo dobrym postępem. Aby wyniki tej nauki zaraz na miejscu utrwalić, przedstawiła Komisya, aby Wydział krajowy najcenniejszym uczestniczkom, takim zwłaszcza, które już przedtem tkactwem się trudniły i dają rękojmę dalszego pracowania w tym zawodzie, przyszedł w pomoc ulepszonymi krosnami i zasiłkami na pierwszy zapas materiałów. W myśl tego postanowiono, ażeby Aleksandrze i Katarzynie Piętkom dać zasiłek 150 K. na krosno ulepszone z przyrządami i materiałem początkowy, a Katarzynie Kowarykównie i Annie Jachimiakównie pozostawić dwa krosna z kursu do dalszego użytku przy wykonywaniu tkactwa.

Nasuwa się tu mimochodem uwaga, że podobnie jak w Wilamowicach tak i w Czarnym Dunajcu okazały się kobiety o wiele podatniejszym materiałem do rozszerzania ulepszanego tkactwa ręcznego i że dalsza w tym kierunku akcyja powinuaby się z tą okolicznością liczyć.

Szkoły koronkarskie robią stałe postępy i zyskują uznanie dla swych wyrobów za granicą, wykonując zamówienia na zlecenie handlowego kierownictwa Centralnego kursu koronkarskiego w Wiedniu. Wyrobami swymi wzięły także udział w tegorocznej wystawie koronek i haftów w c. k. Muzeum dla sztuk i przemysłu we Wiedniu, podobnie jak i szkoła hafciarska w Makowie.

W sprawozdaniu zeszłorocznym wzmiankowano o usiłowaniu Komisji, aby wzory koronek szkół galicyjskich wzbogacić nowymi wzorami, mającymi wyższą wartość artystyczną, a opartymi na swojskich motywach. Otóż wykonanie takich wzorów jest w toku, skutkiem czego wstawiono do preliminarza na r. 1906 odpowiednią kwotę w pozycyi 143.

Szkoła hafciarska w Makowie rozwija się bardzo pomyślnie i oddziaływa zbawiennie na miejscowy przemysł hafciarski. Wyroby makowskie są dziś poszukiwane i chętnie nabywane.

W uznaniu gorliwej i wydatnej pracy kierowniczkii tej szkoły, panny Ewy Antonowiczówny, która już dziewiąty rok służy, wnosi Komisya przy końcu sprawozdania, aby ją Wysoki Sejm na tem stanowisku stabilizować raczył.

Komisya pragnąc wzbogacić wiadomości kierowniczek szkół koronkarskich i szkoły hafciarskiej, wyjednała u Wydziału krajowego, iż dał im odpowiednie zasiłki na zwiedzenie tegorocznej wystawy w c. k. Muzeum dla sztuki i przemysłu we Wiedniu, celem rozpatrzenia się w koronkach i białych haftach, które tam zostały zgromadzone.

Sprawa warsztatu związkowego kapeluszniczego w Myślenicach i łączącej się z tem nauki wyrobu kapeluszy z wełny, nie postąpiła naprzód, gdyż nie przystąpiono dotychczas do budowy potrzebnego na ten cel budynku, na który gmina Myślenice pożyczkę zaciąga. Plany budynku są już wypracowane i ustalone. Instruktor Adam Mikiewicz, który przed zorganizowaniem nowego warsztatu, stał się już dla dotychczasowej produkcji zbędnym, wyjechał jeszcze do Stockportu w Anglii celem szczegółowego obznajomienia się z fabrycznym wyrobem kapeluszy wełnianych, stamtąd zaś wrócił do rodziny w Ameryce. Ewentualny powrót jego do dalszych zajęć w Myślenicach zawisł od wystawienia budynku warsztatowego i nowego zorganizowania związkowej pracowni kapeluszników.

Kurs dla podmajstrzy murarskich, urządzony wedle planu kursów poprzednich, odbył się i ubiegłej zimy w Sieniawie. Na kurs ten wstąpiło 17 uczestników, lecz czterech z nich usunęło się już w pierwszych dwóch miesiącach. Z pozostałymi 13 uczestnikami odbywała się nauka po koniec marca b. r.

W sprawie projektowanej szkoły ślusarstwa maszynowego w Tarnopolu, w której rokowania z c. k. Rządem tak długo się przewlekają, jest do nadmienienia, że Komisya zbadała przesłany przez Radę szkolną krajową plan i przybliżony kosztorys, a uznawszy plan budowy za dobry i tylko niezbędnym wymogom przyszłej szkoły odpowiadający, przedłożyła Wydziałowi krajowemu wniosek, ażeby w porozumieniu z wszystkimi czynnikami, które do założenia rzeczonyj szkoły się przyczyniają, zechciał kwotę 100.000 K przewidzianą na koszt budowy, podnieść do 130.000 K, gdyż nie sądzi, ażeby można było za niższą kwotę uzyskać budynek odpowiadający celowi.

Od dłuższego czasu toczą się również rokowania o lepsze pomieszczenie rządowej szkoły przemysłu drzewnego w Zakopanem. Budynek teraźniejszy, drewniany, podupadający, nie może już być dłużej na szkołę używany. Na wypadek gwałtownych wichrów wymaga dalszych wzmocnień i musi być w najbliższych latach innym, trwałym i odpowiedniejszym budynkiem zastąpiony, jeżeli szkoła przemysłu drzewnego ma być wogóle nadal w Zakopanem utrzymana. W sprawie tej toczą się już od kilku lat rokowania między c. k. Ministerstwem, Radą szkolną krajową i Wydziałem krajowym. W czerwcu z. r. poddała Komisya krajowa badaniu plan nowego budynku, udzielony jej przez Radę szkolną krajową, a uwzględniwszy trudności co do wyboru miejsca jak i niektóre przesadne wymagania w samejże budowie, przedłożyła go Wydziałowi krajowemu z opinią, iż koszt budowy wyniosą około 180.000 K. Wynurzyła przytem swe zapatrywanie, iż jest rzeczą trudną, ażeby całym tym wydatkiem na budowę obarczyć fundusz krajowy, i że należy dążyć do uzyskania również pewnej poważniejszej kwoty ze skarbu państwa na ten cel. Od tego czasu jednak nie posunęły się rokowania dalej, nie uzyskano od rządu oświadczenia, iż się do kosztów budowy przyczyni, a tymczasem pomieszczenie szkoły narazone jest na niebezpieczeństwo zwalenia się uszkodzonych ścian, jeśli się temu choć tymczasowemi naprawami nie zapobiegnie. Mając tę konieczność na oku, wprowadzono do preliminarza na r. 1906 kredyt nadzwyczajny 2000 K na pokrycie częściowych kosztów rekonstrukcyi budynku.

Co do innych dwóch budów, ważnych dla szkolnictwa zawodowego, miała komisya sposobność wynurzyć także swe zapatrywanie, o ile kraj miałby przyczynić się do ich kosztów. Jedną z tych budów jest budowa gmachu dla Akademii handlowej w Krakowie. Gmina m. Krakowa wykazała, że koszt tej budowy, wliczając w to wartość placu oddanego pod budowę przez gminę, wyniesie co najmniej 300.000 K. Komisya uważała tedy za wskazane przedstawić Wydziałowi krajowemu, ażeby zobowiązanie, przyjęte już na kraj co do amortyzowania pewnej części tych kosztów z funduszu krajowego, podnieść do wysokości 100.000 K.

Drugą budową jest dokonane już wybudowanie gmachu dla Muzeum przemysłowego miejskiego we Lwowie. W sprawie tej wniesioną była petycja gminy m. Lwowa o przyjęcie na kraj pewnej części znacznych bardzo wydatków, które gmina, doznawszy ciężkiego zawodu ze strony gal. Kasy oszczędności, ponieść musiała z własnych funduszków. Komisya wyraziła opinię, że z uwagi na to, iż Muzeum przyniesione we Lwowie, aczkolwiek noszące nazwę miejskiego, oddaje usługi całemu krajowi i posiada nietylko lokalne ale ogólne znaczenie dla przemysłu rękodzielniczego i artystycznego w kraju — należałoby się gminie miasta Lwowa pewna pomoc, o ile fundusze kraju na to zezwalają. Komisya uznała również za wskazane przedstawić Wydziałowi krajowemu wniosek podwyższenia corocznej subwencyi krajowej na koszt utrzymania Muzeum do wysokości 10.000 K.

Wypada jeszcze wspomnieć o czterech wystawach, co do których komisja kraj. dla spraw przemysłowych udała się o poparcie do Wydziału krajowego ze względu na okoliczność, iż uważała za korzystne, ażeby na wystawach tych zgromadzone także były okazy wyrobów krajowych szkół zawodowych. Są to: wystawy tegoroczne c. k. austriackiego Muzeum dla sztuk i przemysłu we Wiedniu, wystawa tegoroczna nowożytnych tkanin i wyrobów ceramicznych w Krakowie, wystawa i jarmark wyrobów krajowych, mający się tego lata odbyć w Zakopanem i przygotowująca się na r. 1906 wystawa przemysłu austriackiego w Londynie.

Co do pierwszej i ostatniej z powyższych wystaw przedstawiła komisja wniosek, poruczający kraj. Związku przemysłowemu zajęcie się, zebraniem i wysyłką odpowiednich okazów z wymienionych szczegółowo źródeł i miejsc produkcji — co do wystawy w Krakowie upoważniono odnośne szkoły i spółki subwencyonowane do wysłania celniejszych swych wyrobów, — a komitetowi urządzającemu Wystawę i jarmark w Zakopanem, przyznał Wydział krajowy na wniosek komisji zasiłek 3.000 K na koszt urządzenia z zastrzeżeniem, iż krajowe szkoły zawodowe, które wyroby swe na wystawę wysłać zechcą, mają być uwolnione od opłaty placowego.

Na potrzeby szkół zawodowych w r. 1905 zażądała Komisja od c. k. Rządu zasiłków ze Skarbu państwa w łącznej kwocie 105.100 K. Czy i o ile odpowiedział c. k. Rząd tym wymaganiom, nie wiadomo Komisji do chwili zamknięcia niniejszego sprawozdania. Żądania zestawione na rok 1906, a uwidocznione szczegółowo w dołączonym preliminarzu, wynoszą 100.200 K.

Pogląd na czynności krajowej Stacji ceramicznej w roku sprawozdawczym, daje załączone tu $\%$ szczegółowe sprawozdanie jej kierownika.

III. Dalsze starania o popieranie przemysłu.

Wśród dalszych starań o popieraniu przemysłu krajowego stanęła na pierwszym miejscu sprawa założenia większej tkalni mechanicznej w kraju. Dała do tego bezpośredni powód uchwała Wysokiego Sejmu z d. 12. października 1903 tej treści:

„Sejm poleca Wydziałowi krajowemu dołożyć wszelkich starań, ażeby w Galicyi założoną została tkalnia mechaniczna, odpowiadająca dzisiejszemu postępowi ekonomicznemu i technicznemu. Kraj ułatwi powstanie tego przedsiębiorstwa udzielając pożyczki, nawet przekraczającej 50% kapitału zakładowego i obrotowego. Pożyczka dla tkalni mechanicznej może być nawet udzieloną na niższy procent i dłuższy amortyzacyjny okres czasu, niż zwykle to ma miejsce przy pożyczkach z funduszu przemysłowego wypłacanych. Wydział krajowy otoczy tę fabrykę swoją opieką, której głównym celem będzie ułatwienie odbytu — a zatem u władz państwowych poprze starania zarządu fabryki o uzyskanie dostaw, a w administracji kolejowej o uzyskanie zniżek taryfowych tak dla materiałów surowych jak i wyrobionego towaru“.

Uchwała ta jest nie tylko upoważnieniem dla Wydziału krajowego, żeby udzielił takiej fabryce wyjątkowo wysokiej pożyczki, ale zarazem poleceniem, ażeby się starał o założenie fabryki. Otóż Wydział krajowy odniósł się w tej sprawie do Komisji kraj. dla spraw przemysłowych celem przeprowadzenia badań i przedstawienia wniosków. Pociągnęło to za sobą przedewszystkiem potrzebę bardzo szczegółowego porozumienia się ze znawcami co do miejscowości i warunków założyć się mającej tkalni mechanicznej. Zwołana w tej sprawie w kwietniu r. 1904 konferencja zwróciła uwagę na dwie miejscowości tj. Krosno i Andrychów i uważała za wskazane, ażeby w Krośnie dążyć do tkalni mechanicznej przeważnie dla tkanin lnianych, w Andrychowie dla tkanin bawełnianych. Co do wprowadzenia sprawy w życie, uważano za najpraktyczniejsze traktować z poszczególnymi osobami, a gdyby na tej drodze sprawa nie doszła do skutku, starać się o stworzenie towarzystwa akcyjnego lub udziałowego dla tkalni. W tym drugim wypadku uważano za wskazane wziąć z funduszu krajowego udział w towarzystwie, lub dać pożyczkę i wziąć udział równocześnie.

Ustaliwszy tak zasady dalszej akcji, weszła Komisja w rokowania z jednej strony z fachowcami i przedsiębiorcami tkackimi, zainteresowanymi dla tej sprawy przez Władysława hr. Zamoyskiego, z drugiej strony z przedsiębiorcą tkackim p. J. Grünspanem z Andrychowa, który przedstawił projekt założenia wielkiej tkalni mechanicznej na 300 z 400 krosien wspólnie z pozakrajową firmą zagraniczną. Niezależnie od tych dwóch ofert, traktuje się sprawę zreorganizowania przedsiębiorstwa tkackiego „Prządka“ na tle wytworzenia mniejszej tkalni mechanicznej w Krośnie. Należy w końcu dodać, że

były jeszcze zapytania pośrednie lub bezpośrednie ze strony dwóch firm zagranicznych, tyczące się uchwały Wys. Sejmu w sprawie tkalni mechanicznej i warunków jej założenia, które jednak nie pociągnęły za sobą żadnych dalszych rokowań.

Obecny stan sprawy jest taki: Przedsiębiorcy reprezentowani przez hr. W. Zamoyckiego zostawili sprawę w zawieszeniu. Przedsiębiorca J. Grünspan stara się o spółnika na podstawie wydanego mu przez Wydział krajowy listu opcyjnego, w którym Wydział krajowy oświadcza, iż gotów jest dać mu pożyczkę 400.000 K, jeśli tenże złoży również 400.000 K na wystawienie tkalni mechanicznej o 400 krosnach, że zastrzega sobie dalej prawo zgodzenia się na osobę lub osoby spółników, którychby sobie p. J. Grünspan dla przedsiębiorstwa dobrał, oraz kontrolę nad budową fabryki i nadzór nad przedsiębiorstwem, dopóki ono zostanie dłużnikiem kraju. Dotychczas nie uwiadomił nas p. J. Grünspan o wyniku swych starań.

Zarząd Towarzystwa tkackiego „Prządka“ przygotował projekt techniczny i finansowy, tyczący się założenia tkalni mechanicznej w Krośnie na mniejsze rozmiary.

Oprócz tego wpłynęło w połowie czerwca b. r. podanie jednego z większych przedsiębiorców tkackich z Czech, nie odnoszące się ani do Andrychowa ani do Krosna, które ma być przedmiotem dalszych rozpatrywań.

Już teraz jednakże należy zaznaczyć, że zgłaszający się przemysłowcy stawiają i inne różne warunki, które przechodzą ramy upoważnień służących Wydziałowi krajowemu. I tak: stawiane jest żądanie 70% całego kapitału na założenie tkalni o 300 warsztatach. Pożyczka żądana miałaby być na pierwsze 5 lat bezprocentową. Stawiane są wymagania zabezpieczenia dostaw dla zakładów, będących pod opieką Wydziału krajowego itd. Ze swej strony Wydział krajowy oświadczył, że tkalnia mechaniczna założona w kraju może liczyć na uwolnienie od datków krajowych do podatków.

To krótkie przedstawienie sprawy dowodzi, że w traktowaniu jej napotyka się na trudności, które nawet wobec korzyści przez Wys. Sejm przyznanych, nie łatwe są do przewyciężenia.

Drugą sprawą szerszego znaczenia była sprawa banku przemysłowego przekazana Wydziałowi krajowemu i Komisji następującą uchwałą Wys. Sejmu z dnia 12. listopada 1904, która się także do podobnej uchwały z r. 1903 odnosi:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przyspieszył przeprowadzenie badań względnie rokowań w sprawie powołania do życia, ewentualnie przy pomocy kraju, Banku przemysłowego“.

Sprawę tę rozpatrywała Komisja na posiedzeniach komitetowych i na plenarnej a wynikiem obrad są przedstawione Wydziałowi krajowemu wnioski, które się tu wraz ze sprawozdaniem referenta Komisji -/ załącza.

Al. VII.

Przy rozpatrywaniu warunków rozwinięcia wielkiego przemysłu, do czego nastąpiły Komisji powód powyższe i inne uchwały sejmowe, zwróciła Komisja uwagę na okoliczność, że większe zakłady przemysłowe powstają u nas przeważnie na zachodnich kresach, a to z powodu bliskości kopalń węgla i uzyskiwanej z nich tańszej siły popędowej. Większe przedsiębiorstwa w Galicyi wschodniej mają do walczenia z drożącym w miarę odległości węglem i droższą siłą popędową, a że i siły wodne wschodniej Galicyi — wyjąwszy górskie okolice Pokucia — nie będą tak znaczne, jak sobie to obiecywano, więc brak taniego węgla pozostanie zawsze zaporą do podnoszenia przemysłu wielkiego w tej części kraju. Jeżeli się przeto mówi o podniesieniu przemysłu w Galicyi, to wskazaniem jest przystąpienie raz do gruntownych badań, czy po za istniejącymi już kopalniami brunatnego węgla w Glińsku i Myszynie, nie dałoby się wyszukać we wschodniej Galicyi wydawniejszych złożów węglowych, możliwych do odbudowy, a zwłaszcza węgla o większej ile możności sile kalorycznej, któryby się do celów przemysłowych nadawał. Uważając badania takie za podstawowy warunek wszelkich dalszych projektów o podnoszeniu przemysłu fabrycznego, przedstawiła Komisja Wydziałowi krajowemu, ażeby raczył przedłożyć Sejmowi wniosek uchwalenia znaczniejszych funduszków na poszukiwanie węgla w Galicyi wschodniej.

Dalszą i nieobojętą dla przemysłu pomocą, jest uwalnianie przedsiębiorstw przemysłowych od niepaństwowych dodatków do podatków. W miarę nadchodzących podań przemysłowców, przekazywanych Komisji do zaopiniowania, i w miarę warunków, określonych w ustawie, przedstawiła Komisja w ubiegłym roku do uwolnienia następujące przedsiębiorstwa:

- 1) Fabrykę zwęglania drzewa Blanka Hugona w Węgierskiej Górcie.
- 2) Fabrykę sztucznej wełny Bernarda Deutscha w Białej.
- 3) Fabrykę wyrobów platerowanych M. Jarry w Krakowie.

Co do samej ustawy z dnia 17. kwietnia 1903, na której się to przyznawanie uwolnień opiera, powziął był Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 12. listopada 1904 następującą uchwałę:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby zbadał, które gałęzie przemysłu zasługują na korzystanie z ulg podatkowych autonomicznych a nie mogą korzystać z krajowej ustawy i przedłożył na najbliższą sesję projekt ewentualnego rozszerzenia ustawy“.

Na wezwanie Wydziału krajowego, po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku przemysłu fabrycznego we Lwowie, którego petycja dała między innymi powód do powzięcia powyższej uchwały, poddała Komisja sprawę całą bliższemu zbadaniu i przedstawiła Wydziałowi krajowemu wnioski, które się tu $\%.$ wraz ze sprawozdaniem referenta Komisji załącza.

Al. VIII.

Między postulatami, powtarzаныmi często przy rozbieganiu warunków systematycznego popierania przemysłu w kraju, wyłaniała się kwestya utworzenia, względnie przywrócenia krajowego Biura statystyki przemysłu i handlu. Żądaniu temu dała także wyraz następująca uchwała Wysokiego Sejmu z dnia 3. listopada 1904:

„Sejm poleca ponownie Wydziałowi krajowemu zbadanie sprawy reaktywowania Biura statystyki przemysłu“.

Mając takie polecenie, odniósł się Wydział krajowy do Komisji o przedstawienie wniosków. Czyniąc temu zadość, przedstawiła Komisja szczegółowy wniosek utworzenia rzeczzonego Biura przy Komisji kraj. dla spraw przemysłowych, a że istnienie takiego Biura pociąga za sobą konieczność stałego wydatku rocznego, wprowadzono równocześnie odnośny kredyt do preliminarza Rubr. XII. budżetu krajowego na r. 1906.

Al. IX.

Wniosek utworzenia Biura wraz z motywami referenta Komisji dołącza się $\%.$ niniejszem.

W kierunku skutecznego popierania przemysłu drobnego i domowego, przez odpowiednią organizację nakładczą, wymagającą większych funduszków, powziął Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 3. listopada następującą uchwałę:

„Sejm w uznaniu dodatniej działalności kraj. Związku przemysłowego, poleca Wydziałowi krajowemu, aby zbadał, do jakiej wysokości kraj. fundusz przemysłowy poręczyć może za kredyt, któryby udzielił Bank krajowy kraj. Związkowi przemysłowemu na podkład towarów, złożonych w magazynach Związku, faktur i listów przewozowych. Stosownie do wyników badań Wydział krajowy wysokość poręki ustanowi, jednak nie wyżej jak na 300.000 K.

Wezwana do wszechstronnego zbadania tej sprawy, odniosła się komisja do kraj. Związku przemysłowego z żądaniem przedstawienia jej szczegółów zamierzonej akcji, dla której wyższy kredyt jest jej potrzebnym, lecz do zamknięcia niniejszego sprawozdania nie otrzymała odpowiedzi.

W jednej jeszcze sprawie, ważnej dla krajowego przemysłu ceramicznego, a bardzo żywo dotykającej ogólnych stosunków ekonomicznych kraju, zwłaszcza ludności włościańskiej, zapytywaną była Komisja o opinię. Jest to sprawa, poruszona wnioskami posła Mieczysława Urbańskiego na ostatniej sesji sejmowej, wskutek których powziął Wysoki Sejm na posiedzeniu z d. 14 października 1904 następujące uchwały:

1. Sejm wzywa Wydział krajowy, aby po stwierdzeniu praktyczności dachówek cementowych, przedłożył projekt utworzenia funduszu pożyczkowego celem udzielania bezprocentowych pożyczek powiatom i gminom na zakładanie warsztatów dachówek cementowych.

2. Sejm wzywa Wydział krajowy, aby równocześnie wziął pod rozwagę, czy, obok popierania wyrobu dachówek cementowych, niemożnaby także popierać finansowo zakładania fabryk w kraju naszym wyrobu dachówek glinianych.

3. Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby po wysłuchaniu opinii Komisji krajowej dla spraw przemysłowych popierał także powstawanie miejskich albo powiatowych spółek właścicieli domów, zakładanych w celu przyspieszenia krycia dachów ogniotrwałym materiałem przy pomocy wspólnego kredytu za poręką gmin i powiatów.

Wydział krajowy zechce w tym kierunku działać w porozumieniu z Bankiem krajowym, zakładami asekuracyjnymi, kasami oszczędności i w ogóle z zakładami pieniężnymi, które akcyę, zmierzającą do szerzenia w kraju krycia dachów ogniotrwałym materiałem, mogłyby i zechcą poprzeć kredytem“.

Poruszone w powyższych uchwałach sprawy były naprzód przedmiotem rozprawy ankiety rzeczoznawców, która w połowie marca b. r. obradowała, a następnie zażądał Wydział krajowy od komisji i jej w tym względzie opinii. Po ścisłym rozważeniu tej sprawy, mającej także swe strony niebezpieczne, gdyż faktem jest, że fortywanie dachówki cementowej stało się przedmiotem agitacji agentów zagranicznych, którym

w piwszym rzędzie idzie o pozbywanie obcego cementu i przyborów do wytwarzania dachówki cementowej — wychodząc jedynie z punktu widzenia, co dla dobra ludu wiejskiego, pragnącego kryć swe chaty ogniotrwale, najsumienniejszemu zalecić należy, przedstawiła Komisya Wydziałowi krajowemu opinię swą w następujących punktach:

1. Przy kryciu dachów, zwłaszcza włościańskich, należy dawać pierwszeństwo dachówkom glinianym. W tych miejscowościach jednak, w których wskutek złej komunikacji, odległości od kolei, lub też z innych powodów otrzymanie odpowiedniej dachówki glinianej po cenie przystępnej sprawia trudności, można również zalecić do krycia dachów włościańskich dachówkę cementową, o ile ta będzie wykonana pod odpowiednią kontrolą, z przednich materiałów i przez ludzi odpowiednio wyszkolonych.

2. Utworzenie funduszu pożyczkowego, celem udzielenia bezprocentowych pożyczek powiatom i gminom, na zakładanie warsztatów dachówek cementowych, nie jest wskazane, gdyż byłoby to forytowanie jednej gałęzi przemysłu ze szkodą drugiej.

3. Natomiast jest wskazanem dążenie do tego, aby Rady powiatowe porozumiały się z fabrykami dachówek glinianych, względnie i cementowych, celem utworzenia składów dachówek po powiatach, tak, by umożliwić włościanom nabywanie tychże pod dogodnymi warunkami. Jedynie w tych Radach powiatowych, gdzie prowadzonym jest we własnym zarządzie wyrób rur betonowych dla użytku drogowego, możnaby z nim łączyć wyrób dachówek cementowych dla użytku włościan, jeżeli nie ma na miejscu lub w pobliżu odpowiedniej dachówki glinianej.

4. Celem umożliwienia, by z jednej strony fabrykanci nie byli zmuszeni udzielać zbyt wysokich i długoterminowych kredytów, a z drugiej strony, by włościanie, mający zamiar pokryć swe domostwa ogniotrwale, mogli korzystać z dogodnego kredytu, należy stworzyć fundusz pożyczkowy, celem udzielania bezprocentowych pożyczek powiatom na utworzenie składów dachówek glinianych względnie i cementowych, gdyż tą drogą cel najlepiej osiągnięty zostanie, do którego zmierza uchwała Wysokiego Sejmu⁴.

W innej sprawie, mającej ogólne znaczenie ekonomiczne dla kraju, zwróciła się Komisya sama od siebie do Wydziału krajowego. Szło tu o zaprowadzone z początkiem b. r. w przewozie kolejowym t. z. przerachowanie taryfowe na kolei północnej ces. Ferdynanda. Po szczegółowem rozpatrzeniu rzeczy na posiedzeniach specjalnego dla tej sprawy komitetu i Komisji pełnej, przy którym się pokazało, że wskutek rzezonego przerachowania ponoszą szkodę niektóre gałęzie krajowego przemysłu, odniosła się Komisya do Wydziału krajowego pismem z d. 11. kwietnia b. r. L. 386, którego odpis tu się

Al. X. /./. załącza.

W sprawozdaniu zeszłorocznem omówiono już sprawę wydania przepisów co do rozpisywania dostaw publicznych w kraju i dołączono szczegółowy projekt takich przepisów, który został Wydziałowi krajowemu przez komisję przedłożonym. Sprawa ta traktowaną była również na posiedzeniu Wys. Sejmu z d. 4. listopada 1904 a następnie przesłana została Komisji kraj. dla spraw przemysłowych do dania opinii, z powodu III. ustępu uchwały sejmowej, który opiewa:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby na podstawie przeprowadzonych badań i po wysłuchaniu Komisji kraj. dla spraw przemysłowych wydał zarządzenia, określające zasadnicze warunki pracy oraz ochrony roboników, zatrudnionych w przedsiębiorstwach i przy robotach publicznych“.

Al. XI. Wydziałowi krajowemu opinię, którą się tu /./. wraz z motywami referenta Komisji dołącza.

Pozostaje nam jeszcze zdać sprawę co do badań poruczonych Komisji przez Wydział krajowy na podstawie następujących uchwał Wys. Sejmu z d. 12. listopada z. r.:

1. „Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby przy pomocy krajowej Komisji dla spraw przemysłowych wygotował plan systematycznej akcji finansowej kraju w granicach dotychczasowej dotacji funduszu przemysłowego, w którejby, obok zaspakajania potrzeb samodzielnie zgłaszających się przemysłowców, przeznaczono wydatną pomoc na planowe powołanie do życia gałęzi przemysłu potrzebnych a możliwych w kraju.

2. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby przy pomocy krajowej Komisji dla spraw przemysłowych, oraz po przesłuchaniu centralnego Związku galicyjskiego przemysłu fabrycznego we Lwowie, przeprowadził badania, jakimi sposobami dałoby się wdrożyć większą akcję, celem powołania do życia wielkiego przemysłu, skłonienia większych przemysłowców z poza granic kraju, (przadewszystkiem z innych dzielnic, w których rozszerzył się przemysł), ażeby zakładali filie przemysłowe, lub przenieść chcieli swoje fabryki do Galicyi. O ile akcja ta przekraczałaby kompetencye i środki, jakie Wydział

krajowy ma już dzisiaj do dyspozycji, winien Wydział krajowy przedłożyć wnioski na najbliższą sesję sejmową“.

Co do obu tych poleceń, będących ze sobą w bardzo ścisłym związku, zasięgnęła komisya i otrzymała niedawno opinię Centralnego Związku gal. przemysłu fabrycznego we Lwowie i zastanawiała się nad niemi na posiedzeniach komitetu przemysłowego. Do sformułowania zapatrywań i wniosków ze swej strony nie mogła jeszcze Komisya odpowiedzieć — nie sądzi jednak, ażeby dla samego pospiechu miała przyjść z odpowiedzią dorywczą, nie dość przetrwoną. W sprawach tego rodzaju jak systematyczna akcyja i planowe powołanie do życia pewnych gałęzi przemysłu, potrzebnem jest bardzo gruntowne zbadanie przedmiotu, które w kraju naszym, szczególnie dla braku ścisłych podstaw statystycznych, nie jest wcale łatwe. Woli przeto komisya wydanie swej opinii odroczyć, niż załatwić je tylko odpowiedzią teoretyczną, nie dającą żadnych realnych podstaw do dalszego, zgodnego z potrzebami kraju i pomyślnego w swych wynikach popierania przemysłu.

IV. Dotychczasowe bezpośrednie popieranie przemysłu.

Przy załatwieniu zeszłorocznego sprawozdania Komisji powziął Wys. Sejm na posiedzeniu z d. 3. listopada następującą uchwałę:

„Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby na najbliższej sesji sejmowej przedłożył sprawozdanie z rozpoczętych przy pomocy kraj. Komisji dla spraw przemysłowych badań co do dotychczasowych rezultatów bezpośredniej i pośredniej akcyi kraju na polu przemysłowym.“

Komisya mniema, że jeśli idzie o „bezpśrednią i pośrednią akcyę kraju na polu przemysłowym“, to już coroczne jej sprawozdania składają się poniekąd na obraz rezultatów tej akcyi. Jeśli zaś chodzi o zesumowanie wyników, jak w każdym poszczególnym wypadku bezpośredniej pomocy finansowej, pomoc ta oddziałała, to może się to oprzeć na szczegółowych badaniach każdego z zakładów popieranych, co pociąga za sobą większe koszta i dłuższego wymaga czasu.

Chcąc jednak zadaniu temu odpowiedzieć, powołała Komisya kraj. dla spraw przemysłowych do życia specjalną Komisję, której dotyczące badania poruczyła. Odpis sprawozdania, które Komisya ta Komisji pełnej na posiedzeniu dnia 12. marca b. r. przedłożyła, załącza się w niniejszem. Końcowe wnioski sprawozdania zostały uchwalone, i do dalszych badań umocowaną została komisya w pierwotnym swym składzie, tak, że w skład jej wchodzi członkowie Komisji kraj. dla spraw przemysłowych pp. dr. A. Benis, dr. W. Stesłowicz, N. Ulmer, J. Wczelak i E. Zieleniewski pod przewodnictwem p. W. Biechońskiego.

Poza tem programowem badaniem wyników dotychczasowej akcyi kraju na polu przemysłowym, odbywają się stale lustracje zakładów, które korzystają z pożyczek kraj. funduszu przemysłowego, celem sprawdzenia, czy warunki, które do pożyczki przywiązano, są spełnione i fundusz pożyczony na właściwy cel użyty. W roku sprawozdawczym lustrowane były, przeważnie z wynikiem bardzo zadowalniającym, następujące przedsiębiorstwa przemysłowe:

1. Fabryka maszyn, Braci Bartik w Tarnowie.
2. Fabryka maszyn, M. Peterseim w Krakowie.
3. Parowa fabryka stolarska, Roman Muranyi w Krakowie.
4. Fabryka guzików metalowych, Binczer & Thorn w Podgórzu.
5. Fabryka wód mineralnych, K. Rząca i Chmurski w Krakowie.
6. Fabryka ślusarska, Józef Górecki w Krakowie.
7. Fabryka farb, J. Karmański i Ska w Dębikach.
8. Fabryka wyrobów żelaznych, Chaim Hofstädter i Ska w Mogile.
9. Fabryka wyrobów metalowych, S. Sulikowski w Dębukach.
10. Huta szkła, Kupfer i Glaser w Tarnowie.
11. Garbarnia, Dłużynscy w Ludwinowie.
12. Garbarnia, Schönberg i Dunkelblum w Prądniku białym.
13. Fabryka chemiczna, H. Blumenfeld we Lwowie.
14. Fabryka zapalek, Ch. H. Lipschütz w Skolem.
15. Fabryka ślusarska, J. Wehrstein w Stryju.
16. Fabryka cementu, J. Wolgner w Komarówce.
17. Fabryka wyrobów betonowych, H. Wagner w Przemysłu.
18. Fabryka zapalek, J. Lipschütz w Stryju.

19. Fabryka zapalek M. Adlersberg w Bolechowie.

20. Kafiarnia, St. Romański w Leżajsku.

Co do udzielania pożyczek z kraj. funduszu przemysłowego jest do nadmienienia, iż na podstawie upoważnienia, danego Wydziałowi krajowemu uchwałą z dnia 12. listopada, nastąpiło dnia 2. maja b. r. nowe porozumienie Wydziału krajowego z Bankiem krajowym, co do zaliczkowania kraj. funduszu przemysłowego. W myśl owego porozumienia się zobowiązał się Bank krajowy, — prócz zaliczek do wysokości miliona koron, do jakich się już zobowiązał w r. 1904 — udzielać funduszowi przemysłowemu dalszych zaliczek również do wysokości miliona koron, a więc po potrąceniu wypłaconej już w r. 1904 zaliczki 250.000 K, w latach 1905, 1906 i 1907 po 500.000 K a w r. 1898 250.000 K, co uczyni razem 2,000.000 K. Zwrot tych zaliczek rozpocząć się ma od r. 1909 po 100.000 K rocznie.

Zobowiązanie to Banku krajowego daje Wydziałowi krajowemu możność wydawniejszego popierania przemysłu pożyczkami, co też odbiło się już w roku sprawozdawczym większą ilością pożyczek, których przyznanie Komisya Wydziałowi krajowemu przedstawiła. Przedsiębiorstwami przemysłowemi, które do uwzględnienia zalecono, są następujące :

1. Hr. Mycielski i Ska, fabryka impregnowania drzewa w Trzebinii, 20.000 K, na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych, począwszy od 1. stycznia 1906 za hipotecznem ubezpieczeniem.

2. Kazimierz Rogalski, litograf w Przemyśle, 5.000 K na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych, począwszy od 1. stycznia 1906 za odpowiednią poręką i pod pewnymi warunkami.

3. Herman Wagner, fabryka wyrobów betonowych w Przemyśle, 12.000 K na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych, od 1. stycznia 1906 za hipotecznem ubezpieczeniem i pod kontrolą.

4. Alter Morer, fabryka czyszczenia włosienia w Brodach, 40.000 K na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych, od 1. stycznia 1906 za hipotecznem ubezpieczeniem i pod kontrolą.

5. Stanisław Romański, fabryka kafli w Leżajsku, 6.000 K na 3% do spłaty w 30 równych ratach kwartalnych, od 1. stycznia 1906 za hipotecznem ubezpieczeniem i pod pewnymi warunkami.

6. M. Dobrowolski, fabryka opatrunków w Podgórzu, 40.000 K na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych, od 1. stycznia 1906 za hipotecznem ubezpieczeniem.

7. Wojciech Bober, stolarz w Krakowie, 6.000 K na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych, od 1. stycznia 1906 za poręką i pod kontrolą.

8. Towarzystwo szewców w Witkowie Nowym, 5.000 K na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych, od 1. stycznia 1906 za odpowiednią poręką.

9. Jan Kłosiński, kuśnierz w Kętach, 8.000 K na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych, od 1. stycznia 1906 za hipot. ubezpieczeniem.

10. Zygmunt Lauer, pracownia koszykarska w Rącznej, 15.000 K na 3% do spłaty w 30 równych ratach kwartalnych, od 1. stycznia 1906 za hipot. ubezpieczeniem.

11. St. Sulikowski, fabryka wyrobów metalowych w Dębnikach, 40.000 K na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych, od 1. stycznia 1906, za hipot. ubezpieczeniem i ściągnięciem reszty dawniejszej pożyczki.

12. Akcyjne Towarzystwo tkackie w Łańcucie, 100.000 K na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych, od 1. stycznia 1906 za hipot. ubezpieczeniem na realnościach fabrycznych.

13. Kupfer i Glaser, huta szkła w Tarnowie, 100.000 K na 3% do spłaty w 60 równych ratach kwartalnych, od 1. stycznia 1906 za hipot. ubezpieczeniem i specjalnymi warunkami.

14. Rafał Weissbach, garbarnia w Stanisławowie, 14.000 K na 3% do spłaty w 28 równych ratach kwartalnych, od 1. stycznia 1906 za hipot. ubezpieczeniem i ściągnięciem reszty dawniejszej pożyczki.

15. Tow. szewców w Witkowie Nowym, na wykonanie dostaw dla armii 6.000 K na 3%, za 6 miesięcznym wekslem pod specjalnymi warunkami.

16. Pierwsze galic. Towarzystwo dostaw dla armii we Lwowie, na wykonanie dostaw dla armii 70.000 K na 3%, za 6 miesięcznym wekslem i pod specjalnymi warunkami.

17. Aron Geller, fabrykant gurtów i pasów w Bohorodczanach, 2.500 K na 3%, do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych, od 1. stycznia 1906 za hipotecznym ubezpieczeniem.
18. Henryk Blumenfeld, fabryka chemiczna we Lwowie, 30.000 K na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1906 za hipot. ubezpieczeniem.
19. Wanda Żurowska, właścicielka Bazaru krajowego w Tarnopolu 10.000 K. na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych, od 1. lipca 1906 za odpowiednią poręką i pod kontrolą, co do użycia pożyczki.
20. Kazimierz Legeżyński, introligator we Lwowie 6.000 K. na 3% do spłaty w 30 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1906 za odpowiednią poręką i pod kontrolą co do użycia pożyczki.
21. K. G. Hildebrandt, zakład wyrobów szklanych i aparatów naukowych w Krakowie 5.000 K. na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych, od 1. lipca 1906 za odpowiednią poręką.
22. Aniela Hupertowa, pracownia ubiorów swojskich „Szarotka“ we Lwowie, 6.000 K. na 3% do spłaty w 24 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1906 za odpowiednim ubezpieczeniem.
23. Chaim Perlmutter, fabryka woreczków papierowych w Brzeżanach 16.000 K. na 3% do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1906 za hipotecznym ubezpieczeniem i pod specjalnymi warunkami.
24. Mendel Adlersberg, fabryka zapalek w Bolechowie, 25.000 K. na 3% do spłaty w 30 równych ratach półrocznych od 1. stycznia 1907 za hipot. ubezpieczeniem i pod kontrolą co do użycia pożyczki.
25. J. Lipschütz, fabryka zapalek w Stryju, 50.000 K. na 3% do spłaty w 30 równych ratach półrocznych, od 1. stycznia 1907 za hipot. ubezpieczeniem i pod kontrolą co do użycia pożyczki.
26. Ch. H. Lipschütz fabryka zapalek w Skolem, jako dalsza pożyczka 25.000 K. na 3% do spłaty w 30 równych ratach półrocznych od 1. stycznia 1910 za hipotecznym ubezpieczeniem.
27. M. Jarra, fabryka wyrobów platerowanych w Krakowie, 60.000 K. na 3% do spłaty w 60 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1906 za ubezpieczeniem hipot. i ściąganiem dawniejszej pożyczki.
28. Teodor Felix, zakład apretury tkanin w Andrychowie, 20.000 K. na 3% do spłaty w 20 równych ratach półrocznych od 1. stycznia 1907 za hipot. ubezpieczeniem i pod kontrolą.
29. Ferdynand Stamberger, zakład apretury tkanin w Andrychowie, 30.000 K. na 3% do spłaty w 30 równych ratach półrocznych od 1. stycznia 1907 za hipot. ubezpieczeniem i pod kontrolą.
30. Dr. Karol Falkiewicz, właściciel handlu we Lwowie 10.000 K. na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. stycznia 1907 za odpowiednią poręką.
31. Bolesław Jankowski, rusznikarz we Lwowie, 5.000 K. na 3% do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1906 za odpowiednią poręką.
32. Towarzystwo powroźnicze w Radymnie 20.000 K. na 3% na akt notarialny do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych od 1. lipca 1906, nadto wniosek, aby kraj. fundusz przemysłowy przystąpił do Towarzystwa z udziałem w wysokości 2.000 Koron.
33. Sina Kurtz, fabr. papy dachowej w Chrzanowie, 10.000 K. na 3%, do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych, od 1. lipca 1906, za hipot. ubezpieczeniem i pod pewnymi warunkami.
34. Leopold Feliks, drukarnia i farbiarnia płócienek w Sporyszu, 15.000 K, na 3%, do spłaty w 30 równych ratach kwartalnych, od 1. lipca 1906, za hipot. ubezpieczeniem i pod pewnymi warunkami.
35. Alter Mordko Hillmann, tkalnia w Kossowie, 10.000 K, na 3%, do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych, od 1. lipca 1906, za hipot. ubezpieczeniem i pod kontrolą.
36. Dr. Bieliński, fabryka wyrobów ceramicznych w Wierzchni-Polnej 20.000 K, na 3% pod pewnymi warunkami.
37. Haendeli Silberstein, właściciele „Leopolii“ fabryka wyrobów papierowych we Lwowie 20.000 K, na 3%, do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych, od 1. lipca 1906 za odpowiednią poręką.

38. Markus Ma hler, fabryka produktów chemicznych w Nowym Sączu, 16.000 K, na 3°/_o, do spłaty w 32 równych ratach kwartalnych, od 1. lipca 1906, za hipot. ubezpieczeniem i pod kontrolą.

39. Roman Mar duła, stolarnia w Olczy, na urządzenie stolarni pędzonej siłą wodną, 3.000 K, na 3°/_o do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych, od 1. lipca 1906, za hipotecznem ubezpieczeniem.

40. Samuel We isman, fabryka pióropuszków w Przemyślu, 5.000 K, na 3°/_o, do spłaty w 20 równych ratach kwartalnych, od 1. lipca 1906, za odpowiednią poręką.

41. Gabryel Mul kiewicz, kowal w Kamionce strumiłowej, 3.000 K, na 3°/_o, do spłaty w 40 równych ratach kwartalnych, za hipotecznem ubezpieczeniem.

Sprawozdanie zeszlóroczne za czasokres półtoraroczny wykazało 36 pożyczek zaleconych do uwzględnienia z kwotą 762.400 K. Powyższe zatem zestawienie, obejmujące 41 pożyczek z kwotą ogólną 909.500 K w ciągu jednego roku świadczy najwymowniej o postępie bezpośredniej pomocy przemysłowej, której kraj przemysłowi swemu udziela.

Przed powzięciem uchwały, zalecającej przedsiębiorstwa do udzielania mu pożyczki, badane są z całą troskliwością, przeważnie na miejscu, warunki, w jakich ono zostało założone i dalej się rozwija. Dla uzyskania jednolitej podstawy do prowadzenia tych badań przed udzieleniem pożyczki i następnego kontrolowania przedsiębiorstw, które z pożyczek korzystają, zostały ustalone szczegółowe „Przepisy badania“, które

Al. XIII. między załącznikami niniejszego sprawozdania /./ podajemy.

Oprócz pożyczek z funduszu przemysłowego, udziela się także zasiłki bezwrotne na cele przemysłu z funduszu krajowego. Oto spis zasiłków, przedstawionych Wydziałowi krajowemu do uwzględnienia w ciągu roku sprawozdawczego:

A) Ukończonym uczniom szkół zawodowych na rozpoczęcie pracy zawodowej.

1. Janowi Gąsienicy, rzeźbiarzowi, który ukończył naukę w Zakopanem, 60 K na zakupno narzędzi.

2. Grzegorzowi Sołtysiowi, koszykarzowi wykształconemu w Żurawnie, 30 K na zakupno narzędzi koszykarskich.

3. Marcinowi Jakubiszynowi, ukończonemu uczniowi szkoły przemysłu drzewnego w Kołomyi, 40 K na sprawienie narzędzi snycerskich.

4. Czterem ukończonym uczniom szkoły szewskiej w Starym-Sączu po 20 K na zakupno narzędzi.

5. Trzem ukończonym uczniom szkoły szewskiej w Dobczycach po 20 K na zakupno narzędzi.

6. Janowi Bieli, absolwentowi szkoły kowalskiej w Sutkowicach, 60 K na sprawienie drobnych narzędzi kowalskich.

7. Janowi Jankowskiemu i Ludwikowi Świątkowskiemu, szewcom w Busku, ukończonym uczniom szkoły szewskiej w Witkowie, po 120 K na sprawienie maszyn do szycia.

8. Ilkowi Hryczukowi, tkaczowi w Balińcach, absolwentowi szkoły tkackiej w Kosowie, na własny warsztat tkacki 100 K.

9. Piotrowi Świrniukowi, koszykarzowi, wykształconemu w szkole koszykarskiej w Niżniowie, obecnie w Tłumaczyku, 100 K na założenie własnej pracowni.

10. Andrzejowi Bruździe, stolarzowi wykształconemu w szkole stolarskiej w Kalwaryi, na urządzenie pracowni stolarskiej 200 K.

11. Michałowi Oliwie, ukończonemu uczniowi szkoły kowalskiej w Sułkowicach na ręce Dyrekcyi tej szkoły, 200 K na narzędzia kowalskie, z zachowaniem tej zasady, że narzędzia te mają być na drobne spłaty oddane, a ze spłat tworzony fundusz na dalsze zaopatrywanie ukończonych uczniów w narzędzia.

12. Jurkowi i Wasylowi Bryndasom, zabawkarzom w Jaworowie, na ręce kierownictwa szkoły zabawkarskiej tamże, 150 K na tokarnię i narzędzia snycerskie z zachowaniem tej samej zasady co w Sułkowicach.

13. Danielowi Jurkowskiemu, ukończonemu uczniowi szkoły tkackiej w Gorlicach, 200 K do rąk kuratora szkoły, na urządzenie własnej pracowni tkackiej.

14. Dwom stolarzom, wykształconym w c. k. szkole przemysłu drzewnego w Zakopanem, po 60 K, a dwom snycierzom tamże wykształconym po 40 K na sprawienie narzędzi.

15. Franciszkowi Wojtasiewiczowi, ukończonemu uczniowi szkoły tkackiej w Gorlicach 100 K na sprawienie krosien i niezbędnych narzędzi.
16. Dla dziesięciu uczniów i uczenic ukończonych szkoły tkackiej w Wilałowicach po 40 K na rekonstrukcję i ulepszenie krosien, których używają przy pracy.
17. Ukończonym uczennicom wędrownego kursu tkackiego w Czarnym Dunajcu, Aleksandrze i Karolinie Piętkom 150 K na sprawienie krosien i początkowy zapas materiałów, zaś Annie Jachymiak i Paulinie Kowarzyk krosna, których do nauki na kursie używano.
18. Józefowi Zapolskiemu, rzeźbiarzowi w Tarnobrzegu, 200 K na zakupno narzędzi.
19. Piotrowi Świsłtowski, kaflarzowi w Przemyśle 600 K na urządzenie pracowni.
20. Witoldowi Orzechowskiemu, 500 K na założenie pracowni rzeźbiarsko-stolarskiej w Krogulecu.
21. Józefowi Szpali i Teobaldowi Orkasiewiczowi rzeźbiarzom i kamieniarzom we Lwowie 600 K na założenie pracowni.

B) Na specjalne cele przemysłowe.

1. Na odbycie kursu majsterskiego dla krawców w Krakowie 600 K.
2. Na urządzenie wystawy artystyczno drukarskiej w Krakowie 200 K.
3. Bar. Konstancyi Lipowskiej, utrzymującej pracownię kilimarską w Nowym Sączu 240 K na kształcenie uczniów w wyrobie kilimów.
4. Stowarzyszeniu stolarzy w Tarnopolu, na koszt, poniesione z powodu kursu majsterskiego, który tam był z ramienia ministerstwa handlu urządzonego 400 K.
5. Kierowniczkom szkoły hafciarskiej w Makowie, Antoniewiczównie, szkoły koronkarskiej w Bobowej, Rzeczyckiej i szkoły koronkarskiej w Jaworowie, Bartmanównie, zasilek w łącznej kwocie 280 K, na zwiedzenie wystawy koronek i haftów w Muzeum dla sztuki i przemysłu we Wiedniu.
6. Zarządowi szkoły lndowej w Mikuliczynie, 80 K jako pomoc na narzędzia i materiały dla nauki koszykarstwa.
7. Stowarzyszeniu kobiet „Pomoc przemysłowa“ we Lwowie, 600 K, na rozszerzenie i dalszą organizację wyrobu guziczków.
8. Tow. „Polska sztuka stosowana“ w Krakowie na dalsze wydawnictwo 600 K.
9. Z. Tabińskiej i St. Bobrowskiej, 250 K, na zakupno maszyny do wyrobów pończoszkowych celem rozpowszechnienia tego zajęcia wśród ludności w Jarremczu.
10. Komitetowi wystawy krajowych wyrobów przemysłowych w Zakopanem 3000 K, na koszt urządzenia wystawy.
11. Tow. „Pomoc przemysłowa“ w Brzozowie 600 K na wysłanie dwóch grzebieniarzy tamtejszych do Wiednia, dla obznajomienia się z najnowszymi sposobami produkcji grzebieniarskiej.
12. T. Pazdoniowi, stolarzowi w Dębnikach, 500 K na specjalne wyroby stolarskie i przybory szkolne.
13. M. Polaczkowi w Samborze na specjalny wyrób lakierów do tablic szkolnych 500 K.
14. A. Piętkowej w Czernichowie 600 K na utrzymanie kursu hafciarstwa.

C) Na dalszą naukę w kraju i poza granicami kraju.

1. Dr. Karolowi Dziewońskiemu, technikowi, na studia farbiarskie w szkole farbiarskiej w Milluzie.
2. Wasylowi Cioniowi, tkaczowi wykształconemu w Glinianach, po 30 K miesięcznie na b. r. szkolny na ćwiczenia w rysowaniu i malowaniu wzorów tkackich w państwowej szkole przemysłowej we Lwowie.
3. Trzem ukończonym uczniom państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie po 50 K, a dwom po 80 K na koszt wyjazdu do Wiednia i wyszukania sobie tam pracy zawodowej.

4. Antoniemu Dymnickiemu na ukończenie studiów elektrotechnicznych w Technicum w Mitweida 500 K.
 5. Janowi Humeniukowi na ostatni rok studiów w zakresie rzeźbiarstwa w Muzeum dla sztuk i przemysłu we Wiedniu 500 K.
 6. Janowi Mileszczukowi zaleconemu przez gminę Podwołoczyska, 240 K na rok, na specjalne kształcenie się w koszykarstwie w Rudkach.
 7. Marianowi Klimeszowi, stolarzowi, ukończonemu uczniowi państw. szkoły przemysłowej we Lwowie, 60 K na wyjazd do Wiednia i poszukanie tam sobie miejsca.
 8. Annie Zajączkowskiej na ukończenie studiów w szkole przemysłu artystycznego w Monachium 600 K.
 9. Władysławowi Machowi, praktykującemu w pracowni elektrotechnicznej W. Trandy w Przemyśle, 240 K na rok.
 10. Aleksandrowi Młodeckiemu, ukończonemu uczniowi szkoły kowalskiej w Sułkowicach, 50 K na koszt wyjazdu do Wiednia i umieszczenia się tam w warsztacie.
 11. Stanisławowi Czechowi, uczniowi kursu budowlanego w c. k. państw. szkole przemysłowej we Lwowie 60 K na odbycie kursu.
 12. Uczniom kursu kaflarskiego w szkole garncarskiej w Kołomyi, Kazimierzowi Budzianowskiemu 110 K, a Mikołajowi Kokurbie 80 K na odbycie kursu.
 13. Janowi Decowi, hospitantowi szkoły drzewnej w Zakopanem 50 K na kształcenie się w rzeźbie ornamentalnej.
 14. Ks. Janowi Figłowi, proboszczowi w Tęgorborzu 80 K. na wysłanie jednego koszykarza dla uzupełnienia jego wykształcenia zawodowego do szkoły koszykarskiej w Czerwonej Woli.
 15. Karolowi Osińskiemu, ukończonemu uczniowi działu stolarskiego państw. szkoły przem., 60 K. na wyjazd do Wiednia i wyszukanie tam sobie pracy.
 16. Kazimierzowi Polechońskiemu, stelmachowi, 600 K. na odbycie kursu w szkole budowy wozów w Hamburgu.
 17. Romanowi Ciesielskiemu, nauczycielowi kraj. kursów ceramicznych w Podgórzcu, 900 K. na odbycie studiów za granicą w zakresie konstrukcji pieców kręgowych.
 18. Władysławowi i Antoniemu Wondrom, na ukończenie nauki w szkole kamieniarskiej w Saubsdorf na Szląsku.
 19. Zygmuntovi K. Płatowskiemu, słuchaczowi politechniki i wyzwolonemu rękodzielnikowi krawieckiemu, 800 K. na szczególne studia w zakresie krawiectwa za granicą.
 20. Stanisławowi Friezemu i Andrzejowi Zawadzkiemu, ukończonym uczniom państw. szkoły przemysłowej w Krakowie po 400 K pierwszymu na dalsze studia w zawodzie elektrotechnicznym, drugiemu zaś w zakresie konstrukcji młynów.
- Oprócz tego zostały rozdane w krajowych i rządowych szkołach zawodowych

Al. XIV. zasiłki stypendyjne których wykaz się tu $\%.$ załącza.

V. Obroty krajowego funduszu przemysłowego.

Rachunek krajowego funduszu przemysłowego za I. i II. półrocze 1904 przedstawia się, jak następuje :

I. Zamknięcie rachunku stałego funduszu przemysłowego za I. półrocze 1904.

A.

Cyfry obrotowe funduszu przemysłowego za I. półrocze 1904.

	P r z y c h ó d.	K	gr.	K	gr.
Stan lokacyi w Banku krajowym z dniem 31. grudnia 1903				68.038	—
Spląty pożyczek				106.304	51
Pobrane odsetki od dłużników		23.221	40		
„ „ zwłoki		1.358	81	24.580	21

	K	gr.	K	gr.
Dotacja krajowa			100.000	—
Odpis z udziału w akc. garbarni w Rzeszowie			23.125	—
Stan rachunku w Banku krajowym po 30. czerwca 1904			400.230	—
Razem			722.277	75

R o z c h ó d.

Pożyczki wydane:				
Szafrański Ludwik	5.000	—		
Fabryka armatur Rudolphi i Ska	50.000	—		
Niemojowski W. Stefan	30.000	—		
Blumenfeld Henryk	30.000	—		
Grządziel Ignacy	10.000	—		
Jarząbek Stanisław	2.500	—		
Wolgnier Józef	40.000	—		
Schönberg & Dunkelblum	30.000	—		
Lipschütz Chaim H.	50.000	—		
Fabryka sztucznego kamienia Lwów	60.000	—		
Towarzystwo szewców „Kraj“ Lwów	9.500	—		
„ w Witkowie Nowym	4.000	—		
Gurgul Stanisław	15.000	—		
Dłużynscy Bracia	80.000	—		
Towarzystwo dostaw dla armii Lwów	64.000	—		
Karmański i Spka	30.000	—		
Huta szkła w Żółkwi	35.000	—		
Dedrzeński i Spka	30.000	—		
Jahoda Robert	3.000	—		
Beer Jan	40.000	—		
Hofstätter, Dunkelblum, Steinberg	35.000	—		
Fichmann Schabse i Cypra	5.000	—		
Binzer & Thorn	25.000	—		
Mięsowicz M. i K.	5.000	—		
Dr. Ciesielski Teofil	6.000	—	694.000	—
Koszta ogólne			2.876	06
Straty na udziałach Akc. Garbarnia w Rzeszowie			23.125	—
Wypłacone odsetki Bankowi krajow. za I. półrocze 1904			2.276	69
Razem			722.277	75

B.

B i l a n s

stałego funduszu przemysłowego z dniem 30. czerwca 1904.

	Stan czynny.	K	gr.	K	gr.
Kapitał z udzielonych pożyczek:					
Przemysłowi tkackiemu	28	150.258	66		
„ skórnemu	9	232.980	64		
„ drzewnemu	16	134.277	06		
„ metalowemu	27	394.087	32		
„ keramicznemu	16	190.210	75		
Innym gałęziom przemysłu	59	810.990	37	1.912.804	80
	155				

Udział w Spółce kom. T. Stryjeński i Spka	20.000	—		
„ „ Akcyjnej Garbarni w Rzeszowie	1.875	—		
„ „ Tow. dla wyrobów tkackich w Łańcucie	50.000	—		
„ „ „ handlowem	12.000	—	83.875	—
Razem			1.996.679	80

Stan bierny.

	K	gr.	K	gr.
Aktywa przyjęte od Wydziału krajowego z dniem 1. stycznia 1888	222.820	16		
Mniej odpisy z polecenia Wydziału krajowego	68.928	64	153.891	52
Dotacja krajowa, 18 rat z funduszu przemysłowego od r. 1887—1904			1.200.000	—
Kasa Banku krajowego z dniem 30. czerwca 1904			400.230	—
Przyrost dotacji po 31. grudnia 1903	246.255	82		
Mniej w I. półroczu 1904	3.697	54	242.558	28
Razem			1.996.679	80

C.

Wyprowadzenie cyfrowe stanu pożyczek po dzień 30. czerwca 1904:

Stan pożyczek z dniem 31. grudnia 1903	1.325.109	34
Wydane pożyczki w I. półroczu 1904	694.000	—
Razem	2.019.109	34
Spląty pożyczek wynosiły	106.304	54
Stan pożyczek z dniem 30. czerwca 1904.	1.912.804	80

II. Zamknięcie rachunku stałego funduszu przemysłowego za II. półrocie 1904.

A.

Cyfry obrotowe stałego funduszu przemysłowego za II. półrocie 1904.

P r z y c h ó d.

Spląty pożyczek	190.326	91
Pobrane odsetki od dłużników	24.618	44
„ „ „ zwłoki	1.792	27
Dywidenda od udziału w akc. Towarzystwie dla wyrobów tkackich i sukieniczych w Łańcucie	3.000	—
Odpis z udziału w galic. akc. Towarzystwie handlowem	1.500	—
Koszta ogólne, zwrot podatku zarobkowego	28.424	40
Stan lokacji Banku krajowego po dzień 31. grudnia 1904	204.801	—
Razem	454.463	02

R o z c h ó d.

Stan lokacji w Banku krajowym z dniem 30. czerwca 1904	400.230	—
Pożyczki wydane:		
Pasiecznik J. i Fr.	3.000	—
Fabryka E. hr. Mycielskiego	20.000	—
„ ram i luster w Tarnopolu	15.000	—
Odsetki wypłacone Bankowi krajowemu	5.355	88
Prowizya „ „ „	1.256	32
Strata na udziałach w gal. akc. Towarzystwie handl.	1.500	—
Koszta ogólne	8.120	82
Razem	454.463	02

B.

B i l a n s

stałego funduszu przemysłowego z dniem 31. grudnia 1904.

Stan czynny.

		K	gr.	K	gr.
Kapitał pożyczek udzielonych:					
Przemysłowi tkackiemu	21	116.831	45		
„ skórnemu	8	219.893	35		
„ metalowemu	26	377.359	27		
„ drzewnemu	17	146.026	75		
„ keramicznemu	16	183.090	10		
Innym gałęziom przemysłu	56	717.276	97	1,760.477	89
		<u>144</u>			
Udział w Spce kom. T. Stryjeński i Spka		20.000	—		
„ w akc. garbarni w Rzeszowie		1.875	—		
„ Tow. dla wyrobów tkackich w Łańcucie		50.000	—		
„ w Towarzystwie handlowem		10.500	—	82.375	—
		<u>Razem</u>		<u>1,842.852 89</u>	

Stan bierny.

Aktywa przejęte od Wydziału krajowego z dniem 1. stycznia 1888		222.820	16		
Mniej odpisy		68.928	64	153.891	52
Dotacja krajowa, 18 rat z funduszu przemysłowego od r. 1887 do r. 1904				1,200.000	—
Kasa Banku krajowego z dniem 31. grudnia 1904				204.801	—
Przyrost dotacyi po dzień 31 grudnia 1903		246.255	82		
„ „ w r. 1904		37.904	55	284.160	37
		<u>Razem</u>		<u>1,842.852 89</u>	

C.

Wyprowadzenie cyfrowe stanu pożyczek po dzień 31. grudnia 1904.

Stan pożyczek z dniem 30. czerwca 1904	1,912.804	80
Wydane pożyczki w II. półroczu 1904	38.000	—
	<u>1,950.804 80</u>	
Splaty w II. półroczu 1904 wynosiły	190.326	91
Stan pożyczek z dniem 31. grudnia 1904	1,760.477	89

Kończąc niniejsze sprawozdanie, przedstawia Komisya krajowa dla spraw przemysłowych następujące wnioski:

Wydział krajowy raczy:

- I. Przedłożyć Wysokiemu Sejmowi sprawozdanie niniejsze do wiadomości;
- II. Załączony tu $\frac{1}{2}$. preliminarz wydatków na cele przemysłowe (rubr. XII) wcielić do preliminarza krajowego na rok 1906 i przedłożyć go Wysokiemu Sejmowowi do uchwalenia;
- III. Przedstawić Wysokiemu Sejmowi do stabilizowania na zajmowanych dotąd posadach:
 1. Ewy Antonowiczówniej, kierowniczkii krajowej szkoły hafciarskiej w Makowie.

2. Jana Trojnarą, instruktora tkactwa w kraj. szkole sukienniczej w Rakszawie.

3. Józefa Wiecha, instruktora farbierstwa w kraj. szkole sukienniczej w Rakszawie.

IV. Przedstawić Wysokiemu Sejmowi potrzebę uchwalenia rezolucyi, domagającej się od c. k. rządu wydatniejszego subwencyonowania ze skarbu państwa krajowych szkół zawodowych.

V. Przedstawić Wysokiemu Sejmowi potrzebę uchwalenia rezolucyi do c. k. rządu, ażeby dla kursów majsterskich i wędrownych, urządzanych z ramienia c. k. Ministerstwa handlu, starał się o nauczycieli władających dokładnie językiem krajowym.

VI. Przedstawić Wysokiemu Sejmowi potrzebę uchwalenia rezolucyi do c. k. rządu, ażeby przy stawianiu nowego gmachu dla państwowej szkoły przemysłowej we Lwowie, uwzględniono pomieszczenie w nim oddziału ceramicznego i urządzono go jako wyższy zakład naukowy dla wszystkich ważnych dla kraju działów keramiki użytkowej i artystycznej.

VII. Przedstawić Wysokiemu Sejmowi potrzebę ponowienia rezolucyi wzywającej c. k. Rząd:

1. ażeby przy szkołach państwowych we Lwowie i Krakowie, bez redukcji dotychczasowej organizacyi tychże, urządził specjalne oddziały elektrotechniczne;

2. ażeby przystąpił do urządzenia stałych kursów dla palaczy i dozorców maszyn parowych oraz dla maszynistów kolejowych przy c. k. Szkole politechnicznej, lub państwowej szkole przemysłowej we Lwowie,

3. ażeby przy Akademii handlowej we Lwowie utworzył t. zw. jednoroczny kurs abiturjentów dla aspirantów bankowych i dążył do tego również przy wyższej szkole handlowej w Krakowie.

We Lwowie dnia 23. lipca 1905.

Juliusz Starkel w. r.

Sekretarz Komisji kraj. dla spraw przemysł.

Alegat I. do sprawozdania Komisji kraj. dla spraw przem. za rok 1903/4.

W Y K A Z

kosztów utrzymania szkół przemysłowych uzupełniających w roku 1904/1905.

(Według preliminarzy).

Liczba porządkowa	Siedziba szkoły	Fundusze miejscowe					Subwencje				Razem	
		Gminy	Fundacye	Kasy oszczędności	Towarzystwa zaliczkowe	Opłaty szkolne	Inne fundusze	Rad powiatow.	Izb handl i przemysł.	Funduszu krajowego		Skarbu państwa
K o r o n a												
1	Biała	600	—	400	—	300	40	400	800	1830	1830	6200
2	Bochnia	1000	—	—	—	—	—	—	—	1069	1069	3138
3	Brody	600	—	—	—	—	—	—	1000	947	947	3494
4	Brzezany	400	—	—	—	—	—	300	—	1035	1035	2770
5	Buczacz	400	—	—	—	—	100	400	200	1090	1000	3100
6	Chrzanów	400	—	—	100	—	—	400	200	929	993	3022
7	Drohobycz	600	—	50	20	—	—	300	—	1890	1890	4750
8	Gorlice	200	—	—	300	—	—	400	300	1046	1045	3291
9	Jarosław	500	—	—	—	—	—	400	—	1210	1210	3320
10	Jasło	400	—	—	50	—	—	240	200	1085	1085	3060
11	Kałuż	200	—	—	—	—	—	200	—	1196	1196	2792
12	Kołomyja I.	1068	480	—	—	—	—	300	—	1070	1070	3988
13	" II.	1172	—	—	—	—	—	100	—	1172	1172	3616
14	Kraków na Kleparzu	2372	16	—	—	—	—	—	—	2372	2380	7140
15	" w ogrodzie angielskim	1372	16	—	—	—	—	—	—	1372	1380	4140
16	" na Smoleńsku	1352	16	—	—	—	—	—	—	1352	1360	4080
17	" " Kaźmierzu	1372	16	—	—	—	—	—	—	1372	1380	4140
18	" " Dajworze	1470	16	—	—	—	—	—	—	1470	1478	4434
19	Krosno	500	—	—	—	—	—	200	—	1316	1316	3332
20	Lwów im. św. Anny	1953	—	—	—	—	—	—	—	1954	1953	5860
21	" " Antoniego	1583	—	—	—	—	—	—	—	1584	1583	4750
22	" " Czackiego	1602	—	—	—	—	—	—	—	1603	1602	4807
23	" " Elżbiety	953	—	—	—	—	—	—	—	954	953	2860
24	" " Konarskiego	1329	—	—	—	—	—	—	—	1329	1329	3987
25	" " św. Marcina	1583	—	—	—	—	—	—	—	1584	1583	4750
26	" " A. Mickiewicza	1290	—	—	—	—	—	—	—	1290	1290	3870
27	" " Piramowicza	953	—	—	—	—	—	—	—	954	953	2860
28	" " Staszica	1610	—	—	—	—	—	—	—	1610	1610	4830
29	" " Bernsteina (izraelicka)	—	2600	—	—	—	200	—	—	1000	900	4700
30	Łańcut	240	—	—	—	—	—	300	—	947	947	2434
31	Myslenice	400	—	—	—	—	—	400	—	839	839	2478
32	Nowy Sącz	400	—	200	—	—	400	600	200	1550	1450	4800
33	" Targ	200	—	—	144	—	100	400	—	1174	1174	3192

Alegat II. do sprawozdania Komisji kraj. dla spraw przem. za r. 1904/5.

Wykaz statystyczny

frekwencji szkół przemysłowych uzupełniających za rok szkolny 1903/4.

Liczba porządkowa	Szkoła przemysłowa uzupełniająca	Czas trwania nauki w miesiącach	Liczba			z uczniów zapisanych		szkoła istnieje od roku	U w a g a	
			klas (oddziałów)	uczniów		było średnio uczęszczających %	osiągnęło cel nauki			
				wpisanych na po- czątku roku szk.	którzy pozostali do końca r. szk.					
1	Biała	8	5	227	192	66 ⁰ / ₁₀₀	136	1891	Ma 2 klasy handlowe	
2	Bochnia	8	3	97	85	70 "	60	1890		
3	Brody	8	3	122	93	75 "	62	1893		
4	Brzeżany	8	3	98	79	73 "	61	1885		
5	Buczacz	8	3	110	83	72 "	83	1895		
6	Chrzanów	8	3	179	168	61 "	105	1900		
7	Drohobycz	8	4	177	126	57 ⁵ / ₁₀₀ "	110	1882		Ma kurs specjalny zawodow. rysunku szewskiego
8	Gorlice	8	3	127	93	79 ⁵ / ₁₀₀ "	65	1890		
9	Jarosław	8	3	115	105	53 "	76	1881		
10	Jaśło	8	3	82	70	83 "	49	1888		
11	Kałusz	7 ¹ / ₂	3	93	68	50 "	60	1896		
12	Kołomyja I.	8	3	114	91	72 "	75	1884		
13	" II.	8	3	140	110	71 "	86	1902		
14	Kraków przy ul. Dietla	8	4	119	90	70 ⁵ / ₁₀₀ "	72	1893		
15	" w ogr. angielsk.	8	4	160	124	83 "	110	1884		
16	" na Kleparzu . . .	8	7	324	259	71 "	179	1869	Klasa przygot. i 4 oddziały kl. I.	
17	" " Kaźmierzu . . .	8	4	172	120	73 "	84	1884		
18	" " Smoleńsku . . .	8	4	146	116	72 "	84	1884	Klasa przygotowaw- cza ma paralelkę	
19	Krosno	8	3	64	51	85 "	33	1892		
20	Lwów im. św. Anny . .	8	4	120	119	61 "	76	1894	Klasa przygotowaw- cza ma paralelkę (razem 2)	
21	" " św. Antoniego . .	8	4	98	71	70 "	47	1890		
22	" " fun. Bernsteina . .	8	3	69	49	69 "	40	1864	Ma kurs specjalny malarstwa dekora- cyjnego	
23	" im. Sobieskiego przedtem Czackiego . .	8	3	125	100	65 "	86	1894		
24	Lwów im. Elżbiety . .	8	2	52	38	67 "	23	1894	Nie ma klasy przy- gotowawczej	
25	" " Konarskiego . . .	8	3	99	99	65 "	72	1894		
26	" " św. Marcina . . .	8	3	88	56	48 "	45	1894	Nie ma klasy przy- gotowawczej	
27	" " Mickiewicza . . .	8	3	118	81	61 "	70	1894		
28	" " Piramowicza . . .	8	2	71	56	77 "	45	1894	Ma klasę analfabetów	
29	" " Staszica	8	4	130	119	51 "	77	1891		
30	Łańcut	8	3	74	64	70 "	59	1895	Nie ma klasy przy- gotowawczej	
										Ma paralelkę kl. I. (razem 2)

Liczba porządkowa	Szkoła przemysłowa uzupełniająca	Czas trwania nauki w miesiącach	Liczba		z uczniów zapisanych		szkoła istnieje od roku	U w a g a	
			klas (oddziałów)	uczniów		było średnio uczestniczących %			osiągnięto cel nauki
				wpisanych na po- czątku roku szk.	którzy pozostali do końca r. szk.				
31	Myślenice	8	3	53	48	85%	32	1897	
32	Nowy Sącz	8	3	164	149	50 "	109	1885	
33	Nowy Targ	7 ¹ / ₂	3	80	62	63 "	49	1892	
34	Podgórze	8	3	159	133	70 "	110	1891	
35	Przemysł I.	8	3	131	119	62 "	73	1880	
36	" II.	8	3	101	70	65 "	58	1897	
37	Rzeszów	8	3	108	88	76 "	54	1882	
38	Sambor	8	3	72	62	57 "	44	1890	
39	Sanok	8	3	80	72	62 "	45	1893	
40	Sądowa Wisznia	8	3	78	78	89 "	67	1894	
41	Stanisławów	8	6	216	159	73 "	159	1875	Ma paralelki w kl. I. i II. i jedną kl. handl.
42	Stary Sącz	8	3	101	83	75 "	66	1889	
43	Stryj	8	3	100	99	49 "	53	1892	
44	Tarnobrzeg	8	3	76	67	72 "	43	1899	
45	Tarnopol	8	3	92	75	82 "	52	1891	
46	Tarnów	8	4	125	84	67 "	57	1890	Ma kurs specjalny rysunku budowla- nego
47	Wadowice	8	3	95	77	76 "	58	1889	
48	Wieliczka	8	3	47	47	75 "	36	1891	
49	Złoczów	8	3	146	96	68 "	55	1899	
50	Żółkiew	8	3	80	72	65 "	52	1888	
51	Żywiec	8	3	112	92	78 "	76	1896	
	Razem	—	169	5.926	4.806	68%	3.578	—	

Alegat III. do sprawozdania Komisji kraj. dla spraw przemysł. za r. 1904/5.

W Y K A Z

kosztów utrzymania szkół zawodowych w r. 1903/4.

(Według budżetu).

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	Fundusze miejscowe				Subwencje			Razem
		Gminy	Fundacye i kasy oszczędności	z innych źródeł miejsc.	Ze sprzedaży wyrobów	Rad powiatowych	Funduszu krajowego	Skarbu państwa	
		K				o			r
						o			n
1	Czerwona, Wola szkoła koszyk.	—	—	—	2.300	200	2.400	2.200	7.100
2	Dynów	—	—	100	600	200	1.180	1.000	3.080
3	Dźurów	—	—	—	1.800	300	1.200	1.000	4.300
4	Jurków	—	20	—	1.500	600	1.010	1.000	4.130
5	Leżajsk	200	100	—	1.000	200	1.292	600	3.392
6	Nieznarowice	—	—	—	1.400	400	1.040	1.000	3.840
7	Niżniów	—	—	—	2.500	500	1.370	1.300	5.670
8	Rudki	—	—	—	4.000	610	1.002	1.200	6.812
9	Warzyce	—	—	50	600	240	2.260	1.600	4.750
10	Wielowieś	100	—	—	1.800	200	1.212	1.000	4.312
11	Wojsław	—	—	100	1.600	400	860	1.200	4.160
12	Zator	360	—	—	2.500	200	1.040	1.200	5.300
13	Albigowa, subw. pracownia koszyk.	—	—	—	—	—	600	400	1.000
14	Bilinka (Siekierzyce), subw. pracownia koszykarska	—	—	—	—	—	800	400	1.200
15	Chyszewice, subw. pracownia kosz.	—	—	—	—	20	600	—	620
16	Milczyce	—	—	—	—	—	600	—	600
17	Pzawrotne	—	100	—	—	100	400	—	600
18	Żurawno	—	—	—	—	—	840	400	1.240
19	Grybów, kraj. nauk. warsztat koł.	—	—	—	7.000	200	2.980	3.500	14.680
20	Grzymałów	—	—	—	7.000	1.000	3.180	3.400	13.580
21	Kamionka strumiłowa, szkoła kołodziejstwa i ciesielstwa	—	—	—	9.500	—	11.900	3.600	25.000
22	Tłumacz, szkoła kołodziejska	—	—	—	6.000	1.000	7.220	3.600	17.820
23	Kalwarya zebr. stolarska	200	—	—	4.000	—	8.070	5.000	17.270
24	Stanisławów	1600	200	—	7.000	200	7.930	5.000	21.930
25	Jaworów	—	—	—	7.000	200	4.660	3.000	14.860
26	Kołomyja	—	—	—	5.550	—	9.290	6.000	20.840
27	Touste, subw. pracownia	—	—	—	—	—	800	—	800
28	Podgórze, kursa ceramiczne	1000	—	—	—	200	8.578	5.000	14.778
29	Dobczyce, szkoła szewska	—	—	—	6.000	200	2.890	1.000	10.090
30	Kołomyja	—	300	—	—	300	5.000	—	5.600
31	Stary Sącz	—	—	—	11.000	600	4.136	1.400	17.136
32	Witków	—	—	—	4.000	—	4.542	1.600	10.142
33	Krosno	—	—	—	800	—	10.104	8.000	18.904

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	Fundusze miejscowe				Subwencje			Razem
		Gminy	Fundacje i kasy oszczędności z innych źródeł miejsc.	Ze sprzedaży wyrobów	Rad powiatowych	Funduszu krajowego	Skarbu państwa		
34	Gliniany, nauk. warsztat tkacki .	240	—	—	—	100	2.946	2.400	5.686
35	Gorlice " " " .	300	—	—	—	400	740	900	2.340
36	Korczyna " " " .	—	—	—	—	—	2.800	1.440	4.240
37	Kosów " " " .	80	—	—	—	300	3.360	1.500	5.240
38	Łańcut " " " .	500	—	—	—	600	2.210	1.500	4.810
39	Rychwałd " " " .	—	—	—	—	—	2.830	1.000	3.830
40	Wilamowice " " " .	400	—	—	—	100	1.540	1.000	3.040
41	Budzanów, subw. pracownia tkacka	—	—	—	—	—	880	400	1.280
42	Horodenka " " " .	—	—	—	—	—	(budynek)	—	—
43	Rakszawa, szkoła sukiennicza . .	—	—	—	—	1.000	13.580	7.000	21.580
44	Bobowa " koronkarska . .	—	—	—	1.000	200	600	1.000	2.800
45	Kańczuga " " . .	48	—	—	3.000	200	1.722	1.400	6.370
46	Zakopane " " . .	—	—	—	3.000	—	5.040	1.600	9.640
47	Jaworów, subwenc. pracownia koronkarska	—	—	—	—	—	1.200	400	1.600
48	Maków, szkoła hafciarska . . .	96	—	—	2.300	50	1.924	1.400	5.770
49	Stryj, subwenc. warsztat powroźniczy	—	—	—	—	—	600	—	600
50	Kursa majsterskie wraz z kursem podmajstrzych murarskich w Sieniawie	—	—	—	—	—	10.000	—	10.000
	Razem .	5.444	400	250	105.750	11.020	162.958	88.540	374.362

Frekwencja szkół przemysłowych zawodowych w r. 1903/4.

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	Liczba uczniów (uczenic)					Pracowało razem uczniów (uczenic)	Uwaga	
		zwyczajnych w klasie				nadwycz. i ucz- niowie kursów			Razem
		I.	II.	III.	IV				
I. Dla wyrobów koszykarskich.									
1	Czerwona Wola szkoła koszykarska	19	15	—	—	12	46	w koszy- karstwie	
2	Dynów	12	19	19	—	—	50		
3	Dzurów	7	4	4	—	—	15		
4	Jurków	5	6	—	—	—	11		
5	Leżajsk	17	—	—	—	—	17		
6	Nieznanowice	4	2	—	—	22	28		
7	Niżniów	6	7	4	—	—	17		
8	Rudki	28	3	—	—	4	35		
9	Warzyce	17	1	2	4	8	32		
10	Wielowieś	9	9	6	—	—	24		
11	Wojśław	6	2	—	—	5	13		
12	Zator	4	7	—	—	4	15		
13	Albigowa, subwencyonowana pracownia koszykarska	10	13	8	11	—	42		
14	Bilinka (Siekierzyce), subwencyonowana pracownia koszykarska	12	10	14	8	14	58		
15	Chyszewice, subwencyonowana pracownia koszykarska	18	—	—	—	—	18		
16	Przewrotne, subwencyonowana pracownia koszykarska	10	4	—	—	—	14		
17	Milczyce, subwencyonowana pracownia koszykarska	10	8	—	—	—	18		
18	Żurawno, subwencyonowana pracownia koszykarska	2	2	2	2	—	8		461
II. Dla wyrobów kołodziejskich.									
19	Grybów szkoła kołodziejska	8	7	5	9	—	29	w koło- dziejstwie	
20	Grzymałów	10	2	2	3	—	17		
21	Kamionka strumił.	20	13	15	9	—	57		
22	Tłumacz	12	8	17	—	3	40		143

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	Liczba uczniów (uczenic)						Pracowało razem uczniów (uczenic)	Uwaga	
		zwyczajnych w klasie				nadwycz. i ucz- niowie kursów	Razem			
		I.	II.	III.	IV.					
III. Dla wyrobów stolarskich.										
23	Kalwarya szkoła stolarska	15	5	2	3	1	26	} w stolar- stwie	91	
24	Stanisławów " "	24	16	11	8	6	65			
IV. Dla zabawek z drzewa.										
25	Jaworów, szkoła wyrobu zabawek	17	10	6	—	—	33	} w wyrobie zabawek	33	
V. Dla wyrobów ceramicznych.										
26	Kołomyja, szkoła garncarska	7	3	—	—	2	12	} w przemy- śle kerami- cznym	34	
27	Podgórze, kursa ceramiczne	11	7	—	—	—	18			
28	Touste, subwencyonowana pracownia garncarska	1	—	3	—	—	4			Na kursie od- lewaczy form gips. ucz. 23.
VI. Dla wyrobów szewskich.										
29	Dobczyce szkoła szewska	8	4	4	3	5	24	} w szewstwie	235	
30	Kołomyja " "	21	—	—	—	24	45			
31	Stary Sącz " "	8	9	8	4	—	29			
32	Witków " "	8	6	5	7	40	66			
33	Kraków kurs majsterski szewski	—	—	—	—	13	13			
34	Lwów " " "	—	—	—	—	32	32			
35	Przemyśl " " "	—	—	—	—	15	15			
36	Rzeszów " " "	—	—	—	—	11	11			
VII. Dla wyrobów tkackich.										
37	Gliniany szkoła tkacka	5	9	3	—	14	31	} w tkactwie	5 uczniów 12 uczennice	
38	Gorlice " "	11	2	—	—	—	13			
39	Korczyna " "	2	2	3	3	—	10			
40	Kosów " "	17	7	—	—	—	24			
41	Krosno " "	13	14	4	—	1	32			
42	Łańcut " "	20	4	—	—	—	24			
43	Rychwałd " "	10	2	—	—	—	12			
44	Wilamowice " "	12	3	2	—	—	17			
45	Rakszawa, szkoła sukiennicza	16	12	1	—	1	30			
46	Budzanów, subwencyonowana pracownia tkacka	11	2	1	—	—	14			
47	Horodenka, warsztat tkacki	4	2	1	—	—	7			12 uczniów 2 uczennice

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	Liczba uczniów (uczenie)						Pracowało razem uczniów (uczenie)	Uwaga
		zwyczajnych w klasie				nadzwycz. i ucz- niowie kursów	Razem		
		I.	II.	III.	IV				
VIII. Dla wyrobów koronkarskich.									
48	Bobowa szkoła koronkarska	3	7	10	—	3	23	w koron- karstwie	133
49	Kańczuga " "	12	6	8	—	—	26		
50	Zakopane " "	22	8	6	—	18	54		
51	Jaworów, subwencyonowana pracownia koronkarska	6	5	6	8	5	30		
IX. Dla wyrobów hafciarskich									
52	Maków, szkoła hafciarska	22	19	—	—	2	43	w hafciar- stwie	43
X. Dla wyrobów powroźniczych.									
53	Stryj, subwencyonowana pracownia powroźnicza	—	2	—	—	—	5	w powro- źnictwie	5
XI. Kurs podmajstrzych murarskich.									
54	Sieniawa	—	—	—	—	22	22	w murar- stwie	22
	Razem	564	308	185	82	287	1414		1414

Odpis

pisma Komisji krajowej dla spraw przemysłowych z dnia 3. marca 1905 L. K. 227 do Wydziału krajowego we Lwowie.

Pismem z dnia 26. stycznia b. r. L. 8.153, przedstawiła gmina m. Krakowa programy kursów majsterskich zawodowych dla stolarzy, krawców i szewców, które tam z ramienia c. k. Ministerstwa handlu zostały urządzone i prosi o wydatną pomoc z funduszków krajowych na koszt ich urządzania. O kursach tych nie więcej nie doszło do wiadomości Komisji. C. k. Ministerstwo handlu indorsatem z dnia 20. grudnia z. r. L. 65 526 udzieliło jedynie odpis dotyczącego aktu c. k. Urzędu popierania przemysłu do wiadomości Wydziału krajowego — Dyrekcya rzeczonoego Urzędu powiadomiła Wydział krajowy pismem z dnia 5. stycznia b. r. L. 141, że kursa te już dnia 9. stycznia będą otwarte — nigdzie jednakże ani Wydział krajowy ani Komisya krajowa dla spraw przemysłowych nie zostały do współdziałania i świadczeń zawezwane, tak, że cała sprawa przedstawia się jako akcja samego c. k. Ministerstwa, z jego funduszków poza obrębem czynników krajowych, a jedynie w porozumieniu z gminą m. Krakowa, do skutku doprowadzona. Dzisiejsze przeto żądanie gminy m. Krakowa, ażeby kraj przyszedł tej akcji wydatnie w pomoc z funduszków krajowych — nie wydaje się Komisji uzasadnionem. Komisya krajowa dla spraw przemysłowych pozwala sobie przypomnieć, że w sprawozdaniu swem z dnia 15. września 1903 L. 694 wyłuszczyła zasadnicze podstawy współdziałania kraju i rządu w urządzaniu majsterskich kursów zawodowych w Galicyi, które następnie Wydział krajowy c. k. Ministerstwu handlu przedstawił. Domagauo się tam zasadniczo: 1) współdziałania c. k. Rządu i Wydziału w urządzaniu kursów majsterskich; 2) unormowania programu kursów, i czasu ich trwania; 3) wczesnego preliminarowania liczby i jakości kursów, tak, ażeby fundusze na przyczynianie się kraju do kosztów ich urządzania mogły być w budżecie krajowym przewidziane; 4) organizacyi komitetu lokalnego do urządzania i prowadzenia każdego kursu; 5) zabezpieczenia, że instruktor działający na kursie ma władać językiem krajowym; 6) określenia minimum subwencji od c. k. Rządu na koszt kursu; 7) współdziałania Wydziału krajowego i c. k. rządu w inspekcyonowaniu kursu. Odpowiedź jaką c. k. Ministerstwo handlu na żądania te pod d. 7. lipca 1904 L. 18.042 udzieliło, należy uważać wprost za odmowę, gdyż c. k. Ministerstwo handlu zgadza się ogólnikowo, na podstawie zasady jedynie tam, gdzie samo kursów nie urządza, lecz je tylko subwencyonuje, uważa je wszakże za niedopuszczalne do zastosowania przy kursach majsterskich przez siebie urządzanych. Wobec takiego stanu rzeczy, a mianowicie wobec wykluczenia wszelkiego wpływu Wydziału krajowego i Komisji krajowej dla spraw przemysłowych na urządzanie i tok kursów majsterskich z ramienia c. k. Rządu urządzanych, a w szczególności wobec użycia na kursach w Galicyi instruktorów, którzy językiem krajowym wcale nie władają, nie może Komisya poprzeć żądania gminy co do wydatnego subwencyonowania z funduszu krajowego kursów, które się tam właśnie odbyły, a przeciwnie uprasza o dalszą obronę i przeprowadzenie zasad współdziałania i obronę języka krajowego przy urządzaniu kursów majsterskich. Szczególniej co do tego ostatniego pozwala sobie Komisya zaznaczyć z naciskiem, że wobec zabezpieczonego w całym kraju języka krajowego dla nauki szkolnej, dziwnie wyglądać muszą niemieckie kursa dla rękodzielników, którzy języka niemieckiego nie znają, i że mimowoli wywołać mogą niezadowolenie i ujemną krytykę publiczną, którejby należało z góry zapobiedz. Komisya ma nawet podstawy do twierdzenia, że w c. k. Ministerstwie handlu nie ma poważnych dążeń do zapobieżenia tej niewłaściwości przez

wykształcenie dla Galicyi instruktorów, którzyby językiem krajowym władali. Gdy bowiem na konferencji delegatów Wydziału krajowego, która się w tej sprawie dnia 4. września 1903 w Ministerstwie handlu odbyła, podniesiono niewłaściwość używania języka niemieckiego na kursach majsterskich w Galicyi, otrzymano uspokajające zapewnienia, że już dla krawiectwa kształci się dwóch polaków, Pękała i Pawlikowski, którzy będą mogli być wnet przez c. k. Urząd popierania przemysłu na kursach użyci — a przecież na najnowszym kursie krawieckim w Krakowie figuruje znów jako instruktor p. Franz Bumerl, który słowa po polsku nie umie. Raczy przeto Wydział krajowy ponownie całą sprawę kursów majsterskich w c. k. Ministerstwie handlu poruszyć i wprowadzić ją na tory, powołanem powyżej sprawozdaniem Komisji wyłuszczone.

Jahl m. p.

Starkel m. p.

Sprawozdanie

z czynności krajowej ceramicznej Stacji doświadczalnej przy c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie za czas od 15. lipca 1904 do 15. lipca 1905.

W myśl statutu Stacji ceramicznej przedkładam:

I. Stacja jako zakład naukowy doświadczalny.

Słuchacze III. i IV. roku technologii chemicznej c. k. Szkoły politechnicznej odbyli w stacji ceramicznej ćwiczenia laboratoryjne z ceramiki w lecie 1905 r. pod moim kierownictwem.

II. Stacja jako zakład do badania materiałów surowych i do popierania przemysłu ceramicznego orzeczeniami technicznymi.

a) W czasie sprawozdawczym zbadała Stacja ceramiczna jak załącznik pod 1. okazuje; 60 gat. glin i 2 gat. piasku, pochodzące z 22 miejscowości, a 15 powiatów.

b) W myśl uchwały Wysokiego Sejmu, ażeby stwierdzić praktyczność dachówek cementowych, przedłożył kierownik Stacji ceramicznej sprawozdanie z kwestyonaryuszem dla ankiety Wydziału krajowego, dla tej sprawy zwołanej.

Na posiedzeniu ankiety w dniu 15. marca 1905 wyraziłem ustnie i pisemnie opinię, że dachówka cementowa szara, maziona lub kolorowana nie jest materiałem ogniotrwałym; że dachówka cementowa nie jest materiałem długo wytrzymałym na wpływy atmosferyczne i większe zmiany temperatury, których warunków wymaga się od dobrego materiału do krycia dachów.

Tę opinię poparłem, wskazując:

1. na częste przykre zawody z dachówką cementową w Niemczech;
2. na ujemne wyniki w roku 1904 badań komisji „Związku fabrykantów dachówek cementowych w Niemczech“, a mianowicie we fabryce „Stern“ w Szczecinie, której zadaniem jest wypracowanie norm dla władz państwowych w Niemczech i wogóle dla kupujących dachówkę cementową, jak rozpoznać dachówkę cementową dobrą od złej, i jakimi środkami;
3. na zmienne właściwości masy z cementu i piasku złożonej, używanej do wyrobu dachówek cementowych;
4. na różne rodzaje cementu i różne rodzaje piasku; następstwem zmienności rodzaju tych materiałów jedna i ta sama fabryka w Niemczech sporządza dachówkę raz rzekomo dobrą, a drugi raz złą;
5. na cały szereg fachowych czynności, które są zawisłe od robotnika przy sporządzaniu dachówek cementowych. ażeby uzyskać rzekomo dobrą dachówkę cementową;
6. na fakt, że rządy krajów Cesarstwa Niemieckiego nie pozwalają kryć gmachów publicznych rządowych dachówką cementową;
7. na fakt, że wiele Towarzystw asekuracyjnych w Niemczech, tworzące Związek niemieckich Towarzystw asekuracyjnych, nie zalicza dachówki cementowej do kategorii materiałów ogniotrwałych;
8. i na wiele innych przyczyn technicznych i ekonomicznych.

c) Tak w kraju naszym jak i zagranicą odbywa się zdobienie majolik albo przez dekorowanie za pomocą różka, albo, co ogólnie praktykowane, przez malowanie wyrobu pędzlem farbami podszkliwnymi lub naszkliwnymi. W roku bieżącym wprowadziłem po licznych doświadczeniach dekorowanie majolik sposobem kilkopowłokowym. W tym celu polewam surowy przedmiot ceramiczny (płytkę, naczynie, kafełki i t. d.) kilkoma polewami gliniastymi barwnymi, a to w kilkogodzinnych odstępach czasu. Następnie na suchy surowy przedmiot przez przepruszenie lub w bądź jaki inny sposób skicuje się dotyczący rysunek.

W powstałych konturach rysunku wyskrobuje się pierwszą lub drugą lub trzecią powłokę gliniastą barwną stosownie, która część ornamentu lub malowidła ma otrzymać n. p. czy biały, żółty, brązowy, zielony czy inny kolor.

W ten sposób dekorowany przedmiot wypala się pierwszy raz, następnie szkli się go i ponownie wypala. Poczem majolika kilkopowłokowa jest gotowa.

Powłok gliniastych barwnych dla tej majoliki, którą nazwałem „kilkopowłokową“ sporządziłem we wszystkich kolorach i we wielu odcieniach. Skład ich techniczno-ceramiczny jest taki, że one wiążą się dokładnie między sobą i z masą wyrobu tak w surowym stanie jak i po wypaleniu. Każda z tych powłok jest mniejszej grubości, niż 1 milimeter.

Dekorowanie sposobem „kilkopowłokowym“ można łączyć z dekorowaniem za pomocą różka lub malowania pędzlem. W pierwszym wypadku najpierw dekoruje się przedmiot w stanie mokrym za pomocą różka, a po wyschnięciu surowki uskutecznia się dekorowanie za pomocą rytowania i wyskrobywania; w drugim wypadku najpierw przeznaczona część rytuje się i wyskrobuje, a po wypaleniu pierwszym maluje się podszkliwnymi farbami, reszta powierzchni, lub po poszkleniu i wypaleniu naszkliwnymi farbami.

Dekorowanie sposobem „kilkopowłokowym“ daje się zastosować do majolik garncarskich, kaflarskich, majoliki budowlanej fasadowej, płyt pamiątkowych, płyt ściennych okładzinowych, majolik figuralnych płaskich i t. d.

W końcu pozwolę sobie zaznaczyć ujemne i dodatnie strony dekorowania wyrobów ceramicznych sposobem „kilkopowłokowym“.

Najpierw są trudności rękoźmielnicze, że trzeba przedmiot kilkakrotnie (3 lub 4 razy) polewać w stanie niepalonym, przyczem w razie nieodpowiednio złożonej masy, lub w razie polania w czasie nieodpowiedniej wilgotności przedmiotu, psuje się przedmiot; powtórne samo rytowanie i skrobanie wymaga znacznie więcej czasu, niż dekorowanie przedmiotu za pomocą różka lub malowania pędzlem.

Dodatnie zaś strony dekorowania sposobem „kilkopowłokowym“ są:

1. Uzyskuje się dekorację majolikową za pomocą rytowania i skrobania bez nakładania farb różkiem lub pędzlem.

2. Zwykły rysownik, rytownik wystarcza, ażeby podług danego rysunku sporządzić szlachetną majolikę.

3. Wskutek powstałych drobnych zagłębień otrzymuje się dekorację z plastyką misterną, a łamanie się światła przy różnej wielkości zagłębienia, podnosi siłę barw.

4. Utrzymuje się tła kolorowe o jednostajnej sile, co dotąd przez polanie polewą lub nakładanie tła farbą sprawia nietylko trudności, ale często i zawodzi.

5. Barwy, uzyskane z powłok skrobanych z powodu właściwości pyrotechnicznych, utrzymują się w konturach z zupełną dokładnością i nie ściekają, jak to przy majolikach fadarskich i malowanych często się zdarza.

6. Rytowanie linii prostych lub okrągłych w powłokach odbywa się przy majolice kilkopowłokowej dokładnie i z łatwością, co jak wiadomo przy sporządzaniu dekoracji za pomocą różka jest niemożliwe, a pędzlem wielce utrudnione. Skutkiem tego dekoracje z liniami prostymi, kołowymi nadają się korzystniej do kilkopowłokowej majoliki, niż do dzisiejszych majolik.

7. Przez łączenie dzisiejszych sposobów dekorowania wyrobów ze sposobem „kilkopowłokowym“ uzyskuje dekorator możność znacznie podnieść efekt dekoracji przedmiotu.

8. Jeżeli się ma wyformowany plastyczny przedmiot n. p. kafełki, natenczas niepotrzeba i rysunku przenosić, ale przystępuje się bezpośrednio do rytowania i wyskrobywania części dekoracyjnych.

9. Sposobem „kilkopowłokowym“ można z łatwością naśladować starożytnie wyroby greckie, które n. p. na czerwoniawem tle mają figury płaskie czarnego koloru.

10. W końcu należy zaznaczyć o korzyściach przy odlewaniu form gipsowych z dekoracją nader płaską z przedmiotów przepałkowych, sporządzonych sposobem „kilkopowłokowym”.

d) Naczynie gliniano kamienne t. zw. kamionkowe sporządzane bywa tak u nas jak i zagranicą z gliny ogniotrwałej, a po zaopatrzeniu polewą bezglejtową czerwono-brunatną zostaje wypalone przy temperaturze od 1230° C. do 1330° C.

Po wieloletnich badaniach właściwości glin nieogniotrwałych zwykłych t. zw. garncarskich, których masy nie można wypalać powyżej 1130° C, sporządziłem polewę, która jest bezglejtową, i wytapia się z kolorem czerwono-brunatnym i połyskiem już przy temperaturze 980° C. Jest przeto ona dostosowana poniżej temperatury zwykłych glin nieogniotrwałych t. zw. garncarskich zwykłych.

Wymienione doświadczenia z wynikiem zupełnie dobrym skuteczniałem w piecu mułowym. — Po wakacjach odbędzie się wypalanie prób w piecu wielkim i nie wątpię, oparty na dotychczasowych wynikach, że one wydadzą równie dobry wynik.

Ponieważ glin garncarskich mamy w całym kraju podostatkiem, a glin ogniotrwałych dobrych tylko w Mirowie, Grojcu, Porębie (pow. chrzanowski), Potyliczu, Siedliskach (pow. Rawa ruska) i Olejowie (pow. Złoczów), przeto sporządzanie wyrobów z polewą kamionkową bezglejtową z glin garncarskich zwykłych ma dla przemysłu ceramicznego krajowego większe znaczenie. A ponieważ i zagranicą kraju gliny ogniotrwałe są rzadkością, a glin garncarskich w każdym kraju jest większy zasób, to po czasie i zagranicą naśladować będzie mój sposób sporządzania naczyń z polewą kamionkową bezglejtową z glin garncarskich zwykłych.

Również sporządziłem dla tego naczynia zdrowotnego poczet polew kolorowych bezglejtowych, szkliwo i polewę białą, tło kryjącą.

Wymienione kamionkowe bezglejtowe: polewy kolorowe, szkliwo i polewa biała wypalają się z masą wyrobu w jednym ogniu, a zatem naczynie, czy inny wyrób są po jednym paleniu zupełnie gotowe.

Tu winieniem zwrócić uwagę, że szkliwo bezołowiowe i emalia bezołowiowa w mojem sprawozdaniu do Wysokiego Sejmu za czas od 15. listopada 1898 do 1. grudnia 1899 określone, stosowane być muszą na przepałkę wyrobu, i przeto wyrób wymaga 2-razowego wypalania. Różnią się one zatem technicznie i kolorem od powyżej przytoczonych polew i szkliw bezglejtowych kamionkowych.

e) Wydziałowi krajowemu, Komisji krajowej dla spraw przemysłowych, Dyrekcji kolei państwowych we Lwowie, przemysłowcom i osobom prywatnym udzielała Stacya ceramiczna opinii fachowych.

f) Oprócz powyżej przytoczonych główniejszych czynności skutecznia Stacya ceramiczna różne doświadczenia dla celów przemysłowych i naukowych.

Edmund Krzen w. r.

inż. kierownik Stacyi ceramicznej doświadczalnej.

Sprawozdanie

Komitetu przemysłowego o wnioskach posła Rutowskiego, mających na celu poparcie zakładów kredytu przemysłowego.

Poseł Rutowski i tow. proponują: *a)* uwolnienie nowo powstających instytucji kredytowych, których celem będzie zakładanie i finansowanie przedsiębiorstw przemysłowych, od dodatków do podatków; *b)* powołanie do życia przy udziale kraju, akcyjnego zakładu kredytowego, mającego na celu zakładanie i finansowanie przedsiębiorstw przemysłowych.

Gdy Świetna Komisja zajmowała się sprawą intensywniejszego popierania finansowego rozwoju przemysłu w kraju, powzięła także uchwałę zalecającą zasadniczo projekt utworzenia nowej instytucji finansowej dla kredytu przemysłowego.

Uchwała ta Komisji opiewała:

„Komisja zaleca Wydziałowi krajowemu do przyjęcia wnioski P. Rutowskiego i wypowiada przekonanie, że byłoby rzeczą wskazaną wdrożyć układy w celu urzeczywistnienia projektów wnioskodawcy“.

Szczegółowem zrealizowaniem tej uchwały zajmują się właśnie co dopiero przytoczone dwa wnioski posła Rutowskiego i tow. Ze stanowiska zasadniczego zatem sprawa jest rozstrzygniętą i nie wymaga omówienia i niech będzie wolno sprawozdawcy odwołać się w tej mierze do wywodów, które przedłożył Świetnej Komisji w sprawozdaniu o projekcie podwyższenia krajowego funduszu przemysłowego.

Co najwyżej pozostawałoby rozpatrzenie postanowień szczegółowych w nowych projektach.

Myśl uwolnienia nowopowstających instytucji kredytowych dla kredytu przemysłowego, od dodatków do podatków, jest bardzo szczęśliwą. Stanowi ona — w szeregu środków zmierzających do podniesienia przemysłu krajowego — pożądane uzupełnienie ustawy krajowej o uwolnieniu zakładów przemysłowych od dodatków do podatków.

Warunki, pod którymi takie uwolnienie nastąpić może, wymienia projekt ustawy następujące:

1. powstanie w ciągu lat pięciu od wejścia w życie ustawy;
2. kapitał zakładowy wpłacony musi wynosić przynajmniej 5,000.000 K;
3. celem głównym będzie powoływanie do życia, zakładanie, finansowanie i prowadzenie nowych przedsiębiorstw przemysłowych, a zarazem rozwijanie i wspieranie istniejących zakładów przemysłowych.

Ustęp trzeci wymagałby, zdaniem sprawozdawcy pewnego uzupełnienia. Może być rzeczą słuszną i może to bardziej odpowiadać prądom nurtującym w społeczeństwie naszym, a nawołującym do zakładania nowych przedsiębiorstw przemysłowych, jeżeli to ostatnie zadanie wysuwa się na pierwszy plan. Bez wątpienia jestto zadanie pierwszorzędnej wagi dla kraju. Wielkie przedsiębiorstwa powstają w kraju tylko z trudnością, i zazwyczaj długi czas mija, zanim zebranie kapitału większego może przysięść do skutku. W tym kierunku nie ma hyperprodukcji ze strony istniejących banków i powstanie banku czynnego głównie na tym polu musiałoby się przyczynić do ożywienia ruchu przedsiębiorczego w kraju. Jednak nie byłoby to ze szczególnym pożytkiem dla rozwoju przemysłu krajowego, gdyby na pierwszym planie tak wyłącznie podniesione było powoływanie do życia nowych przedsiębiorstw, jako główne i pierwszorzędne zadanie nowej instytucji finansowej. Bardzo ważne posłannictwo ma kraj do spełnienia w dążeniu do

ani domów składowych, ani spedycyi całowozowych i międzynarodowych; nawet na tych polach, które stanowią niejako chlubę naszego gospodarstwa krajowego, jak na polu produkcji spirytusowej, drzewnej, zbożowej, naftowej, jesteśmy zupełni zdani na łaskę i niełaskę rynków i giełd pozakrajowych, a co gorsza przeważnie też na kapitały obce i banki obce, których działalność kompletnie usuwa się z pod naszego wpływu i ignoruje szczególnie interesy kraju.

Wprawdzie w dalszych celach danego towarzystwa mogłoby mieścić się popieranie przedsiębiorstw handlowych, gdyż wyraźnie to nie jest w art. I. wykluczone, ale stylizacja tegoż artykułu mogłaby dać powód do nieporozumień lub błędnej interpretacji.

Lepiej zatem byłoby tę okoliczność już obecnie uwidocznić i ściślej określić. Należałoby zatem objąć art. I. już z góry i przedsiębiorstwa handlowe, oraz pomocnicze dla handlu, o ile one zajmują się zbytem wytworów i płodów krajowych.

Pod tym warunkiem zakładanie i popieranie tych przedsiębiorstw mogłoby być bankowi dotyczącemu poczytane za dopełnienie warunku w ustawie postawionego.

Natomiast z drugiej strony wskazane są i ograniczenia działalności projektowanych banków.

Art. I. zastrzega, że celem głównym zakładów kredytowych, którym ulgi podatkowe mają być przyznane, będzie finansowanie i zakładanie nowych przedsiębiorstw. Wyrażenie „głównym“ nie jest dość ściśle. Bardzo trudną rzeczą byłoby oznaczyć i mierzyć, jaką część interesów banku mają stanowić owe właśnie interesa, aby można powiedzieć, że bank odpowiada określonemu w art. I. warunkowi. Zdarzyć się może, że bank zajmować się będzie finansowaniem przedsiębiorstw, jednak w nieznacznej mierze, a uprawiać będzie działy zupełnie niepożądane, np. dział pożyczek hipotecznych.

Galicyjskie banki nie mogą dziś sprostać w zupełności zadaniom, które kraj daje im do spełnienia, nie są w stanie pracować w każdym dziale interesów z równym skutkiem, lub poświęcić się wszystkim możliwym gałęziom gospodarki finansowej z równą i odpowiadającą potrzebom kraju intensywnością. Dlatego nowy instytut bankowy winien właśnie zwrócić swą działalność na pola przez istniejące banki mniej intensywnie lub wcale nie uprawiane, a w konsekwencji tej zasadniczej myśli, wykluczyć z góry czynności głównie przez istniejące banki uprawiane.

Ta ostatnia okoliczność odjęłaby możność niezdrowej konkurencji w dziedzinach, które istniejące banki oddawna opanowały, znają je doskonale, a na przyszłość jeszcze intensywniej mogłyby się im poświęcić, gdyż nowy bank, przez objęcie innych sfer działalności zwolniłby je niejako od robienia wysiłków w kierunku rozszerzenia swej działalności na coraz to nowe grupy interesów.

Nowy instytut finansowy powinien zatem w statucie wykluczyć z góry udzielanie pożyczek na dobra ziemskie, na realności miejskie i domy w ogóle. Instytucji tymi działami zajmujących się jest zupełnie dość, powstanie nowego źródła kredytu takiego przyczyniłoby się tylko do pogorszenia stosunków niezdrowych, jakie już zwłaszcza we własności większej kraju naszego panują.

Gdyby interesów takich z góry wyraźnie nie wykluczono, zachodziłaby obawa, że nowy bank i w tych interesach dążyłby do zajęcia dominującego stanowiska i że zajęcie się banku interesami hipotecznymi, odwracałoby jego uwagę od innych działów, w których właśnie głównie ma być pożyteczny dla gospodarstwa krajowego.

Zresztą prowadzenie interesu hipotecznego jest z jednej strony stosunkowo mniej wymagające intensywnego natężenia sprytu i zdolności finansowych, bezpieczniejsze, z drugiej zaś strony względnie zyskowne i odbywa się nieraz siłą bezwładności samej tak, iż grawitowanie instytucji do tego właśnie rodzaju interesów byłoby zgoła niepożądane i niebezpieczne.

Zastrzeżenie powyższe nie odnosi się jednak do pożyczek hipotecznych, udzielanych na grunta i budynki, służące wyłącznie i ściśle celom i na użytek pewnego przedsiębiorstwa fabrycznego lub handlowego.

Już zaś z powyższego przedstawienia wynika niezbicie, że wykluczenie niektórych działów z programu nowego banku może się stać zupełnie bez ujmy dla rozwoju jego przyszłego zakresu działania; pozostaje mu tyle wyżej już wskazanych kierunków działalności, iż nie potrzebuje się obawiać o brak materiału do pracy. Jak zresztą wszystkie te wyliczone wyżej pola działalności bankowej są puste zupełnie i nieuprawione, zaznaczyliśmy już powyżej. Dowodem całe liczne gałęzie naszego przemysłu i gospodarstwa krajowego, które przecie wyłącznie żywią się kapitałem obcym, bez pośrednictwa i in-

gerencji banków krajowych. Przecież przedsiębiorstwa górnicze z małymi bardzo wyjątkami finansowane są przez kapitalistów obcych. Przesunięcie interesów kredytowych dla górnictwa choćby w małym zakresie na instytut bankowy krajowy i instytut tego rodzaju, który z natury swej powołany jest i może się oddawać interesom ryzykowniejszym, odpowiada dążności do wydobycia górnictwa choć w części z rąk obcych, i może stanowić bardzo piękne zadanie, nieopanowane wcale przez istniejące bankowe instytucje.

luny przykład z dziedziny interesów odmiennej natury.

Kraj zajmuje się popieraniem budowy kolei lokalnych. Bank krajowy, który ma w tym celu odrębny oddział kolejowy, nie może zaspokoić wszystkich żądań ujawniających się na tem polu. Bank krajowy mógłby przeto ograniczyć się na finansowanie kolei lokalnych ważniejszych, pierwszorzędných, podczas gdy popieranie kolei trzeciorzędnych, kolei leśnych, dowozowych, industrialnych, które dziś natrafia na znaczne przeszkody dla braku kapitału i zainteresowania się ze strony właściwych czynników, weszłoby w zakres działania nowego banku. Jest zaś zupełnie wykluczoną obawa, że rzekoma ta konkurencya mogłaby paraliżować akcyę banku krajowego, prowadzoną z ramienia kraju.

Przykładów takich można naliczyć sporo, lecz te powinny wystarczyć, aby uzasadnić dostatecznie niezwykle to może żądanie wykluczenia z góry ze statutu banku nowego pewnych działań, nie odpowiadających programowi, jaki chcemy tej nowej instytucji przepisać.

Po myśli tych uwag proponowałbym następującą stylizacyę art. I.

Art. 1.

„Od wszelkich dodatków do podatków z wyjątkiem państwowych uwolnione będą akcyjne instytucje kredytowe, które powstaną w kraju w ciągu lat pięciu, których kapitał zakładowy wpłacony będzie wynosił najmniej 5,000 000 Koron, jeżeli zobowiążą się w statucie swym oddawać się w obrębie Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w pierwszym rzędzie wspieraniu i rozszerzaniu, prowadzeniu, zakładaniu lub finansowaniu przedsiębiorstw krajowych przemysłowych i handlowych.

Z czynności, które instytucja taka może uprawiać, musi być z góry wykluczone w statucie udzielanie pożyczek hipotecznych na grunta i domy, wyjąwszy wypadki, w których one służą wyłącznie i ściśle na cel i użytek pewnego przedsiębiorstwa fabrycznego lub handlowego.

Przedsiębiorstwa handlowe w rozumieniu tego artykułu muszą się zajmować wyłącznie handlem wytworów i płodów krajowych“.

Stylizacya ta różni się i w tym kierunku od stylizacyi projektu pösta Rutowskiego, że wypuszczono cały ustęp, dający definicyę finansowania przedsiębiorstw. Pominąwszy bowiem, że nie należy już w ustawie krępować nowej instytucji pewnemi z góry narzucenemi formami działalnościi, nie widzimy dalej realnej korzyści z zamieszczenia takiej definicyi w samej ustawie. Postanowienie takie miałyby tylko wówczas pewną racyę, jeżeliby zarazem określono, że w finansowaniu, zdefiniowanem przez ustawę ma być taka a taka część kapitału akcyjnego banku zaangażowana, gdyż inaczej nie będzie mógł korzystać z dobrodziejstw ustawy. Jeżeli się zaś to nie stało, to już objęcie ryzyka w bardzo małym przedsiębiorstwie podpadałoby pod pojęcie finansowania, jakie konstruuje ustawa, i czyniłoby zadość warunkowi temu bez widocznej korzyści dla rzeczy samej, a z możliwym uszczerbkiem dla swobody ruchów, której nowa instytucja zwłaszcza w znanych naszych stosunkach będzie niewątpliwie potrzebować. A zresztą, — o ile mi się zdaje — przy pojęciu finansowania ze stanowiska naszych odrębnych interesów chodziłoby raczej o uczestniczenie czynne w zarządzie przedsiębiorstwa powołanego do życia, i ta okoliczność powinna by być z naciskiem podniesiona. Nie ulega zaś wątpliwości, że w dalszym ciągu ponoszenie ryzyka obejmuje nie tylko takie finansowanie, lecz i każdego wogóle wierzyciela w razie upadku przedsiębiorstwa.

W każdym zaś razie prowadzenie instytucji bankowej nie może się odbywać według pewnych z góry przepisanych formulek, owszem należy pozostawić w tej mierze pewną swobodę zwłaszcza na naszym tak niebezpiecznym gruncie i wśród tak trudnych stosunków. Więcej zaś korzyści odda z pewnością dobór odpowiednich osobistości kierujących, niż zamieszczenie w ustawie już pewnych reguł i definicyi.

Artykuł 2. pozostaje bez zmiany.

Co do artykułu 3. wyłaniają się pewne wątpliwości: Według tego artykułu uwolnienie od dodatków ma ustać, jeżeli w ciągu lat trzech po sobie następujących bank osiągnął czysty zysk przekraczający 6% kapitału.

Ograniczenie to nie jest słuszne. My przecież nie mamy zamiaru z góry powołać do życia przedsiębiorstwa, nie rentującego się, nie mamy z góry przeświadczenia, a przynajmniej nie chcemy go już teraz w ustawie utrwać, że przyznać chcemy ulgi podatkowe w przypuszczeniu, że będzie to bank słabe tylko zyski przynoszący. Zdaje mi się, że należałoby wychodzić z innego założenia. Nie należy żądać między warunkami przedłożenia świadectwa ubóstwa, lecz zaznaczyć, że mamy wiarę, iż jestto interes, który nie tylko udać się może, ale może i łańcuch zyski przynieść. Wobec jednak małej przedsiębiorczości, apatii panującej kapitałów itp. perspektywa ta zysków nie jest dostateczną zachętą do założenia bankowej instytucji i dlatego kraj przyznaniem pewnych korzyści materialnych stara się tę inicjatywę obudzić. Za tę inicjatywę kraj zręka się pewnych danin dla siebie, a zrzeczenie to posłuży nie do czego innego, tylko do podniesienia rentowności przedsiębiorstwa. Inicjatywę taką należy nagrodzić bezwarunkowo choćby na pewien okres czasu, z którego to powołu proponuje komitet zmianę art. 3. w tym kierunku, aby uwolnienie przyznane było bezwarunkowo na czasokres w art. 2. oznaczony.

Artykuł 3. wymaga jeszcze jednego uzupełnienia. Określa on wypadki, w których ustać ma dobrodziejstwo uwolnienia od dodatków, nie wymienia jednak wyraźnie organu, który o tem orzekać będzie. Dla jasności należałoby dodać tu ustęp. „Tak o przyznaniu uwolnienia, jak i o odebraniu ulg rozstrzyga Wydział krajowy“.

W pewnej łączności z wnioskiem posła Rutowskiego pozostaje sprawa, która może być jednak załatwiona tylko w drodze ustawodawstwa państwowego. Wiadomo powszechnie, że spółki akcyjne wogóle, a zakłady akcyjne kredytowe w szczególności są w Austrii bardzo wysoko opodatkowane i że te nadmierne ciężary stoją głównie na przeszkodzie dalszemu rozwojowi tej formy asocjacji i były przedmiotem ostrej krytyki z niejednej strony. Banki akcyjne zaś, które finansują przedsiębiorstwa przemysłowe i posiadają ich akcje w portfelu, płacą właściwie od zysku osiągniętego z tych przedsiębiorstw podwójny podatek, gdyż w pierwszej linii podlegają te przedsiębiorstwa same podatkowi, a następnie banki od dywidend, które policzone są w zyskach bankowych, płacą dalszy podatek — jak wiadomo — wcale znaczny.

Projekt ustawy państwowej o popieraniu przemysłu rodzimego, który Rząd w r. 1901 Radzie państwa przedłożył był, a który dotychczas nie stał się ustawą, zawierał pewne ulgi w tej mierze, jakkolwiek tylko częściowe i nieznaczne.

Po pierwsze Rząd przewidywał ulgi tylko dla akcji, a zapomniał o formie asocjacji, jaką jest stowarzyszenie udziałowe, po drugie zastosowanie ulg nawet co do akcji ograniczał tylko do przedsiębiorstw nowych, i do części dochodu z dywidend będącej w pewnym oznaczonym stosunku własnego kapitału banku do kapitału obcego.

Należałoby zatem postanowienia te zmienić w tym kierunku, aby te same ulgi które się odnoszą do akcji pozostałych w portfelu banku, odnosiły się także do udziałów będących w portfelu, i aby dywidendy tak z akcji jak i udziałów przedsiębiorstw przemysłowych pobierane przez bank bez ograniczenia i w całości potrącały z dochodu banku, służącego za podstawę do opodatkowania.

Ulgę te bez względu na los całej ustawy powinnyby czempredzej wejść w życie i Reprezentacja kraju powinna uchwalić rezolucję wzywającą Rząd do zrealizowania tej myśli.

Pozostaje jeszcze do omówienia druga część wniosku posła Rutowskiego i tow. Domaga się mianowicie wnioskodawca, aby Sejm powziął następujące uchwały:

I. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby wdrożył rokowania z instytucjami finansowymi w kraju i za granicą celem powołania do życia w Królestwie Galicyi i Lodomerji z W. Księstwem Krakowskiem akcyjnego zakładu kredytowego z kapitałem zakładowym wpłaconym w wysokości 5 (pięciu) milionów koron, którego głównym, statutami określonym celem będzie powoływać do życia i zakładać przedsiębiorstwa przemysłowe, finansować, a zarazem rozwijać i wspierać istniejące zakłady przemysłowe.

II. Upoważnia się Wydział krajowy do rokowania i prowizorycznego zawarcia umowy, wymagającej zatwierdzenia Sejmu krajowego na następujących warunkach:

1. Do powstania zakładu kredytowego dla zakładania przedsiębiorstw przemysłowych

wych z kapitałem akcyjnym najmniej 5,000.000 Koron, mógłby kraj przystąpić ewentualnie z udziałem 1 miliona Koron;

3. przez pierwszych lat 6 (sześć) kraj mógłby się zrzec dochodu od swego udziału na rzecz reszty akcyonaryuszy;

3. na pierwsze koszty założenia i finansowania zakładu kraj mógłby się przyczynić kwotą 50.000 Koron.

Co do ustępu I. powtórzyłyby tylko można powyżej zamieszczone uwagi o określeniu celu projektowanego banku. Ustęp ten zatem mógłby przy końcu krótko brzmieć:

„Którego główny cel, określony w statucie czyni zadość warunkom, wyszczególnionym w art. I. projektu ustawy o uwolnieniu banków akcyjnych od dodatków do podatków“.

W ust. II. Wydział krajowy otrzymuje upoważnienie do pewnych ofiar materialnych w granicach maksymalnych w celu ułatwienia powołania do życia projektowanej instytucji bankowej. Danie takiego upoważnienia przez Sejm ułatwiłoby znacznie zadanie Wydziału krajowego; jak daleko miałby Wydział krajowy pójść w kierunku przyznania założycielom banku poparcia materialnego ze strony kraju, trudno z góry choćby w przybliżeniu oznaczyć. Zależy to w znacznej mierze od konjunktury bankowej w danej chwili, od zrzeczności i energii zastępców Wydziału krajowego, którymiby prowadzenie rokowań powierzono, wreszcie od zainteresowania, z jakimby się spotkał cały projekt ze strony rozmaitych grup finansowych oraz interesowanych kół w kraju samym.

W każdym razie należy zaznaczyć, że wobec brzmienia wniosku, iż rokowania te mogą doprowadzić tylko do prowizorycznego zawarcia umowy, i umowa ta wymaga zatwierdzenia Sejmu, nie wydaje się rzeczą praktyczną określać cyfrowo granice materialnych subwencji ze strony kraju. Z jednej strony bowiem Sejm będzie miał zawsze jeszcze głos rozstrzygający w tej sprawie i ocenić może, czy umówione subwencje odpowiadają spodziewanym korzyściom i położeniu finansowemu kraju w danej chwili; przez skreślenie więc cyfry maksymalnej nie zostają prawa Sejmu w niczem uszczuplone. Z drugiej zaś strony unika się błędu, z którym w prowadzeniu rokowań w sprawach finansowych z góry trzeba się liczyć. Założyciele, z którymiby sprawę traktowano, wiedząc z góry, że Sejm już w pierwszej uchwale przewiduje pewne cyfrowo oznaczone kwoty, uważaliby te ostatnie za minimum ofiar, których od kraju mają żądać, i granice maksymalne wyznaczone przez Sejm w toku rokowań przemieniłyby się raczej na minimalne, na których interesowani by się oparli, a nie byłoby mowy o tem, aby Wydział krajowy mógł rzecz przeprowadzić z powodzeniem, nie dochodząc do cyfry najwyższej subwencji, przewidzianej przez Sejm.

Wydział krajowy zna najlepiej położenie kraju, należy mu pozostawić w rokowaniach wolne ręce, a może mu się uda przy szczęśliwym zbiegu okoliczności przedłożyć Sejmowi do zatwierdzenia umowę z założycielami nowej instytucji bankowej, w której kraj nie będzie potrzebował dochodzić do cyfry ofiar materialnych obecnie przewidywanej. Z drugiej zaś strony nie zdarzy się ta ewentualność, żeby o jaką drobną kwotę ponad oznaczoną cyfrę maksymalną miały się rozbić całe układy i żeby projekt dany, może dla kraju bardzo pomyslny i pożyteczny, miał rozbić się lub z góry spotkać się z nieprzychylną oceną ze strony Sejmu z powodu przekroczenia upoważnienia ściśle zakreślonego.

Proponuję zatem, aby z ustępu II. wykreślono wszelkie wstawione tam cyfry, wobec czego opiewałby on następująco:

II. Upoważnia się Wydział krajowy do rokowania i prowizorycznego zawarcia umowy, wymagającej zatwierdzenia Sejmu krajowego, która może ewentualnie oprzeć się na następujących koncesjach ze strony kraju:

1. Kraj mógłby przystąpić do powstania zakładu kredytowego odpowiadającego warunkom w ust. 1. określonym z udziałem w kapitale akcyjnym;

2. przez kilka pierwszych lat kraj mógłby się zrzec dochodu od swego udziału na rzecz reszty akcyonaryuszy. (Proponowana liczba 6 lat jest dowolnie obrana, należałoby raczej i w tej mierze pozostawić Wydziałowi krajowemu zupełnie wolną rękę).

3. mógłby udzielić subwencji na pierwsze koszty założenia i finansowania zakładu.

Pozostawiając w ten sposób Wydziałowi krajowemu większą swobodę w działaniu i prowadzeniu rokowań, wypadłoby jednak w jednym kierunku ograniczenie pewne wy-

znaczyć. Niewątpliwie będzie Wydział krajowy w układach dążył do zabezpieczenia praw i interesów kraju, i będzie się starał zastrzedz pewien wpływ na gospodarkę banku, prawo kontroli i t. p. Otóż w tym kierunku chcielibyśmy już z góry zaznaczyć, że cała ingerencja kraju względnie Wydziału krajowego powinna ograniczać się na prawo pewnej kontroli i nadzoru gospodarki bankowej; prowadzenie interesów, zarząd i t. p. muszą pozostać zupełnie wolne od tej ingerencji w jakiegokolwiek formie. Stanowczo należy wykluczyć, aby Wydział krajowy brał jakikolwiek czynny udział w prowadzeniu banku, już to zastrzegając sobie prawo mianowania dyrekcyi lub jakichkolwiek innych kierujących osobistości, lub mieszał się w innej formie do właściwej administracji.

Całe prowadzenie interesów powinno należeć niepodzielnie i bez ograniczeń do samej instytucji; interes kraju może być dostatecznie chroniony i zabezpieczony przez zastrzeżenie pewnego prawa kontroli i nadzoru.

Wnioski p. Rutowskiego i tow. brzmiałyby zatem w zmienionej powyżej stylizacji w sposób następujący:

A.

Art. I.

Od wszelkich dodatków do podatków z wyjątkiem państwowych uwolnione będą akcyjne instytucje kredytowe, które powstaną w kraju w ciągu lat pięciu, których kapitał zakładowy wpłacony będzie wynosił najmniej 5,000.000 K, jeżeli zobowiążą się w statucie swym oddawać się w obrębie Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w pierwszym rzędzie wspieraniu i rozszerzaniu, prowadzeniu, zakładaniu lub finansowaniu przedsiębiorstw krajowych przemysłowych i handlowych.

Z czynności, które instytucja taka może uprawiać, musi być z góry wykluczone w statucie udzielanie pożyczek hipotecznych na grunta i domy, wyjąwszy wypadki, w których one służą wyłącznie i ściśle na cel i użytek pewnego przedsiębiorstwa fabrycznego lub handlowego.

Przedsiębiorstwa handlowe w rozumieniu tego artykułu muszą się zajmować wyłącznie handlem wytworów i płodów krajowych.

Art. II.

Uwolnienie od dodatków do podatków może być udzielone na 10 do 15 lat.

Art. III.

Uwolnienie od dodatków do podatków ustaje, jeżeli instytucja kredytowa nie spełnia zadań, objętych art. I., lub postępuje wbrew przepisom tego artykułu.

Tak o przyznaniu uwolnienia, jak i odebraniu ulg rozstrzyga Wydział krajowy.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom skarbu i spraw wewnętrzných.

B.

Sejm uchwała :

I. Poleca się Wydziałowi krajowemu, żeby wdrożył rokowania z instytucjami finansowemi w kraju i zagranicą celem powołania do życia w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem akcyjnego zakładu kredytowego z kapitałem zakładowym wpłaconym w wysokości pięciu milionów koron, którego główny cel określony w statucie czyni zadość warunkom wyszczególnionym w art. 1. projektu ustawy o uwolnieniu banków akcyjnych od dodatków do podatków.

II. Upoważnia się Wydział krajowy do rokowania i prowizorycznego zawarcia umowy, wymagającej zatwierdzenia Sejmiku krajowego, która może ewentualnie oprzeć się na następujących koncesjach ze strony kraju :

1. kraj mógłby przystąpić do powstania zakładu kredytowego, odpowiadającego warunkom w art. I. określonym z udziałem w kapitale akcyjnym ;
2. przez kilka pierwszych lat kraj mógłby się zrzec dochodu od swego udziału na rzecz reszty akcyonaryuszy ;
3. mógłby udzielić subwencji na pierwsze koszty założenia finansowania zakładu

We Lwowie, dnia 12. czerwca 1905.

Dr. Władysław Stęśłowicz,
członek Komisji krajowej dla spraw przemysłowych.

Sprawozdanie

Komitetu przemysłowego o wnioskach, mających na celu rozszerzenie ustawy krajowej o uwolnieniu zakładów przemysłowych od dodatków do podatków.

Na posiedzeniu z dnia 12. listopada 1904 powziął Sejm krajowy następującą uchwałę:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby zbadał, które gałęzie przemysłu zasługują na korzystanie z ulg podatkowych autonomicznych a nie mogą korzystać z krajowej ustawy, i przedłożył na najbliższą sesję projekt ewentualnego rozszerzenia ustawy“.

Z polecenia Wydziału krajowego zajęła się tą sprawą Komisja krajowa dla spraw przemysłowych, i zażądawszy opinii od centralnego Związku galicyjskiego przemysłu fabrycznego, który do Sejmu wniósł był petycję o zmianę ustawy, poleciła Komitetowi przemysłowemu wypracowanie odpowiednich wniosków.

Po myśli uchwał, które tenże Komitet powziął na posiedzeniu z dnia 16. czerwca b. r. byłyby następujące zmiany ustawy wskazane:

Obecnie obowiązująca ustawa o przyznawaniu ulg podatkowych ma pod względem zasadniczym tę jedną ujemną stronę, iż wymienia taksatywnie gałęzie przemysłu, które z ulg podatkowych mogą korzystać, a tym sposobem z jednej strony powoduje nie małe trudności kodyfikacyjne, z drugiej zaś strony zwłaszcza w kraju, w którym przemysł z małych zaczątków coraz różniej się rozwija staje się coraz bardziej niezgodną z faktycznymi stosunkami. Niepodobna bowiem objąć ustawą wszystkich gałęzi przemysłu, na rozwoju których krajowi zależeć może, a wskutek tego od czasu do czasu powstaje zakład przemysłowy z gałęzi nie wymienionej przez ustawę i słusznie się uważa na nierówne traktowanie różnych gałęzi przemysłu krajowego ze strony tej samej ustawy krajowej. Ujemna ta strona ustawy tem dotkliwiej daje się odczuwać, iż idzie tu o korzyści materialne, których pewne przedsiębiorstwo, jakkolwiek ma wszelkie warunki zresztą do korzystania z dobrodziejstwa ulg podatkowych, zostaje ich pozbawione z powodów jedynie formalnych, wskutek czego sąd ujemny o ustawie rozpowszechnia się, a rzeczywista pożyteczność jej i dobre strony schodzą na drugi plan.

Gdy ustawa ma obowiązywać jeszcze przez dłuższy czas, nie należy się krępować tą okolicznością, iż dopiero niedawno weszła w życie, i przeprowadzić taką zmianę, aby ustawa stała się elastyczniejszą i aby ustały narzekania na jej zbytni formalizm. Ustawy innych krajów, które dotyczą tego samego przedmiotu, zbudowane są na tej zasadzie, iż określają tylko ogólnikowo warunki, pod którymi przyznanie ulg podatkowych może nastąpić, a żadna z nich nie krępuje organu wykonawczego wymienniem taksatywnem, jak to czyni nasza ustawa krajowa.

Tak np. projekt ustawy austriackiej z r. 1901 o popieraniu przemysłu rodzimego przyznawał ulgi podatkowe przedsiębiorstwom z tych gałęzi produkcji, które albo wcale nie są w państwie zastąpione, albo tylko w rozmiarach nie odpowiadających istniejącym stosunkom gospodarczym, i jeżeli zarazem powstanie takich przedsiębiorstw byłoby uznane jako pożądane w ogóle w interesie ekonomicznym państwa“.

Bezwątpienia wymienniem taksatywnem przemysłów, którego się trzyma nasza ustawa, było w swoim czasie wskazane i odpowiadało bardziej stosunkom ówczesnym, kiedyto ustawa poraz pierwszy wchodziła w życie. Dziś rozwój przemysłu krajowego jest z jednej strony szybszy, z drugiej zaś strony wszechstronniejszy, tak że i postanowienia ustawy muszą się przystosować do tych zmienionych stosunków i przybrać taką formę, aby nie krępowały rozwoju, lecz z całą elastycznością szły z nim w parze.

Stanie się to, gdy w ustawie oznaczenie przedsiębiorstw przemysłowych, które będą mogły korzystać z dobrodziejstwa ulg podatkowych, będzie o ile możności ogólnikowe i nie zbyt krępujące, a dotychczasowe wymienianie taksatywne zostanie zupełnie wyeliminowane.

Pozostawiając zatem niezmieniony ustęp A) §. 1. ustawy z r. 1903, według którego są wolne od dodatków do podatków zakłady przemysłowe, należące do gałęzi produkcji w kraju nie istniejących, należałoby ustęp B) dotyczący zakładów przemysłowych z gałęzi w kraju już istniejących wystylizować w sposób następujący:

„B) Zakłady przemysłowe z gałęzi przemysłu w kraju istniejących, jeżeli będą założone według wymagań najnowszego stanu techniki, a dana gałąź przemysłu w czasie przyznania uwolnienia ze względu na rozmiary swego rozwoju potrzebuje na ogół pomocy ze strony kraju, a w szczególności nie zaspokaja potrzeb konsumpcji krajowej“.

Zmiana ta jest tak zasadniczą i czyni w zupełności zadość potrzebom i stosunkom faktycznym; zmiany dalsze, które poniżej przedstawiamy, już są właściwie tylko konsekwencją tej zmiany zasadniczej.

Ustawa zmieniona obowiązywałaby od dnia wejścia w życie, wszystkie zatem przedsiębiorstwa, któreby przed tym dniem powstały, nie mogłyby korzystać ze zmienionych postanowień. Wobec tego przypomnieć należy, że starania o zmianę ustawy spowodowała okoliczność, iż kilka nowo powstałych zakładów fabrycznych, które ze wszech miar zasługiwały na uwolnienie od dodatków, nie mogły tej ulgi uzyskać, ponieważ nie były zamieszczone w spisie ustawą objętym. Byłoby krzywdą dla tych zakładów, gdyby obecnie w razie przyjęcia do skutku zmiany ustawy, zmiany, do której one właśnie dały inicjatywę, były wykluczone od korzystania z niej dlatego, ponieważ powstały przed wejściem w życie nowej ustawy. Słuszną jest więc rzeczą, aby moc obowiązującą ustawy nowej rozszerzono i na dawniej powstałe zakłady przemysłowe, a w szczególności na te, które powstały w ciągu lat 5 przed wejściem w życie projektowanej ustawy. Okres 5-letni jest w tym wypadku zupełnie wystarczający, aby usunąć nierówność w traktowaniu zakładów przemysłowych, dla których okres tak krótki jak np. kilku miesięcy w powstaniu przedsiębiorstwa mógłby wywołać tak znaczną różnicę pod względem korzystania z ulg podatkowych.

Przyznanie więc mocy wstecz działającej w okresie pięcioletnim jest wpływem oparcia ustawy na nowej zasadzie, wpływem dalej pewnej zasady słuszności, która przyswiecać musi w traktowaniu przedsiębiorstw przemysłowych, nie różniących się znacznie od siebie pod względem czasu założenia.

Dotychczasowe ustawy krajowe obejmowały okres 10-letni; jestto okres najkrótszy w porównaniu z ustawami innych krajów. I pod względem zasadniczym nie można przyznać, aby ustawa nasza w oznaczeniu tego czasokresu była szczęśliwa. Rozwój zakładu przemysłowego zwłaszcza większego obliczony jest na taki szereg lat, że, jeżeli mu się w samej rzeczy dopomóc chce, musi mu się wszelkie ulgi i dobrodziejstwa zapewnić na dłuższy okres lat. To też powinniśmy w tej mierze pójść za wzorem ustaw analogicznych innych krajów i zamiast 10 letniego przyjąć okres 15-letni.

Po myśli powyższych wywodów powinienby §. 1. ustawy opiewać w sposób następujący:

„od wszelkich dodatków do podatków z wyjątkiem państwowych uwolnione będą następujące zakłady przemysłowe, które w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem założone zostały:

A) wszelkie w ciągu 15 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy założone zakłady przemysłowe, mające na celu wyrób takich przedmiotów, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy jeszcze w obrębie Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wyrabiane nie są;

B) założone w ciągu lat 5 przed wejściem, oraz w ciągu lat 15 od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zakłady przemysłowe z gałęzi przemysłu w kraju istniejących, o ile będą założone według wymagań najnowszego stanu techniki a dana gałąź przemysłu w chwili przyznania uwolnienia ze względu na rozmiary swego rozwoju potrzebuje na ogół pomocy kraju, a w szczególności nie zaspokaja potrzeb konsumpcji krajowej“.

Przy tak ogólnikowym brzmieniu tego ustępu byłoby rzeczą pożądaną określić bliżej prawo odmówienia ulg ze strony Wydziału krajowego. Każdy bowiem zgodzi się na tę zasadę, że z ulg takich powinny korzystać tylko przedsiębiorstwa większe, stanowiące rzeczywisty dorobek gospodarczy kraju, a chybiłoby zupełnie celu, gdyby ulgi

takie przyznawano każdemu choćby mniejszemu przedsiębiorstwu, któreby na ogół tylko czyniło zadość warunkom ustępu B) §. 1. ustawy. Byłoby zatem wskazane wstawić w §. 1. jako ustęp końcowy następujące postanowienie:

„Wydział krajowy może odmówić uwolnień powyżej przewidzianych, jeżeli z uwzględnieniem szczególnych stosunków i potrzeb gospodarczych ilość lub zdolność przerobu, liczba robotników, lub urządzenia w danym zakładzie nie będą mogły być uznane za dostateczne“.

Stosownie do zmian uskuteczniionych w §. 1. należy w §. 2. ustawy w wierszu drugim z góry użyć zamiast „wymienionych“ wyrażenia „określonych“, a następnie zamiast liczby 10 lat wstawić 15.

W §. 5. należy zamiast okresu 10-letniego wstawić okres 15-letni. Analogiczną zmianę należy uskutecznić w §. 7.

Gdy niniejsza ustawa wejdzie w życie, będzie znaczna liczba takich przedsiębiorstw przemysłowych, które uzyskały ulgi podatkowe na podstawie dawniejszych ustaw, a dla których okres przyznanych ulg jeszcze nie skończył się. Znajdą się między nimi i takie, dla których okres ulg dopiero się rozpoczął. Odpowiadałoby zatem słuszości, aby takie przedsiębiorstwa zrównano co do okresu trwania ulg. Należy zatem wstawić jako końcowy ustęp §. 7. następujące dodatkowe postanowienie:

„Trwanie przyznanych na podstawie dawniejszych ustaw uwolnień, które w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy jeszcze nie zgasły, rozszerza się na lat 15 od czasu, gdy rozpoczęto korzystać z uwolnienia. W każdym razie uwolnienie zakładu lub jego części (§. 2.) nie może trwać dłużej niż lat 15“.

§. 9. ustawy wymaga zmian formalnych, mianowicie w ustępie pierwszym powołać należy ustawę z dnia 17. kwietnia 1903 jako taką, która traci moc obowiązującą, a drugi ustęp wystylizować w sposób następujący:

„Wszakże uwolnienia od podatków, które na podstawie ustaw dawniejszych zostały orzeczone, zachowują w całości moc swą obowiązującą“.

To są zmiany, które Komitet przemysłowy uważa obecnie za wskazane i które czyniąc zadość w przeważnej mierze życzeniom kół interesowanych, usuną na dłuższy przeciąg lat potrzebę dalszych zmian ustawy.

Oprócz wyżej przytoczonych zmian wyłoniły się wśród dyskusji, która w tej sprawie się toczyła, jeszcze cały szereg wniosków, do których jednak Komitet przemysłowy nie mógł przystąpić. Między wnioskami tymi na szczególną uwagę zasługiwałby wniosek zamieszczony w powołanej już na wstępie opinii centralnego Związku galicyjskiego przemysłu fabrycznego a zmierzający do tego, aby pod rygorem utraty ulg podatkowych zniewolić przedsiębiorstwa, które z ulg tych korzystają, do używania maszyn, urządzeń, narzędzi, surowców, półfabrykatów i t. p. wyłącznie krajowego wyrobu.

Opinia Związku normuje obowiązek ten w sposób następujący:

„Zakłady i przedsiębiorstwa, korzystające z uwolnienia od dodatków do podatków, obowiązane są pod rygorem nieodwołalnej utraty tej ulgi na całą resztę 15-letniego okresu, używać maszyn, urządzeń, narzędzi, surowców, półfabrykatów, środków pomocniczych i t. p. wyłącznie krajowego wyrobu — o ile od tego obowiązku nie zostaną zwolnione wyrażnie i szczegółowo przez Wydział krajowy.“

Wydział krajowy udzielać będzie takich zezwoleń od wypadku do wypadku lub także co do oznaczonych artykułów na oznaczony przeciąg czasu tylko wtedy, jeżeli zostanie udowodnionem, że danych artykułów wyrobu krajowego albo wcale nabyć nie można albo też tylko w niestosunkowo złej jakości lub w niestosunkowo wysokiej cenie“.

Ze stanowiska zasadniczego przedstawia się myśl poruszona we wniosku Związku fabrycznego jako jeden z środków ochrony przemysłu krajowego i przeprowadzona praktycznie nadawałaby się pod pewnymi warunkami do utworzenia całego łańcucha przedsiębiorstw krajowych, któreby się nawzajem popierały i wzajemnie wspierały. Jednakże w stosunkach obecnych nie można zalecić tego projektu do przyjęcia. Wprawdzie pomysł ten nie jest całkiem nowy, przemawia częściowo za nim to, że odnajdujemy go i w innych ustawach i projektach ustawowych. Projekt ustawy austriackiej z r. 1901 mieścił w §. 1. postanowienie, że przedsiębiorstwa, które otrzymują ulgi podatkowe, muszą się zobowiązać materiały i urządzenia potrzebne do budowy i założenia przedsiębiorstwa fabrycznego nabyć w kraju, o ile je w kraju można dostać. Zachodzą jednak znaczne różnice między tym przepisem a wnioskiem Związku fabrycznego. Stanowisko, które zajmuje projekt ustawy austriackiej, jest praktyczniejsze.

Po pierwsze, jestto niejako rzeczą układu między Rządem a przedsiębiorstwem, które o ulgi podatkowe ubiega się i przedsiębiorstwo w zamian za te ulgi zobowiązuje do zakupu maszyn i urządzeń w kraju. Powtóre zobowiązanie to rozciąga się na czas założenia fabryki i obejmuje budowę i pierwsze urządzenie, nie trwa zaś przez cały okres ulg podatkowych, jak to projektuje centralny Związek fabryczny. Przy założeniu fabryki łatwą jest kontrola, czy urządzenie fabryczne w kraju zakupiono, nie potrzeba na to ani wielkiego aparatu urzędniczego, ani kosztownych dochodzeń i utrzymywanie organów kontrolujących. Właściciel fabryki wie też z góry, czego się ma trzymać, wie że za utrzymanie ulg podatkowych musi ze swej strony wykonać pewne oznaczone świadczenie, wie jednak, że stosunek jego zależności od Rządu na tem kończy się i nie potrzebuje przez cały okres trwania ulg podatkowych czynić swej gospodarki zawisłą od kontroli Rządu i obawiać się jej skutków, Odwrotnie rzecz miałaby się w razie przyjęcia wniosków Związku fabrycznego. Ponieważ uwalnianie od dodatków do podatków następuje z reguły dopiero po wymierzeniu podatku państwowego, a w każdym razie po zbudowaniu i zupełnem urządzeniu zakładu fabrycznego, żadna fabryka, która do budowy i urządzenia użyła jakiegokolwiek obcego wyrobu, nie mogłaby się już ubiegać o ulgi podatkowe, chyba po przeprowadzeniu długotrwałych, mozolnych dochodzeń, zwolnieniu przez Wydział krajowy od obowiązku użycia wyrobów krajowych i t. d. Dalej w ciągu całego okresu 15-letniego musi się zakład fabryczny poddawać ciągłej kontroli ze strony Wydziału krajowego, narażony jest na denuncyacje z rozmaitych stron; wzywaniem Wydziału krajowego dziennikami, aby zrobił porządek z tym lub owym fabrykantem, który tej lub owej drobnostki nie zakupił w kraju, byłoby na porządku dziennym. Z drugiej strony Wydział krajowy musiałby utrzymać osobne biuro specjalistów techników, którzyby w danym razie ocenić mogli, czy należało n. p. pewną maszynę w kraju nabyć, musiałby badać i rozstrzygać, czy jakość i ceny wyrobu krajowego są odpowiednie. Wszystko to nie da się w praktyce należycie przeprowadzić, zwłaszcza jeżeli Wydział krajowy dla uniknienia kosztów chciałby to robić bez odpowiedniego personelu i bez całego szeregu ekspertów. Aby zaś przepis ustawy pozostał na papierze i aby go nie wykonywano wcale, to trudno się na to godzić, i liczyć się z tą ewentualnością już z góry przy samej kodyfikacji ustawy.

Zresztą i rozwój naszego przemysłu, rozpoczynający się dopiero, nie ustalony i nie utrwalony nie powinien być przynajmniej na razie poddawany przymusom rozmaitym; nie stoi on dzisiaj jeszcze tak silnie, aby nie potrzebował się oglądać na konkurencję obcą, i aby pozbawić go dowolnego wyboru materiałów i środków produkcji. Gdy przemysł ten usilni się, warunki rozwoju i stosunki wszelkie w rachubę tu wchodzące będą więcej sprzyjające, będzie wtedy czas i na zakładanie kagańców i przymusów; dziś przymus taki choćby pochodzący z szczerzej troskliwości o dobro przemysłu krajowego zdolny jest przynieść mu więcej szkody niż pożytku.

Z tych powodów Komitet przemysłowy nie mógł powyższego wniosku Centralnego Związku galicyjskiego przemysłu fabrycznego zalecić do przyjęcia.

We Lwowie, dnia 21. czerwca 1905.

Dr. Władysław Stesłowicz, w. r.

W sprawie krajowego biura statystyki przemysłu i handlu.

Krajowa Komisya dla spraw przemysłu, zgodnie z wolą Wysokiego Sejmu wyrażoną w rezolucjach z r. 1903 i 1904 czyni wnioszek:

Przy Krajowej Komisji dla spraw przemysłu należy jak najrychle powołać ponownie do życia biuro statystyki przemysłu i handlu.

Zadaniem Krajowego Biura statystyki przemysłu będzie badanie stanu przemysłu, a to zarówno przemysłu fabrycznego jak rękodzielniczego i domowego, oraz handlu krajowego i warunków, w jakich się znajdują.

Statystyka przemysłowa ma obejmować: kataster przedsiębiorstw przemysłowych, siedziby przemysłu, rodzaj i naturę przedsiębiorstw, — motory, maszyny, przyrządy, — przerób surowego materiału i jego proveniencyę, produkcję co do jakości i ilości, rozmiary obrotu przemysłowego i handlowego, ile możności wysokość kapitału zakładowego, stosunki robotnicze. Biuro ma publikować zestawienia ogólne, oraz monograficzne opracowania poszczególnych gałęzi przemysłu, ważniejszych siedzib i centrów. Oprócz zestawień cyfrowych, zadaniem Biura będzie zbieranie wiadomości historycznych i opisowych, badanie warunków, w jakich się przemysł znajduje, jego potrzeb, przeszkód rozwojowi i środków zdolnych usunąć przeszkody w drodze polityki, administracji i zbiorowych usiłowań.

Zbieranie dat należy uskutecznić przez samodzielne badania za pomocą ustnych i pisemnych ankiet, badania przedsiębiorstw na miejscu przez personal Biura i uproszonych rzeczoznawców.

Statystyka handlowa winna podjąć ponownie zbieranie i publikację wiadomości o wewnętrznym i zewnętrznym ruchu handlowym, statystykę kolejową i dążyć w ten sposób do ścisłego obliczenia bilansu handlowego w kraju.

Zważywszy, że dokładna statystyka przemysłu i handlu jest pierwszorzędym warunkiem ekonomicznego i społecznego krajoznawstwa, narodowej świadomości o stanie sił własnych;

Zważywszy, że dokładna statystyka przemysłu i handlu jest warunkiem racjonalnej polityki ekonomicznej, finansowej, więc polityki podatkowej, cłowo-handlowej, komunikacyjnej, taryfowej, przemysłowej i jedynie dać może racjonalne podstawy wszelkich usiłowań w kierunku obrony poparcia i rozwoju przemysłu i wszelkiej produkcji krajowej

Krajowa Komisya dla spraw przemysłu doradza wprowadzenie w życie Biura statystyki przemysłu i handlu z jesienią roku bieżącego.

Krajowa Komisya dla spraw przemysłu czyni wnioszek co do udotowania krajowego Biura statystyki przemysłu i handlu przy Krajowej Komisji dla spraw przemysłowych.

Budżet Biura statystyki przemysłu i handlu:

1. Naczelnik:	a) płaca	3.600 K.	
	b) Dodatek aktw.	720 „	łącznie 4.320 K.
2. Pomocnik.	2.400 „	
3. Dwóch dyurnistów rachunkowych	2.400 „	
4. Ryczałt na ankiety, badania na miejscu etc.	4.000 „	
		Razem 13.120 K.	

Sprawozdawca:

Rutowski, w. r.

L. 386.

O d p i s.

Do Wydziału krajowego we Lwowie.

Na posiedzeniu pełnej Komisji krajowej dla spraw przemysł. z dnia 27. listopada 1904 wybraną została specjalna Komisya dla zbadania wpływu przerachowania taryfowego kolei północnej, — na przemysł krajowy. — Komisya ta, odbyła dwa posiedzenia, a powoławszy do swego grona p. Bronisława Chodkiewicza, konsumenta taryfowego krajowego Biura kolejowego, powierzyła mu wypracowanie wniosków.

Na posiedzeniu pełnej Komisji z dnia 12. marca 1905 został referat p. Chodkiewicza przyjęty do wiadomości, a równocześnie zapadła uchwała, by odnośny referat i w nim zawarte wnioski przedstawić Wydziałowi krajowemu, jak następuje:

Komisya kraj. dla spraw przem. uznając w zasadzie znamienite ekonomiczne korzyści wynikające dla kraju, z przerachowania taryfowego baremu c. k. kolei państwowych przez kolej północną ces. Ferdynanda, które jednakże nie uchylają wcale żądania upaństwowienia tej kolei prywatnej, zwraca uwagę na następujące okoliczności, które po części osłabiają pożądane skutki przerachowania, po części zaś wywołują skutki niepożądane:

1. Przerachowanie baremu kolei państwowych przez kolej północną, uwzględnione zostało dotąd tylko w taryfach związkowych dla obrotu sąsiedniego ze stacyami kolei północnej, wszelkie zaś inne taryfy związkowe dla obrotu galicyjskiego, przez kolej północną transito pozostały na razie bez zmiany. Wskutek tego galicyjskie transporty do krajów Sudeckich, Alpejskich, do portów nad Adryatykiem i Łabą i do stacji zagranicznych, zwłaszcza Niemiec południowych, zachodnich i Szwajcaryi — po większej części tracą taryfową ulgę, która im w teorii bezsprzecznie przysługuje. Jeżeli zaś nadawca posyłki, celem uzyskania tej ulgi, zarządzi przekartowanie transportu w stacji załączenia, jak Ołumuniec, Berno, Zellerndorf itp., to traci prawo reexpedycji przewidziane dla obrotu ważnych artykułów, jak np. zboże.

2. Wskutek przerachowania taryfy dla tych transportów, które dotąd z ulg reexpedycji nie korzystały, jak np. bydło rogate i trzoda — różnica frachtu między stawką bezpośrednią a stawką łamaną do i od miejsca zatrzymania transportu stała się tak wysoką, że zachodzi uzasadniona obawa, iż handel pośredniczący niektórych galicyjskich rynków mocno ucierpi.

3. Wskutek obniżenia taryf w obu kierunkach, a więc i dla importu, pewne — na szczęście niezbyt liczne gałęzie przemysłu krajowego ucierpią dotkliwie, z powodu zaostrożenia się warunków konkurencyjnych. W całej pełni trafia to zwłaszcza zakłady przemysłowe leżące przy stacyach złączenia c. k. kolei państwowych z koleją północną, jak Kraków, Podgórze, Oświęcim i Żywiec, które wskutek swego geograficznego położenia, z przerachowania taryfy same tylko ujemne ponoszą następstwa, bez możliwości rekompensaty. W uwzględnieniu tych okoliczności uprasza Komisya kraj. dla spraw przem. Wydział krajowy:

I. Aby się energicznie domagał jak najspieszniejszego przerobienia starych taryf związkowych na podstawie przerachowania baremu przez kolej północną.

II. Aby zechciał wyjednać prawo reexpedycji przynajmniej dla najważniejszych rynków handlowych, a zwłaszcza dla zboża w ogólności, a w szczególności, dla kartofli, roślin strączkowych, owsa, jęczmienia i konopi w Oświęcimie, a dla bydła i trzody w Krakowie.

III. Aby uzasadnione staranie w egzystencji swej, przez przerachowanie taryfy zagrożonych interesentów, o ile te starania dojdą do wiadomości Wydziału krajowego, poparł usilnie, w tym kierunku, żeby dawne napięcie frachtu, stanowiące niezbędną ochronę pewnych gałęzi przemysłu, zostało napowrót przywrócone.

Komisya krajowa dla spraw przem. zwraca w końcu uwagę Wydziału krajowego, że na podstawie autentycznych informacyi, takie starania w c. k. Ministerstwie kolejowem poczynili już następujący interesenci: fabrykanci zapalek, dachówek i wapna, oraz gmina miasta Krakowa, ta ostaniam o reexpedycyę dla bydła i trzody. Byłoby więc rzeczą bardzo pożądaną, starania te poprzeć jak najenergiczniej, tem bardziej, że zachodzi obawa, iż przychylnie załatwienie napotyka zapewne na wielkie trudności ze strony Zarządu kolei północnej.

We Lwowie, dnia 11. kwietnia 1905.

Badeni, w. r.

Sprawozdanie

Komitetu przemysłowego o uchwałach Komisji przemysłowej sejmowej
w sprawie uregulowania dostaw i robót publicznych.

I.

Sejm krajowy na posiedzeniu z dnia 4. listopada 1904 uchwalił zgodnie z wnioskiem sejmowej Komisji przemysłowej, aby Wydział krajowy wydał jak najrychlej przepisy o rozpisywaniu i rozdawaniu dostaw i robót, wziął w tej mierze za podstawę projekt rozporządzenia, wypracowany już przez krajową Komisję przemysłową z uwzględnieniem jednak następujących uzupełnień:

1. W §. 13., który wylicza oferty z góry wykluczyć się mające, mają być także wykluczone oferty, co do których są dane, iż służyć mają celom nielojalnej konkurencji lub wymierzone są na zniszczenie przedsiębiorstw przemysłu krajowego.

2. W §. 15. uzupełnia się postanowieniem, że przy przetargach ograniczonych do pewnych osób nie można pominąć żadnej sprawnej i zasługującej na zaufanie firmy produkcyjnej miejscowej lub okolicznej — a o ile przetarg nie miałby być z góry ograniczony wyłącznie do miejscowych i okolicznych producentów, żadnej sprawnej i zasługującej na zaufanie firmy produkcyjnej krajowej.

3. Zamieścić należy dodatkowe postanowienie, że dostawy i roboty wymagające ze strony krajowych oferentów znacznych inwestycji należy w miarę możliwości oddawać na dłuższy okres czasu.

O ile chodziłoby o wyrażenie opinii, czy wskazanemby było wymienione wyżej uzupełnienia w projekcie krajowej Komisji przemysłowej zamieścić, to zdaniem Komitetu przemysłowego należałoby przeciw uzupełnieniom tym oświadczyć się.

Wydając przepisy o uregulowaniu dostaw i robót publicznych, należy mieć na uwadze, że są tu dwie strony interesowane, dostawca-przedsiębiorca i władza względnie korporacja rozpisująca dostawę. O ile słuszne jest żądanie, aby dostawy i roboty publiczne otrzymywali przedsiębiorcy krajowi, i aby one służyły stale do usilnienia przemysłu krajowego i tworzyły dlań silną podstawę do łatwiejszej walki z obcą konkurencją — a zasadam tym dała wyraz pierwsza krajowa Komisja przemysłowa, układając odnośny projekt dla użytku Wydziału krajowego — o tyle z drugiej strony nie należy zapominać, że nie można ponad potrzebę krępować rozdającego roboty i dostawy tak, aby był jedynie wykonawcą szczegółowych i wszystko przewidujących przepisów z góry wydanych. A właśnie w uzupełnieniach tych przez Sejm nakazanych powiedzieć można, że one nad potrzebę krępującą rozdającego dostawę, częścią są same przez się zrozumiałe, a częścią przyczyniłyby się do utrudnienia położenia rozdającego dostawę, i do wyrobienia pewnego zupełnie niepożądanego szablonu.

I tak nie ulega wątpliwości, że dostawy i roboty większych rozmiarów, kosztowniejsze będą z reguły rozdawane na dłuższy okres czasu. Postanowienie takie jednak, któreby zasadę tę wyraźnie wypowiedało, jest co najniżej zbędne, byłoby zaś niebezpieczne i niepożądane na ten wypadek. Gdyby było przeszkodą uskutecznieniu dostawy lub roboty choćby znaczniejszej w czasie krótszym, nakazanym szczególnymi warunkami, lub gdyby chciano interpretować to postanowienie w kierunku połmiotowym, t. j. że oceniałoby się potrzebę inwestycji ze stanowiska dotyczącego oferenta. Mogłoby się bowiem wydarzyć, że pewne dostawy lub roboty przedmiotowo inwestycji wielkich nie wymagają, wymagać będą jednak bardzo znacznych inwestycji ze strony tego oferenta, które do wykonania dostawy nie jest wcale urządzony, lub dopiero fabrykę buduje, względnie re-

konstruuje. Aby uniknąć takich niepożądanych niejasności i wątpliwości, byłoby najlepiej zaniechać zamieszczenia przepisu, o którym mowa, zwłaszcza, że z drugiej strony nie mamy powodu do przypuszczenia, że władza lub korporacja dostawę rozpisująca z reguły jest złym gospodarzem, i nie będzie umiała lub nie będzie chciała przystosować terminów dostawy i czasu jej trwania do rozmiarów, kosztowności i natury każdej dostawy z osobna.

Podobnie zbyt krępującym byłby przepis o przetargach ograniczonych. Już sam projekt rozporządzenia wymienia szczegółowo wypadki, w których przetargi ograniczone są dopuszczalne; rozpisujący dostawę jest zatem w tym kierunku dostatecznie krępowany i nie może postąpić według swobodnego uznania. W każdym razie musi być jednak pozostawione jego uznaniu, kogo do przetargu ograniczonego ma zaprosić; w pierwszym rzędzie też rozpisujący dostawę ocenia sprawność oferentów. Przez zamieszczenie przepisu, którego Sejm żąda, dałoby się powód do bardzo licznych skarg i nieporozumień; zapewne wówczas musiałby być ustanowiony organ osobny do oceniania, które firmy są sprawne i czy która z takich firm sprawnych w kraju istniejących nie została pominięta. Dalej całe postanowienie nie ma znaczenia praktycznego wobec braku rygoru na wypadek pominięcia tej lub owej firmy; należałoby właściwie nakazać na ten wypadek orzeczenie nieważności postępowania ofertowego i rozpisanie nowego przetargu. Niezadowolenie stron, przewlekane postępowanie, potrzeba kontroli ze strony wyższych organów, trudno dającej się przeprowadzić, byłoby konsekwencją przepisu, który przynosi ze sobą więcej stron ujemnych niż dodatnich, i może być opuszczony bez uszczerbku dla przemysłu krajowego.

Uzupełnieniem znaczenia zasadniczego jest żądane wreszcie przez Sejm uzupełnienie §. 12. Według uchwały Sejmu paragraf ten ma także wykluczyć z góry oferty, co do których są dane, iż służyć mają celom nielojalnej konkurencji lub wymierzone są na zniszczenie przed iębiorstw przemysłu krajowego.

Piękna myśl tego postanowienia nie zdolna zakryć braków rzeczowych, które z przepisu takiego się wyłaniają. Częściowo przynajmniej i ta sama myśl i intencja mieszczą się już w postanowieniach zawartych w §. 13. projektu rozporządzenia. Jest tam z jednej strony mowa o wykluczeniu ofert, w których ceny są tak nisko oznaczone, iż bezwarunkowo nie można oczekiwać należytego wykonania dostawy lub roboty, z drugiej strony wyłączone są oferty, pochodzące od osób, które występują jako zastępcy lub ajenci firm obcych. Wreszcie §. 16. projektu wyrażnie daje pierwszeństwo oferentom miejscowym lub krajowym, a dopuszcza oferentów pozakrajowych nie w innym wypadku jak tylko w braku oferentów krajowych. Przepis, o który idzie, kryje w sobie to niebezpieczeństwo, że organ rozdawczy mógłby korzystając z tak ogólnikowego i częściowo nie dość jasnego i wyraźnego brzmienia, łatwo wykluczać oferty niewygodnych sobie lub pewnym grupom oferentów na szkodę własnej korporacji i nieraz na szkodę samego przemysłu krajowego, lub pewnej części jego. Pojęcia bowiem „nielojalnej konkurencji“ z jednej strony, a „zamiaru zniszczenia przemysłu krajowego“ z drugiej strony są tak szerokie i nieściśle, iż przy nawet niezbyt bystrej argumentacji organu rozdawczego każda druga oferta mogłaby być pod owe pojęcia podciągnięta. Przypuśćmy, że pewna grupa oferentów związała się razem, aby przy dostawie uzyskać ceny o wiele wyższe, to można każdego oferenta, któryby z poza tej grupy przyszedł z cenami niższymi, choćby zupełnie uczciwie i lojalnie obliczonemi, wykluczyć pod pozorem nielojalnej konkurencji lub działania na szkodę przemysłu krajowego. Otwiera się więc przez to pole dowolności tak oferent w, jak i organów rozdawczych, co może wywołać w wielu wypadkach zupełnie niepożądane konsekwencje. Jak zaś z jednej strony słuszną jest rzeczą, aby z dostaw publicznych spływała istotnie materialna i moralna korzyść dla naszego przemysłu, to jednak moralna korzyść leży i w pewnej akcyi wychowawczej, w utrzymaniu częściwej konkurencji, która jest najlepszym bodźcem do zachowywania rzetelnej i odpowiedniej miary w kalkulacji ofert, i do sumiennego, pod względem jakości ciągle naprzód postępującego wykonania objętej dostawy lub roboty. Zaporę dla ofert pozakrajowych stanowi §. 16. a jeszcze bardziej §. 17., który zastrzega wykonanie silami krajowemi, z materiałów krajowych i za pomocą maszyn lub urządzeń pochodzenia krajowego.

Uchwała sejmowa skierowana jest niewątpliwie przeciw oferentom pozakrajowym. Jakkolwiek w zasadzie jest w zupełności słuszną, gdyż wszyscy dążymy do możliwie wyłącznego uwzględniania producentów krajowych, to jednak, jak wyżej zaznaczono, już projekt Komisji przemysłowej daje w dostateczny sposób wyraz tej zasadzie i konsekwentnie ją przeprowadza, uchwała zaś Sejmu w brzmieniu swem — co prawda — ostrzejsza i wyraźniejsza ze względów taktycznych, nie była jednak zdaniem sprawodawcy

wskazana. W rzeczach takich nie rozstrzygają same przepisy ani słowa, lecz wykonanie faktyczne zależy znowu od dobrej woli, zrozumienia interesu krajowego ze strony władz i korporacyi rozdawczych, a przepisy grają tę rolę, iż powinny być takie, aby nie przeszkadzały urzeczywistnieniu się tej dobrej woli. Przepisy projektowane przez krajową Komisję przemysłową nie tylko nie przeszkadzają, lecz popierają te intencje, a mają tę wyższość nad uchwałą sejmową, że nie wywieszają wprost tego sztandaru walki z przemysłem pozakrajowym, który nie omieszka wystąpić przeciw uchwale sejmowej, a będzie miał punkt oparcia w wyrażnie proklamowanej akcji przeciw ofertom pozakrajowym. Gdy przepisy zamieszczone w projekcie krajowej Komisji przemysłowej dają dostateczną podstawę do wyparcia przemysłu obcego z dostaw i robót publicznych, a nie mogą wprost być zaatakowane, ponieważ wszystkie tej kategorii rozporządzenia gdzieindziej wydane zawierają analogiczne postanowienia, uzupełnianie ich po myśli uchwał sejmowych, które mimo tak stanowczego tonu zależą przecież także od wykonania w praktyce i bez tego zostaną martwą literą, nie wydaje się być rzeczą wskazaną.

Zresztą w czem głównie objawić się może znamię konkurencji nielojalnej lub zamiaru zniszczenia przemysłu krajowego? Przy ocenieniu ofert wchodzi w rachubę jako najistotniejsze momenty cena, jakość i zaufanie do oferenta. Nielojalność postępowania, zamiar szkodzenia innym oferentem może więc wystąpić przedewszystkiem w kalkulacji cen, w zbijaniu tychże, w wykonaniu roboty, lub nieuczciwych dalszych praktykach mającego dostawę. Wykonanie roboty i te dalsze praktyki nie mogą nigdy już z góry ponad wszelką wątpliwość być ocenione; w tym celu jest kontrola wykonywanych robót, kontrola przy odbiorze dostawy itp., którymi to środkami władza rozdawcza zawsze rozporządza, i które w jej rękach stanowią a przynajmniej stanowić powinny należyta obronę przed nadużyciami przy wykonaniu dostawy lub roboty. Ostatecznie chodziłoby zatem o zbijanie cen, o oferowanie cen tak niskich, iż wszelka konkurencja z niemi byłaby wykluczona. Przeciw takim praktykom dają postanowienia §. 13. już w dotychczasowym brzmieniu należyta ochronę, tak, że wydaje się nam zbędnem wprowadzanie do rozporządzenia przepisów o tak nieokreślonym, luźnym i szerokim znaczeniu, które zazwyczaj powodują tylko trudność w praktycznym stosowaniu, i tak samo jak są pomyślane tylko na korzyść przemysłu krajowego, mogą być w praktyce wykonywane i na jego szkodę.

II.

Przy sposobności rozpatrywania sprawy uregulowania dostaw i robót powziął Sejm krajowy w dalszym ciągu na posiedzeniu z dnia 4. listopada 1904 następującą uchwałę:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby na podstawie przeprowadzonych badań i po wysłuchaniu Komisji krajowej dla spraw przemysłowych wydał zarządzenia określające zasadnicze warunki pracy oraz ochrony robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach i przy robotach publicznych“.

Uchwałę tę udzielił Wydział krajowy Komitetowi przemysłowemu Komisji krajowej do zaopiniowania, przyczem jednak sprawozdawca musi zaznaczyć, że wyniku badań, które miały być w pierwszym rzędzie po myśli uchwały sejmowej przeprowadzone, Komitetowi nie zakomunikowano.

Komitet zadanie swe pojął na razie w ten sposób, że zastanawiał się nad możliwością wprowadzenia w życie uchwały sejmowej, i zarządzeniami przygotowawczymi, które mają do tego prowadzić.

Ze władze i korporacje publiczne, jeżeli występują w roli pracodawcy czy to bezpośrednio, czy pośrednio przez rozdawanie dostaw i robót, mają zarazem do wypełnienia pewne obowiązki na polu społecznym a w szczególności w odniesieniu do klasy robotniczej, jest oddawna uznanem w nauce, w teorii i praktyce zapatrywaniem. Cel, który tu w pierwszym rzędzie jest do spełnienia, polega na wywarceniu odpowiedniego wpływu na ukształtowanie warunków pracy przy dostawach i robotach publicznych. Jeżeli władze rozdawcze przez uregulowanie rozdawnictwa dostaw i robót przysparzają korzyści przemysłowi krajowemu — przedsiębiorcom, powinny przy tej sposobności rozstrząsać też pytanie, czy i o ile zachodzi potrzeba wydania także norm ogólnie obowiązujących dla uregulowania stosunków robotniczych przy dostawach i robotach publicznych.

Zaczątki takiego oddziaływania na stosunki robotnicze pojawiają się w Anglii. Około r. 1880 stowarzyszenia robotnicze angielskie rozwinęły znaczną agitację w tym kierunku, aby władze gminne przy rozpisywaniu dostaw przyznanie dostawy czyniły zawiśmem od warunku, iż przedsiębiorca oznaczy maximum czasu pracy i minimum płacy. W r. 1891 skłonił się rząd angielski do żądań robotniczych odnośnie do robót i dostaw państwowych, za przykładem rządu poszła w r. 1892 rada hrabstwa okręgu londyńskiego, a w dalszym ciągu przeszło 200 gmin angielskich.

We Francyi częściowo przyjęto tę zasadę w Paryżu, a w roku 1899 udało się ministrowi handlu Millerand przeprowadzić ustanowienie płacy normalnej przy dostawach i robotach państwowych.

Analgiczne stosunki rozpowszechniają się coraz bardziej w Belgii, Północnej Ameryce, Australii, a w najnowszym czasie odzywają się i w Niemczech głosy za wprowadzeniem pewnych norm regulujących warunki pracy przy dostawach publicznych.

Warunki pracy, które w takich wypadkach mogą być ustanowione, są dość różnorodne: można je jednak podzielić na dwie grupy. Pierwszą grupę tworzą warunki tak zasadnicze jak ustanowienie normalnej płacy i normalnego dnia roboczego, drugą grupę stanowią dalsze mniej zasadnicze znaczenie mające normy o wypłacie wynagrodzenia, terminie wypowiedzenia, przerwach w pracy, o obchodzeniu się z robotnikami itp.

W rozporządzeniach i normach, wydanych w innych państwach w tej mierze mieszczą się najczęściej warunki, które do drugiej grupy zaliczyliśmy.

Przepisy takiej treści zawierają §§. 10. do 13. bawarskiego rozporządzenia o rozdawnictwie dostaw i robót państwowych, w §. 34. analogicznych norm obowiązujących w Norwegii, projekt rozporządzenia dla Kantonu Zurychskiego itd.

W Austrii co do tej grupy warunków pracy nie zachodzi potrzeba wydania specjalnych norm, gdyż wiele z przepisów, zawartych w tej mierze w powołanych wyżej rozporządzeniach innych krajów mieści się w ogólnej ustawie przemysłowej, w ustawach o ubezpieczeniu robotników itp. Nie brak jednak i w Austrii prób uregulowania stosunków robotniczych w odniesieniu do robót i dostaw publicznych. W szczególności ustawa z dnia 28. lipca 1902 Dz. p. p. Nr. 156 zawiera szczegółowe przepisy o stosunkach robotniczych przy wykonywaniu robót kolejowych, podobnie starały się władze kolejowe uregulować stosunek przedsiębiorców, którzy otrzymali dostawę lub robotę dla kolei, do zatrudnionych przy tej dostawie robotników (art. 20, 21, 22, ogól. warunków.). Wreszcie obradowała nad tą sprawą i rada robotnicza, która w swych uchwałach domaga się, aby przy uregulowaniu rozdawnictwa dostaw i robót publicznych uwzględniono również następujące postulaty robotnicze:

1. Przedsiębiorcom należy nałożyć obowiązek stosowania się do płac robotniczych, w danej miejscowości i danej gałęzi w użyciu będących. Przy rozprawach ofertowych należy brać na uwagę umowy o taryfę płac, i oferent ma być niemi związany.

2. Przedsiębiorcy z gałęzi przemysłu, dla których ustawowo ograniczenie czasu pracy nie zostało ustanowione, nie mogą wymagać dłuższej pracy nad 11 godzin. Jeżeli w danej miejscowości lub w danym dziale przemysłu jest czas pracy krótszy, to przedsiębiorcy winni się do tego zastosować.

3. Przy rozdawaniu dostaw mają mieć pierwszeństwo przedsiębiorstwa, które posiadają własne pracownie o dostatecznej sprawności lub zobowiążą się taką pracownię urządzić, w której dostawa objęta, będzie wykonywana.

Ostatniego słowa w tej sprawie jeszcze nie wypowiedziano, i dziś trudno jeszcze określić, jak te stosunki zostaną w Austrii w odniesieniu do dostaw państwowych uregulowane. Uchwały jednak Rady robotniczej dają wskazówkę, w jakich kierunkach idą w tej mierze żądania austriackich sfer robotniczych.

Podstaw faktycznych do uregulowania tej sprawy w naszym kraju na razie przynajmniej nie mamy jeszcze, a są nam one tem potrzebniejsze, że stosunki przemysłu naszego są zupełnie inne niż w krajach zachodnio-austriackich, i że wohec tego powinni tu głos zabrać tak robotnicy, jak i przedsiębiorcy, którzy muszą się liczyć w wysokim stopniu z konkurencją pozakrajową.

Komitet przemysłowy zatem jest zdania, że do wydania stanowczej decyzji o tem, czy i jak mają być w kraju naszym uregulowane warunki pracy przy dostawach i robotach publicznych, potrzebnem jest należyte zbadanie całej sprawy, a w szczególności:

1. Należałoby postarać się o wyczerpujące zestawienie norm i rozporządzeń, którymi sprawę tę w innych krajach, jak wyżej naszkicowano, uregulowano.

2. Należałoby zbadać stosunki faktyczne, istniejące pod tym względem w naszym kraju przez wysłuchanie tak przedsiębiorców jak i sfer robotniczych, o ile i jak daleko

unormowanie ogólne warunków pracy przy dostawach publicznych może i powinno nastąpić.

Wysłuchanie kół interesowanych może nastąpić przez zapytanie Korporacji i stowarzyszeń je reprezentujących, ewentualnie też przez zwołanie odpowiedniej ankiety. W każdym razie nieodzownem jest zażądanie opinii kół robotniczych, które powinny objawić życzenia swe i zypatrywanie na sprawę, zwłaszcza, że nie posiadają tak jak Koła przedsiębiorców reprezentantów swych w krajowej Komisji przemysłowej.

3. Wynik badań należy udzielić Komisji krajowej dla spraw przemysłowych do zaopiniowania i ewentualnego przedstawienia wniosków.

We Lwowie, dnia 16. lipca 1905.

Sprawozdawca :

Dr. Władysław Stęśłowicz w. r.

Odpis

sprawozdania o obrotach funduszu przemysłowego w czasie od r. 1897—1904 do Wysokiej Komisji kraj. dla spraw przem. we Lwowie.

Zbadaniem obrotów funduszu przemysłowego za czas od 1897 miała się zająć osobna Komisya, do której wybrano pp. W. Biechońskiego, Dr. A. Benisa, Dr. Władysława Stesłowicza, N. Ulmera, J. Wczelaka i E. Zieleniewskiego. W toku prac złożyli godność członkowie komisji pp. Dr. Benis i E. Zieleniewski, tak, że dokończenie rozpoczętych badań przypadło czterem pozostałym członkom komisji. Co do sposobu postępowania miała Komisya przede wszystkim wzór w sprawozdaniu złożonym przez komisję, która badała obroty funduszu przemysłowego za czas od 1887—1896. Sprawozdanie to opierające się na wykazach dostarczonych przez biuro Komisji przemysłowej dało w pierwszej linii obraz statystyczny obrotów funduszu, a mianowicie udzielonych i odmówionych pożyczek i zestawilo w końcu szereg uwag ogólnych i wniosków bardzo cennych i użytecznych wysnutych z tego statystycznego przedstawienia. Komisya podpisana nie mogła jednak pójść wyłącznie tą drogą, a to głównie z powodu ponieważ liczyła się z sytuacją i okolicznościami, wśród których została wybrana. Łuźne głosy tak w dziennikach zamieszczane jak i skądinąd przedostające się zarzucały krajowej Komisji przemysłowej, że cała działalność jej w zakresie gospodarki funduszem pożyczkowym jest bez korzyści, że pożyczki udzielane idą na marne, i nie przyczyniają się w niczem do podniesienia przemysłu krajowego. Komisya czuła zatem, że zadanie jej jest dalej idące, że nie wystarczy sporządzić zestawienie statystyczne, lecz wypadnie jej zająć się każdym przedsiębiorstwem, które otrzymało pożyczkę, z osobna przekonać się, jak użyło udzielonej pożyczki, czy postąpiło naprzód i czy w ten sposób fundusz przemysłowy dopomógł do wytworzenia skonsolidowania silnej i trwałej placówki przemysłu krajowego. Nie potrzeba tłumaczyć, że spełnić to zadanie było rzeczą bardzo trudną i mozolną. Komisya też tylko w części je spełniła, a jeżeli już dziś przedstawia swe sprawozdanie, to tylko z tego powodu, że po pierwsze nie może zwlekać dalej ze złożeniem sprawy i powierzzonego jej już od tak dawnego czasu obowiązku, a po drugie nie widzi możliwości wypełnienia należytego swego zadania, jeżeli Komisya pełna nie przyjdzie jej z pomocą, uchwalając poniżej podane wnioski, mające na celu ułatwienie i umożliwienie prac komisyjnych. Nie mając zamiaru zatem dawać szczegółowego przedstawienia statystycznego, które musiałoby zresztą być tylko powtórzeniem dat, które członkowie Komisji mają już w rękach, ograniczamy się na przytoczeniu kilku ogólnych cyfr, dających pogląd sumaryczny na obroty funduszu. W okresie sześcioletnim od 1897—1902 udzielono pożyczek:

1.	dla przemysłu tkackiego	w kwocie	.	.	K	83.600
2.	"	skórnego	"	"	"	131.600
3.	"	drzewnego	"	"	"	191.900
4.	"	metalowego	"	"	"	358.800
5.	"	keramicznego	"	"	"	83.100
6.	"	chemicznego	"	"	"	127.000
7.	"	papierowego	"	"	"	497.400

Najwyższa udzielona pożyczka wynosiła 100.000, najniższa 1000 K. Między przedsiębiorstwami, które wsiarte pożyczką znajdują się firmy znane powszechnie i rozwijające się bardzo pięknie. Do tych możnaby zaliczyć następujące przedsiębiorstwa: J. Grünspan w Andrychowie, Zajacek Lankosz w Kętach, Jan Wehrstein w Stryju, Weinberg Pinkas fabr. naczyń emaliowanych w Dębnikach, Józef Gorecki w Krakowie, Jakubowski Jarra w Krakowie, St. Sulikowski w Dębnikach, Wojciech Kosiba we Lwowie, J. Karmański w Dębnikach, S. W. Niemojowski we Lwowie, Towarzystwo powroźnicze w Radymnie, huta szkła w Żółkwi, fabryka szpagatu w Podgórzu, Treter we Lwowie, Gurgul w Jarosławiu, Batorowicz w Drohobyczu. Już tych kilka przykładów dowodzi, że krajowemu funduszowi przemysłowemu zawdzięczają pomoc przedsiębiorstwa, będące bardzo znacznymi i poważnymi placówkami wytwórstwa krajowego, a niektórymi z nich fundusz chlubić się może, że dopomógł im do tak pozytywnego dla kraju rozwoju. Ale i co do tych niewymienionych a zwłaszcza mniejszych przedsiębiorstw możnaby na podstawie naocznego przekonania się niejedną rzecz pochlebnią przytoczyć. Ze zbadanych przez Komisję kilkunastu przedsiębiorstw mniejszych we Lwowie, które swego czasu otrzymały pożyczkę z funduszu krajowego, znaleziono z wyjątkiem jednego, które i dziś walczy z trudnościami finansowymi i nie ma podstaw bytu utrwalonych, wszystkie zresztą w stanie zadowalniającego rozwoju, który namacalnie wykazuje, że pożyczka udzielona została użyta pożytecznie i racjonalnie na rozszerzenie, inwestycje i utrwalenie przedsiębiorstwa. Tylko zlustrowanie każdego takiego przedsiębiorstwa z osobna i przedstawienie stanu jego, sposobu użycia pożyczki, mogłoby dać należytą całość obrazu, któryby rzucił jasne światło na głosy krytyki i wyróżnił z nich zarzuty uzasadnione może od nieuzasadnionych. Zapewne już dziś na podstawie tych rozpoczętych badań można wysnuć pewne wnioski ogólnej natury. Możliwe już obecnie zauważyć, że fundusz rozdrabnia się zanadto i gubi się w znacznej liczbie bardzo drobnych pożyczek, że wskazaną byłoby rzeczą przeprowadzić pewien podział funduszu przemysłowego. Mianowicie możliwym by było corocznie wyznaczyć dotację pewną na takie drobne pożyczki, które wprawdzie nie jeden może lekceważyć, ale które nieraz dają podstawę do powstania większego przedsiębiorstwa, dają zachętę i oparcie początkowe dzielnemu rzemieślnikowi i w ten sposób niemałą przysługę świadczą gospodarstwu krajowemu. Bądź co bądź jednak przedsiębiorstw takich jest niezliczona liczba i fundusz przemysłowy nie wystarczyłby na obdzielenie potrzebnych, pewne ograniczenie zatem w tym kierunku nawet z góry na okres bilansowy ustanowione, położyłoby tamę postępowaniu obecnemu, które ani systematycznym ani planowym właśnie w tej mierze wcale nazwać nie można. Dalej możnaby już obecnie zaatakować parę pozycji, które wydają się zupełnie bezpożyteczne, ale czyż można to zrobić sumiennie i pewnie, jeżeli naocznie i niejako urzędowo nie zbadało się stanu tych przedsiębiorstw, o których ten, lub ów członek komisji ma swoje własne informacje. Tak samo wypisania z ksiąg zaległości, lub wynotowanie sposobu płacenia rat jest na razie tylko nagim faktem bez komentarza, który należy wziąć z życia na podstawie naocznego zbadania stanu przedsiębiorstwa. Dopiero takie łączne postanowienie może dać obraz realny, czy pożyczka w danym wypadku powinna być udzieloną, lub nie i jak ewentualnie należałoby się analogicznych wypadków wystrzegać. Nie można pominąć milczeniem tej okoliczności, że często między datą wniesienia podania o pożyczkę, a rezolucją Wydziału krajowego wpływ czasu jest zanadto wielki. Bezwątpienia powód tego tkwił nieraz w niedomaganiu finansowym funduszu przemysłowego, ale przecież bezpotrzebnie wytrzymuje się petenta przez dwa lata, aby mu wreszcie udzielić rezolucji odmownej. Wszystkie te jednak uwagi i spostrzeżenia nie stanowią zdaniem podpisanych właściwego sprawozdania, które Komisja krajowa winna sobie samej i szerszemu ogółowi przedłożyć. Dopiero w oświetleniu indywidualnym mogą te spostrzeżenia utworzyć materiał, mogący posłużyć za podstawę do ułożenia programu na przyszłość, do załatwienia wszystkich tych rozszczeń, które od czasu do czasu obijają się o komisję przemysłową w kierunku stworzenia akcji planowej i systematycznej, do wyświetlenia w końcu tych zarzutów, które głośno lub bezpodstawnie przeciw gospodarce funduszu przemysłowego bywają podnoszone. Członkowie Komisji nie dysponują jednak czasem tak dalece, aby mogli oddać się badaniu każdego przedsiębiorstwa lub fabryki, która to czynność wymaga nie tylko dłuższego czasu, ale i znacznych wydatków. Nado zbytńia rozmaitość tych przedsiębiorstw, wymagająca większej specjalności, powinnaby być podana i rozdzielona między fachowych członków Komisji i to działami kategorycznymi przemysłu, tak, aby każda kategoria miała specjalnego rzeczoznawcę. Lustracje odhywane obecnie przez referenta przemysłowego Komisji, który wynik ich już przedkładał niejednokrotnie Komisji pełnej lub Komitetowi przemysłowemu, dowiodły, że stanowią one nieoceniony materiał do należy-

tego rozpatrzenia kwestyi i mogą stanowić ważny przyczynek do rozstrzygnięcia pytania, jak użyć funduszu przemysłowego w przyszłości, czy i w jakim stopniu ten lub ów dział przemysłu uwzględnić. Komisji pełnej mamy więc zaszczyt pozostawić do oceny, jaki charakter ma mieć żądane przez nią sprawozdanie o obrotach i użyciu funduszu przemysłowego. Jeżeli wysoka Komisya jest zapatrywania, które przedstawili podpisani, że sprawozdanie takie nie ma być tylko opracowaniem statystycznym, dokonaniem na podstawie aktów samych i ksiąg, lecz ma być wzięte z życia, oparte na indywidualnem badaniu, to pozwalamy sobie przedłożyć następujące wnioski do uchwalenia: 1. upoważnia się Komisję kontrolującą do rozdzielenia lustracyi między tych członków Komisji pełnej, którzy się oświadczą, że czynność tę przyjmą na siebie i w pewnym określonym czasie uskutecznią. 2. Z tego materiału zebranego i odpowiednio przedstawionego przez Komisję ułożony będzie całokształt poglądów na dotychczasową działalność funduszu przemysłowego i wysnuty program na przyszłość, którą to pracą zajmie się ta sama Komisya kontrolująca lub osobna Komisya w porozumieniu z autorami przedłożonych już w tej mierze projektów i referentem wybranym przez Komitet przemysłowy. 3) Wprawdzie mandat Komisji kontrolującej dotyczy tylko 6-lecia od 1896—1902 włącznie, należałoby jednakże ten okres rozszerzyć i upoważnić Komisję kontrolującą do wykonania jej prac po koniec r. 1904 względnie wybrać osobną Komisję. Biuro komisji i Bank krajowy powinny jak najrychlej uzupełnić wykazy pożyczek po koniec roku 1904. 4. Ze względu, na tak zmieniony przez powyższe wnioski i rozszerzony program Komisji kontrolującej, podpisani członkowie Komisji stawiają swe mandaty do dyspozycji, wnoszą na ustanowienie nowej Komisji, oznaczenie liczby członków i dokonanie natychmiastowe wyborów

Lwów, dnia 1. marca 1905.

Wojciech Biechoński m. p.

Dr. Władysław Stesłowicz m. p.

Narcyz Ulmer m. p.

Przepisy

badania i kontrolowania przedsiębiorstw, korzystających z pomocy kraj. funduszu przemysłowego.

§. 1.

Każde podanie o pożyczkę, wpływające do biura Komisji krajowej dla spraw przemysłowych, należy przedewszystkiem zbadać, czy zawiera wszystkie daty potrzebne do ocenienia:

1. stanu przedsiębiorstwa pod względem technicznym i komercyjnym;
2. programu użycia pożyczki;
3. bezpieczeństwa dla udzielić się mającej pożyczki.

§. 2.

Jeżeli podanie tych dat nie zawiera, należy posłać petentowi kwestyonaryusz, zawierający szereg pytań tak wystylizowanych, aby odpowiedzi dały dostateczną podstawę do dalszego zarządzenia.

§. 3.

Pytania kwestyonaryusza mają być tak stylizowane, aby odpowiedzi zawierały następujące mniejwięcej daty:

- 1. kiedy i przez kogo zostało przedsiębiorstwo założone?
- 2. czy znajduje się w budynku własnym i na własnym gruncie?
- 3. czy budynek odrazu jako fabryczny wybudowano, czy też dopiero później został do celów fabrycznych odpowiednio przerobiony?
- 4. czy fabrykacja odbywa się ręcznie, czy też maszynowo?
- 5. ile i jakiego rodzaju maszyny są w przedsiębiorstwie w użyciu i skąd pochodzą?
- 6. jakiego rodzaju silnica (motor) i o jakiej sile służy do uruchomienia fabryki?
- 7. ile jest przedsiębiorstwo w stanie przy obecnem urządzeniu rocznie produkować, a ile rzeczywiście produkuje?
- 8. ilu robotników zatrudnia przedsiębiorstwo?
- 9. w czyim ręku spoczywa kierownictwo techniczne, a w czyim ręku komercyjne?
- 10. jakiego rodzaju wykształcenie fachowe posiadają kierownicy i gdzie je nabyli?
- 11. kto i jak prowadzi buchalterję i korespondencję handlową?
- 12. ile posiada przedsiębiorstwo zwykle na składzie surowych materiałów?
- 13. skąd pobiera się surowce?
- 14. ile gotowych wyrobów jest zwykle na składzie?
- 15. czy gotowe wyroby sprzedaje się tylko pośrednikom (grosistom), czy też i wprost konsumentom?

16. czy przedsiębiorstwo posiada własne sklepy, zastępstwa i agentów podróżujących?

17. czy przedsiębiorstwo ma dostawy dla władz rządowych, autonomicznych lub dla grosistów?

18. czy towar sprzedaje się za gotówkę, czy też na kredyt i to na jak długo-terminowy?

19. czy całą produkcję zbywa na rynku krajowym, czy też eksportuje poza kraj, ile i dokąd?

20. czy przedsiębiorstwo korzysta z kredytu i w jakich instytucjach?

21. ile własnego kapitału petent włożył dotychczas w przedsiębiorstwo?

22. czy pożyczka z krajowego funduszu przemysłowego ma być użyta na inwestycje fabryczne i na jakie, czy też jako kapitał obrotowy?

23. jakie zabezpieczenie znajdzie fundusz przemysłowy w razie udzielenia pożyczki?

24. Czy i na jaką kwotę i w jakim towarzystwie jest przedsiębiorstwo ubezpieczonem od ognia?

§. 4.

Na dalsze żądanie ma petent przedłożyć:

1. odpis zamknięć rachunkowych za rok ubiegły;

2. opis ewentualnie plany i kosztorysy zamierzonych inwestycji;

3. wyciąg hipoteczny realności, mającej służyć na zabezpieczenie pożyczki lub inny dostateczny sposób jej zabezpieczenia.

§. 5.

Po otrzymaniu odpowiedzi i żądanych dokumentów przesyła biuro cały materiał do dalszego badania i sprawdzenia delegatowi Komisji wybranemu w porozumieniu z szefem biura, lub o ile odpowiedzi wypadły ujemnie przedkłada odnośne podanie wprost komitetowi przemysłowemu do powzięcia uchwały merytorycznej.

§. 6.

Jeżeli Komisya zaleci Wydziałowi krajowemu podanie do uwzględnienia, mają być w odnośnem piśmie do Wydziału krajowego wymienione wszystkie te warunki i zastrzeżenia, pod jakimi ma nastąpić wypłata pożyczki celem umieszczenia ich w promesie.

§. 7.

Jeżeli od chwili ostatniego badania przedsiębiorstwa aż do chwili powzięcia uchwały i udzielenia promesy, przez Wydział krajowy upłynie dłuższy czas — należy wysłać delegata lub referenta przemysłowego biura Komisji celem powtórnego zbadania przedsiębiorstwa w wypadkach, gdy promesa na większą sumę opiewa. To samo winno nastąpić przed wypłatą pożyczki w tych wypadkach, w których zachodzi potrzeba przekonania się, czy warunki w promesie zastrzeżone wypełnionemi zostały.

§. 8.

Celem ułatwienia wykonywania kontroli nad przedsiębiorstwami, które znacznie szą pożyczkę z krajowego funduszu przemysłowego otrzymały, powinien już w promesie umieszczonym być warunek obowiązujący dane przedsiębiorstwo do przedkładania co roku zamknięć rachunkowych w odpisie Komisji krajowej dla spraw przemysłowych najdalej w trzy miesiące po upływie roku administracyjnego.

§. 9.

Przedsiębiorstwa, które otrzymały pożyczkę z funduszu przemysłowego powinny być z reguły lustrowane co dwa lata od chwili otrzymania pożyczki przez delegata Komisji, któremu czuwanie nad przedsiębiorstwem powierzono, lub przez referenta przemysłowego biura Komisji.

§. 10.

Jeżeli które z przedsiębiorstw nie płaci rat pożyczkowych w terminach przepisanych, lub też prosi o ulgi w spłacie i przez to nasuwa pewne wątpliwości, czy jest odpowiednio prowadzone, w takim razie zarządzi szef biura Komisji wysłanie delegata lub referenta biura celem dokonania lustracji. W tym też celu powinien Bank krajowy, jako zarządca krajowego funduszu przemysłowego, przesyłać wykazy przedsiębiorstw zalegających z ratami pożyczkowymi wprost biuru Komisji do wiadomości.

§. 11.

Przy lustracjach należy badać tak stronę techniczną jak i handlową przedsiębiorstwa możliwie jak najdokładniej, a ewentualnie zasięgać także informacji na miejscu u osób wiarygodnych a ze stosunkami miejscowymi obeznanych. Również badać należy czy udzielona pożyczka na właściwy cel i to z jakim skutkiem dla rozwoju przedsiębiorstwa użyta została.

§. 12.

Sprawozdania pisemne z odbytych lustracji należy przedkładać Szefowi biura Komisji krajowej dla spraw przemysłowych.

W Y K A Z

zasilków stypendyjnych przedstawionych Wydziałowi krajowemu do udzielenia uczniom szkół przemysłowych i handlowych.

(zestawiono po odnośnej uchwale Wydziału krajowego).

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	w roku 1903/1904					w roku 1904/1905				
		Ryczałt		ilość uczniów pobierających zasiłek miesięcznie po	co czyni rocznie	Na zakład przypada razem rocznie	Ryczałt		ilość uczniów pobierających zasiłek miesięcznie po	co czyni rocznie	Razem przypada na zakład rocznie
		K	h.				K	K			
Dla zakładów krajowych											
1	Szkoła koszykarska w Czerwonej-Woli	400	—	—	—	400	—	600	—	—	600
2	" " " Dźurowie . . .	400	—	—	—	400	—	300	—	—	300
3	" " " Niżniowie . . .	400	—	—	—	400	—	240	—	—	240
4	" " " Rudkach . . .	400	—	—	—	400	—	250	—	—	250
5	" " " Nieznanowicach	400	—	—	—	400	—	442	—	—	442
6	" " " Warzycach . . .	450	—	—	—	450	—	450	—	—	450
7	" " " Wojsławiu . . .	—	—	—	—	—	—	250	—	—	250
8	" " " Wielosiu . . .	500	—	—	—	500	—	500	—	—	500
9	" " " Leżajsku . . .	450	—	—	—	450	—	500	—	—	500
10	" " " Zatorze . . .	400	—	—	—	400	—	400	—	—	400
11	" " " Dynowie . . .	409	50	—	—	409	50	315	—	—	315
12	" " " Jurkowie . . .	210	—	—	—	210	—	105	—	—	105
13	" kołodziejska w Grzymałowie . .	700	—	—	—	700	—	700	—	—	700
14	" " " Tłumaczu . . .	1200	—	—	—	1200	—	860	—	—	860
15	" " " Kamionce strum.	—	—	2	8	176	—	—	6	8	528
				7	6	462	—	—	7	6	462
				25	3	825	1463	—	6	4	264
							—	—	4	3	132
16	" " " Grybowie . . .	—	—	4	8	352	—	1600	—	—	1600
				15	6	990	—	—	—	—	—
				2	4	88	1430	—	—	—	—
17	" stolarska w Kalwarii zebrzyd. .	—	—	2	12	264	—	—	1	12	132
				2	8	176	—	—	3	10	330
				3	7	231	—	—	1	8	88
				1	5	55	—	—	1	6	66
				1	4	44	770	—	1	4	44
18	" " " Stanisławowie . . .	—	—	7	10	770	—	—	2	3	66
				15	8	1320	2090	—	—	—	—
							—	2000	—	—	2000

Liczba porządkowa	Nazwa zakładu	w roku 1903/1904					w roku 1904/1905						
		Ryczałt		ilość uczniów po- bierających zasitek	miesięcznie po	co czyni rocznie	Na zakład przypada ra- zem rocznie		Ryczałt	ilość uczniów po- bierających zasitek	miesięcznie po	co czyni rocznie	Razem przy- pada na za- kład rocznie
		K	h.				K	h.					
19	Szkoła wyrobu zabawek w Jaworowie . . .	750	—	—	—	750	—	900	—	—	—	900	
20	" " " " garncarska w Kołomyi . . .	—	—	1	14	147	—	500	—	—	—	500	
				6	10	630	—	600	—	—	—	600	
21	Szkoła szewska w Dobczycach . . .	500	—	—	—	500	—	350	—	—	—	350	
22	" " " " Witkowie . . .	900	—	—	—	900	—	900	—	—	—	900	
23	" " " " Starym Sączu . . .	600	—	—	—	600	—	700	—	—	—	700	
24	" " " " Kołomyi . . .	—	—	—	—	—	—	700	—	—	—	700	
25	" " " " tkacka w Glinianach . . .	600	—	—	—	600	—	650	—	—	—	650	
26	" " " " Gorlicach . . .	450	—	—	—	450	—	700	—	—	—	700	
27	" " " " Kosowie . . .	500	—	—	—	500	—	550	—	—	—	550	
28	" " " " Łańcucie . . .	500	—	—	—	500	—	600	—	—	—	600	
29	" " " " Rychwaldzie . . .	350	—	—	—	350	—	350	—	—	—	350	
30	" " " " Wilamowicach . . .	500	—	—	—	500	—	450	—	—	—	450	
31	" " " " Krośnie . . .	2000	—	—	—	2000	—	2000	—	—	—	2000	
32	" " " " sukiennicza w Rakszawie . . .	1800	—	—	—	1800	—	1900	—	—	—	1900	
33	" " " " koronkarska w Zakopanem . . .	400	—	—	—	400	—	400	—	—	—	400	
34	" " " " Bobowej . . .	396	—	—	—	396	—	450	—	—	—	450	
35	" " " " hafciarska w Makowie . . .	500	—	—	—	500	—	500	—	—	—	500	
Dla szkół państwowych													
36	C. k. szkoła przemysłowa we Lwowie . . .	—	—	6	15	900	—	—	3	15	450	—	
				16	10	1600	—	—	18	10	1800	—	
				4	8	320	2820	—	6	8	480	2730	
37	" " " " w Krakowie . . .	—	—	8	20	1600	—	—	8	20	1600	—	
		300	—	—	—	300	1900	—	—	—	300	1900	
38	" " " " ślusarska w Świątnikach . . .	—	—	1	10	100	—	—	1	20	200	—	
		—	—	3	8	240	—	—	20	6	1200	—	
		—	—	27	6	1620	1960	—	9	5	450	1950	
39	" " " " kowalska w Sułkowicach . . .	600	—	—	—	—	600	—	—	—	—	580	
40	" " " " drzewna w Zakopanem . . .	—	—	6	6	360	—	—	—	—	—	1900	
		—	—	31	4	1240	—	—	—	—	—	—	
		—	—	10	3	300	1900	—	—	—	—	—	
41	" " " " Kołomyi . . .	1800	—	—	—	—	1800	—	—	—	—	1900	
	Razem . . .						34575	50				35784	

Stypendya handlowe

w roku 1903/4.

	K	
1. Tadeusz Ludwik Łączyński, Akademia exportowa we Wiedniu . . .	400	} pobrali tylko pierwszą ratę.
2. Bolesław Paweł Dobrowolski " " " " . . .	400	
3. Maksymilian Zawistowski " " " " . . .	400	
4. Franciszek Andrzej Maślanka " " " " . . .	500	
5. Konstanty Waleryan Lewicki " handlowa we Lwowie . . .	200	
6. Stanisław Bielecki " " " " . . .	200	
7. Wincenty Waligóra, Wyższa szkoła handlowa w Krakowie . . .	200	
8. Michał Pohoski " " " " " . . .	200	

nadto uchwalono w r. 1904 dać Dyrekcji wyższej szkoły handlowej w Krakowie ryczałtową kwotę 800 K na udzielanie chwilowych zapomóg uczniom.

w roku 1904/5.

1. Stefan Kosiów, Akademia handlowa we Lwowie . . .	300
2. Józef Skrętowicz " " " " . . .	300
3. Stanisław Bielecki " " " " . . .	200

nadto uchwalono w r. 1905 dać Dyrekcji Akademii handlowej we Lwowie ryczałtową kwotę 500 K na udzielanie chwilowych zapomóg uczniom.

4. Władysław Moług, wyższa szkoła handlowa w Krakowie . . .	250
5. Fryderyk Gichner " " " " " . . .	250
6. Michał Pohoski " " " " " . . .	250
7. Leib Beckman " " " " " . . .	200
8. Mojżesz Schmaus " " " " " . . .	200
9. Mikołaj Guzdek " " " " " . . .	200
10. Stanisław Kodlewicz " " " " " . . .	200
11. Chaim Spatz " " " " " . . .	200
12. Wiktor Urbańczyk " " " " " . . .	200
13. Władysław Niemiński " " " " " . . .	100
14. Józef Jan Wojnarski " " " " " . . .	100

nadto uchwalono w roku 1905 dać Dyrekcji wyższej szkoły handlowej w Krakowie ryczałtową kwotę 500 K na udzielanie chwilowych zapomóg uczniom.

PRELIMINARZ OGÓLNY

wydatków funduszu krajowego

na cele popierania przemysłu w kraju

na rok 1906.

(do rubryki XII. wydatków budżetu krajowego).

Preliminarz na rok 1906.

Wydatki na cele podniesienia rękodzielnictwa i przemysłu.

(Rub. XII. Wyd. funduszu krajowego).

Liczba porząd.	Poszczególne	Proponowana subwencja rządowa		Wniosek na rok 1906			Kwota uchwalona na rok 1905	Preliminuje się na rok 1906	
		na r. 1905	na r. 1906	zwy- czajny	nadzw- yczajny	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.									
1	W Białej	2.060	2.060	2.060	—	2.060	2.060	—	—
2	" Bochni	1.092	1.084	1.084	—	1.084	1.092	8	—
3	" Brodach	873	884	884	—	884	873	—	11
4	" Brzeżanach	1.106	1.109	1.109	—	1.109	1.106	—	3
5	" Buczaczu	1.100	1.100	1.100	—	1.100	1.100	—	—
6	" Chrzanowie	1.152	1.100	1.100	—	1.100	1.152	52	—
7	" Drohobyczu	1.961	1.920	1.920	—	1.920	1.961	41	—
8	" Gorlicach	1.161	1.200	1.200	—	1.200	1.161	—	39
9	" Jarosławiu	1.088	1.398	1.398	—	1.398	1.088	—	310
10	" Jaśle	1.171	1.170	1.170	—	1.170	1.171	1	—
11	" Jaworowie	800	800	—	—	—	—	—	—
12	" Kałuszu	1.200	1.228	1.228	—	1.228	1.200	—	28
13	" Kętach	800	695	695	—	695	800	105	—
14	" Kołomyi I.	1.070	1.070	1.070	—	1.070	1.070	—	—
15	" " II.	1.346	1.412	1.412	—	1.412	1.356	—	56
16	" Krakowie na Kleparzu	2.340	2.400	2.400	—	2.400	2.392	—	8
17	" " przy ul. Lubomirskiego (dawniej w Ogro. ang.)	1.280	1.290	1.290	—	1.290	1.302	12	—
18	" " na Smoleńsku	1.280	1.290	1.290	—	1.290	1.302	12	—
19	" " " Kazimierzu	1.280	1.370	1.370	—	1.370	1.272	—	98
20	" " przy ul. Dietla (daw. na Dajworze)	1.390	1.390	1.390	—	1.390	1.412	22	—
21	" Krośnie	1.346	1.346	1.346	—	1.346	1.346	—	—
22	" Krzeszowicach	—	800	—	—	—	—	—	—
23	W Lwowie im. św. Anny	2.025	1.975	1.975	—	1.975	2.025	50	—
24	" " im. św. Antoniego	1.595	1.475	1.475	—	1.475	1.595	120	—
25	" " " króla Sobieskiego (daw. Czackiego)	1.625	1.546	1.547	—	1.547	1.625	78	—
26	" " " Elżbiety	955	955	955	—	955	955	—	—
27	" " " Konarskiego	1.315	1.335	1.335	—	1.335	1.315	—	20
28	" " " św. Marcina	1.595	1.475	1.475	—	1.475	1.595	120	—
29	" " " Mickiewicza	1.295	1.315	1.315	—	1.315	1.295	—	20
30	" " " Piramowicza	955	955	955	—	955	955	—	—
31	" " " Staszica	1.625	1.555	1.555	—	1.555	1.625	70	—
32	" " " izr. im. Bernsteina	950	950	950	—	950	950	—	—
33	W Leżajsku	800	800	—	—	—	—	—	—
34	" Łańcucie	1.015	1.015	1.015	—	1.015	1.015	—	—
35	" Myślenicach	910	910	900	—	910	910	—	—
	Do przeniesienia	43.556	44.377	41.978	—	41.978	42.086	691	593

Liczba porząd.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wniosek na rok 1906			Kwota uchwalona na rok 1905	Preliminuje się na rok 1906	
		na r. 1905	na r. 1906	zwy- czajny	nadzwyczajny	Razem		mniej	więcej
k o r o n y									
	Z przeniesienia	43.556	44.377	41.978	—	41.978	42.086	691	593
36	W Nowym Sączu . . .	1.527	1.746	1.746	—	1.746	1.527	—	219
37	" Nowym Targu . . .	1.082	997	997	—	997	1.082	85	—
38	" Podgórzu	1.061	1.354	1.354	—	1.354	1.061	—	293
39	" Przemysłu I.	1.175	1.175	1.175	—	1.175	1.175	—	—
40	" " II.	1.311	1.311	1.311	—	1.311	1.311	—	—
41	" Rzeszowie	1.381	1.338	1.338	—	1.338	1.381	43	—
42	" Samborze	1.497	1.495	1.495	—	1.495	1.421	—	74
43	" Sanoku	1.151	1.126	1.126	—	1.126	1.151	25	—
44	" Stanisławowie	2.350	2.250	2.250	—	2.250	2.410	160	—
45	" St. Samborze	800	900	900	—	900	800	—	100
46	" St. Sączu	896	896	896	—	896	896	—	—
47	" Stryju	1.110	1.110	1.110	—	1.110	1.110	—	—
48	" Sądowej Wiszni	1.256	—	—	—	—	1.256	1.256	—
49	" Tarnopolu	1.177	1.172	1.172	—	1.172	1.177	5	—
50	" Tarnowie	1.360	1.655	1.655	—	1.655	1.360	—	295
51	" Tarnobrzegu	834	898	898	—	898	834	—	64
52	" Trembowli	800	800	—	—	—	800	800	—
53	" Turce	800	800	—	—	—	800	800	—
54	" Wadowicach	947	882	882	—	882	947	65	—
55	" Wieliczce	1.225	1.225	1.225	—	1.225	1.225	—	—
56	" Złoczowie	1.455	1.316	1.316	—	1.316	1.405	89	—
57	" Żółkwi	880	880	880	—	880	880	—	—
58	" Żywcu	1.200	1.200	1.200	—	1.200	1.200	—	—
59	Na uzupełnienie przyborów i druki	1.000	1.000	1.500	—	1.500	1.200	—	300
60	Na nagrody za najlepsze rysunki	—	—	1.000	—	1.000	1.000	—	—
61	Na nowo założyć się mające szkoły przemysłowe i oddziały handlowe	—	—	2.500	—	2.500	1.000	—	1.500
62	Na nieprzewiczone oddziały równorzędne	—	—	1.000	—	1.000	—	—	1.000
63	Na remuneracye dla nauczycieli	1.500	1.500	1.000	—	1.000	—	—	1.000
64	Na wykonanie w kraju wzorów i modeli	—	—	—	2.400	2.400	2.400	—	—
	-Razem	73.331	73.403	73.904	2 400	76.304	74.885	4.019	5.438
	II. Szkoły zawodowe i warsztaty naukowe.								1.419
	<i>A) dla wyrobów z drzewa i łożyny.</i>								
65	Kraj. szkoła koszykarska w Brzezowcu (dawniej Jurków)	800	800	1.212	—	1.212	1.010	—	202
66	Kraj. szkoła koszykarska w Czerwonej Woli	2.200	2.200	2.400	—	2.400	2.400	—	—
67	Kraj. szkoła koszykarska w Dynowie	800	800	1.290	—	1.290	1.250	—	40
	Do przeniesienia	3.800	3.800	4.902	—	4.902	4.660	—	242

Liczba porządk.	Poszczególnienie	Proponowana subwencja rządowa		Wniosek na rok 1906			Kwota uchwalona na rok 1905	Preliminuje się na rok 1906	
		na r. 1905	na r. 1906	zwy- czajny	nadzwy- czajny	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
	Z przeniesienia	3.800	3.800	4.910	—	4.902	4.660	—	242
68	Kraj. szkoła koszykarska w Dżurowie	1.000	1.000	1.590	—	1.590	1.530	—	60
69	Kraj. szkoła koszyk. w Leżajsku	1.000	1.000	1.117	—	1.117	1.077	—	40
70	Kraj. szkoła koszykarska w Nieznanowicach	1.000	1.000	1.340	—	1.340	1.440	100	—
71	Kraj. szkoła koszyk. w Niżniewie	1.200	1.200	1.420	—	1.420	1.330	—	90
72	Kraj. szkoła koszyk. w Warzycach	1.600	1.600	1.350	—	1.350	1.530	180	—
73	Kraj. szkoła koszykarska w Wielosiu	1.000	1.000	940	—	940	940	—	—
74	Kraj. szkoła koszykarska w Wojsławiu	1.200	1.000	690	—	690	860	170	—
75	Kraj. szkoła koszykarska w Zatorze	1.200	1.200	1.220	—	1.220	950	—	270
76	Subwencja dla szkoły koszyk. w Albigowej	400	400	500	—	500	600	100	—
77	Subwencja dla szkoły koszyk. w Bilince	400	400	600	—	600	800	200	—
78	Subwencja dla szkoły koszyk. w Chyszewicach	300	300	500	—	500	600	100	—
79	Subwencja dla szkoły koszyk. w Milezycach	300	300	500	—	500	600	100	—
80	Subw. dla szkoły koszyk. w Przewrotnem	300	300	600	—	600	600	—	—
81	Subw. dla szkoły koszyk. w Rudkach (powiat)								
	a) na utrzymanie	1.500	1.500	1.200	—	1.200	1.810	610	—
	b) na budowę	—	—	—	—	—	5.000	5.000	—
82	Subwencja dla szkoły koszyk. w Siekierczycach	400	400	400	—	400	—	—	400
83	Subwencja dla szkoły koszyk. w Trembowli	300	800	—	—	—	—	—	—
84	Subwencja dla szkoły koszyk. w Żurawnie	400	400	600	—	600	840	240	—
85	Centralny kurs koszyk. we Lwowie	1.000	1.500	8.260	—	8.260	3.000	—	5.260
86	Kraj. nauk. warsztat kołodziejski w Grybowie:								
	a) na utrzymanie	3.600	3.600	3.190	—	3.190	3.380	190	—
	b) na budowę III. i IV. rata pożyczki kom. 54.000 K.	—	—	—	3.240	3.240	3.240	—	—
87	Kraj. nauk. warsztat kołodz. w Grzymałowie	3.400	3.400	3.374	1.500	4.874	4.284	—	590
88	Kraj. szkoła kołodz. w Kamionce strum.	3.600	3.600	11.900	—	11.900	11.900	—	—
89	Kraj. szkoła kołodz. w Tłumaczu	3.600	3.600	5.800	—	5.800	6.480	680	—
	Do przeniesienia	32.500	33.300	51.993	4.740	56.733	57.451	7.670	6.952

Liczba porządk.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wniosek na rok 1906			Kwota uchwalona na rok 1905	Preliminuje się na rok 1906	
		na r. 1905	na r. 1906	zwyczajny	nadzwyczajny	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
	<i>D) Dla wyrobów tkackich.</i>								
100	Krajowa szkoła tkacka w Krośnie	8.000	8.000	10.660	—	10.660	10.612	—	48
101	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Glinianach . . .	2.500	2.500	3.407	—	3.407	3.146	—	261
102	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Gorlicach . . .	900	900	1.590	200	1.790	740	—	1.050
103	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Kosowie . . .	1.800	1.800	3.700	—	3.700	3.440	—	260
104	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Łańcucie:								
	a) na utrzymanie . . .	1.500	1.800	3.590	—	3.590	3.290	—	300
	b) na budowę szkoły . . .	—	—	—	—	—	5.000	5.000	—
105	Kraj. naukowy warsztat tkacki w Rychwałdzie . . .	1.000	1.000	2.680	—	2.680	2.830	150	—
106	Kraj. naukowy warsztat tkacki w Wilamowicach . . .	1.500	1.800	1.760	—	1.760	1.800	40	—
107	Subwencya dla Tow. św. Sylwestra na szkołę tkacką w Korczynie . . .	1.400	1.400	2.500	—	2.500	2.500	—	—
108	Subwencya dla produk. warsztatu tkackiego w Budzanowie	400	400	880	—	880	880	—	—
109	Kraj. szkoła sukiennicza w Rakszawie:								
	a) na utrzymanie . . .	7.000	7.000	13.520	350	13.870	16.230	2.360	—
	b) na budowę internatu . . .	—	—	—	—	—	5.000	5.000	—
	Razem	26.000	26.600	44.287	550	44.837	55.468	12.550	1.919
								10.631	
	<i>E) Dla wyrobów powroźniczych.</i>								
110	Subwencya dla pracowni powroźniczej w Stryju	—	—	800	—	800	800	—	—
	<i>F) Dla wyrobów koronkarskich i haftu.</i>								
111	Szkoła koronkarska w Kańczudze	1.400	1.400	1.800	—	1.800	1.722	—	78
112	Kraj. szkoła koronkarska w Zakopanem	1.600	1.600	4.700	—	4.700	5.120	420	—
113	Kraj. szkoła koronkarska w Bobowej	1.000	1.400	790	—	790	850	60	—
114	Szkoła koronkarska w Jaworowie (ryczałt)	500	800	1.200	—	1.200	1.200	—	—
	Do przeniesienia	4.500	5.200	8.490	—	8.490	8.892	480	78

Liczba porząd.	Poszczególnienie	Proponowana subwencja rządowa		Wniosek na rok 1906			Kwota uchwalona na rok 1905	Preliminuje się na rok 1906	
		na r. 1905	na r. 1906	zwy- czajny	nadzwyczajny	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
	J. C. k. Szkoły facho- wo-przemysłowe, sub- wencyonowane ze skarbu krajowego								
127	C. k. Szkoła dla przemy- słu drzewnego w Ko- łomyi	—	—	2.200	—	2.200	2.200	—	—
128	C. k. Szkoła dla przemy- słu drzewnego w Zako- panem	—	—	3.600	2.000	5.600	3.400	—	2.200
129	C. k. Szkoła ślusarska w Świątnikach:								
	a) na utrzymanie . . .	—	—	3.108	—	3.108	3.108	—	—
	b) na zapomogi dla maj- strów	—	—	800	—	800	800	—	—
130	C. k. Szkoła kowalska w Sułkowicach:								
	a) na utrzymanie . . .	—	—	1.024	—	1.024	1.024	—	—
	b) na kurs majstrów . .	—	—	1.000	—	1.000	1.000	—	—
	c) na budowę warsztatu spółkowego, IV. i V. rata półroczna od za- ciągnąć się mającej 3% pożyczki w kwoc- cie 8.000 K na pięć lat	—	—	—	1.735	1.735	1.735	—	—
131	C. k. Szkoła mechaniczno- ślusarska w Tarnopolu, III. rata z przyrzecz- nych 45.000 K na bu- dowę szkoły	—	—	—	15.000	15.000	15.000	—	—
	Razem	—	—	11.732	18.735	30.467	28.267	—	2.200
	III. Wydatki ogólne na cele szkolnictwa przemysłowego.								
132	Kraj. ceramiczna stacya doświadczalna przy c. k. Szkołe politechnicznej we Lwowie	—	—	9.660	—	9.660	10.060	400	—
133	Kraj. mechaniczna stacya doświadczalna przy c. k. szkołe politechnicznej we Lwowie	—	—	3.140	—	3.140	3.140	—	—
134	Szkoła rzemieślnicza w Drohowyżu	8.000	—	—	—	—	—	—	—
135	Subwencja dla szkoły rze- mieślniczej OO. Selezy- anów w Oświęcimiu . .	—	—	4.000	—	4.000	4.000	—	—
	Do przeniesienia . . .	8.000	—	16.800	—	16.800	17.200	400	—

Liczba porząd.	Poszczególne	Proponowana subwencja rządowa		Wniosek na rok 1906			Kwota uchwalona na rok 1905	Preliminuje się na rok 1906	
		na r. 1905	na r. 1906	zwy- czajny	nadzw- yczajny	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
136	Z przeniesienia . Muzeum przemysłowe we Lwowie:	8.000	—	16.800	—	16.800	17.200	400	—
	a) zwyczajne	—	—	8.000	—	8.000	7.000	—	1.000
	b) nadzwyczajne, na urządzenie sal muzealnych	—	—	—	—	—	2.000	2.000	—
137	Muzeum przemysłowe w Krakowie	—	—	6.000	—	6.000	6.000	—	—
138	Subwencja dla Towarzystwa „Powściągliwość i Praca“ w Miejscu Piastowem, do rozporządzalności Wydziału krajowego	—	—	2.000	—	2.000	2.000	—	—
139	Na stypendya przemysłowe:								
	a) zasiłki dla kandydatów kształcących się na nauczycieli szkół przemysłowych i handlowych uzupełniających	—	—	3.600	—	3.600	3.600	—	—
	b) inne stypendya przemysłowe	—	—	32.000	—	32.000	30.000	—	2.000
140	Nauczyciel wędrowny dla majster. kursów szewskich	—	—	2.400	—	2.400	2.400	—	—
141	Na nauczycieli wędrownych dla tkactwa, kocznicarstwa i innych	—	—	4.000	—	4.000	4.000	—	—
142	Na kursa majsterskie	—	—	12.000	—	12.000	12.000	—	—
143	Na nowe warsztaty zawodowe powstać mające w roku 1905	—	—	6.000	—	6.000	8.000	2.000	—
144	Na druki dla szkół zawodowych i na wydawnictwo wzorów	—	—	2.500	—	2.500	500	—	2.000
145	Zaliczki na płace funkcyjnarjuszy w krajowych szkołach przemysłowych i w biurze kraj. Komisji przemysłowej	—	—	4.000	—	4.000	4.000	—	—
146	Czyrniańska Teofila, stały dar z łaski	—	—	800	—	800	800	—	—
	Do przeniesienia	8.000	—	100.100	—	100.100	99.500	4.400	5 000

Liczba porząd.	Poszczególnienie	Proponowana subwencja rządowa		Wniosek na rok 1906			Kwota uchwalona na rok 1905	Preliminuje się na rok 1906	
		na r. 1905	na r. 1906	zwy- czajny	nadzw-yczajny	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
147	Z przeniesienia Standejska Marya, wdowa po instruktorze kraj. naukowego warsztatu tkackiego w Korczynie: a) pensja wdow. 1.140 K b) dla córki Alojzy i Stefanii do 18. września 1908 roku . 114 „ c) dla syna Jana Stanisława do 15. maja 1905 43 „	8.000	—	100.100	—	100.100	99.500	4.400	5.000
148	Marya Józefa Neuziłówna, sierota po kierownicze szkoły koronkarskiej w Zakopanem	—	—	1.254	—	1.254	1.297	43	—
149	Celina Celewiczowa, wdowa po wędrownym nauczycielu szewstwa	—	—	216	—	216	—	—	216
150	Koszta inspekcji i nadzoru szkół przemysłow.	—	—	1.200	—	1.200	—	—	1.200
		—	—	6.000	—	6.000	6.000	—	—
	Razem	8.000	—	108.770	—	108.770	106.797	4.443	6.416
	IV. Wydatki Komisji krajowej dla spraw przemysłowych.								1.973
151	Prenumerata czasopism i zakupno dzieł	—	—	400	—	400	400	—	—
152	Biuro Komisji kraj. dla spraw przemysłowych: a) koszta podróży, dyety i inne wydatki członków i urzędników Komisji	—	—	10.000	—	10.000	8.000	—	2.000
	b) sekretarz: α) płaca . . 4.800 K β) dodatek aktywalny 840 „	—	—	5.640	—	5.640	5.640	—	—
	c) referent techniczny: α) płaca . . 3.600 K β) dodatek aktywalny 720 „	—	—	4.320	—	4.320	4.320	—	—
	d) aplikant: α) płaca . . 2.200 K β) dodatek aktywalny 480 „	—	—	2.680	—	2.680	1.400	—	1.280
	e) mundant	—	—	600	—	600	600	—	—
	Do przeniesienia	—	—	23.640	—	23.640	20.360	—	3.280

Liczba porządk.	Poszczególne	Proponowana subwencja rządowa		Wniosek na rok 1906			Kwota uchwalona na rok 1905	Preliminuje się na rok 1906	
		na r. 1905	na r. 1906	zwy- czajny	nadzw- yczajny	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
153	Z przeniesienia . Biuro statystyki prze- mysłu i handlu: a) naczelnik płaca . . . 3.600 K dodatek aktywalny . 720 „ b) pomocnik . 2.400 K c) dwóch dyr- nistów ra- chunkow. po 1.200 K d) ryczałt na ankiety, badania, podróże itp.	—	—	23.640	—	23.640	20.360	—	3.280
	Razem .	—	—	36.760	—	36.760	20.360	—	16.400
	V. Zasilki i pożyczki na cele przemysłowe.								
154	Zasilki bezwrotne na ce- le przemysłowe	—	—	20.000	—	20.000	20.000	—	—
155	Na wydawnictwo „Prze- wodnika przemysłow.“	—	—	4.000	—	4.000	2.000	—	2.000
156	Dla Spółki stolarzy w Krakowie na wspólny warsztat mechaniczny .	—	—	—	7.500	7.500	—	—	7.500
157	Dotacja krajowa fundu- szu przemysłowego (III. rata z 35-lecia)	—	—	—	100.000	100.000	100.000	—	—
158	Subwenc. dla „Krajowego Związku przemysłowego we Lwowie za pośred- nictwem sprzedaży wy- robów krajowych . . .	—	—	30.000	—	30.000	30.000	—	—
159	Subwencja dla „Ligi po- mocy przemysłowej“ nadzwyczajna	—	—	—	10.000	10.000	10.000	—	—
160	Na cele lustracji Spółek przemysłowo - wytwór- czych, do rozporządza- łości Wydziału kraj. . .	—	—	4.800	—	4.800	4.800	—	—
161	Zasilki na wystawy prze- mysłowe	—	—	—	8.000	8.000	8.000	—	—
	Razem .	—	—	58.800	125.500	184.300	174.800	—	9.500

Liczba porząd.	Poszczególne	Proponowana subwencja rządowa		Wniosek na rok 1906			Kwota uchwalona na rok 1905	Preliminuje się na rok 1906	
		na r. 1905	na r. 1906	zwy- czajny	nadzw- yczajny	Razem		mniej	więcej
k o r o n y									
	VI. Szkoły handlowe i zasilki na popieranie wykształcenia handlowego.								
162	Szkoła handlowa w Krakowie	—	—	16.000	—	16.000	16.000	—	—
163	Na pokrycie niedoborów funduszu emerytalnego personelu nauczycielskiego wyższej szkoły handlowej w Krakowie (uchw. Sejmu z 23. października 1903) . .	—	—	1.414	—	1.414	1.414	—	—
164	Akademia handlowa we Lwowie	—	—	16.000	—	16.000	16.000	—	—
165	Stypendya dla młodzieży handlowej	—	—	3.600	—	3.600	3.600	—	—
	Razem .	—	—	37.014	—	37.014	37.014	—	—

PRELIMINARZ

wydatków funduszu krajowego

na podniesienie rękodzielnictwa i przemysłu w kraju

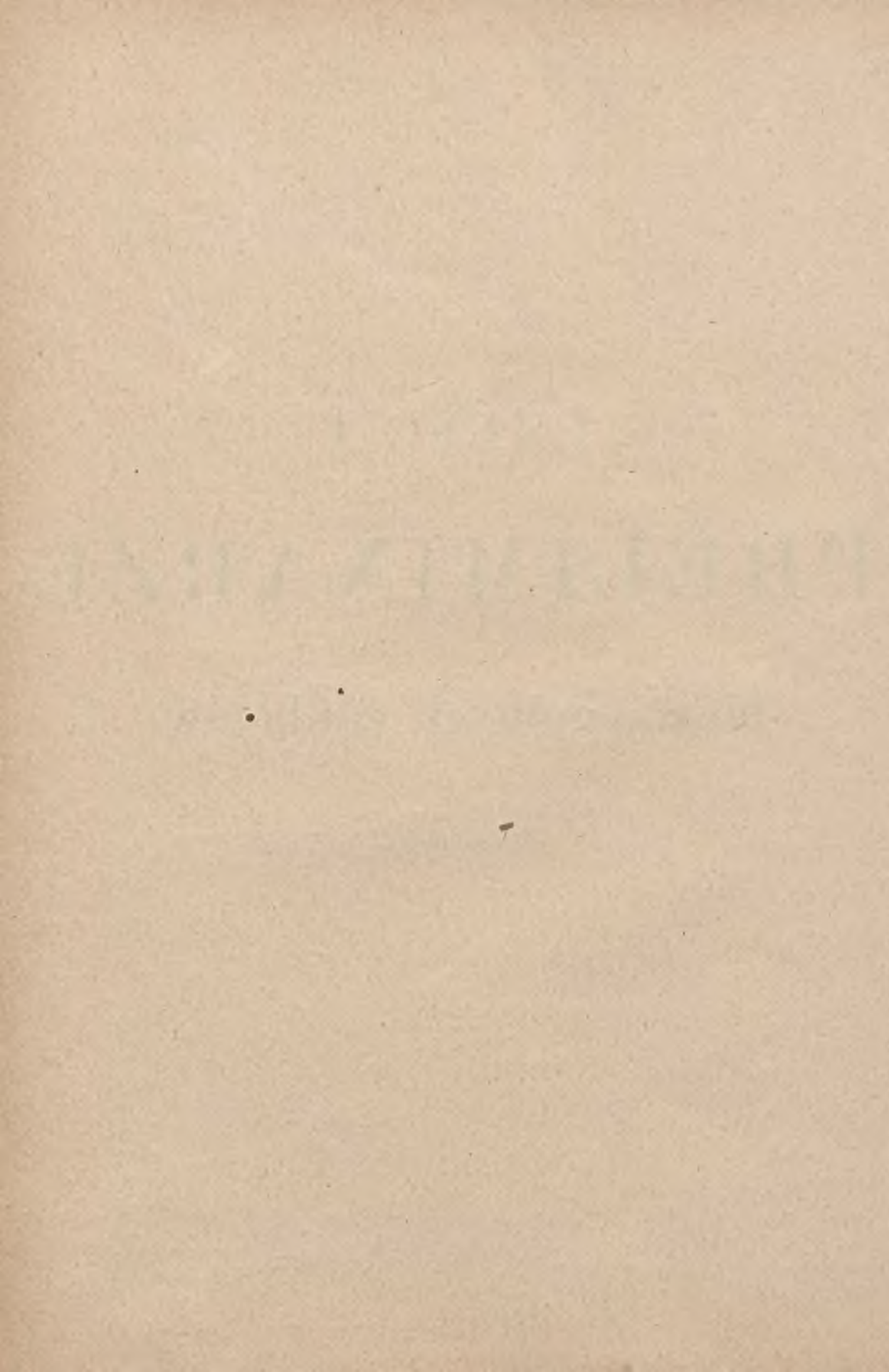
na rok 1906.

(Rubryka XII. wydatków budżetu krajowego).

CZEŚĆ I.

PRELIMINARZE

poszczególnych zakładów.

I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.

1. Biała. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1905	Wniosek na rok 1906			Uzasadnienie.			
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem				
		K	o	r	o	n	y	
Subwencje:								
a) od gminy	800	800	—	800				
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400				
c) z izby handlowo-przemysłowej w Krakowie	800	800	—	800				
d) z kasy oszczęd. w Białej	400	400	—	400				
e) od cechu sukienniczego	40	30	—	30				
f) wkładki uczniów na przybory	280	290	—	290				
g) od miejsc. związk. przem.	—	80	—	80				
h) od c. k. Rządu	2.060	2.060	—	2.060				
i) z funduszu krajowego	2.060	2.060	—	2.060				
Razem	6.840	6.920	—	6.920				

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	900	900	—	900	Z tego przypada 300 K. za kierownictwo kursu handlowego. Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	5.200	5.200	—	5.200	
2. Przybory szkolne	400	480	—	480	
3. Środki naukowe	100	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne	240	240	—	240	
Razem	6.840	6.920	—	6.920	

2. Bochnia. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencje:

a) od gminy	1.000	1.000	—	1.000
b) od c. k. Rządu	1.092	1.084	—	1.084
c) z funduszu krajowego	1.092	1.084	—	1.084
Razem	3.184	3.168	—	3.168

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	1.984	2.048	—	2.048	
2. Przybory szkolne	400	420	—	420	
3. Środki naukowe	300	200	—	200	
4. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	3.184	3.168	—	3.168	

3. Brody. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1905	Wniosek na rok 1906.			Uzasadnienie.			
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem				
		K	o	r	o	u	y	

Subwencye:

a) od gminy	600	600	—	600	
— od Rady powiatowej	—	—	—	—	
b) od izby handl. przemysł.	1.000	1.000	—	1.000	
c) od c. k. Rządu	873	884	—	884	
d) z funduszu krajowego	873	884	—	884	
Razem	3.346	3.368	—	3.368	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.176	2.368	—	2.368	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	450	480	—	480	
3. Środki naukowe	200	120	—	120	
4. Wydatki administracyjne	120	120	—	120	
Razem	3.346	3.368	—	3.368	

4. Brzeźany. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	400	400	—	400	
b) od Rady powiatowej	300	300	—	300	
c) od c. k. Rządu	1.106	1.109	—	1.109	
d) z funduszu krajowego	1.106	1.109	—	1.109	
Razem	2.912	2.918	—	2.918	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.112	2.048	—	2.048	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	300	350	—	350	
3. Wydatki administracyjne	100	120	—	120	
Razem	2.912	2.918	—	2.918	

5. Buczacz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wniosek na rok 1906.			Uzasadnienie.			
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem				
		K	o	r	o	n	y	
Subwencye:								
a) od gminy	400	400	—	400	Na podstawie uchwały Rady miejskiej z dnia 30. listopada 1895.			
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	ad b) Na podstawie uchwały Rady powiatowej z dnia 29. lutego 1896.			
c) od Stowarzyszenia rzemieślniczego	100	100	—	100	ad c) Na podstawie aktu fundacyjnego z dnia 3 grudnia 1895.			
d) od Izby handl. przemysł.	200	200	—	200				
e) od c. k. Rządu	1.100	1.100	—	1.100				
f) z funduszu krajowego	1.100	1.100	—	1.100				
Razem	3.300	3.300	—	3.300				

Rozchód.

1. Płace:								
a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.			
b) nauka	2.368	2.368	—	2.368				
2. Przybory szkolne	200	200	—	200				
3. Środki naukowe	200	200	—	200				
4. Wydatki administracyjne	132	132	—	132				
Razem	3.300	3.300	—	3.300				

6. Chrzanów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:								
a) od gminy	400	400	—	400	Gmina miasta Chrzanowa uchwałą z dnia 4. października 1899 r. L. 5368 zobowiązała się dawać roczną subwencję w kwocie 400 K. i dostarczać lokalu, opału i oświetlenia (LW. 47126/00.)			
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400				
c) od Izby handl. przemysł.	200	200	—	200	ad b) Rada pow. w Chrzanowie uchwałą z dnia 8. stycznia 1900 r. L. 4227 zobowiązała się płacić roczną subwencję w kwocie 200 K. (LW. 47126/00). Kwotę 400 K. wstawił Wydział szkoły na podstawie uchwały Rady powiatowej z dnia 31. stycznia 1901.			
d) od Tow. zaliczkowego	100	100	—	100				
e) od c. k. Rządu	1.152	1.100	—	1.100				
f) z funduszu krajowego	1.152	1.100	—	1.100				
Razem	3.404	3.300	—	3.300				

Rozchód.

1. Płace:								
a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.			
b) nauka	3.304	2.240	—	2.240				
2. Przybory szkolne	300	460	—	460				
3. Środki naukowe	200							
4. Potrzeby administracyjne	200	200	—	200				
Razem	3.404	3.300	—	3.300				

7. Drohobycz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1905	Wniosek na rok 1906.			Uzasadnienie.
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K	o	r o n y	

Subwencye:

a) od gminy	600	600	—	600	Gmina daje subwencji 840 K. lecz z tej kwoty pokryta być muszą wydatki na opał i usługę, wynoszące około 200 K.
b) od Rady powiatowej	300	300	—	300	
c) od Kasy oszczędności	50	50	—	50	
d) od Tow. zaliczkowego	20	20	—	20	
e) od c. k. Rządu	1.961	1.920	—	1.920	
f) z funduszu krajowego	1.961	1.920	—	1.920	

Razem 4.892 4.810 — 4 810

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	500	500	—	500	Wedle potrzeby, obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	3.892	3.760	—	3.760	
2. Środki naukowe	350	400	—	400	
3. Wydatki administracyjne	150	150	—	150	

Razem 4.892 4.810 — 4.810

8. Gorlice. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	200	200	—	200	Od roku 1900 gmina obniżyła subwencję z dotychczasowych 400 K. na 200 K. natomiast jednak corocznie czyni starania u Izby handl. o subwencję w kwocie 300 K. (LW. 4634/1901).
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od Tow. zaliczkowego	300	300	—	300	
d) od Izby handl. przem.	300	300	—	300	
e) od c. k. Rządu	1.161	1.200	—	1.200	
f) z funduszu krajowego	1.161	1.200	—	1.200	

Razem 3.522 3.600 — 3.600

Rozchód.

1. Płaco:

a) kierownictwo	500	500	—	500	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości god. in.
b) nauka	2.522	2.600	—	2.600	
2. Przybory szkolne	300	} 400	—	400	
3. Środki naukowe	100				
4. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	

Razem 3.522 3.600 — 3.600

9. Jarosław. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1905	Wniosek na rok 1906.			Uzasadnienie.
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K	o	r o n y	

Subwencje:

a) od gminy	500	760	—	760	Z kwoty tej przypada 260 K. na kurs handlowy.
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od c. k. Rządu	1.088	1.398	—	1.398	
d) z funduszu krajowego	1.088	1.398	—	1.398	
Razem	3.076	3.956	—	3.956	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	500	500	—	500	Więcej z powodu otwarcia kursu handlowego i wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	1.856	2.686	—	2.686	
2. Przybory szkolne	300	350	—	350	
3. Środki naukowe	250	250	—	250	
4. Wydatki administracyjne	170	170	—	170	
Razem	3.076	3.956	—	3.956	

10. Jasło. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencje:

a) od gminy	400	400	—	400
b) od Rady powiatowej	240	240	—	240
c) od Izby handl. przemysł. — Tow. zaliczkowego	200	200	—	200
d) od c. k. Rządu	1.171	1.170	—	1.170
e) z funduszu krajowego	1.171	1.170	—	1.170
Razem	3.182	3.180	—	3.180

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.432	2.430	—	2.430	
2. Środki naukowe	250	250	—	250	
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	3.182	3.180	—	3.180	

11. Kałusz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1906	Wniosek na rok 1906			Uzasadnienie.
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K	o	r	
Subwencye:					
a) od gminy	200	200	—	200	
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od c. k. Rządu	1.200	1.228	—	1.228	
d) z funduszu krajowego	1.200	1.228	—	1.228	
Razem	2.800	2.856	—	2.856	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	1.920	2.176	—	2.176	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	200	200	—	200	
3. Środki naukowe	200	200	—	200	
4. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	2.800	2.856	—	2.856	

12. Kęty. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:					
a) od gminy	—	695	—	695	
b) od c. k. Rządu	—	695	—	695	
c) z fund. krajowego	—	695	—	695	
Razem	—	2.085	—	2.085	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	—	300	—	300	
b) nauka	—	1.485	—	1.485	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	—	240	—	240	
3. Wydatki administracyjne	—	60	—	60	
Razem	—	2.085	—	2.085	

13. Kołomyja. I. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Sobieskiego.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wniosek na rok 1906			Uzasadnienie.			
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem				
		K	c	r	o	n	y	
Subwencye:								
a) od gminy	1.020	1.020	—	1.020	W myśl uchwały Rady miasta z dnia 31. stycznia 1888 L. 404 gmina pokrywa niedobór, tudzież dostarcza lokalu, opału, oświetlenia i usługi.			
b) od Rady powiatowej	300	30	—	300				
c) z fund. rzemieślniczego odsetki od kap. 12.000 K.	480	480	—	480				
d) od c. k. Rządu	1.070	1.070	—	1.070				
e) z funduszu krajowego	1.070	1.070	—	1.070				
Razem	3.940	3.940	—	3.940				

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	600	600	—	600	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.			
b) nauka	2.240	2.368	—	2.368				
2. Przybory szkolne	400	400	—	400				
3. Środki naukowe	500	372	—	372				
4. Wydatki administracyjne	200	200	—	200				
Razem	3.940	3.940	—	3.940				

14. Kołomyja. II. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. St. Szczepanowskiego.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.356	1.312	—	1.312	Rada gminna aktem notar. z dnia 17. września 1902 r. (LW. 51.886/1902) zobowiązała się przyczynić w wysokości $\frac{1}{3}$ części kosztów jednak nie wyżej jak 1.500 K.			
b) od Rady powiatowej	100	100	—	100				
c) od c. k. Rządu	1.346	1.412	—	1.412	ad b) Rada powiat. aktem notar. z dnia 4. lipca 1902 roku LR. 8053 (LW. 51.886/02), zobowiązała się płacić po 100 K. rocznie począwszy od r. 1902 przez cały czas istnienia tej szkoły.			
d) z funduszu krajowego	1.356	1.412	—	1.412				
Razem	4.158	4.236	—	4.236				

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	600	600	—	600	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.			
b) nauka	2.978	2.986	—	2.986				
2. Środki naukowe	400	450	—	450				
3. Wydatki administracyjne	180	200	—	200				
Razem	4.158	4.236	—	4.236				

15. Kraków. Szkoła przem. uzupełn. na Kleparzu.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1906	Wniosek na rok 1906			Uzasadnienie.
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K	o	r	

Subwencye:

a) od gminy	2.392	2.400	—	2.400
b) z funduszu Dr. Dietla	16	—	—	—
c) od c. k. Rządu	2.340	2.400	—	2.400
d) z funduszu krajowego	2.392	2.400	—	2.400
Razem	7.140	7.200	—	7.200

Dotowanie pięciu szkół przemysłowych uzup. w Krakowie, postawiono na równi z przeważną częścią szkół przemysłowych w kraju, t. j. że gmina, rząd i kraj, poza drobnymi datkami z funduszu Dietla, przyczynić się mają do kosztów utrzymania 1/3 części ogólnych wydatków, a gmina ponadto obowiązana jest dostarczać jeszcze bezpłatnie lokalu, opału oświetlenia i usługi.

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480
b) nauka	5.640	5.970	—	5.970
2. Przybory szkolne	500	400	—	400
3. Środki naukowe	160			
4. Wydatki administracyjne	360	350	—	350
Razem	7.140	7.200	—	7.200

Więcej z powodu otworzenia kursu handlowego dla uczniów uwolnionych od nauki rysunków i geometrii i wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

16. Kraków. Szkoła przemysłowa uzupełniająca w Ogrodzie angielskim

(przy ul. Lubomirskiego.)

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.302	1.290	—	1.290
b) z funduszu Dr. Dietla	16	—	—	—
c) od c. k. Rządu	1.280	1.290	—	1.290
d) z funduszu krajowego	1.302	1.290	—	1.290
Razem	3.900	3.870	—	3.870

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480
b) nauka	2.940	2.970	—	2.970
2. Przybory szkolne	250	280	—	280
3. Środki naukowe	100			
4. Wydatki administracyjne	130	140	—	140
Razem	3.900	3.870	—	3.870

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

17. Kraków. Szkoła przemysł. uzupeł. na Smoleńsku.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1905	Wniosek na rok 1906			Uzasadnienie.
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		k	o	r o n y	
Subwencye:					
a) od gminy	1.302	1.290	—	1.290	
b) z funduszu dr. Dietla	16	—	—	—	
c) od c. Rządu	1.280	1.290	—	1.290	
d) z funduszu krajowego	1.302	1.290	—	1.290	
Razem	3.900	3.870	—	3.870	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	480	480	—	480	
b) nauka	2.940	2.970	—	2.970	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie wie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	250	280	—	280	
3. Środki naukowe	100				
4. Wydatki administracyjne	130	140	—	140	
Razem	3.900	3.870	—	3.870	

18. Kraków. Szkoła przem. uzupełn. na Kaźmierzu.

Przychód.

Subwencye:					
a) od gminy	1.272	1.370	—	1.370	
b) z funduszu dra Dietla	16	—	—	—	
c) od c. k. Rządu	1.280	1.370	—	1.370	
d) z funduszu krajowego	1.272	1.370	—	1.370	
Razem	3.840	4.110	—	4.110	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	480	480	—	480	
b) nauka	2.880	3.200	—	3.200	Więcej z powodu otworzenia kursu han- dlowego dla uczniów uwolnionych od nauki rysunków i geometrii i wedle potrzeby obliczonej na pod- stawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	250	280	—	280	
3. Środki naukowe	100				
4. Wydatki administracyjne	130	150	—	150	
Razem	3.840	4.110	—	4.110	

19. Kraków. Szkoła przemysł. uzupeł. przy ul. Dietla.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1905	Wniosek na rok 1906.			Uzasadnienie.
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K	o	r o u n y	
Subwencye:					
a) od gminy	1.412	1.390	—	1.390	
b) z funduszu Dra Dietla	16	—	—	—	
c) od c. k. Rządu	1.390	1.390	—	1.390	
d) z funduszu krajowego	1.412	1.390	—	1.390	
Razem	4.230	4.170	—	4.170	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	3.260	3.260	—	3.260	
2. Przybory szkolne	250	280	—	280	
3. Środki naukowe	100				
4. Wydatki administracyjne	140	150	—	150	
Razem	4.230	4.170	—	4.170	

20. Krosno. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Subwencye:

a) od gminy	500	500	—	500
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200
c) od c. k. Rządu	1.346	1.346	—	1.346
d) z funduszu krajowego	1.346	1.346	—	1.346
Razem	3.392	3.392	—	3.392

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.432	2.432	—	2.432	
2. Przybory szkolne	300	300	—	300	
3. Środki naukowe	100	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne	160	160	—	160	
Razem	3.392	3.392	—	3.392	

21. Lwów. Szkoła przem. uzupełn. im. św. Anny.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1905	Wniosek na rok 1906.			Uzasadnienie.		
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem			
		K	o	r	o	y	
Subwencye:							
a) od gminy	2.025	1.975	—	1.975	Dotowanie dziewięciu szkół przemysł- uzup. we Lwowie postawiono na ró- wni z przeważną częścią szkół prze- mysłowych w kraju, t. j. że gmina kraj i państwo przyczynić się mają w 1/3 części ogólnych kosztów, a gmina nadto obowiązana jest dostar- czać bezpłatnie lokal, opału, oświe- tlenia i usługi.		
b) od c. k. Rządu	2.025	1.975	—	1.975			
c) z funduszu krajowego	2.025	1.975	—	1.975			
Razem	6.075	5.925	—	5.925			

Rozchód.

1. Płace:							
a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.		
b) nauka	4.345	4.345	—	4.345			
2. Przybory szkolne	900	1.000	—	1.000			
3. Środki naukowe	250						
4. Potrzeby administracyjne	100	100	—	100			
Razem	6.075	5.925	—	5.925			

22. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. św. Antoniego.

Przychód.

Subwencye:							
a) od gminy	1.595	1.475	—	1.475			
b) od c. k. Rządu	1.595	1.475	—	1.475			
c) z funduszu krajowego	1.595	1.475	—	1.475			
Razem	4.785	4.425	—	4.425			

Rozchód.

1. Płace:							
a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.		
b) nauka	3.385	3.145	—	3.145			
2. Przybory szkolne	700	720	—	720			
3. Środki naukowe	140						
4. Wydatki administracyjne	80	80	—	80			
Razem	4.785	4.425	—	4.425			

23. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. króla Sobieskiego.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wniosek na rok 1906			Uzasadnienie.			
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem				
		K	o	r	o	n	y	
Subwencye:								
a) od gminy	1.625	1.547	—	1.547				
b) od c. k. Rządu	1.625	1.546	—	1.546				
c) z funduszu krajowego	1.625	1.547	—	1.547				
Razem	4.875	4.640	—	4.640				

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	
b) nauka	3.465	3.360	—	3.360	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	700	} 720	—	720	
3. Środki naukowe	150				
4. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	4.875	4.640	—	4.640	

24. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Elżbiety.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	955	955	—	955
b) od c. k. Rządu	955	955	—	955
c) z funduszu krajowego	955	955	—	955
Razem	2.865	2.865	—	2.865

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	
b) nauka	1.785	1.865	—	1.865	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	460	} 480	—	480	
3. Środki naukowe	100				
4. Wydatki administracyjne	40	40	—	40	
Razem	2.865	2.865	—	2.865	

25. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Konarskiego.

Przychód.

Wniosk na rok 1906.

Kwota uchwalona na rok 1906	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem
	K	o	r o n y

Uzasadnienie.

Subwencje:

a) od gminy	1.315	1.335	—	1.335
b) od c. k. Rządu	1.315	1.335	—	1.335
c) z funduszu krajowego	1.315	1.335	—	1.335
Razem	3.945	4.005	—	4.005

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480
b) nauka	2.665	2.745	—	2.745
2. Przybory szkolne	500	} 720	—	720
3. Środki naukowe	240			
4. Wydatki administracyjne	60	60	—	60
Razem	3.945	4.005	—	4.005

Wedle potrzeby, obliczonej na podstawie ilości godzin.

26. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. św. Marcina.

Przychód.

Subwencje:

a) od gminy	1.595	1.475	—	1.475
b) od c. k. Rządu	1.595	1.475	—	1.475
c) z funduszu krajowego	1.595	1.475	—	1.475
Razem	4.785	4.425	—	4.425

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480
b) nauka	3.385	3.145	—	3.145
2. Przybory szkolne	700	} 720	—	720
3. Środki naukowe	140			
4. Wydatki administracyjne	80	80	—	80
Razem	4.785	4.425	—	4.425

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

27. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. A. Mickiewicza.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wniosek na rok 1906.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K o r o n y			
Subwencye:					
a) od gminy	1.295	1.315	—	1.315	
b) od c. k. Rządu	1.295	1.315	—	1.315	
c) z funduszu krajowego	1.295	1.315	—	1.315	
Razem	3.885	3.945	—	3.945	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	
b) nauka	2.745	2.825	—	2.825	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	500	580	—	580	
3. Środki naukowe	100				
4. Wydatki administracyjne	60	60	—	60	
Razem	3.885	3.945	—	3.945	

28. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Piramowicza.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	955	955	—	955
b) od c. k. Rządu	955	955	—	955
c) z funduszu krajowego	955	955	—	955
Razem	2.865	2.865	—	2.865

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	
b) nauka	1.785	1.865	—	1.865	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	460	480	—	480	
3. Środki naukowe	100				
4. Wydatki administracyjne	40	40	—	40	
Razem	2.865	2.865	—	2.865	

29. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Staszica.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wniosek na rok 1906.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K	o	r	
Subwencye:					
a) od gminy	1.625	1.555	—	1.555	
b) od c. k. Rządu	1.625	1.555	—	1.555	
c) z funduszu krajowego	1.625	1.555	—	1.555	
Razem	4.875	4.665	—	4.665	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	3.465	3.385	—	3.385	
2. Przybory szkolne	700	720	—	720	
3. Środki naukowe	150				
4. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	4.875	4.665	—	4.665	

30. Lwów. Izraelicka Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Bernsteina.

Przychód.

Subwencye:					
a) z fund. Marka Bernsteina	2.600	2.600	—	2.600	
b) od zboru izraelickiego	200	200	—	200	
c) od c. k. Rządu	950	950	—	950	
d) z funduszu krajowego	950	950	—	950	
Razem	4.700	4.700	—	4.700	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	600	600	—	600	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.400	2.400	—	2.400	
2. Środki naukowe	500	500	—	500	
3. Wydatki administracyjne	150	150	—	150	
4. Lokal, opał i oświetlenie	900	900	—	900	
5. Usługa	150	150	—	150	
Razem	4.700	4.700	—	4.700	

31. Łańcut. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1905	Wniosek na rok 1906			Uzasadnienie
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K	c	r o n y	

Subwencye:

a) od gminy	240	240	—	240	
b) od Rady powiatowej	300	300	—	300	
c) od c. k. Rządu	1.015	1.015	—	1.015	
d) z funduszu krajowego	1.015	1.015	—	1.015	
Razem	2.570	2.570	—	2.570	

Rozchód:

1. Płace:

a) kierownictwo	300	300	—	300	
b) nauka	1.920	1.920	—	1.920	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	200	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne	150	150	—	150	
Razem	2.570	2.570	—	2.570	

32. Myślenice. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	400	400	—	400	
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od c. k. Rządu	910	910	—	910	
d) z funduszu krajowego	910	910	—	910	
Razem	2.620	2.620	—	2.620	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	1.920	1.920	—	1.920	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	200	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	2.620	2.620	—	2.620	

33. Nowy Sącz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wniosek na rok 1906.			Uzasadnienie.			
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem				
		K	o	r	o	n	y	

Subwencye:

a) od gminy	400	400	—	400	
b) od Rady powiatowej	600	600	—	600	
c) od Kasy oszczędności	200	200	—	200	
d) od Dyrekcji c. k. kolei państwowej	200	200	—	200	
e) od Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie	200	200	—	200	
f) od c. k. Rządu	1.527	1.746	—	1.746	
g) z funduszu krajowego	1.527	1.746	—	1.746	
Razem	4.654	5.092	—	5.092	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	600	600	—	600	
b) nauka	3.154	3.692	—	3.692	
2. Przybory szkolne	400	300	—	300	
3. Środki naukowe	300	300	—	300	
4. Wydatki administracyjne	200	200	—	200	
Razem	4.654	5.092	—	5.092	

Więcej z powodu otwarcia drugiego oddziału na kursie przygotowawczym i wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

34. Nowy Targ. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	200	200	—	200	
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od Stow. przem. i rękodz.	100	100	—	100	
d) od Tow. zaliczkowego	144	144	—	144	
e) od c. k. Rządu	1.082	997	—	997	
f) z funduszu krajowego	1.082	997	—	997	
Razem	3.008	2.838	—	2.838	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.048	2.048	—	2.048	
2. Przybory szkolne	240	270	—	270	}
3. Środki naukowe	200				
4. Wydatki administracyjne	120	120	—	120	
Razem	3.008	2.838	—	2.838	

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

35. Podgórze. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wniosek na rok 1906.			Uzasadnienie.
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K	o	r	

Subwencye:

a) od gminy	1.061	1.354	—	1.354	Gmina zobowiązała się przyczynić subwencją w $\frac{1}{3}$ części ogólnych kosztów utrzymania szkoły, tudzież dostarczać lokalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) od Rady pow. w Wieliczce	50	50	—	50	
c) od izby handlowo przemysłowej w Krakowie	200	200	—	200	
d) od c. k. Rządu	1.061	1.354	—	1.354	
e) z funduszu krajowego	1.061	1.354	—	1.354	

Razem 3.433 4.312 — 4.312

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Więcej z powodu otwarcia drugiego oddziału w I klasie przemysłowej i wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.533	3.362	—	3.362	
2. Środki naukowe	350	400	—	400	
3. Wydatki administracyjne	150	150	—	150	

Razem 3.433 4.312 — 4.312

36. Przemyśl. I. Szkoła przemysłowa uzupełniająca w śródmieściu.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	600	600	—	600
b) od Rady powiatowej	600	600	—	600
c) od c. k. Rządu	1.175	1.175	—	1.175
d) z funduszu krajowego	1.175	1.175	—	1.175

Razem 3.550 3.550 — 3.550

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.670	2.670	—	2.670	
2. Środki naukowe	320	320	—	320	
3. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	

Razem 3.550 3.550 — 3.550

37. Przemysł. II. Szkoła przemysłowa uzupełniająca na przedmieściu lwowskiem.

Przychód.	Wniosek na rok 1906				Uzasadnienie.			
	Kwota nchwa- lona na rok 1905	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem				
		K	o	r	o	n	y	
Subwencye:								
a) od gminy	600	600	—	600				
b) od Kasy oszczędności	200	200	—	200				
c) od c. k. Rządu	1.311	1.311	—	1.311				
d) z funduszu krajowego	1.311	1.311	—	1.311				
Razem	3.422	3.422	—	3.422				
Rozchód.								
1. Płace:								
a) kierownictwo	480	480	—	480				
b) nauka	2.542	2.542	—	2.542	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.			
2. Środki naukowe	320	320	—	320				
3. Wydatki administracyjne	80	80	—	80				
Razem	3.422	3.422	—	3.422				

38. Rzeszów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:								
a) od gminy	274	274	—	274	Oprócz tego kosztu usługi, opału i oświetlenia, wynoszące około 400 K. ponosi gmina.			
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200				
— od Kasy oszczędności	—	—	—	—				
c) z fund. Towarnickiego	300	300	—	300				
d) od Izby handl. przemysł.	200	200	—	200				
e) od c. k. Rządu	1.381	1.381	—	1.381				
f) z funduszu krajowego	1.381	1.381	—	1.381				
Razem	3.736	3.736	—	3.736				

Rozchód.

1. Płace:								
a) kierownictwo	500	500	—	500				
b) nauka	2.486	2.486	—	2.486	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.			
2. Przybory szkolne	450	450	—	450				
3. Środki naukowe	150	150	—	150				
4. Wydatki administracyjne	150	150	—	150				
Razem	3.736	3.736	—	3.736				

39. Sambor. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1905	Wniosek na rok 1906			Uzasadnienie.			
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem				
		K	o	r	o	n	y	

Subwencye:

a) od gminy	300	300	—	300	Gmina obowiązana jest do bezpłatnego dostarczenia lokalu, opału, oświetlenia i usługi, a nadto przyczynić się ma subwencją roczną w kwocie 200 K. (LW. 48.423/1890).
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od c. Rządu	1.497	1.495	—	1.495	
d) z funduszu krajowego	1.421	1.495	—	1.495	
Razem	3.418	3.490	—	3.490	

Rozchód.

1. Płace

a) kierownictwo	520	520	—	520	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.458	2.530	—	2.530	
2. Środki naukowe	300	300	—	300	
3. Wydatki administracyjne	140	140	—	140	
Razem	3.418	3.490	—	3.490	

40. Sanok. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	738	738	—	738
b) od c. k. Rządu	1.151	1.126	—	1.126
c) z funduszu krajowego	1.151	1.126	—	1.126
Razem	3.040	2.990	—	2.990

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.240	2.240	—	2.240	
2. Środki naukowe	250	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne	150	150	—	150	
Razem	3.040	2.990	—	2.990	

41. Stanisławów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Wniosek na rok 1906				Uzasadnienie.
	Kwota uchwa- lona na rok 1905	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K	o	r	
Subwencye:					
a) od gminy	600	800	—	800	W myśl uchwały Rady powiatowej z dnia 14. października 1891 l. 1885 (LW. 45.870/91).
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Kasy oszczędności	100	100	—	100	
d) od c. k. Rządu	2.350	2.250	—	2.250	
e) z funduszu krajowego	2.410	2.250	—	2.250	
Razem	5.660	5.600	—	5 600	

Rozechód.

1. Płace:

a) kierownictwo	600	600	—	600	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	4.560	4.400	—	4.400	
2. Środki naukowe	400	500	—	500	
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	5 660	5.600	—	5.600	

42. Stary Sambor. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	—	400	—	400	Gmina aktem notaryalnym do LW. 88959/1904 zobowiązała się dawać roczną subwencję 400 K. i prócz tego dostarczyć szkole lokalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) od Rady powiatowej	—	400	—	400	
c) od c. k. Rządu	—	900	—	900	
d) z funduszu krajowego	—	900	—	900	
Razem	—	2.600	—	2.600	ad b) Rada powiatowa w Starym Samborze, aktem notaryalnym do LW. 88959/1904 zobowiązała się dawać subwencję 400 K. rocznie.

Rozechód.

1. Płace:

a) kierownictwo	—	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	—	1.980	—	1.980	
2. Środki naukowe	—	210	—	210	
3. Wydatki administracyjne	—	10	—	10	
Razem	—	2.600	—	2.600	

43. Stary Sącz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1905	Wniosek na rok 1906			Uzasadnienie.			
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem				
		K	o	r	o	n	y	
Subwencye:								
a) od gminy	600	600	—	600				
b) od Rady powiatowej w No- wym Sączu	300	300	—	300				
c) od Izby handlowo-przemy- słowej w Krakowie	200	200	—	200				
d) od c. k. Rządu	896	896	—	896				
e) z fund. krajowego	896	896	—	896				
Razem	2.892	2.892	—	2.892				
Rozchód.								
1. Płace:								
a) kierownictwo	400	400	—	400				
b) nauka	2.052	2.052	—	2.052				Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
2. Środki naukowe	240	240	—	240				
3. Wydatki administracyjne	200	200	—	200				
Razem	2.892	2.892	—	2.892				

44. Stryj. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:								
a) od gminy	600	650	—	650				
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200				
c) od Tow. zaliczkowego	200	200	—	200				
d) od Zarz. c. k. kol. państw.	400	400	—	400				
e) od c. k. Rządu	1.110	1.110	—	1.110				
f) z funduszu krajowego	1.110	1.110	—	1.110				
Razem	3.620	3.670	—	3.670				
Rozchód.								
1. Płace:								
a) kierownictwo	500	500	—	500				
b) nauka	2.520	2.520	—	2.520				Wedle potrzeby, obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	400	400	—	400				
3. Środki naukowe	100	150	—	150				
4. Wydatki administracyjne	100	100	—	100				
Razem	3.620	3.670	—	3.670				

45. Tarnopol. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Wniosek na rok 1906.

Kwota uchwa- lona na rok 1905	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem
	K	r	o

Uzasadnienie.

Subwencye:

a) od gminy	800	800	—	800
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200
c) z Izby handl. w Brodach	200	200	—	200
d) od c. k. Rządu	1.177	1.172	—	1.172
e) z funduszu krajowego	1.177	1.172	—	1.172
Razem	3.554	3.544	—	3.544

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400
b) nauka	2.554	2.544	—	2.544
2. Przybory szkolne	300	300	—	300
3. Środki naukowe	150	150	—	150
4. Wydatki administracyjne	150	150	—	150
Razem	3.354	3.544	—	3.544

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

46. Tarnów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	800	800	—	800
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400
c) od Kasy oszczędności	100	100	—	100
d) od Izby handl. przem.	300	300	—	300
e) od c. k. Rządu	1.560	1.655	—	1.655
f) z funduszu krajowego	1.360	1.655	—	1.655
Razem	4.320	4.910	—	4.910

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	600	600	—	600
b) nauka	2.920	3.590	—	3.590
2. Przybory szkolne	400	400	—	400
3. Środki naukowe	200			
4. Wydatki administracyjne	200	320	—	320
Razem	4.320	4.910	—	4.910

Więcej z powodu preliminowania na kurs handlowy 670 K, i wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

47. Tarnobrzeg. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1905	Wniosek na rok 1906			Uzasadnienie
		Zwy- czajne	Nadzwyczajno	Razem	
		K	O	R	O
Subwencye:					
a) od gminy	200	200	—	200	
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od JW. Zdzistawa hr. Tar- nowskiego	200	200	—	200	
d) od Izby handl. przemysł.	200	200	—	200	
e) od c. k. Rządu	834	898	—	898	
f) z funduszu krajowego	834	898	—	898	
Razem	2.668	2.796	—	2.796	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	300	300	—	300	
b) nauka	2.048	2.176	—	2.176	Więcej z powodu zaprowadzenia religii mojżeszowej i wedle potrzeby obli- czonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	200	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne	120	120	—	120	
Razem	2.668	2.796	—	2.796	

48. Wadowice. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	800	800	—	800
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200
c) od Kasy oszczędności	400	400	—	400
d) od c. k. Rządu	947	882	—	882
e) z funduszu krajowego	947	882	—	882
Razem	3.294	3.164	—	3.164

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.444	2.444	—	2.444	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	200	200	—	200	
3. Środki naukowe	150	150	—	150	
4. Wydatki administracyjne	100	120	—	120	
Razem	3.294	3.164	—	3.164	

49. Wieliczka. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wniosek na rok 1906.			Uzasadnienie.			
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem				
		K	o	r	o	n	y	

Subwencje:

a) od gminy	800	800	—	800	
b) od Rady powiatowej . .	50	50	—	50	
c) od c. k. Rządu	1.225	1.225	—	1.225	
d) z funduszu krajowego . .	1.225	1.225	—	1.225	
Razem	3.300	3.300	—	3.300	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.480	2.480	—	2.480	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	200	200	—	200	
3. Środki nankowe	120	120	—	120	
4. Wydatki administracyjne . .	100	100	—	100	
Razem	3.300	3.300	—	3.300	

50. Złoczów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencje:

a) od gminy	300	300	—	300	
b) od Rady powiatowej . .	300	300	—	300	
c) od Izby handlowej	200	200	—	200	
d) od c. k. Rządu	1.455	1.316	—	1.316	
e) z funduszu krajowego . .	1.405	1.316	—	1.316	
Razem	3.660	3.432	—	3.432	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.660	2.432	—	2.432	Mniej z powodu iż nie preliminuje się na drugi oddział I. klasy przemysłowej i wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	300	300	—	300	
3. Środki naukowe	200	200	—	200	
4. Wydatki administracyjne . .	100	100	—	100	
Razem	3.660	3.432	—	3.432	

51. Żółkiew. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Wnoszek na rok 1906.				Uzasadnienie.
	Kwota uchwa- lona na rok 1906	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K	o	r	
Subwencye:					
a) od gminy	600	600	—	600	
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od c. k. Rządu	880	880	—	880	
d) z funduszu krajowego	880	880	—	880	
Razem	2.760	2.760	—	2.760	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	300	300	—	300	
b) nauka	1.920	1.920	—	1.920	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	300	300	—	300	
3. Środki naukowe	100	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne	140	140	—	140	
Razem	2.760	2.760	—	2.760	

52. Żywiec. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	400	400	—	400	Rada gminna uchwałą z dnia 29. listo- pada 1895 obowiązała się dostarczyć bezpłatnie lokalu, opału, oświetlenia i usługi, tudzież przyczynić się do kosztów utrzymania kwotą 400 Koron rocznie (LW. 27.040/96.)
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Izby handlowo-prze- sławowej w Krakowie	200	200	—	200	
d) od c. k. Rządu	1.200	1.200	—	1.200	
e) z funduszu krajowego	1.200	1.200	—	1.200	ad b) Na moc: zobowiązania z dnia 28. lutego 1896 L. 239 (LW. 27.040/96).
Razem	3.200	3.200	—	3.200	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin,
b) nauka	2.325	2.325	—	2.325	
2. Środki naukowe	350	350	—	350	
3. Wydatki administracyjne	125	125	—	125	
Razem	3.200	3.200	—	3.200	

II. Szkoły zawodowe i warsztaty naukowe.

A. Szkoły dla wyrobów z drzewa i łoziwy.

53. Czerwona Wola. Szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwala- lona na rok 1905	Wniosek na rok 1906				Razem	Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1904	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	K o r o n y		
— Zapas kasowy z r. 1903	—	312	—	—	—	—	
— Zasiłki na zapomogi uczniów	—	400	—	—	—	—	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	2.000	1.215	1.800	—	1.800	1.800	Mniej gdyż szkoła nie trzyma ukończonych uczniów.
2. Za sprzedany materiał	—	1.651	1.500	—	1.500	1.500	Od Tow. Koszyk. w Wiązownicy.
3. Subwencye:							
a) od Rady powiatowej	400	400	400	—	400	400	
b) od c. k. Rządu	2.200	2.200	2.200	—	2.200	2.200	
c) z funduszków krajowych	2.400	2.400	2.400	—	2.400	2.400	Jak na rok 1905.
Razem	7.000	8.578	8.300	—	8.300	8.300	

Rozchód.

1. Płace:							
a) instruktor	1.200	1.200	1.200	—	1.200	1.200	
b) koszta nadzoru	300	237	300	—	300	300	
c) remuneracye	—	260	—	—	—	—	
— Utrzymanie lokalu	—	112	—	—	—	—	Lokalu dostarcza bezpłatnie J. O. ks. Czartoryski.
2. Opał	380	370	400	—	400	400	
3. Oświetlenie	100	57	100	—	100	100	
4. Materiał surowy	1.800	3 326	3.000	—	3.000	3.000	Więcej z powodu wpływu pod poz. 2 doch.
5. Farba, trzcina, gwoździe etc.	400	339	400	—	400	400	
6. Wynagrodzenie uczniów	590	389	500	—	500	500	Mniej na podstawie wyników za r. 1904.
7. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	150	101	150	—	150	150	
8. Wydatki kancelaryjne	80	28	80	—	80	80	
9. Rozmaite inne wydatki	300	169	300	—	300	300	
10. Na zapomogi uczniom i przy- bory dla abiturjentów i kasa chorych	1.700	1.912	1.870	—	1.870	1.870	Więcej na podstawie wyników r. 1904.
— Zapas kasowy na r. 1905	—	78	—	—	—	—	
Razem	7.000	8.578	8.300	—	8.300	8.300	

54. Brzezowiec. Krajowa szkoła koszykarska

(przeniesiona z Jurkowa).

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wynikłość w roku 1904 K	Wniosek na rok 1906			Razem	Uzasadnienie.
			Zwyczajne	Nadzwyczajne			
			K o r o n y				
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	1.200	894	1.500	—	1.500	Więcej z powodu większej produkcji.	
— Zaliczka na materiał z r. 1903	—	1.503	—	—	—		
2. Subwencje:							
a) od gminy Tworkowa	20	—	—	—	—	Odpada z powodu przeniesienia szkoły.	
b) od Rady powiatowej	600	600	800	—	800	Więcej gdyż Rada pow. oprócz 600 K które daje w myśl zobowiązania z dnia 9. stycznia 1901 r. L 5202/00 (LW. 61.443/1901) daje ponadto na wynajęcie lokalu w Brzezowcu 200 K.	
c) od c. k. Rządu	800	700	800	—	800		
d) z funduszków krajowych	1.010	990	1.212	—	1.212	Mniej wedle potrzeby.	
Razem	3.630	4.687	4.312	—	4.312		

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor fachowy	1.200	1.200	1.500	—	1.200	
b) administrator	200	200	200	—	200	
2. Wynajem lokalu	80	—	300	—	300	Więcej z powodu jak poz. 2 b.) doch.
— Utrzymanie lokalu	—	364	—	—	—	
3. Opał	—	—	150	—	150	} Z powodu przeniesienia szkoły.
4. Oświetlenie	—	—	40	—	40	
5. Usługa	—	—	72	—	72	
6. Materiał	1.100	1.992	1.500	—	1.500	Więcej z powodu potrzeby materiału zapasowego.
7. Wynagrodzenie uczniów	500	379	500	—	500	
8. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	300	63	150	—	150	} Mniej wedle potrzeby.
9. Rozmaite inne wydatki	250	489	200	—	200	
Razem	3.630	4.687	4.312	—	4.312	

55. Dynów. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wniosek na rok 1906				Razem	Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1904	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	K o r o n y		

1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	1.100	1.446	1.300	—	1.300	Więcej z powodu rozwoju szkoły.
— Zaliczka na restaurację mieszkania instruktora z roku 1903	—	200	—	—	—	
— Rozmaite	—	37	—	—	—	
2. Subwencje:						
a) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	Gmina zobowiązała się uchwałą rady z dnia 13. sierpnia 1899 l. 762 poz. IV. (LW. 74 677/901) do dostarczania przez lat 6 budynku, oświetlenia, opału i usługi. ad 2 a) Rada powiatowa uchwałą z dnia 25. czerwca 1900 zobowiązała się dawać przez lat 6 po 200 K, rocznie. ad 2 d) Więcej wedle potrzeby.
b) od Tow. zaliczkowego	—	—	—	—	—	
c) od c. k. Rządu	800	700	800	—	800	
d) z funduszków krajowych	1.250	1.033	1.290	—	1.290	
Razem	3.350	3.616	3.590	—	3.590	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor:						
a) płaca	1.200	1.080	1.200	—	1.200	
β) dod. na mieszkanie	150	—	150	—	150	
b) administrator	200	200	240	—	240	Więcej z powodu zwiększonych czynności.
2. Utrzymanie lokalu	100	—	100	—	100	Kredyt ten wstawia się na bieżenie sal i utrzymanie czystości w budynku.
— Restauracja mieszkania instruktora	—	90	—	—	—	
— Zaliczka na dalszą restaurację mieszkania instruktora	—	110	—	—	—	
3. Materiał	800	1.135	1.000	—	1.000	Więcej z powodu potrzeby materiału zapasowego.
4. Wynagrodzenie uczniów	400	637	500	—	500	Więcej z powodu, jak poz. 1. doch.
— Zaliczka Zarządowi na zakupno łoża	—	200	—	—	—	
5. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	300	—	200	—	200	Mniej wedle potrzeby.
6. Rozmaite inne wydatki	200	164	200	—	200	
Razem	3.350	3.616	3.590	—	3.590	

56. Dżurów. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Wnłosek na rok 1906					Uzasadnienie.
	Kwota uchwalona na rok 1905	Wy- nikłość w roku 1904	Zwy- czajne	Nadzwyczajne	Razem	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	1.800	1.640	1.800	—	1.800	
— Zaliczka na materyał z r. 1903	—	572	—	—	—	
2. Subwencye:						
a) od Rady powiatowej	300	94	300	—	300	W myśl uchwały Rady powiatowej w Śniatynie z dnia 24. marca 1892 (W. 16.391 92), która oprócz 300 K. dostarcza pomieszczenia dla szkoły i pomieszkania dla instruktora.
b) od c. k. Rządu	1.000	1.000	1.000	—	1.000	
c) z funduszków krajowych	1.530	265	1.590	—	1.590	Więcej wedle potrzeby.
Razem	4.630	3.571	4.690	—	4.690	

Rozchód.

1. Płace:						
Instruktor	1.200	1.200	1.200	—	1.200	Lokalu dostarcza bezpłatnie Wydział powiatowy, a wstawiony kredyt potrzebny jest na utrzymanie lokalu.
2. Utrzymanie lokalu	200	245	250	—	250	} Wedle potrzeby.
3. Opał	170	220	200	—	200	
4. Oświetlenie	50	22	30	—	30	
5. Usługa	60	—	60	—	60	
6. Materyał	1.000	742	1.200	—	1.200	Więcej z powodu większej produkcji.
— Zaliczka Zarządowi szkoły na zakupno łożyny	—	500	—	—	—	
7. Wynagrodzenie uczniów	800	600	600	—	600	
8. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	300	—	300	—	300	
9. Rozmaite wydatki administracyjne i kancelaryjne	200	42	200	—	200	
10. Na pokrycie reszty kosztów utrzymania ubogich uczniów	650	—	650	—	650	Wstawia się z powodu koniecznej potrzeby.
Razem	4.630	3.571	4.690	—	4.690	

57. Leżajsk. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Wniosek na rok 1906					Uzasadnienie.
	Kwota uchwalona na rok 1905	Wy- nikłość w roku 1904	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	1.000	1.279	1.100	—	1.100	
— Zapas kasowy z r. 1903	—	275	—	—	—	
-- Rozmaite	—	11	—	—	—	
2. Subwencje:						
a) od gminy	200	200	200	—	200	ad 2 a) Rada gminna aktem notaryalnym z dnia 13. stycznia 1903 L. R. 16.975 (L. W. 97.049/902) zobowiązała się do bezpłatnego dostarczania pomieszczenia dla szkoły i pomieszczenia dla instruktora, tudzież do płacenia 200 K. rocznie gotówką. ad 2 b) Rada powiatowa w Łańcucie aktem notaryalnym z d. 27. grudnia 1902 L. R. 2.637 zobowiązała się do płacenia zasiłku rocznego w kwocie 200 K. na czas istnienia szkoły. ad 2 c) Kasa zaliczkowa i oszczędności w Łańcucie aktem notaryal. z dnia 27. grudnia 1902 L. R. 2638 zobowiązała się do płacenia zasiłku rocznego 100 K. na czas istnienia szkoły. ad 2 e) Więcej wedle potrzeby
b) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	
c) od kasy zaliczkowej	100	—	100	—	100	
d) od c. k. Rządu	1.000	500	1.000	—	1.000	
e) z funduszków krajowych	1.077	1.053	1.117	—	1.117	
Razem	3.577	3.518	3.717	—	3.717	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor	1.200	1.080	1.200	—	1.200	
b) administrator	240	200	240	—	240	
2. Utrzymanie lokalu	50	8	50	—	50	
3. Opał	140	163	180	—	180	Więcej wedle potrzeby.
4. Oświetlenie	75	69	75	—	75	
5. Usługa	72	65	72	—	72	
6. Materyał	1.000	884	1.000	—	1.000	
— Zaliczka Zarządowi na zakupno łozy	—	400	—	—	—	
7. Wynagrodzenie uczniów	400	480	500	—	500	
8. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	200	121	200	—	200	
9. Rozmaite inne wydatki	200	48	200	—	200	
Razem	3.577	3.518	3.717	—	3.717	

58. Nieznanowice. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Wniosek na rok 1906					Uzasadnienie.
	Kwota uchwalona na rok 1905	Wynikłość w roku 1904	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	7.000	6.643	7.800	—	7.800	Więcej z powodu rozwoju szkoły i wzrostu produkcji koszykarzy pracujących przy szkole.
— Zaliczka na zakupno łoży z r. 1903	—	240	—	—	—	
— Rozmaite	—	20	—	—	—	
2. Subwencye:						
a) od Rady powiatowej	400	400	400	—	400	Rada powiatowa w Bochni uchwałą z dnia 14 lipca 1899 L. 1.636 obowiązała się przez 6 lat dawać począwszy od r. 19 0 corocznie na utrzymanie szkoły 400 K. (LW. 2.770/1900). ad 2 b) Na podstawie deklaracji do LW. 101.372/903.
b) Od JWP. Zdzisława Włodka datek na opał i oświetlenie	400	400	400	—	400	
c) od c. k. Rządu	1.000	1.000	1.000	—	1 000	
d) z funduszków krajowych	1.440	2.423	1.340	—	1.340	
Razem	10.240	11.126	10.940	—	10.940	Mniej wedle potrzeby.

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
b) administrator	240	240	240	—	240	
2. Czynsz za najem budynku	1.000	1 000	1.000	—	1.000	Na podstawie zawartej umowy odstępuje JW. Zdzisław Władek za czynszem 1.000 K. rocznie osobny budynek na szkołę w Nieznanowicach a na pokrycie kosztów opału i oświetlenia składa datek w rocznej kwocie 400 K. jak poz. 2 b) doch. (LW. 101.372/903).
3. Opał i oświetlenie	400	248	400	—	400	
4. Materyał	3.400	4.544	4.200	—	4.200	Więcej stosownie do większej produkcji jak poz. 1 doch.
5. Wynagrodzenie uczniów	3.600	3.334	3.600	—	3.600	
6. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	200	16	200	—	200	
7. Rozmaite wydatki administracyjne i kancelaryjne	200	518	100	—	100	Mniej wedle potrzeby.
— Uprawa gruntu pod łożę	—	26	—	—	—	
Razem	10.240	11.126	10.940	—	10.940	

59. Niżniów. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód	Wniosek na rok 1906					Uzasadnienie
	Kwota uchwalona na rok 1905	Wynikłość w roku 1904	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
	K	o	r	o	n	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	3.300	3.271	3.300	—	3.300	
— Zaliczka na materyał z r. 1903	—	200	—	—	—	
2. Subwencye :						
— od gminy	—	—	—	—	—	
a) od Rady powiatowej	500	500	500	—	500	Wydział powiatowy deklaracją z dnia 8 października 1901 r. L. 3.228/00 (LW. 71.011/00) zobowiązał się dawać coroczną subwencję w kwocie 500 K.
b) od c. k. Rządu	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
c) z funduszu krajowego	1.330	1.468	1.420	—	1.420	Więcej wedle potrzeby.
Razem	6.330	6.639	6.420	—	6.420	

Rozchód.

1. Pła ce :							
a) instruktor	1.200	1.200	1.200	—	1.200		
b) administrator	240	240	240	—	240		
c) katecheci	160	160	160	—	160		
2. Wynajem budynku	500	500	500	—	500	Pomieszczenia dla szkoły dostarcza bezpłatnie WP. Jau Urbański. Wstawiony zaś kredyt służy jako III. rata na pokrycie kosztów adaptacji budynku, gdyż rozporządzeniem do LW. 17114/01 przyrzeczono opłacać Wydziałowi pow. przez 6 lat po 500 K. rocznie za ulokowanie szkoły. ad 3), 5) i 6). Więcej wedle potrzeby.	
3. Utrzymanie budynku	80	84	100	—	100		
4. Opał	470	440	470	—	470		
5. Oświetlenie	90	150	100	—	100		
6. Usługa	90	—	100	—	100		
7. Materyał	1.800	1.679	1.800	—	1.800		
8. Wynagrodzenie uczniów	1.300	1.362	1.300	—	1.300		
9. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	250	80	250	—	250		
10. Rozmaite inne wydatki	150	175	200	—	200		Więcej wedle potrzeby.
— Reszta kosztów utrzymania ubogich uczniów	—	569	—	—	—		
Razem	6.330	6.639	6.420	—	6.420		

60. Warzyce. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Wniosek na rok 1906					Uzasadnienie.
	Kwota uchwalona na rok 1905	Wy- nikłość w roku 1904	Zwy- czajne	Nadzwyczajne	Razem	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	3.000	4.052	2.400	—	2.400	Mniej z powodu mniejszej produkcji.
2. Od instruktora czynsz za ogród	100	100	100	—	100	
Ze sprzedaży materiału i iune	—	798	—	—	—	
3. Subwencye:						
a) od Rady powiatowej	240	240	240	—	240	
b) dątek właścicieli Warzyce na opał i oświetlenie	50	50	50	—	50	
c) od c. k. Rządu	1.600	1.400	1.600	—	1.600	
d) z funduszków krajowych	1.530	2.006	1.350	—	1.350	Mniej z powodu że odpadł kredyt na przodownika.
Razem	6.520	8.646	5.740	—	5.740	

Rozchód.

1. Pła ce:						
a) instruktor (płaca z ogrodem)	1.200	1.200	1.200	—	1.200	Kredyt ten odpada jako niepotrzebny na razie.
b) przodownik	240	—	—	—	—	
c) nauczyciel przedmiotów pomocniczych	360	360	360	—	360	Więcej z powodu przyznania w tej wysokości wynagrodzenia.
d) administrator	180	164	240	—	240	
2. Wynajem lokalu i ogrodu dla instruktora	600	600	600	—	600	Na podstawie umowy z b. właścicielem Warzyce WP. Władysławem Riegerem
3. Opał	260	221	260	—	260	
4. Oświetlenie	80	60	80	—	80	
5. Usługa	100	—	100	—	100	
6. Materiał	2.000	3.739	1.600	—	1.600	Mniej z powodu mniejszej produkcji jak poz. 1 doch.
— Zaliczka Zarządowi na zakupno łoży	—	299	—	—	—	
7. Wynagrodzenie uczniów	1.000	1.249	900	—	900	
8. Środki naukowe	100	6	—	—	—	
9. Uzupełnienie inwentarza	200	92	150	—	150	
— Ubezpieczenie budynku i inwentarza	—	—	50	—	50	
10. Rozmaite wydatki administracyjne i kancelaryjne	200	656	200	—	200	
Razem	6.520	8.646	5.740	—	5.740	

61. Wielowieś, Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.

Kwota uchwalona na rok 1905	Wy-nikłość w roku 1904	Wniosek na rok 1906		Razem
		Zwy-czajne	Nadzwyczajne	
		K	o r o n y	

Uzasadnienie.

1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	3.000	3.324	3.000	—	3.000
— Zaliczka na łożę z r. 1903	—	200	—	—	—
— Rozmaite	—	35	—	—	—
2. Subwencye:					
a) od gminy	100	100	100	—	100
b) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200
c) od c. k. Rządu	1.000	800	1.000	—	1.000
d) z funduszków krajowych	940	1.349	940	—	940
Razem	5.240	6.008	5.240	—	5.240

Gmina zobowiązała się uchwałą rady z dnia 25. marca 1901 dostarczać dla szkoły budynek z ogródkiem i drewnianą tudzież po 100 K. rocznie (LW. 66.576/901.)
ad 2 b) Wydział powiatowy uchwałą rady z dnia 27. marca 1901 (LW. 66.576/901) zobowiązał się na cały czas istnienia szkoły płacić na utrzymanie po 200 K. rocznie.
ad d) Jak na rok 1905.

Rozchód.

1. Płace:

a) instruktor					
a) płaca	1.200 K.				
β) dod. na mieszk. 200 „	1.400	1.400	1.400	—	1.400

b) administrator	200	200	240	—	240
----------------------------	-----	-----	-----	---	-----

Z powodu zwiększonej czynności.

2. Utrzymanie lokalu	100	88	100	—	100
--------------------------------	-----	----	-----	---	-----

3. Opał	100	63	100	—	100
-------------------	-----	----	-----	---	-----

4. Oświetlenie	60	16	40	—	40
--------------------------	----	----	----	---	----

5. Usługa	80	44	60	—	60
---------------------	----	----	----	---	----

6. Materyał	1.400	2.127	1.400	—	1.400
-----------------------	-------	-------	-------	---	-------

7. Wynagrodzenie uczniów	1.600	1.617	1.600	—	1.600
------------------------------------	-------	-------	-------	---	-------

8. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	100	100	100	—	100
---	-----	-----	-----	---	-----

9. Rozmaite inne i wydatki kancelaryjne	200	354	200	—	200
---	-----	-----	-----	---	-----

— Zaliczka Zarządowi na zakupno łożyny	—	—	—	—	—
--	---	---	---	---	---

Razem 5.240 6.008 5.240 — 5.240

JW. Zdzisław hr. Tarnowski zobowiązał się deklaracją z dnia 8. kwietnia 1901 dostarczać dla szkoły przez lat 10 po 3 sągi drzewa łupanego miękkiego na miejscn w lesie tudzież po 10 kóp rocznie wikliny na w pniu w kępach.
ad 4) i 5) Mniej wedle potrzeby.

62. Wojsław. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wnłosek na rok 1906.				Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1904	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	1.600	1 278	1.600	—	1.600	
— Rozmaite	—	19	—	—	—	
2. Subwencje:						
a) od Rady powiatowej	400	—	400	—	400	
b) od Wnego Pana Stefana Sękowskiego	100	—	100	—	100	
c) od c. k. Rządu	1.200	1.200	1.000	—	1.000	Oprócz gotówki w kwocie 100 K dostarcza WP. Sękowski lokal, opału, oświetlenia i usługi.
d) z funduszków krajowych	860	393	690	—	690	Mniej z powodu, iż odpadła potrzeba wstawiania kredytu na wynajęcie nowego lokalu.
Razem	4.160	2.890	3.790	—	3.790	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor	1.080	1.080	1.080	—	1.080	
b) administrator	200	200	200	—	200	
c) nauczyciel pomocniczy rysunków	240	240	240	—	240	
— Wynajem lokalu	220	—	—	—	—	Odpada, gdyż szkoła nie została przeniesioną do innego budynku.
2. Oświetlenie oraz dowóz i rąbanie drzewa	200	291	250	—	250	Więcej wedle potrzeby.
3. Usługa	120	96	120	—	120	
4. Materiał	1.000	438	1.000	—	1.000	
5. Wynagrodzenie uczniów	600	414	600	—	600	
6. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	200	31	100	—	100	
7. Rozmaite inne wydatki	200	100	200	—	200	
Razem	4.160	2.890	3.790	—	3.790	

63. Zator. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Wniosek na rok 1906.					Uzasadnienie.
	Kwota uchwa- lona na rok 1905	Wy- nikłość w roku 1904	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	3 000	3.769	3.000	—	3.000	
— Zaliczka na łożę z r. 1903	—	600	—	—	—	
— Rozmaite	—	7	—	—	—	
2. Subwencye:						
a) od gminy	360	360	360	—	360	Rada gminna uchwała z dnia 2. grudnia 1899 zobowiązała się płacić 360 K rocznie, aż do czasu zwinienia szkoły. (LW. 9.158/903).
b) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	
c) od c. k. Rządu	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
d) z funduszków krajowych	950	425	1.220	—	1.220	Wedle potrzeby.
Razem .	5.710	6.561	5.980	—	5.980	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor	1.200	1.200	1.200	—	1.200	Ponadto instruktor otrzymuje pomieszkanie w naturze jak poz. 2.
b) administrator	240	240	300	—	300	Więcej z powodu wzrostu czyn- ności.
2. Wynajem lokalu	800	800	950	—	950	Więcej z powodu, że wstawiono kwotę 800 k. na podstawie kontraktu zawartego z właście- cielem domu na czynsz za lokal szkolny i mieszkanie in- struktora, skutkiem czego od- padł wydatek na mieszkanie dla tegoż, tudzież że wstawia się na naprawę pieców i bie- lenie ścian kwotę 150 k.
3. Opał	120	103	120	—	120	
4. Oświetlenie	60	54	60	—	60	
5. Usługa	30	13	30	—	30	
6. Materiał	1.600	1.625	1.600	—	1.600	
— Zaliczka Zarządowi na za- kupno łożyny	—	600	—	—	—	
7. Wynagrodzenie uczniów	1.400	1.562	1.400	—	1.400	
8. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	100	145	120	—	120	Więcej wedle potrzeby.
9. Rozmaite inne i wydatki kancelaryjne	160	219	200	—	200	
Razem .	5.710	6.561	5.980	—	5.980	

64. Lwów. Centralny kurs koszykarski.

Przychód.	Wniosek na rok 1906					Uzasadnienie.
	Kwota uchwalona na rok 1905	Wynikłość w roku 1904	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
	K o r o n y					
1. Ze sprzedaży wyrobów własnych (modeli)	—	—	4.500	—	4.500	
2. Subwencye:						
a) od c. k. Rządu	—	—	1.500	—	1.500	
b) z funduszków krajowych	3.000	2.500	8.260	—	8.260	
Razem	3.000	2.500	14.260	—	14.260	
Rozchód.						
a) kierownik kursu i nauczyciel rysunków	—	—	3.000	—	3.000	
b) instruktor warsztatowy:						
α) płaca 1.560 K.						
β) dodatek na mieszkanie 480 „						
Razem	—	—	2.040	—	2.040	
c) dwóch przodowników po 720 k.	—	—	1.440	—	1.440	
d) nauczyciel stylistyki i buchalteryi	—	—	480	—	480	
3. Wynajęcie lokalu	3.000	2.500	1.500	—	1.500	
4. Opał, oświetlenie i usługa	—	—	600	—	600	
5. Przybory szkolne i materiały warsztatowe	—	—	2.000	—	2.000	
6. Utrzymanie dwóch seryi uczniów po 5 ^{-ciu} przez 5 mies.	—	—	2.500	—	2.500	
7. Uzupełnienie inwentarza	—	—	500	—	500	
8. Wydatki kancelaryjne i rozmaite inne	—	—	200	—	200	
Razem	3.000	2.500	14.260	—	14.260	

65. Grybów. Kraj. naukowy warsztat kołodziejski.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wniosek na rok 1906				Razem	Uzasadnienie.
		Wynikłość w roku 1904	Zwyczajne	Nadzwyczajne	K o r o n y		

1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	6.000	7.535	7.000	—	7.000	Więcej na podstawie wynikłości za rok 1904.
2. Zwroty za wykończenie i dostawę wyrobów	1.000	896	1.000	—	1.000	Zwrot wydatku do poz. 6.
— Zaliczka na materiał drzewny z r. 1903	—	600	—	—	—	
— Za wóz modelowy	—	110	—	—	—	
— Reszta kredytu z lat ubiegłych na restaurację	—	4.324	—	—	—	
3. Subwencye:						
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie opału, oświetlenia i usługi.
a) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	
b) od c. k. Rządu	3.600	3.200	3.600	—	3.600	
c) z funduszków krajowych	3.380	1.070	3.190	—	3.190	Mniej z powodu iż odpada kredyt nadzwyczajny na uzupełnienie narzędzi.
Razem	14.180	17.935	14.990	—	14.990	

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownik:						
a) płaca	1.800 K.					
β) dod. na mieszk. 300 "	300					
b) przodownik kowalski	2.100	1.800	2.100	—	2.100	
c) przodownik kołodziejski	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
d) pomocnik kołodziejski	840	840	840	—	840	
e) pomocnik kowalski	720	—	840	—	840	Więcej wedle potrzeby.
f) administrator	480	480	480	—	480	
g) nauczyciel nauk dopełniających	460	458	460	—	460	
h) katecheta	100	100	100	—	100	
2. Utrzymanie lokalu	240	51	240	—	240	
3. Opał i usługa	—	—	240	—	240	Z powodu przeniesienia do nowego budynku.
4. Materiał kołodziejski i dost.	1.400	521	1.200	—	1.200	
— Zaliczka Zarządowi na zakupno materiału drzew.	—	200	—	—	—	Wedle potrzeby.
5. Zakupno żelaza	2.000	2.473	2.400	—	2.400	
6. " węgla i koksu	600	678	600	—	600	
7. Wypłatanie, lakierowanie i tapicerowanie wózków	1.000	1.165	1.000	—	1.000	
8. Wynagrodzenie uczniów za robotę	1.600	2.434	1.800	—	1.800	Więcej stosownie do poz. 1 doch.
9. Środki naukowe	240	142	240	—	240	
10. Narzędzia warsztatowe	600	198	600	—	600	Więcej w zwyczajnych z powodu przeniesienia szkoły do nowego budynku.
11. Ubezpieczenie od ognia inwentarza i budynków	100	104	150	—	150	
12. Rozmaite inne wydatki	500	767	500	—	500	
— Zwrócono do rubr. IX. doch. fund. kraj. z r. 1904 resztę kredytów z lat ubiegłych na restaurację budynku	—	4.324	—	—	—	
Razem	14.180	17.935	14.990	—	14.990	

66. Grzymałów. Krajowy naukowy warsztat kołodziejski.

Przychód.	Wniosek na rok 1906.					Uzasadnienie.
	Kwota uchwalona na rok 1905	Wy- nikłość w roku 1905 K	Zwy- czajne o	Nadzw- yczajne r	Razem o n y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	5.000	8.185	7.000	—	7.000	Więcej z powodu rozwoju szkoły
— Zaliczka na materiał drzewny z r. 1903	—	600	—	—	—	
— Rozmaite	—	5	—	—	—	
— Pozostała reszta kredytu z r. 1902 na restaurację budynku	—	—	—	—	—	
— Zwrócono z oszczędności 15.2.18 K. użytych na budowę szkoły w Stanisławowie w r. 1902	—	2.840	—	—	—	
2. Subwencje:						
a) od Rady powiatowej	1.000	—	1.000	—	1.000	
b) od c. k. Rządu	3.400	3.400	3.400	—	3.400	
c) z funduszu krajowego	4 284	2 501	3.374	1.500	4.874	Więcej z powodu wstawiania nadzwyczajnego kredytu na materiał drzewny zapasowy.
Razem	13.684	17.531	14.774	1.500	16.274	

Rozchód.

1 Płace:						
a) instruktor kierujący i nauczyciel rysunków	1.800	1.400	1.800	—	1.800	
b) instruktor kowalski	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
c) przodownik kołodziejski	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
d) pomocnik kowalski i kołodziejski	840	868	840	—	840	
e) administrator						
a) płaca 1.200 K.						
β) dodat. na pomieszk. 200 „	1.400	1.400	1.400	—	1.400	
f) nauczyciel nauk. dopełn.	330	330	330	—	330	
g) katecheta	100	100	100	—	100	
2. Opał	140	63	140	—	140	
3. Oświetlenie	100	71	100	—	100	
4. Usługa	264	264	264	—	264	
5. Materiał kołodziejski	2.000	1.863	2.000	1.500	3 500	Więcej z powodu wstawienia kredytu nadzwyczajnego na zakupno drzewnego materiału zapasowego.
6. Zakupno żelaza	1.400	2.737	2.000	—	2 000	
7. „ koks	300	295	400	—	400	
8. Lakiernik, tapicer i materiał	1 000	828	1.200	—	1.200	ad 6, 7, 8, 9. Stosownie do poz. 1 doch.
9. Uczniom za robotę	700	797	1.000	—	1.000	
10. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	350	255	340	—	340	
11. Ubezpieczenie budynków własnych, materiałów i inwentarza	60	78	60	—	60	
12. Rozmaite inne wydatki	500	942	400	—	400	Mniej wedle potrzeby.
— Reszta kosztów budowy szopy i lakierni oraz ganku przed kuźnią	—	2.840	—	—	—	
Razem	13.684	17.531	14.774	1.500	16.274	

67. Kamionka strumiłowa. Krajowa szkoła kołodziejska i ciesielska.

Przychód	Kwota uchwalona na rok 1905	Wy- nikłość w roku 1904	Wniosek na rok 1906.			Uzasadnienie.			
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem				
			K	o	r	o	n	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych:									
a) kołodziejsko - kowalskich	9.000	11.860	9.000	—	9.000				
b) ciesielskich	500	738	500	—	500				
— bednarskich i różne	—	42	—	—	—				
2. Subwencje:									
a) od c. k. Rządu	3.600	3.600	3.600	—	3.600				
b) z funduszków krajowych	11.900	11.469	11.900	—	11.900				Jak na r. 1905.
Razem	25.000	27.649	25.000	—	25.000				

Rozchód.

1. Płace:									
a) kierownik:									
α) płaca . . . 3600 K.									
β) I. dod. pięciol. 300 "									
γ) dod. na mieszk. 600 "	4.500	4.500	4.500	—	4.500				I. dodatek pięcioletni w kwocie 300 K. pobiera kierownik od 1. marca 1903 r.
b) nauczyciel fachowy rysunków i nauki dopełniającej	2.400	2.400	2.400	—	2.400				
c) instruktor kołodziejski	1.440	1.440	1.440	—	1.440				
d) " ciesielstwa	1.440	1.440	1.440	—	1.440				
e) majster kowalski	1.840	1.840	1.840	—	1.840				
f) przodownik kołodziejski	840	280	840	—	840				
g) pomocnik kowalski	480	460	480	—	480				
h) " kołodziejski	360	270	360	—	360				
i) katecheta obrz. rz. kat.	100	} 233	100	—	100				
k) " " gr. kat.	100		100	—	100				
2. Wynajem budynku	1.200	1.200	1.200	—	1.200				
3. Opał	240	163	240	—	240				
4. Oświetlenie	200	269	200	—	200				
5. Usługa	240	240	240	—	240				
6. Materiał drzewny z dostawą	1.200	1.041	1.200	—	1.200				
7. Zakupno żelaza z dostawą	2.400	4.362	2.400	—	2.400				
8. " węgla i koksu	800	659	800	—	800				
9. Wynagrodzenie uczniów	1.500	1.768	1.500	—	1.500				
10. Za wypłatanie, lakierowanie i tapicerowanie wózków	2.000	2.098	2.000	—	2.000				
11. Środki naukowe, przybory do rysowania i pisania i uzupełnienie inwentarza	1.200	1.898	1.200	—	1.200				
12. Ubezpieczenie budynków i inwentarza	120	301	120	—	120				
13. Wydatki administracyjne i kancelaryjne	400	787	400	—	400				
Razem	25.000	27.649	25.000	—	25.000				

68. Tłumacz. Krajowa szkoła zawodowa kołodziejska.

Przychód	Wniosek na rok 1906.					Uzasadnienie.
	Kwota uchwala- na na rok 1905	Wy- nikłość w roku 1904	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
	K	o	r	o	n	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	4.000	4.882	6.000	—	6.000	Więcej na podstawie wynikło- kości z r. 1904.
— Rozmaite	—	40	—	—	—	
2. Subwencye:						
a) od Rady powiatowej	1.000	1.000	1.000	—	1.000	
b) od c. k. Rządu	3.600	2.000	3.600	—	3.600	
c) z funduszków krajowych	6.480	8.767	5 800	—	5.800	Mniej z powodu większych dochodów ze sprzedaży wyro- bów.
Razem	15.980	16 689	16.400	—	16.400	
Rozchód.						
1. Płace:						
a) kierownik	2.700	2.400	2.700	—	2.700	
b) nauczyciel rysunków:						
a) płaca 1.700 K.						
β) dodatek na mieszkanie 300 „	2.000	2 000	2 000	—	2.000	
c) przodownik kołodziejski:						
a) płaca 1200 K.						
β) dodatek na mieszkanie 150 „	1.350	1.200	1.350	—	1.350	
d) przodownik kowalski	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
e) pomocnik kołodziejski	360	249	360	—	360	
f) „ kowalski	—	—	400	—	400	Z powodu większej ilości uc- zniów.
g) nauczyciel do nauk wie- czornych	480	480	480	—	480	
h) katecheci obu obrządków	240	170	240	—	240	
2. Lokal:						
a) wynajem mieszkania dla kierownika i przodowni- ków	540	540	540	—	540	Kredyt konieczny na konserwa- cję budynku.
b) utrzymanie budynku	150	—	150	—	150	
3. Opał	300	240	300	—	300	
4. Oświetlenie	160	181	200	—	200	
5. Usługa	300	260	300	—	300	Więcej z powodu większych czynności.
6. Materiał drzewny	1.200	1.039	1.200	—	1.200	
— Zaliczka na materiał zużyta w r. 1903 z kredytu r. 1904	—	1.000	—	—	—	
7. Materiał żelazny z dostawą — Zaliczka Zarządowi na spła- tę długów za żelazo	1.000	826	1.200	—	1.200	Mniej stosownie do poz 1 doch. i z powodu, że odpadł kre- dyl nadzwyczajny na ma- teryał.
8. Węgiel i koks z do-tawą	300	572	600	—	600	
9. Na wyplatanie, lakierowanie i t. p.	1.000	1.471	1.000	—	1.000	
10. Wynagrodzenie uczniów	500	524	600	—	600	
11. Środki naukowe	600	269	600	—	600	
12. Uzupełnienie inwentarza	300	180	400	—	400	Więcej z powodu uzupełnienia inwentarza ze względu na większą ilość uczniów.
13. Rozmaite wydatki admini- stracyjne	400	888	580	—	580	
Razem	15.080	16.689	16.400	—	16.400	

69. Stanisławów. Krajowa szkoła stolarska.

Przychód.

Wniosek na rok 1906

Kwota uchwa- lona na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1904	Zwy- czajne	Nadzwyc- zajne	Razem		
	K	o	f	o	n	y

Uzasadnienie.

1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	7.000	7.397	7.000	—	7.000
— Rozmaite zwroty	—	245	—	—	—
2. Subwencye:					
a) od gminy	1.600	1.600	1.600	—	1.600
b) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200
c) z Kasy oszczędności	200	100	200	—	200
d) od c. k. Rządu	5.000	4.000	5.000	—	5.000
e) z funduszy krajowych	7.950	9.843	8.610	2.800	11.410
Razem	21.950	23.385	22.610	2.800	25.410

Więcej z powodu nadzwyczaj-
nego kredytu na zakupno su-
chego materiału zapasowego
i urządzenia bocznych scho-
dów.

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownik i nauczyciel fa-
chowy:

α) płaca 2.700 K.

β) dod. osobisty 600 "

γ) I. dod. pięciolet. 200 "

3.500 3.500 3.500 — 3.500

Dodatek pięcioletni w kwocie
200 K. pobiera kierownik od
1. marca 1903.

b) nauczyciel fachowy ry-
sunków

1.920 1.680 1.920 — 1.920

c) wermistrz stolarstwa

1.440 1.200 1.440 — 1.440

d) „ tokarstwa

1.200 1.200 1.440 — 1.440

e) nauczyciel snycerstwa

1.200 1.200 1.200 — 1.200

f) przodownik stolarstwa

1.080 — 1.200 — 1.200

g) pomocnik kancelaryjny

360 255 360 — 360

h) nauczyciel stylistyki, nie-
mieckiego, polskiego i ra-
chunków

750 769 800 — 800

Ad 1 f i h więcej z powodu
potrzeby.

i) pomocnik stolarstwa

— 840 — — —

j) katecheci obu obrządków

100 94 100 — 100

2. Utrzymanie budynku

400 — 450 — 450

Ze względu na konserwację
własnego budynku.

3. Opał

600 586 600 — 600

4. Oświetlenie

400 413 450 — 450

5. Usługa

600 570 600 — 600

6. Materiał

2.000 2.312 2.000 2.000 4.000

Więcej z powodu potrzeby su-
chego materiału. zapasowego

7. Środki pomocnicze warszta-
towe (bajcy, okucia, lustra
i t. p.)

1.600 1.874 1.800 — 1.800

8. Wynagrodzenie uczniów

2.800 2.566 2.600 — 2.600

} Słownie do poz. 1 doch.

9. Środki naukowe dla szkoły
i uczniów

600 1.140 750 — 750

Więcej wedle potrzeby.

10. Uzupełnienie inwentarza

500 1.682 500 — 500

11. Ubezpieczenie od ognia bu-
dynku i inwentarza

300 — 300 — 300

12. Rozmaite inne wydatki

600 1.004 600 — 600

— Zaliczka zwrotna Zarządo-
wi na fundusz obrotowy

— 500 — — —

13. Urządzenie bocznych scho-
dów

— — — 800 800

Razem 21.950 23.385 22.610 2.800 25.410

70. Kalwarya. Krajowa szkoła stolarska.

Przychód.	Wniosek na rok 1906					Uzasadnienie.
	Kwota uchwalona na rok 1905	Wy-nikłość w roku 1904.	Zwy-czajne	Nadzwyczajne	Razem	

1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	4.000	1.496	4.000	—	4.000	
— Rozmaite zwroty	—	100	—	—	—	

2. Subwencye:

a) od gminy	200	—	200	—	200	
b) od c. k. Rządu	5.000	4.200	5.000	—	5.000	
c) z funduszków krajowych	13.770	7.234	14.670	3.000	17.670	
Razem	22.970	13.030	23.870	3.000	26.870	

Gmina obowiązuje się na utrzymanie szkoły w nowym budynku płacić rocznie 200 Koron.

Więcej z powodu wprowadzenia kredytu na przyrządy do odpylania maszyn i wentylację w akumulatorach.

Rozchód.

1. Płace:

a) instuktor kierujący:						
α) płaca	2.700					
β) dod. osobisty 300 „						
γ) I. dod. pięciol. 200 „						
3 200	2.900	3.200	—	3.200		
b) werkmistrz dla stolarstwa maszynowego i tokarstwa	1.800	—	1.800	—	1.800	
c) werkmistrz dla stolarstwa szkolnego meblowego:						
α) płaca	1.320					
β) dod. na mieszk 300 „						
1.620	1.500	1.620	—	1.620		
d) werkmistrz snycerstwa	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
e) przodownik stolarski	840	840	900	—	900	
f) maszynista	1.200	—	1.500	—	1.500	
g) nauczyciel rysunków zawodowych	1.200	1.000	1.440	—	1.440	
h) Nauka przedmiotów pomocniczych:						
α) nauka rysunków	600	458	600	—	600	
β) język polski i korespondencya przem.	300	237	300	—	300	
γ) język niemiecki	300	234	300	—	300	
δ) rachunki i rachunkowość	400	361	400	—	400	
ε) religia	160	100	160	—	160	
Do przeniesienia	12.820	8.830	13.420	—	13.420	

I. dodatek pięcioletni pobiera kierownik od dnia 1. stycznia 1904 r.

Więcej z powodu zwiększonej czynności.

Więcej z powodu odpowiedniej kwalifikacyi zawodowej.

Rozchód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wniosek na rok 1906				Razem	Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1904 K	Zwy- czajne o	Nadzw- yczajne o	n y		
Z przeniesienia	12.820	8.830	13.420	—	13.420		
2. Konserwacja budynków i ogrodzenia	200	—	200	—	200		
3. Opał:							
a) maszynowy	1.600	129	1.600	—	1.600		
b) budynku szkolnego	400	—	400	—	400		
4. Oświetlenie	50	—	50	—	50		
5. Usługa (pomocnik maszynowy i służący)	800	156	900	—	900	Więcej z powodu potrzeby utrzymania odpowiedniej służby.	
6. Materiał	1.200	232	1.200	—	1.200		
7. Środki pomoc. warsztatowe	1.200	579	1.200	—	1.200		
8. Wypłaty uczniom za roboty	1.600	562	1.600	—	1.600		
9. Środki naukowe i przybory dla ubogich uczniów	500	165	500	—	500		
10. Uzupełnienie inwentarza	400	381	400	—	400	Więcej z powodu iż z pozycji tej płatną jest premia urzędnika maszynowego.	
11. Rozmaite inne wydatki	800	696	1.000	—	1.000		
12. Zaliczka na wieczorny kurs majsterski w r. szkol. 1904/5	1.400	1.300	1.400	—	1.400		
13. Przystąpienie do odpylania maszyn i wentylacja w akumulatorach	—	—	—	3.000	3.000	Uzupełnienia te wymagane są przez c. k. Starostwo i Władzę przemysłową.	
Razem	22.970	13.030	23.870	3.000	26.870		

71. Jaworów Krajowy naukowy warsztat dla wyrobu zabawek.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wynikłość w roku 1904 K	Wniosek na rok 1906			Uzasadnienie.
			Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	7.000	5.136	14.200	—	14.200	Więcej z powodu wejścia w życie działu maszynowego.
2. Zwroty za opakowanie i dostawę	300	109	300	—	300	Zwrot wydatku do poz. 6.
— Zaliczka na materiały i środki naukowe z r. 1903	—	849	—	—	—	
— Chwilowe pożyczki	—	1.900	—	—	—	
3. Subwencje:						
a) od gminy	—	250	1.000	—	1.000	Gmina deklarowała na opał, światło i usługę do LW. 42321 1902 i 99711/1904 1.000 K. rocznie.
— od Rady powiatowej	—	—	—	—	—	
b) „ c. k. Rządu	3.000	1.400	4.000	—	4.000	
c) z funduszy krajowych	6.060	5.194	11.625	4.500	16.125	Więcej z powodu utworzenia działu maszynowego.
Razem	16.360	14.838	31.625	4.500	36.125	

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownik administrac.	2.400	526	2.400	—	2.400	
b) instruktor:						
α) płaca 1.800 K.						
β) dod. na mieszk. 400 „	2.200	1.540	2.200	—	2.200	
c) nauczyciel rysunków:						
α) płaca 1.440 K.						
β) dod. na mieszk. 360 „	1.440	60	1.800	—	1.800	ad c). Więcej z powodu przyznania dodatku na mieszkanie.
d) pomocnik kancelaryjny	600	600	1.200	—	1.200	
e) „ do rzeźbiarstwa dla I. roku nauki	360	390	480	—	480	
f) pomocnik do tokarstwa	360	360	360	—	360	
g) „ „ stolarstwa	240	24	360	—	360	
h) „ „ rzeźbiarstwa dla II. i III. roku nauki	—	—	360	—	360	Z powodu większej ilości uczniów.
i) pomocnik do wykonywania i malowania robót	360	69	480	—	480	
k) wermistrz maszynowy	—	—	2.400	—	2.400	
2. Opał, oświetlenie i usługa	300	353	1.185	—	1.185	Wydatek ten pokrywa gmina jak doch.
3. Materiał drzewny	1.500	1.124	4.000	2.000	6.000	
4. Środki pomocnicze warsztatowe	1.000	1.136	4.000	—	4.000	
5. Wynagrodzenie uczniów i robotników	3.500	3.947	6.000	—	6.000	ad 1 i, k, 3, 4, 5 i 6. Więcej z powodu otwarcia działu maszynowego.
6. Koszta opakowania i dostawa wyrobów	300	382	800	—	800	
7. Środki naukowe i przybory dla ubogich uczniów	500	62	500	—	500	
8. Uzupełnienie inwentarza	700	530	700	2.500	3.200	Kredyt nadzwyczajny na przyrządy do odpylania maszyn (exhaustor).
— Zaliczka na dalsze uzupełnienie inwentarza	—	2.000	—	—	—	
9. Różne inne wydatki kancelaryjne	600	735	600	—	600	
10. Utrzymanie maszyn w ruchu	—	—	1.800	—	1.800	
— Zaliczka zwrotna na spłatę długów	—	1.000	—	—	—	
Razem	16.360	14.838	31.625	4.500	36.125	

B) Szkoły garncarskie.

72. Kołomyja. Krajowa szkoła garncarska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wynikłość w roku 1904	Wniosek na rok 1906			Uzasadnienie.		
			Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem			
		K	o	r	o	n	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	4.000	1.943	4.000	—	4.000			
2. Ze sprzedaży materiałów	50	75	50	—	50			
1. Subwencye:								
— od gminy	—	—	—	—	—		Gmina dostarcza bezpłatnie pomieszczenia dla szkoły wraz z opaleniem i oświetleniem, a za usługę dodaje służącemu 96 K.	
— od Rady powiatowej	—	—	—	—	—		Rada powiat. przeznacz. 100 K. na stypendya dla uczniów.	
a) od c. k. Rządu	6.000	6.000	6.000	—	6.000		Mniej wedle potrzeby.	
b) z funduszków krajowych	9.890	9.836	9.790	—	9.790			
Razem	19.940	17.854	19.840	—	19.840			

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownik:

α) płaca 3.600 K.

β) dod. na mieszk. 600 "

γ) I. dod. pięciol. 400 "

δ) II. " " 400 "

5.000 5.000 5.000 — 5.000

Pobiera II. dodatek pięcioletni od dnia 1. stycznia 1904 r. w kwocie 400 K.

b) nauczyciel rysunków:

α) płaca 2.400 K.

β) dod. na mieszk. 400 "

γ) I. dod. pięciol. 300 "

3.100 3.100 3.100 — 3.100

Pobiera I. dodatek pięcioletni w kwocie 300 K. od 13. marca 1902.

c) przodownik do nauki toczenia i formowania:

α) płaca 1.440 K.

β) dod. na mieszk. 300 "

1.740 1.740 1.740 — 1.740

d) instruktor do nauki kalfarstwa:

α) płaca 1.440 K.

β) dod. na mieszk. 300 "

γ) I. dod. pięciol. 160 "

δ) II. dod. pięciol. 160 "

2.060 1.900 2.060 — 2.060

Pobiera II. dodatek pięcioletni od dnia 1. stycznia 1905 r. w kwocie 160 K.

e) przodownik do nauki modelowania:

α) płaca 1.800 K.

β) dod. na mieszk. 300 "

1.740 1.740 2.100 — 2.100

Więcej z powodu dobrych kwalifikacji i zwiększonych czynności.

Do przeniesienia . 13.640 13.480 14.000 — 14.000

Rozchód.

Wniosek na rok 1906

Uzasadnienie.

	Kwota uchwa- lona na rok 1905	Wy- nikłość w roku 1904	Wniosek na rok 1906		Razem				
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne					
			K	o	r	o	n	y	
Z przeniesienia	13.640	13.480	14.000	—	—	—	—	14.000	
f) nadzwyczajny nauczyciel przedmiotów pomocnicz.	300	236	300	—	—	—	—	300	
g) katecheta obrz. rz. kat.	100	100	100	—	—	—	—	100	
h) katecheta obrz. gr. kat.	100	100	100	—	—	—	—	100	
i) pomocnik kancelaryjny	360	360	360	—	—	—	—	360	
2. Rąbanie drzewa	80	72	80	—	—	—	—	80	
3. Usługa	760	828	850	—	—	—	—	850	Więcej z powodu drożyzny.
4. Materyał	500	724	500	—	—	—	—	500	Wedle potrzeby i na podstawie wyników r. 1904.
5. Opał techniczny	1.000		500	—	—	—	—	500	
6. Wynagrodzenie uczniów, praktykantów, czeladników i majstrów	1.000	516	1.000	—	—	—	1.000		
7. Wynagrodzenie robotników dziennych	500	247	350	—	—	—	350		
8. Środki naukowe	400	453	500	—	—	—	500		
9. Uzupełnienie inwentarza i zakupno narzędzi	400	112	400	—	—	—	400		
10. Ubezpieczenie inwentarza	300	279	300	—	—	—	—	300	
11. Rozmaite inne wydatki i kancelaryjne	500	347	500	—	—	—	—	500	
Razem	19.940	17.854	19.840	—	—	—	—	19.840	

73. Podgórze. Krajowe kursa dla przemysłu ceramicznego.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wniosek na rok 1906				Razem	Uzasadnienie.
		Wynikłość w roku 1904	Zwyczajne	Nadzwyczajne			
		K	o	r	o	n	y
— Zaliczka na budowę pracowni i pieców z r. 1903 z odsetkami	—	3.238	—	—	—	—	ad 1 a). W myśl uchwały Rady gminnej z dnia 30. listopada 1889 obowiązującej na sześć lat (LW. 49.256/1900.
— Dotacja gminy na budowę pracowni	—	1.000	—	—	—	—	ad 1 b). Rada powiatowa w Wieliczce wedle sprawozdania z d. 5. paźd. 1899 L. 5.191 postanowiła przyczynić się do utrzymania datkiem rocznym w kwocie 200 K i przeznaczyła na stypendya również 200 K (LW. 49.256/900.
— Rozmaite	—	10	—	—	—	—	Więcej z powodu wprowadzenia wyższej płacy laboranta i kredytu na 2 piece próbne dla wyrobów szklonych.
1. Subwencye:							
a) od gminy	1.000	1.000	1.000	—	—	1.000	
b) od Rady powiatowej	200	200	200	—	—	200	
c) od c. k. Rządu	5.000	3.400	5.000	—	—	5.000	
d) z funduszów krajowych	7.808	9.267	10.518	1.000	—	11 518	
Razem	14.008	18.115	16.718	1.000	—	17.718	

Rozchód.

1. Płace:							
a) kierownik (płaca)	3.600	3.600	3.600	—	—	3.600	
b) wynagrodzenie nauczycieli	4.498	3.906	4.498	—	—	4.498	Wynagrodzenie płatne jest od godziny udzielonej nauki mianowicie 1066 godzin po 3 K. i 260 godzin po 5 K.
c) laborant							Więcej z powodu zwiększonych czynności i potrzeby wprowadzenia laboranta z kraj. Stacji ceramicznej.
α) płaca	1.440 K						
β) dod. na mieszk.	300 „	480	400	1.740	—	1.740	Więcej z powodu zwiększonych czynności i potrzeby wprowadzenia laboranta z kraj. Stacji ceramicznej.
2. Wynajem lokalu	2.400	2.400	2.400	—	—	2.400	
3. Opał	500	490	600	—	—	600	
4. Oświetlenie	300	336	360	—	—	360	Więcej wedle potrzeby.
5. Usługa	480	480	480	—	—	480	
6. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	1.000	1.157	2.000	—	—	2.000	Więcej z powodu pozostałych należności za pierwsze zaopatrzenia laboratoryjne.
7. Rozmaite inne wydatki	500	478	500	—	—	500	
8. Na kursa odlewania form gipsowych i wyrobów szklonych	250	609	540	—	—	540	Więcej z powodu przybycia kursu dla wyrobów szklanych.
9. Na budowę pieców laboratoryjnych	—	—	—	1.000	—	1.000	Z powodu koniecznej potrzeby dwóch pieców próbnych w pracowni dla wyrobów szklonych.
— Koszta budowy pawilonu na pracownię	—	4.259	—	—	—	—	
Razem	14.008	18.115	16.718	1.000	—	17.718	

C) Szkoły dla wyrobów ze skóry.

74. Witków. Krajowy naukowy warsztat szewski.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wynikłość w roku 1904	Wniosek na rok 1906		Razem	Uzasadnienie.
			Zwyczajne	Nadzwyczajne		
			K o r o n y			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	3.000	2.933	3.000	—	3.000	Dochód ze sprzedaży wyrobów pokrywa koszty produkcji tj. materiału i robocizny, a zyski idą na spłatę zaliczki zwrotnej udzielonej na fundusz obrotowy.
— Zapas funduszu obrotowego z r. 1903	—	499	—	—	—	
— Zaliczka na narzędzia z r. 1902 i 1903	—	429	—	—	—	
2. Subwencye:						
a) od c. k. Rządu	1.600	1.600	1.600	—	1.600	Mniej z powodu, że odpadł kredyt nadzwyczajny na maszynę do szycia.
b) z funduszków krajowych	3.682	3.053	3.482	—	3.482	
Razem	8.282	8.514	8.082	—	8.082	

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownik warsztatu	720	720	720	—	720	
b) instruktor fachowy	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
c) pomocnik instruktora	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
— przewodnik	—	—	—	—	—	
d) nauczyciele pomocniczy	720	720	720	—	720	
e) katecheta obrz. rzym.						
grecko kat.	200	200	200	—	200	
2. Utrzymanie lokalu	150	108	150	—	150	Pomieszczenie dla warsztatu i opału dostarcza JE. JW. Stanisław hr. Badeni. Kredyt zaś ten wstawia się tylko na utrzymanie lokalu.
— Opał	—	182	—	—	—	
3. Oświetlenie	100	84	100	—	100	Stosownie do poz. 1 doch.
4. Usługa	192	192	192	—	192	
5. Materiał	2.500	2.323	2.500	—	2.500	
6. Wynagrodzenie uczniów	500	83	500	—	500	Mniej gdyż odpada kredyt nadzwyczajny na zakupno maszyny do szycia.
7. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	600	135	400	—	400	
— Zaliczka Zarządowi na dług za narzędzia	—	229	—	—	—	
8. Rozmaite drobne wydatki	200	112	200	—	200	
— Reszta kosztów utrzymania uczniów	—	258	—	—	—	
— Zapas funduszu obrotowego jako zaliczka na r. 1905	—	768	—	—	—	
Razem	8.282	8.514	8.082	—	8.082	

75. Stary Sącz. Krajowy naukowy warsztat szewski.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wniosek na rok 1906.				Razem	Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1904	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne			

1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	11.000	11.765	11.000	—	11.000	Dochód ze sprzedaży wyrobów pokrywa koszty produkcji t. j. materiał i robociznę, a zyski idą na spłatę zaliczki zwrotnej udzielonej na fundusz obrotowy.
— Zapas funduszu obrotowego z roku 1903	—	898	—	—	—	
— Ze sprzedaży materiałów i różne	—	110	—	—	—	
2. Subwencye:						
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina uchwałą z dnia 29, listopada 1898 odmówiła dalszego subwencyonowania tego zakładu ad 2 a) Na podstawie oświadczenia Wydziału powiatowego z d. 14. sierpnia 1899 L. 1450 ad 2 c) Mniej powodu że odpadł kredyt nadzwyczajny na maszyny do szycia.
a) od Rady powiatowej	600	600	600	—	600	
b) od Rządu	1.400	1.300	1.400	—	1.400	
c) z funduszków krajowych	3.496	2.755	3.296	—	3.296	
Razem	16.496	17.428	16.296	—	16.296	

Rozchód

1. Płace:						
a) kierownik warsztatu	600	600	600	—	600	
b) instruktor fachowy	1.800	1.800	1.800	—	1.800	
c) przodownik	1.200	1.080	1.200	—	1.200	
— pomocnik warsztatowy	—	—	—	—	—	
2. Wynajem i utrzymanie lokalu	700	656	700	—	700	
3. Opał	200	—	200	—	200	
4. Oświetlenie	100	73	100	—	100	
5. Usługa	96	96	96	—	96	
6. Materiał	9.000	8.712	9.000	—	9.000	} Stosownie do poz. 1. doch.
7. Wynagrodzenie uczniów	2.000	2.509	2.000	—	2.000	
8. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	600	219	400	—	400	} Mniej gdyż odpada kredyt nadzwyczajny na maszyny do szycia.
9. Rozmaite inne wydatki	200	131	200	—	200	
— Z fund. obrot. spłata III. i IV. raty pożyczki fund. kraj. do rubr. IX. poz. 71 doch.	—	160	—	—	—	
— Pożyczka chwilowa z fund. obrot. funduszowi stypend.	—	92	—	—	—	
— Zapas funduszu obrotowego jako zaliczka na rok 1905	—	1.300	—	—	—	
Razem	16.496	17.428	16.296	—	16.296	

76. Dobczyce. Krajowa szkoła szewska.

Przychód.	Wniosek na rok 1906					Uzasadnienie.
	Kwota uchwalona na rok 1905	Wy- nikłość w roku 1904	Zwy- czajne	Nadzwyczajne	Razem	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	6.000	4.521	6.000	—	6.000	Dochód ze sprzedaży wyrobów pokrywać ma przedewszystkiem kosztą produkcji t. j. materiał i robociznę.
— Zwrot mylnych wydatków z r. 1903	—	47	—	—	—	
— Rozmaite zwroty	—	5	—	—	—	
2. Subwencye:						
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina ma dostarczać bezpłatnie pomieszkania dla szkoły, opału oświetlenia i usługi.
a) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	Na mocy uchwały Rady powiatowej z dnia 15. grudnia 1897
b) od c. k. Rządu	1.000	1.000	1.000	—	1.000	
c) z funduszków krajowych	3.010	2.894	3.010	—	3.010	Jak na r. 1905.
Razem .	10.210	8.667	10.210	—	10.210	

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownik warsztatu	600	600	600	—	600	
b) instruktor fachowy	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
c) pomocnik instruktora	1.080	960	1.080	—	1.080	
d) nauczyciel	480	480	480	—	480	
e) katecheta	120	120	120	—	120	
— Gminie za wynajem lokalu	—	200	—	—	—	
— Gminie za opał, światło i usługę	—	231	—	—	—	
2. Materiał	4.500	3.839	4.500	—	4.500	} Stosownie do poz. 1 doch.
3. Wynagrodzenie uczniów za robotę	1.500	813	1.500	—	1.500	
4. Środki naukowe	200	95	200	—	200	
5. Uzupełnienie inwentarza	300	31	300	—	300	
6. Rozmaite wydatki i kancelaryjne	230	98	230	—	230	
Razem .	10.210	8.667	10.210	—	10.210	

77. Kołomyja. Krajowa szkoła szewska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wynikłość w roku 1904 K	Wniosek na rok 1906		Razem	Uzasadnienie.
			Zwyczajne	Nadzwyczajne		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	1.000	—	3.000	—	3.000	Więcej z powodu otwarcia trzeciego roku nauki. Dochód ten pokrywać ma przede wszystkim kosztą produkcyi tj. materiały i robociznę.
2. Subwencye:						
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina na mocy uchwały z 29. lipca 1903 (LW. 91.476/903) dostarczać ma bezpłatnie lokaln, opału, oświetlenia i usługi. ad 2 a). Na mocy uchwały Rady powiatowej z dnia 11. sierpnia 1902.
a) od Rady powiatowej	300	—	300	—	300	
b) od c. k. Rządu	1.400	—	1.400	—	1.400	Więcej z powodu potrzeby uzupełnienia inwentarza i wstawienia kredytu na drugiego pomocnika instruktora.
c) z funduszu krajowego	1.300	—	2.790	800	3.590	
Razem	4.000	—	7.490	800	8.290	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownik warsztatu	500	—	600	—	600	Więcej z powodu zwiększonych czynności i dla zrównania płac.
b) instruktor fachowy	1.400	—	1.440	—	1.440	
c) I. pomocnik instruktora	1.000	—	1.000	—	1.000	Z powodu otwarcia trzeciego roku nauki i zwiększonej frekwencyi.
d) II. „ „	—	—	1.000	—	1.000	
2. Materiał	700	—	2.000	—	2.000	Stosownie do poz. 1 dech.
3. Wynagrodzenie uczniów za robotę	200	—	1.000	—	1.000	
4. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	100	—	300	800	1.100	Więcej z powodu potrzeby uzupełnienia inwentarza dla 12 nowych uczniów a kredyt nadzwyczajny wstawia się na zakupno trzech maszyn.
5. Rozmaite wydatki i kancelaryjne	100	—	150	—	150	
Razem	4.000	—	7.490	800	8.290	

D) Szkoły tkackie.

78. Krosno. Krajowa szkoła tkacka.

Przychód.	Wniosek na rok 1906				Uzasadnienie.			
	Kwota uchwalona na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1904 K o r o n y	Zwy- czajne	Nadzwyczajne		Razem		
— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	Nie prelinuje się z powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek akcji Towarz. produkcyjnego i handlowego w Łańcucie, które w zamian dostarcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób, jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagrodzenie uczniom.		
1. Ze sprzedaży kartonów	800	502	800	—	800			
— Rozmaite zwroty	—	11	—	—	—			
— Saldo gotówki fund. obrot. z r. 1903	—	3.100	—	—	—	Gmina miasta Krosna daje budynek dla szkoły.		
2. Subwencye:								
— od gminy	—	—	—	—	—	Więcej wedle potrzeby.		
— od Rady powiatowej	—	—	—	—	—			
a) od c. k. Rządu	8.000	8.000	8.000	—	8.000			
b) z funduszków krajowych	10.612	9.240	10.660	—	10.660			
Razem	19.412	20.853	19.460	—	19.460			
Rozchód.								
A) Szkoła:								
1. Płace:								
a) kierownik:								
α) płaca	3.600	K.						
β) I. dod. pięciol.	400	"						
γ) II. "	400	"						
δ) III. "	400	"	4.800	4.800	4.800	—	4.800	Kierownik pobiera III. dodatek pięcioletni od 1. stycznia 1904
b) nauczyciel rysunków:								
α) płaca	2.400	K.						
β) dodatek na mieszł.	400	"						
γ) I. dod. pięciol.	300	"	3.400	2.930	3.400	—	3.400	Pobiera II. dodatek pięcioletni w kwocie 300 K. od dnia 1. stycznia 1905.
δ) II. "	300	"						
d) instruktor w tkalni ręcznej:								
α) płaca	1.440	K.						
β) I. dod. pięciol.	160	"	1.760	1.760	1.760	—	1.760	Pobiera II. dodatek pięcioletni od 1. kwietnia 1902 w kwocie 160 koron rocznie.
γ) II. "	160	"						
e) przodownik	1.080		1.080	960	1.080	—	1.080	
f) nauczyciele przedmiotów pomocniczych	1.500		1.500	1.290	1.500	—	1.500	
g) pisarz w kancelaryi kie- rownika i pomocnik ry- sunków	1.080		1.080	960	1.080	—	1.080	
2. Opał	1.300		1.300	1.346	1.300	—	1.300	
3. Oświetlenie	260		260	205	260	—	260	
4. Usługa	552		600	600	600	—	600	Więcej z powodu drożyzny.
5. Środki naukowe	700		700	896	700	—	700	
6. Uzupełnienie inwentarza	400		400	33	400	—	400	
7. Ubezpieczenie inwentarza	360		360	33	360	—	360	
8. Rozmaite inne wydatki, przy- bory rysunkowe i próbki do dekompozycji	1.000		1.000	1.084	1.000	—	1.000	
— Z zapasu fund. obrotow. na utrzymanie warsztatu w Wi- lamowicach	—		—	100	—	—	—	
— Saldo kasowe fund. obrotow. na r. 1905	—		—	3.000	—	—	—	
Razem	18.192	19.964	18.240	—	18.240			

Rozchód.

Wniosek na rok 1906.

Kwota uchwa- lona na rok 1906	Wy- nikłóć w roku 1904	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem		
	K	o	r	o	n	y

Uzasadnienie.

B) Pracownia do wyrabiania wzorów i wybijania kartonów.

1. Płace:

a) wynagrodzenie kierownika	240	240	240	—	240
b) wynagrodzenie nauczyciela rysunków	160	160	160	—	160
c) wynagrodzenie przodownika	120	120	120	—	120

ad 1. Kierownik i nauczyciel rysunków wykonują do tkanin szkice i obliczają jak one do danych maszyn zastosowane być mają, nadto dozoruują wykonanie deseni na cała rigala z których wybija się kartony.

2. Materiał, desenie i wynagrodzenie za robotę	700	369	700	—	700
Razem	1.220	889	1.220	—	1.220

Zestawienie rozchodu.

4) Szkoła	18.192	19.964	18.240	—	18.240
B) Pracownia do wyrabiania wzorów i wybijania kartonów	1.220	889	1.220	—	1.220
Suma wydatków	19.412	20.853	19.460	—	19.460

79. Gliniany. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wy- nikłość w roku 1904 K	Wniosek na rok 1906.			Razem	Uzasadnienie.
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	o r o z n o s z e n i e		
— Ze sprzedaży wyrobów ma- teryarów itd.	—	212	—	—	—	Nie prelininuje się z powodu, że szkoła sporządza, wyroby na rachunek akcji. Towarzystwa wyrobów tkackich i sukienicznych w Łańcucie, które w zamian tak na wyrób jakoteż do celów naukowych dostarcza bezpłatnie przędzy i opłaca wynagrodzenie uczniów.	
— Zaliczka na spłatę długów z r. 1903	—	252	—	—	—		
1. Subwencye:							
a) od gminy	240	240	240	—	240	ad 1 a) Gmina daje 240 K. na lokal, opał i oświetlenie dla warsztatu.	
b) od Rady powiatowej w w Przemyślanach	100	100	100	—	100		
c) od c. k. Rządu	2.500	2.400	2.500	—	2.500	Więcej z powodu drożyzny mieszkań i opału.	
d) z funduszków krajowych	3.146	2.769	3.407	—	3.407		
Razem	5.986	5.973	6.247	—	6.247		

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownik i instruktor fa- chowy:						
α) płaca	1.800	K				
β) dod. na mieszk.	300	"				
γ) I. dod. pięciol.	160	"				
δ) II. "	160	"	2.420	2.092	2.420	—
					2.420	Pobiera II. dodatek pięcioletni od 1 stycznia 1905.
b) przodownik	720		720	720	—	720
c) nauczyciel pomocniczy	240		240	240	—	240
d) katecheta obrz. rzym. i gr. kat.	200		200	200	—	200
2. Wynajem lokalu	936		918	1.068	—	1.068
3. Opał	200		282	280	—	280
4. Oświetlenie	74		126	125	—	125
5. Usługa	96		94	94	—	94
6. Środki naukowe	700		665	700	—	700
7. Uzupełnienie inwentarza	200		200	200	—	200
8. Rozmaite inne wydatki	200		336	200	—	200
— Zwrot pożyczki z r. 1903 Tow. zaliczkowemu	—		300	—	—	—
Razem	5.986		5.973	6.247	—	6.247

Więcej z powodu drożyzny.
Wedle potrzeby.

80. Gorlice. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1905	Wniosek na rok 1906.				Razem	Uzasadnienie.
		Wy- nikłość w roku 1904	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	K o r o n y		

— Ze sprzedaży wyrobów szkol-
nych

1. Subwencye:

a) od gminy	300	300	300	—	300
b) od Rady powiatowej	400	—	400	—	400
c) od c. k. Rządu	900	900	900	—	900
d) z funduszków krajowych	740	981	1.590	200	1.790
Razem	2.340	2.181	3.190	200	3.390

Nie preliniuje się z powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek Akc. Tow. dla wyrobów tkackich i sukienicznych w Łańcucie, które w zamian dostarcza bezpłatnie przedy tak na wyrób jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagrodzenie uczniów za robociznę.

Gmina zobowiązała się na mocy deklaracji z dnia 26. października 1892, dostarczać bezpłatnie pomieszczenia dla szkoły pomieszczenia dla instruktora, tudzież opału, oświetlenia i usługi. Pismem jednak z dnia 18. kwietnia 1901 l. 1241 (LW. 28.848/901] postanowiła zamiast dawania pomieszczenia w naturze dla instruktora, płacić na ten cel ryczałt w kwocie 300 koron rocznie.

ad 1 b) Na podstawie zobowiązania z 14. lipca 1892 L. 223.
ad 1 d) więcej z powodu rozszerzenia warsztatu.

Rozchód.

1. Płace:

Instruktor:

α) Płaca 1.440 K

β) dodat. na pomie-

szkanie 300 „ 1.740 1.740 1.740 — 1.740

2. Donajem lokalu — — 500 — 500

3. Opał, oświetlenie i usługa donajętego lokalu — — 350 — 350

4. Środki naukowe i uzupeł. inwentarza 400 131 400 200 600

5. Rozmaite inne wydatki 200 310 200 — 200

Razem 2.340 2.181 3.190 200 3.390

Dodatek na pomieszczenie pokrywa gmina jak poz. 1 a) doch.

Z powodu koniecznej potrzeby rozszerzenia warsztatów.

Kredyt nadzwyczajny na zakupno dwóch krosien.

81. Kosów. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód	Kwota uchwalona na rok 1905	Wy-nikłość w roku 1904	Wniosek na rok 1906.		Razem	Uzasadnienie.
			Zwy-czajne	Nadzwyczajne		
			K o r o n y			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	—	—	—	—	—	Nie preliminuje się z tego powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek miejscowego Tow. tkaczy, które w zamian dostarcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób, jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagrodzenie uczniów.
Subwencye:						
a) od gminy	80	80	80	—	80	
b) od Rady powiatowej	300	300	300	—	300	
c) od c. k. Rządu	1.800	1.500	1.800	—	1.800	
d) z funduszków krajowych	3.140	3.465	3.700	—	3.700	Więcej z powodu potrzeby pomocnika warsztatowego.
Razem	5.320	5.345	5.880	—	5.880	

Rozchód.

I. Płace:

a) kierownik:

α) płaca 1.800 K.

β) dod. na mieszk. 300 "

γ) I. dod. pięciol. 160 "

2.260 2.260 2.260 — 2.260

Pobiera I. dodatek pięcioletni od 1. stycznia 1902 r. w kwocie 160 K. rocznie.

b) przodownik 840 840 840 — 840

c) pomocnik warsztatowy — — 480 — 480

Z powodu większej ilości uczniów i zwiększonych czynności w warsztacie.

d) nauczyciel rysunków, rachunkowości i korespondencji kupieckiej 440 410 440 — 440

e) katecheta 80 80 80 — 80

f) pomocnik administr. 300 300 300 — 300

— Lokal — — — — —

Pomieszczenie dla warsztatu dostarcza Tow. tkackie.

2. Opał 240 239 280 — 280

3. Oświetlenie 120 118 120 — 120

4. Usługa 240 240 240 — 240

5. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza 500 529 500 — 500

6. Rozmaite inne wydatki 300 329 340 — 340

Razem 5.320 5.345 5.880 — 5.880

82. Łańcut. Krajowy naukowy warsztat tkacki im. Franciszka Józefa.

Przychód.

Wnłosek na rok 1906

Kwota uchwa- lona na rok 1905	Wy- nikłość w roku 1904	Zwy- czajne				Razem
		K	o	r	o	

Uzasadnienie.

— Ze sprzedaży wyrobów
szkolnych

Nie preliniuje się z tego po-
wodu, że szkoła sporządza wy-
roby na rachunek miejscowego
akcyj. Towarzystwa dla wy-
robów tkackich i sukienniczych
które w zamian dostarcza bez-
płatnie przędzy tak na wyrób,
jakoteż do celów naukowych
i opłaca wynagrodzenie ucz-
niów.

1. Subwencje:

a) od gminy	500	500	500	—	500
b) od Rady powiatowej	600	600	600	—	600
c) od c. k. Rządu	1.500	1.500	1.500	—	1.500
d) z funduszków krajowych	<u>3.290</u>	<u>2.216</u>	<u>3.590</u>	—	<u>3.590</u>
Razem	5.890	4.816	6.190	—	6.190

Więcej z powodu zwiększonych
kosztów opału i oświetlenia
w nowym budynku.

Rozchód.

1. Płace:

a) instruktor

α) płaca 1.800 K.

β) I. dod. pięciolet. 160 „

γ) II. dod. pięciolet. 160 „

2.120 2.320 2.120 — 2.120

II. dodatek pięcioletni w kwocie
160 K. rocznie pobiera in-
struktor od dnia 1. stycznia
1905.

b) przodownik 960 800 960 — 960

— Donajem lokalu — 240 — — —

— Zapas kasowy z r. 1904 jako
zaliczka na resztę czynszu — 214 — — —

2. Akc. Towarz. dla wyrobów
tkackich i sukienniczych;
subwencja na pomieszczenie
szkoły i instruktora 1.600 — 1.600 — 1.600

3. Opał i oświetlenie 500 474 800 — 800

Więcej z powodu przeniesienia
szkoły do nowego budynku

4. Usługa 360 360 360 — 360

5. Środki naukowe i uzupełnie-
nie inwentarza 200 268 200 — 200

9. Rozmaite wydatki 150 140 150 — 150

Razem 5.890 4.816 6.190 — 6.190

83. Rychwałd. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wniosek na rok 1906				Razem	Uzasadnienie.
		Wynikłość w roku 1904	Zwyczajne	Nadzwyczajne	K o r o n y		
— Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	—	—	—	—	—	—	Nie preliniuje się z tego powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek miejscowego Towarzystwa tkaczy, które w zamian dostarcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób, jako też do celów naukowych, i opłaca wynagrodzenie uczniów.
1. Subwencye:							
— od gminy	—	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie pomieszczenia dla warsztatn wraz z opałem, oświetleniem i usługą.
— od Rady powiatowej	—	200	—	—	—	—	Rada powiatowa odmówiła dalszego subwencyonowania tego warsztatn.
a) od c. k. Rządu	1.000	1.000	1.000	—	—	1.000	
b) z funduszków krajowych	2.830	2.184	2.680	—	—	2 680	Mniej z powodu mniejszych potrzeb szkoły.
Razem	3.830	3.384	3.680	—	—	3.680	

Rozehód.

1. Płace:

a) instruktor fachowy:

α) płaca 1.440 K.

β) dod. osobisty 200 „ 1.640 1.640 1.640 — 1.640

b) nauczyciel czytania, pisanania i rachunków 600 600 600 — 600

c) przodownik warsztatowy 840 840 840 — 840

d) katecheta 100 100 100 — 100

2. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza 400 60 300 — 300

3. Ubezpieczenie od ognia inwentarza szkolnego 50 38 40 — 40

4. Rozmaite inne wydatki 200 106 160 — 160

Razem 3.830 3.384 3.680 — 3.680

Mniej na podstawie wyników ści r. 1904.

84. Rakszawa. Krajowa szkoła sukiennicza.

Przychód.	Wniosek na rok 1906					Uzasadnienie.
	Kwota uchwalona na rok 1905	Wy- nikłość w roku 1904	Zwy- czajne	Nadwy- czajne	Razem	
	K	o	r	o	u	
— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	Nie prelujuje się z tego powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek Towarz. produkcyjnego i handlowego w Łańcucie, które w zamian dostarcza bezpłatnie wszelkich materiałów potrzebnych tak do wyrób, jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagrodzenie uczniów. Mniej z powodu iż odpada kredyt nadzwyczajny na nową maszynę, naprawę farbiarni i na akumulatory a natomiast wchodzi na podłogi i utrzymanie internatu.
— Rozmaite	—	102	—	—	—	
1. Od kierownika za oświetlenie w mieszkaniu	50	25	50	—	50	
2. Subwencye						
a) od Rady powiatowej	1.000	1.000	1.000	—	1.000	
b) od c. k. Rządu	7.000	6.000	7.000	—	7.000	
c) z funduszków krajowych	16.230	17.111	13.520	350	13.870	
Razem	24.280	24.238	21.570	350	21.920	

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownik (płaca)	3.600	3.000	3.600	—	3.600	
b) nauczyciel teorii zawodo- wej (płaca)	2.400	2.180	2.400	—	2.400	
c) instruktor tkactwa	1.800	1.800	1.800	—	1.800	
d) " farbiarstwa	1.800	1.800	1.800	—	1.800	
e) przodownik w tkalni	960	960	960	—	960	
f) pomocnik warsztatowy w tkalni	480	480	480	—	480	
g) pomocnik warsztatowy w farbiarni	480	480	480	—	480	
h) nauka przedmiotów po- mocniczych	720	720	720	—	720	
i) nauka religii	200	120	200	—	200	
k) pomocnik kancelaryjny i nauczyciel buchalteryi i stylistyki	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
l) stróż nocny	300	300	300	—	300	
2. Utrzymanie lokalu	800	282	450	350	800	Kredyt nadzwyczajny wstawia się na podłogę w mieszkaniach instruktorów.
3. Opał	1.400	1.382	1.600	—	1.600	ad 3 i 6. Więcej z powodu otwar- cia internatu dla uczniów.
4. Oświetlenie	400	239	400	—	400	
5. Usługa	480	480	480	—	480	
6. Gospodyni dla internatu	—	—	360	—	360	
7. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	1.740	1.557	700	—	700	Mniej z powodu iż odpada kredyt nadzwyczajny na sprawienie nowej maszyny Jacquarda do wyrobu wzorzystych koców i na wyrzymaczkę
— Koszta osuszenia farbiarni	—	3.069	—	—	—	
8. Na ubezpieczenie budynków i inwentarza	300	299	300	—	300	
9. Tkalnia mechaniczna						
a) maszynista	360		360	—	360	ad 9. c. Mniej z powodu iż od- pada kredyt nadzwyczajny na wymianę akumulatorów i na zapasowy kolektor a natomiast wstawia się więcej na wymia- nę części składowych przy motorze.
b) pomocnik	360		360	—	360	
c) części wymienne	1.600	2.412	720	—	720	
d) benzyna i oliwa	1.260		1.260	—	1.260	
e) inne	200		200	—	200	
10. Rozmaite inne wydatki	440	478	440	—	440	ad 10. Z kredytu tego pokrywane są także koszta wyjazdów kie- rownika do Towarzystwa pro- dukcyjno-handlowego w Łań- cucie.
11. Na urządzenie kursu dla starszych sukienników	1.000	1.000	—	—	—	
Razem	24.280	24.238	21.570	350	21.920	

E) Szkoły dla wyrobów koronkarskich i haftow.

85. Zakopane. Krajowa szkoła koronarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1905	Wyni- kłość w roku 1904	Wniosek na rok 1906			Uzasadnienie
			Zwy- czajne	Nadzwyczajne	Razem	
			K o r o n a y			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	4.000	3.042	4.000	—	4.000	
2. Subwencye :						
a) od c. k. Rządu	1.600	1.500	1.600	—	1.600	
b) z funduszków krajowych	5.120	4.222	4.700	—	4.700	Mniej z powodu iż odpady do datki pięcioletnie dla kierow- niczki.
Razem	10.720	8.764	10.300	—	10.300	

Rozchód.

1. Płace :

a) kierowniczka							
a) płaca	<u>1.680 K.</u>	2.160	2.160	1.680	—	1.680	Mniej z powodu, że dla nowej kierowniczki odpadają dodatki pięcioletnie poprzedniej kie- rowniczki.
b) nauczycielka pomocn. I.	840	840	840	840	—	840	
c) " " II.	520	600	520	520	—	520	
d) " " III.	480	400	480	480	—	480	
e) nauczyciel rysunków	480	480	480	480	—	480	
f) katecheta	100	100	100	100	—	100	
g) nauczyciel czytania, pisa- nia i rachunków	240	240	240	240	—	240	
h) pomocnik kancelaryjny	360	360	360	360	—	360	
2. Wynajem lokalu	1.000	800	1.000	1.000	—	1.000	Więcej wedle potrzeby.
3. Opał	240	360	300	300	—	300	
4. Oświetlenie	120	60	120	120	—	120	
5. Usługa	200	200	200	200	—	200	
6. Materyał	600	199	600	600	—	600	
7. Wynagrodzenie uczenic	2.800	1.764	2.800	2.800	—	2.800	
8. Środki naukowe	200	73	200	200	—	200	
9. Uzupelnienie inwentarza	100	17	100	100	—	100	
10. Rozmaite wydatki	280	102	280	280	—	280	
Razem	10.720	8.764	10.300	—	10.300		

86. Bobowa. Krajowa szkoła koronkarska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1905	Wniosek na rok 1906				Razem	Uzasadnienie.
		Wynikłość w roku 1904	Zwyczajne	Nadzwyczajne	K o r o n y		

1. Zesprzedaży wyrobów szkolnych	1.000	225	1.000	—	1.000	Więcej z powodu spodziewanego rozwoju szkoły.
2. Subwencye:						
a) od gminy	—	75	150	—	150	W myśl deklaracyi z dnia 9. lipca 1904 l. 88.337/04 gmina daje 150 K. rocznie na kosztu lokalu, opału i usługi.
b) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	
c) od c. k. Rządu	1.000	900	1.400	—	1.400	Mniej z powodu podwyższenia subwencyi państwowej.
d) z funduszków krajowych	850	447	790	—	790	
Razem	3.050	1.877	3.540	—	3.540	

Rozchód.

1. Płace:						
1. Płaca nauczycielki	1.200	1.200	1.440	—	1.440	Więcej z powodu rozwoju szkoły i wzrostu czynności.
2. Wynajem lokalu z opałem i usługą	250	200	400	—	400	Więcej z powodu, że dostarczony budynek przez gminę był wprost nie do użytku. Część tego wydatku pokrywa gmina j. w.
3. Oświetlenie	100	—	100	—	100	
4. Materyał	300	78	300	—	300	
5. Wynagrodzenie uczennic	700	280	800	—	800	
6. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	300	63	300	—	300	
7. Rozmaite inne wydatki	200	56	200	—	200	
Razem	3.050	1.877	3.540	—	3.540	

87. Maków. Krajowa szkoła hafciarska.

Przychód.	Wniosek na rok 1906					Uzasadnienie.
	Kwota uchwalona na rok 1906	Wy- nikłość w roku 1904	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	2.300	2.026	2.300	—	2.300	
— Rozmaite zwroty	—	—	—	—	—	
2. Subwencye :						
a) od gminy	96	96	96	—	96	
b) od Rady powiatowej	50	50	50	—	50	
c) od c. k. Rządu	1.400	1.100	1.400	—	1.400	
d) z funduszy krajowych	2.044	2.398	2.164	—	2.164	Więcej z powodu podwyższenia płacy pomocniczej nauczycielki.
Razem	5.890	5.670	6.010	—	6.010	

Rozchód.

1. Płace :						
a) nauczycielka kierująca	1.440	1.440	1.440	—	1.440	
b) nauczycielka pomocnicza	840	720	960	—	960	Więcej z powodu niemożności utrzymania odpowiedniej siły za dotychczasowe wynagrodzenie.
c) katecheta	200	200	200	—	200	
d) ryczałtowy zwrot kosztów podróży za fachowy nadzór	400	250	400	—	400	
2. Opał i usługa	360	360	360	—	360	Stowarzyszenie pożyczkowe „Wzajemna pomoc“ w Makowie, dostarczało na mocy umowy do L. W. 3611/895 dwóch pokoi za zwrotem kosztów opału i usługi w kwocie 100 K. rocznie. Od roku zaś 1902 podniósł się ten ryczałt na 360 K, rocznie.
3. Materiał	900	1.079	300	—	900	
4. Wynagrodzenie uczennic	1.100	1.251	1.100	—	1.100	
5. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	400	129	400	—	400	
6. Rozmaite inne wydatki	250	241	250	—	250	
Razem	5.890	5.670	6.010	—	6.010	

88. Lwów. Krajowa ceramiczna stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej.

Przychód.	Wniosek na rok 1906					Uzasadnienie.
	Kwota uchwalona na rok 1905	Wy-nikłość w roku 1904	Zwy-czajne	Nadzwyczajne	Razem	

1. Dochody własne :

a) opłata za badanie materiałów 700 784 700 — 700

b) dochód ze sprzedaży typowych wyrobów, wzorów, zastosowania szkliv, polew farb, emalji i nowych technik Stacyi 100 262 100 — 100

— Rozmaite — 6 — — —

2. Dotacya z funduszu krajj. 10.060 9.804 9.660 — 9.660

Razem 10.860 10.856 10.460 — 10.460

Mniej z powodu, iż odpada kredyt nadzwyczajny na przyrządy do laboratorium.

Rozchód.

1. Płace :

a) Kierownik :

α) płaca 4.000 K.

β) dod. aktywalny 720 „

γ) I. dod. pięcioletni 400 „

δ) II. „ „ 400 „

ε) III. „ „ 400 „

5.920 5.920 5.920 — 5.920

Kierownik pobiera III. dodatek pięcioletni od dnia 26. maja 1901.

b) Adjunkt 720 638 720 — 720

c) Laborant :

α) płaca 1.440 K.

β) dod. na mieszk. 300 „ 1.740 1.740 1.740 — 1.740

2. Opał lokalu stacyi 300 323 300 — 300

3. Usługa 720 706 720 — 720

4. Uzupelnienie ingrediencyi ceramicznych 200 150. 200 — 200

5. Opał pieców technicznych 240 190 240 — 240

6. Gaz do oświetlania i do celów technicznych 200 249 200 — 200

7. Srodki naukowe i uzupelnienie 400 — — — —

Odpada kredyt nadzwyczajny.

8. Biblioteka i czasopisma 160 119 160 — 160

9. Koszta kancelaryjne, frachty i portorya 160 210 160 — 160

10. Wydatki nieprzewidziane 100 110 100 — 100

— Na budowę małej mufli i konserwacye — 501 — — —

Razem 10.860 10.856 10.460 — 10.460

89. Lwów. Krajowa mechaniczna stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej.

Przychód.	Wniosek na rok 1906					Uzasadnienie.
	Kwota uchwalona na rok 1905	Wy- nikłość w roku 1904	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
1. Opłaty od stron za przeprowadzone badania	2.000	2.958	2.000	—	2.000	
— Zaliczka na dalsze uzupełnienie inwentarza z r. 1903	—	1.739	—	—	—	
— Zaliczka jako depozyt fabr. sztucz. kamienia z r. 1903	—	30	—	—	—	
— Rozmaite	—	2	—	—	—	
2. Dotacja z funduszów krajowych	3.140	3.139	3.140	—	3.140	Jak na r. 1905.
Razem	5.140	7.868	5.140	—	5.140	

Rozchód.

1. Pła ce:

a) kierownik	1.200	1.200	1.200	—	1.200
b) asystent	1.600	1.600	1.600	—	1.600
c) laborant	1.440	1.440	1.440	—	1.440
2. Opał, gaz i woda	100	100	100	—	100
3. Uzupełnienie inwentarza	200	—	200	—	200
— Zwrot depozytu z r. 1903	—	30	—	—	—
— Reszta należności za mikroskop, piłę dyamentową, szczęki do rozrywania kamieni i wolumometry	—	1.358	—	—	—
— Zaliczka kierownikowi na dalsze uzupełnienie inwentarza	—	1.599	—	—	—
4. Wydatki laboratoryjne	400	470	400	—	400
5. Rozmaite	200	71	200	—	200
Razem	5.140	7.868	5.140	—	5.140

CZEŚĆ II.

PRELIMINARZ OGÓLNY

Zestawiony na podstawie uchwały Wydziału krajowego z dnia 8. sierpnia
1905 LW. 63.491/1905.

Preliminarz na rok 1906.

Wydatki na cele podniesienia rękodzielnictwa i przemysłu.

(Rub. XII. Wyd. funduszu krajowego).

Liczba porząd.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wniosek na rok 1906			Kwota uchwalona na rok 1905	Preliminuje się na rok 1906	
		na r. 1905	na r. 1906	zwy- czajne	nadzwyczajne	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.									
1	W Białej	2.060	2.060	2.060	—	2.060	2.060	—	—
2	" Bochni	1.092	1.084	1.084	—	1.084	1.092	8	—
3	" Brodach	873	884	884	—	884	873	—	11
4	" Brzeżanach	1.106	1.109	1.109	—	1.109	1.106	—	3
5	" Buczaczu	1.100	1.100	1.100	—	1.100	1.100	—	—
6	" Chrzanowie	1.152	1.100	1.100	—	1.100	1.152	52	—
7	" Drohobyczu	1.961	1.920	1.920	—	1.920	1.961	41	—
8	" Gorlicach	1.161	1.200	1.200	—	1.200	1.161	—	39
9	" Jarosławiu	1.088	1.398	1.398	—	1.398	1.088	—	310
10	" Jasle	1.171	1.170	1.170	—	1.170	1.171	1	—
11	" Jaworowie	800	800	—	—	—	—	—	—
12	" Kałuszu	1.200	1.228	1.228	—	1.228	1.200	—	28
13	" Kętach	800	695	695	—	695	800	105	—
14	" Kołomyi I.	1.070	1.070	1.070	—	1.070	1.070	—	—
15	" " II.	1.346	1.412	1.412	—	1.412	1.356	—	56
16	" Krakowie na Kleparzu	2.340	2.400	2.400	—	2.400	2.392	—	8
17	" " przy ul. Lubo- mirskiego (dawn. w Ogrodzie angieli.)	1.280	1.290	1.290	—	1.290	1.302	12	—
18	" " na Smoleńsku .	1.280	1.290	1.290	—	1.290	1.302	12	—
19	" " " Kazimierzu .	1.280	1.370	1.370	—	1.370	1.272	—	98
20	" " przy ul. Dietla (dawn. na Dajworze)	1.390	1.390	1.390	—	1.390	1.412	22	—
21	" Krośnie	1.346	1.346	1.346	—	1.346	1.346	—	—
22	" Krzeszowicach	—	800	—	—	—	—	—	—
23	We Lwowie im. św. Anny	2.025	1.975	1.975	—	1.975	2.025	50	—
24	" " " św. Antoniego	1.595	1.475	1.475	—	1.475	1.595	120	—
25	" " " króla Sobie- skiego (dawn. Czackiego) .	1.625	1.546	1.547	—	1.547	1.625	78	—
26	" " " Elżbiety .	955	955	955	—	955	955	—	—
27	" " " Konarskiego .	1.315	1.335	1.335	—	1.335	1.315	—	20
28	" " " św. Marcina .	1.595	1.475	1.475	—	1.475	1.595	120	—
29	" " " Mickiewicza .	1.295	1.315	1.315	—	1.315	1.295	—	20
30	" " " Piramowicza .	955	955	955	—	955	955	—	—
31	" " " Staszica .	1.625	1.555	1.555	—	1.555	1.625	70	—
32	" " " izr. im. Bernsteina	950	950	950	—	950	950	—	—
33	W Leżajsku	800	800	—	—	—	—	—	—
34	" Łańcucie	1.015	1.015	1.015	—	1.015	1.015	—	—
35	" Myślenicach	910	910	910	—	910	910	—	—
Do przeniesienia .		43.556	44.377	41.978	—	41.978	42.076	691	593

Liczba porząd.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wniosek na rok 1906			Kwota uchwalona na rok 1905	Preliminuje się na rok 1906	
		na r. 1905	na r. 1906	zwy- czajne	nadzw- yczajne	Razem		mniej	więcej
k o r o n y									
	Z przeniesienia	43.556	44.377	41.978	—	41.978	42.076	691	593
36	W Nowym Sączu	1.527	1.746	1.746	—	1.746	1.527	—	219
37	„ Nowym Targu	1.082	997	997	—	997	1.082	85	—
38	„ Podgórzu	1.061	1.354	1.354	—	1.354	1.061	—	293
39	„ Przemyślu I.	1.175	1.175	1.175	—	1.175	1.175	—	—
40	„ „ II.	1.311	1.311	1.311	—	1.311	1.311	—	—
41	„ Rzeszowie	1.381	1.338	1.338	—	1.338	1.381	43	—
42	„ Samborze	1.497	1.495	1.495	—	1.495	1.421	—	74
43	„ Sanoku	1.151	1.126	1.126	—	1.126	1.151	25	—
44	„ Stanisławowie	2.350	2.250	2.250	—	2.250	2.410	160	—
45	„ St. Samborze	800	900	900	—	900	800	—	100
46	„ St. Sączu	896	896	896	—	896	896	—	—
47	„ Stryju	1.110	1.110	1.110	—	1.110	1.110	—	—
48	„ Sądowej Wiszni	1.256	—	—	—	—	1.256	1.256	—
49	„ Tarnopolu	1.177	1.172	1.172	—	1.172	1.177	5	—
50	„ Tarnowie	1.360	1.655	1.655	—	1.655	1.360	—	295
51	„ Tarnobrzegu	834	898	898	—	898	834	—	64
52	„ Trembowli	800	800	—	—	—	800	800	—
53	„ Turce	800	800	—	—	—	800	800	—
54	„ Wadowicach	947	882	882	—	882	947	65	—
55	„ Wieliczce	1.225	1.225	1.225	—	1.225	1.225	—	—
56	„ Złoczowie	1.455	1.316	1.316	—	1.316	1.405	89	—
57	„ Żółkwi	880	880	880	—	880	880	—	—
58	„ Żywcu	1.200	1.200	1.200	—	1.200	1.200	—	—
59	Na uzupełnienie przyborów i druki	1.000	1.000	1.500	—	1.500	1.200	—	300
60	Na nagrody za najlepsze rysunki	—	—	1.000	—	1.000	1.000	—	—
61	Na nowo założyć się mające szkoły przemysłowe i oddziały handlowe	—	—	2.500	—	2.500	1.000	—	1.500
62	Na nieprzewidziane oddziały równorzędne	—	—	1.000	—	1.000	—	—	1.000
63	Na remuneracye dla nauczycieli	1.500	1.500	—	—	—	—	—	—
64	Na wykonanie w kraju wzorów i modeli	—	—	—	2.400	2.400	2.400	—	—
	Razem	73.331	73.403	72.904	2.400	75.304	74.885	4.019	4.438
	II. Szkoły zawodowe i warsztaty naukowe.								419
	<i>A) dla wyrobów z drzewa i łożyny.</i>								
65	Kraj. szkoła koszykarska w Brzezowcu (dawniej Jurków)	800	800	1.212	—	1.212	1.010	—	202
66	Kraj. szkoła koszykarska w Czerwonej Woli	2.200	2.200	2.400	—	2.400	2.400	—	—
67	Kraj. szkoła koszyk. w Dynowie	800	800	1.290	—	1.290	1.250	—	40
	Do przeniesienia	3.800	3.800	4.902	—	4.902	4.660	—	242

Liczba porząd.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wniosek na rok 1906			Kwota uchwalona na rok 1905	Preliminuje się na rok 1906	
		na r. 1905	na r. 1906	zwyczajne	nadzwyczajne	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
	Z przeniesienia	3.800	3.800	4.902	—	4.902	4.660	—	242
68	Kraj. szkoła koszykarska w Dżurowie	1.000	1.000	1.590	—	1.590	1.530	—	60
69	Kraj. szkoła koszyk. w Leżajsku	1.000	1.000	1.117	—	1.117	1.077	—	40
70	Kraj. szkoła koszykarska w Nieznanowicach	1.000	1.000	1.340	—	1.340	1.440	100	—
71	Kraj. szkoła koszyk w Niżniowie	1.200	1.200	1.420	—	1.420	1.330	—	90
72	Kraj szkoła koszyk. w Warzycach	1.600	1.600	1.350	—	1.350	1.530	180	—
73	Kraj. szkoła koszykarska w Wielowski	1.000	1.000	940	—	940	940	—	—
74	Kraj. szkoła koszykarska w Wojsławiu	1.200	1.000	690	—	690	860	170	—
75	Kraj. szkoła koszyk. w Zatorze	1.200	1.200	1.220	—	1.220	950	—	270
76	Subwencya dla szkoły koszyk. w Albigowej	400	400	500	—	500	600	100	—
77	Subwencya dla szkoły koszyk. w Bilince	400	400	600	—	600	800	200	—
78	Subwencya dla szkoły koszyk. w Chyszewicach	300	300	500	—	500	600	100	—
79	Subwencya dla szkoły koszyk. w Milczycach	300	300	500	—	500	600	100	—
80	Subwencya dla szkoły koszyk. w Przewrotnem	300	300	600	—	600	600	—	—
81	Subwencya dla szkoły koszyk. w Rudkach (powiat)								
	a) na utrzymanie	1.500	1.500	1.200	—	1.200	1.510	610	—
	b) na budowę	—	—	—	—	—	5.000	5.000	—
82	Subwencya dla szkoły koszyk. w Siekierzycach	400	400	400	—	400	—	—	400
83	Subwencya dla szkoły koszyk. w Trembowli	300	800	—	—	—	—	—	—
84	Subwencya dla szkoły koszyk. w Żurawnie	400	400	600	—	600	840	240	—
85	Centralny kurs koszyk. we Lwowie	1.000	1.500	8.260	—	8.260	3.000	—	5.260
86	Kraj. nauk. warsztat kołodziejski w Grybowie:								
	a) na utrzymanie	3.600	3.600	3.190	—	3.190	3.380	190	—
	b) na budowę III. i IV. rata pożyczki kom. 54.000 K	—	—	—	3.240	3.240	3.240	—	—
87	Kraj. nauk. warsztat kołodz. w Grzymałowie	3.400	3.400	3.374	1.500	4.874	4.284	—	590
88	Kraj. szkoła kołodz. w Kamionce strum.	3.600	3.600	11.900	—	11.900	11.900	—	—
89	Kraj. szkoła kołodz. w Tlumaczu	3.600	3.600	5.800	—	5.800	6.480	680	—
	Do przeniesienia	32.500	33.300	51.993	4.740	56.733	57.451	7.670	6.952

Liczba porząd.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wniosek na rok 1906			Kwota uchwalona na rok 1905	Preliminuje się na rok 1906	
		na r. 1905	na r. 1906	zwy- czajne	nadzw- yczajne	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
	Z przeniesienia .	32.500	33.300	51.993	4.740	56.733	57.451	7.670	6.952
90	Kraj szkoła stolar. w Stanisławowie:								
	a) na utrzymanie . . .	5.000	5.000	8.610	2.800	11.410	7.950	—	3.460
	b) na budowę szkoły II i III. rata poż. hip. 50.000 K	—	—	—	3.000	3.000	1.500	—	1.500
91	Kraj. szkoła stolar. w Kalwaryi:								
	a) na utrzymanie . . .	5 000	5 000	14.670	3.000	17.670	13.770	—	3.900
	b) reszta kosztów budowy i studni . . .	—	—	—	5.000	5.000	6.300	1.300	—
	c) na wewnątrz. urządzenie maszynowe III. i IV. rata poż. hipot. 33 000 K . . .	—	—	—	1.980	1.980	1.980	—	—
92	Kraj. warsztat dla wyrobu zabawek w Jaworowie:								
	a) na utrzymanie . . .	3 000	4.000	11.625	4.500	16.125	6.060	—	10.065
	b) na budowę szkoły V. i VI. rata poż. kom. 56.000 K	—	—	—	3.360	3.360	3.360	—	—
	c) na wewnętrzne urządzenie	—	—	—	—	—	13.500	13.500	—
	Razem .	45 500	47.300	86.898	28.380	115.278	111.871	22.470	25.877
	B) dla wyrobów garncarskich.							—	3.407
93	Kraj. szkoła garncarska w Kołomyi	6.000	6.000	9.790	—	9.790	9.890	100	—
94	Kraj. kursa dla przemysłu ceramicznego w Podgórzu	5.000	5.000	10.518	1.000	11.518	7.808	—	3.710
95	Subwencya dla pracowni garncarskiej w Toustem	300	300	800	—	800	800	—	—
	Razem .	11.300	11.300	21.108	1.000	22.108	18.498	100	3.710
	C) Dla wyrobów ze skóry.							—	3 610
96	Kraj. nauk. warsztat szewski w Witkowie . . .	1.600	1.600	3.482	—	3.482	3.682	200	—
97	Kraj. nauk. warsztat szewski w Starym Sączu . . .	1.400	1.400	3.296	—	3.296	3.496	200	—
98	Krajowa szkoła szewska w Dobczycach	1.000	1.000	3.010	—	3.010	3.010	—	—
99	Kraj. szkoła szewska w Kołomyi	1.400	1.400	2.790	800	3.590	1.300	—	2.290
	Razem .	5.400	5.400	12.578	800	13.378	11.488	400	2.290
								—	1.890

Liczba porząd.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wniosek na rok 1906			Kwota uchwalona na rok 1905	Preliminuje się na rok 1906	
		na r. 1905	na r. 1906	zwy- czajne	nadzwyczajne	Razem		mniej	więcej
k o r o n y									
	<i>D) Dla wyrobów tkackich.</i>								
100	Krajowa szkoła tkacka w Krośnie	8.000	8.000	10.660	—	10.660	10.612	—	48
101	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Glinianach	2.500	2.500	3.407	—	3.407	3.146	—	261
102	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Gorlicach	900	900	1.590	200	1.790	740	—	1.050
103	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Kosowie	1.800	1.800	3.700	—	3.700	3.440	—	260
104	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Łańcucie:								
	a) na utrzymanie	1.500	1.800	3.590	—	3.590	3.290	—	300
	b) na budowę szkoły	—	—	—	—	—	5.000	5.000	—
105	Kraj. naukowy warsztat tkacki w Rychwałdzie	1.000	1.000	2.680	—	2.680	2.830	150	—
106	Kraj. naukowy warsztat tkacki w Wilamowicach	1.500	1.800	1.760	—	1.760	1.800	40	—
107	Subwencya dla Tow. św. Sylwestra na szkołę tkacką w Korczyniu	1.400	1.400	2.500	—	2.500	2.500	—	—
108	Subwencya dla produk. warsztatu tkack. w Budzanowie	400	400	880	—	880	880	—	—
109	Kraj. szkoła sukiennicza w Rakszawie:								
	a) na utrzymanie	7.000	7.000	13.520	350	13.870	16.230	2.360	—
	b) na budowę internatu	—	—	—	—	—	5.000	5.000	—
	Razem	26.000	26.600	44.287	550	44.837	55.468	12.550	1.919
								10.631	—
	<i>E) Dla wyrobów powroźniczych.</i>								
110	Subwencya dla pracowni powroźniczej w Stryju	—	—	800	—	800	800	—	—
	<i>F) Dla wyrobów koronkarskich i haftu.</i>								
111	Szkoła koronkarska w Kańczudze	1.400	1.400	1.800	—	1.800	1.722	—	78
112	Kraj. szkoła koronkarska w Zakopanem	1.600	1.600	4.700	—	4.700	5.120	420	—
113	Kraj. szkoła koronkarska w Bobowej	1.000	1.400	790	—	790	850	60	—
114	Szkoła koronkarska w Jaworowie (ryczałt)	500	800	1.200	—	1.200	1.200	—	—
	Do przeniesienia	4.500	5.200	8.490	—	8.490	8.892	480	78

Liczba porząd.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wniosek na rok 1906			Kwota uchwalona na rok 1905	Preliminuje się na rok 1906	
		na r. 1905	na r. 1906	zwyczajne	nadzwyczajne	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
	I. C. k. Szkoły fachowo-przemysłowe, subwencyonowane ze skarbu krajowego.								
127	C. k. Szkoła dla przemysłu drzewnego w Kołomyi	—	—	2.200	—	2.200	2.200	—	—
128	C. k. Szkoła dla przemysłu drzewnego w Zakopanem:								
	a) na utrzymanie . . .	—	—	3.600	—	3.600	3.400	—	200
	b) na adaptacyę budynku (ryczałt) . . .	—	—	—	1.800	1.800	—	—	1.800
129	C. k. Szkoła ślusarska w Świątnikach:								
	a) na utrzymanie . . .	—	—	3.108	—	3.108	3.108	—	—
	b) na zapomogi dla majstrów	—	—	800	—	800	800	—	—
130	C. k. Szkoła zawodowa przemysłu żelaznego w Sułkowicach:								
	a) na utrzymanie . . .	—	—	1.024	—	1.024	1.024	—	—
	b) na kurs majstrów . . .	—	—	1.000	—	1.000	1.000	—	—
	c) na budowę hali maszynowej III. i IV rata półroczna od 3% pożyczki w kwocie 8.000 K	—	—	—	1.780	1.780	1.735	—	45
131	C. k. Szkoła mechaniczno-ślusarska w Tarnopolu. III. rata z przyrzeczonych 45.000 K na budowę szkoły	—	—	—	15.000	15.000	15.000	—	—
	Razem	—	—	11.732	18.580	30.312	28.267	—	2.045
	III. Wydatki ogólne na cele szkolnictwa przemysłowego.								
132	Kraj. ceramiczna stacya doświadczalna przy c. k. Szkole politechnicznej we Lwowie	—	—	9.660	—	9.660	10.060	400	—
133	Kraj. mechaniczna stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie	—	—	3.140	—	3.140	3.140	—	—
134	Szkoła rzemieślnicza w Drohowyżu	8.000	—	—	—	—	—	—	—
135	Subwencya dla szkoły rzemieślniczej OO. Salezjanów w Oświęcimiu	—	—	4.000	—	4.000	4.000	—	—
	Do przeniesienia	8.000	—	16.800	—	16.800	17.200	400	—

Liczba porząd.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wniosek na rok 1906			Kwota uchwalona na rok 1905	Preliminuje się na rok 1906		
		na r. 1905	na r. 1906	zwyczajne	nadzwyczajne	Razem		mniej	więcej	
				k o r o n y						
	Z przeniesienia	8.000	—	16.800	—	16.800	17.200	400	—	
136	Muzeum przemysłowe we Lwowie:									
	a) na utrzymanie	—	—	8.000	—	8.000	7.000	—	1.000	
	b) na urządzenie sal muzealnych	—	—	—	—	—	2.000	2.000	—	
137	Muzeum przemysłowe w Krakowie	—	—	6.000	—	6.000	6.000	—	—	
138	Subwencya dla Towarzystwa „Powściągliwość i Praca“ w Miejscu Piastowem, (do rozp. Wydziału krajowego	—	—	2 000	—	2.000	2.000	—	—	
139	Na stypendya przemysłowe:									
	a) zasiłki dla kandydatów kształcących się na nauczycieli szkół przemysłowych i handlowych uzupełniających	—	—	3.600	—	3.600	3.600	—	—	
	b) inne stypendya przemysłowe	—	—	30.000	—	30.000	30.000	—	—	
140	Nauczyciel wędrowny dla majster. kursów szewskich	—	—	2.400	—	2.400	2.400	—	—	
141	Na nauczycieli wędrownych dla tkactwa, kosszykarstwa i innych	—	—	4.000	—	4.000	4.000	—	—	
142	Na kursa majsterskie	—	—	12.000	—	12.000	12.000	—	—	
143	Na nowe warsztaty zawodowe powstać mające w roku 1906	—	—	6.000	—	6.000	8.000	2.000	—	
144	Na druki dla szkół zawodowych i na wydawnictwo wzorów	—	—	2 500	—	2.500	500	—	2.000	
145	Zaliczki na płace funkcyjonyaryuszy w krajowych szkołach przemysłowych i w biurze kraj. Komisji przemysłowej	—	—	4.000	—	4.000	4.000	—	—	
146	Czyrniańska Teofila, wdowa po kierowniku kraj. szkoły kołodziejskiej w Kamionce strum., stały dar z łaski	—	—	800	—	800	800	—	—	
147	Standejska Marya, wdowa po instruktorce kraj. naukowego warstata tkackiego w Korczynie:									
	Do przeniesienia	8.000	—	98.100	—	98.100	99.500	4.400	3.000	

Liczba porząd.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wniosek na rok 1906			Kwota uchwalona na rok 1905	Preliminuje się na rok 1906	
		na r. 1905	na r. 1906	zwy- czajne	nadzw- yczajne	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
147	Z przeniesienia	8.000	—	98.100	—	98.100	99.500	4 400	3.000
	a) pensya wdow. 1.140 K								
	b) dla córki Aloj- zy i Stefani do 18. września 1908 roku . 114 „								
	c) dla syna Jana Stanisława do 15. maja 1905 43 „	—	—	1.254	—	1.254	1.297	43	—
148	Neužilówna Marya Józefa, sierota po kierownicze kraj. szkoły koronkar- skiej w Zakopanem . . .	—	—	216	—	216	—	—	216
149	Celewiczowa Celina, wdo- wa po wędrownym na- uczycielu szewstwa . . .	—	—	1.200	—	1.200	—	—	1.200
150	Koszta inspekcyi i nadzoru szkół przemysłowych . . .	—	—	6.000	—	6.000	6.000	—	—
	Razem	8.000	—	106.770	—	106.770	106.797	4.443	4.416
	V. Wydatki Komisji krajowej dla spraw przemysłowych.							27	—
151	Prenumerata czasopism i zakupno dzieł	—	—	400	—	400	400	—	—
152	Biuro Komisji kraj. dla spraw przemysłowych:								
	a) koszta podróży, dyety i inne wydatki człon- członków i urzędni- ków Komisji	—	—	10.000	—	10.000	8.000	—	2.000
	b) sekretarz:								
	a) płaca . 4.800 K								
	β) dodatek aktywalny 840 „	—	—	5.640	—	5.640	5.640	—	—
	c) referent techniczny:								
	a) płaca . 3.600 K								
	β) dodatek aktywalny 720 „	—	—	4.320	—	4.320	4.320	—	—
	d) aplikant	—	—	1.400	—	1.400	1.400	—	—
	e) mundant	—	—	600	—	600	600	—	—
	f) referent dla oddziału statystycznego:								
	a) płaca . 2.800 K								
	β) dodatek aktywalny 600 „	—	—	3.400	—	3.400	—	—	3.400
	g) pomoc kancelaryjna w biurze statystyczn	—	—	1.200	—	1.200	—	—	1.200
	h) ryczałt na badania, ankiety itp.	—	—	1.000	—	1.000	—	—	1.000
	Razem	—	—	27.960	—	27.960	20.360	—	7.600

Liczba porządk	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wniosek na rok 1906			Kwota uchwalona na rok 1905	Preliminuje się na rok 1906	
		na r. 1905	na r. 1906	zwy- czajne	nadzw- yczajne	Razem		mniej	więcej
		k o r o n y							
	VI. Zasiłki i pożyczki na cele przemysłowe i handlowe.								
153	Zasiłki bezzwrotne na cele przemysłowe	—	—	20.000	—	20.000	20.000	—	—
154	Zasiłek dla spółki stolarskiej w Krakowie na nabycie maszyn	—	—	—	4.000	4.000	—	—	4.000
155	Na wydawnictwo „Przewodnika przemysłowego“	—	—	2.000	—	2.000	2.000	—	—
156	Dotacya krajowa funduszu przemysłowego (III. rata z 35-lecia)	—	—	—	100.000	100.000	100.000	—	—
157	Subwencya dla „Krajowego Związku przemysłowego we Lwowie za pośrednictwo w sprzedaży wyrobów krajowych	—	—	30.000	—	30.000	30.000	—	—
158	Subwencya dla „Ligi pomocy przemysłowej“ nadzwyczajna	—	—	—	10.000	10.000	10.000	—	—
159	Na cele lustracyi Spółek przemysłowo - wytwórczych, (do rozporządzenia Wydziału kraj.)	—	—	4.800	—	4.800	4.800	—	—
160	Zasiłki na wystawy przemysłowe	—	—	—	8.000	8.000	8.000	—	—
	Razem	—	—	56.800	122.000	178.800	174.800	—	4.000
	VII. Szkoły handlowe i zasiłki na popieranie wykształcenia handlowego.								
161	Szkoła handlowa w Krakowie	—	—	16.000	—	16.000	16.000	—	—
162	Na pokrycie niedoboru funduszu emerytalnego personelu nauczycielskiego wyższej szkoły handlowej w Krakowie (uchw. Sejmu z 23. października 1903)	—	—	1.414	—	1.414	1.414	—	—
163	Akademia handlowa we Lwowie	—	—	16.000	—	16.000	16.000	—	—
164	Stypendya dla młodzieży handlowej	—	—	3.600	—	3.600	3.600	—	—
	Razem	—	—	37.014	—	37.014	37.014	—	—

Zestawienie.

Liczba porząd.	Poszczególności	Proponowana subwencya rządowa		Wniosek na rok 1906			Kwota uchwalona na rok 1905	Preliminuje się na rok 1906	
		na r. 1905	na r. 1906	zwy- czajne	nadzw- yczajne	Razem		mniej	więcej
k o r o n y									
I.	Szkoły przemysłowe uzup.	73.331	73.403	72.904	2.400	75.304	74.885	—	419
II.	Szkoły zawodowe i warsztaty naukowe:								
	A) dla wyrobów z drzewa i łożyny	45.500	47.300	86.898	28.380	115.278	111.871	—	3.407
	B) dla wyrobów garncarskich	11.300	11.300	21.108	1.000	22.108	18.498	—	3.610
	C) " " ze skóry	5.400	5.400	12.578	800	13.378	11.488	—	1.890
	D) " " tkackich	26.000	26.600	44.287	550	44.837	55.468	10.631	—
	E) " " powroźniczych	—	—	800	—	800	800	—	—
	F) " " koronk. i haftu	5.900	6.600	11.254	—	11.254	11.536	282	—
	G) " " kapelusznich	3.000	3.000	1.680	—	1.680	3.480	1.800	—
	H) Subwencyonowane zakłady dla nauki robót kobiecych	8.800	9.100	9.600	—	9.600	9.860	260	—
	I) C. k. szkoły fachowo-przemysłowe subwencyonowane ze skarbu krajowego	—	—	11.732	18.580	30.312	28.267	—	2.045
III.	Wydatki ogólne na cele szkolnictwa przemysłowego	8.000	—	106.770	—	106.770	106.797	27	—
IV.	Wydatki Komisji krajowej dla spraw przemysłowych	—	—	27.960	—	27.960	20.360	—	7.600
V.	Zasiłki i pożyczki na cele przemysłowe i handlowe	—	—	56.800	122.000	178.800	174.800	—	4.000
VI.	Szkoły handlowe i zasiłki na popieranie wykształcenia handlowego	—	—	37.014	—	37.014	37.014	—	—
	Suma	187.231	182.703	501.385	173.710	675.095	665.124	13.000	22.971
								—	9.971

Wyjaśnienia.

Na rok 1905 uchwalono	665.124 K
" " 1906 preliminuje się	675 095 „
zatem więcej o	9.971 K

głównie z powodu, że preliminuje się w dziale I. *więcej* o 419 K z powodu wprowadzenia kredytów na oddziały równorzędne i remuneracye dla nauczycieli; w dziale IV. *więcej* o 7.600 K, z powodu podwyższenia kredytu na podróże członków krajowej Komisji przemysłowej o 2.000 K i wstawienia na oddział statystyczny 5.600 K; w dziale V. *więcej* o 4.000 K, z powodu wstawienia w tej kwocie zasiłku dla spółki stolarskiej w Krakowie na nabycie maszyn; razem preliminuje się w dziale I, IV. i V *więcej* o 12 019 K, a natomiast w dziale II. *mniej* o 2.021 K, gdyż w grupie D) preliminuje się *mniej* o 10.631 K, skutkiem tego, że odpada subwencya na budowę szkoły tkackiej w Łańcucie i internatu w Rakszawie, w grupie F) *mniej* o 282 K, gdyż odpadają pięciolecia dla kierowniczkii w Zakopanem, w grupie G) *mniej* o 1.800 K, skutkiem niepreliminowania raty od pożyczki na budowę warsztatu spółkowego dla warsztatu kapeluszniczego w Mysłenicach, w grupie H) *mniej* o 260 K, gdyż odpada subwencya dla przemysłu artystycznego kobiet w Krakowie, razem *mniej* o 12.973 K, a natomiast w grupie A) *więcej* o 3.407 K, z powodu zwiększonych kosztów utrzymania warsztatu zabawkarskiego w Jaworowie skutkiem wprowadzenia działu maszynowego w grupie B) *więcej* o 3.610 K, z powodu rozszerzenia kursów ceramicznych w Podgórzu przez wprowadzenie laboranta i budowę pieców do wyrobów szklanych, w grupie C) *więcej* o 1 890 K, skutkiem rozszerzenia szkoły szewskiej w Kołomyi, w grupie I) *więcej* o 2.045 K, skutkiem wstawienia ryczałtu na adaptacyę budynku szkoły drzewnej w Zakopanem i podwyższenia dotacyi na stróża, razem *więcej* o 10.952 K, a zatem w dziale II. *mniej* j. w. o 2.021 K; w dziale III. *mniej* o 27 K, gdyż w miejsce zeszłorocznych kredytów nadzwyczajnych dla stacyi ceramicznej i lwowskiego Muzeum przemysłowego na 2.400 K, zmniejszonego kredytu na nowe warsztaty o 2.000 K, oraz emerytury Standejskiej o 43 K. weszła pensya emerytalna Celewiczowej i sieroca Neuziłówny 1.416 K, podwyższono subwencję dla Muzeum lwowskiego o 1.000 K i na wzory rysunkowe i druki o 2.000 K. Razem preliminuje się w dziale II. i III. *mniej* o 2 048 K, zatem ogółem *więcej* o 9.971 K.

W dziale I. *poz. 1—58.* W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 2.381 K, głównie z powodu, że odpadł kredyt 1.256 K na szkołę uzupełniającą przemysłową w Sądowej Wiszni, gdyż czynniki miejscowe nie chciały przyczynić się odpowiednią dotacyą do utrzymania tej szkoły i kredyt 1.600 K na szkołę w Turce i Trembowli, które dotychczas nie weszły w życie, a na wypadek ich kreowania podwyższa się kredyt na nowe szkoły w *poz. 61*, jak szczegółowe preliminarze tych szkół, dołączone do sprawozdania kraj. Komisji przemysłowej.

W dziale I. *poz. 59.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 300 K z powodu wejścia w życie nowych szkół i oddziałów równorzędnych.

W dziale I. *poz. 61.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 1.500 K, z powodu, iż dla Turki i Trembowli nie wstawiono specjalnych kredytów.

W dziale I. *poz. 62.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 1.000 K, z powodu koniecznej potrzeby wprowadzenia ogólnego kredytu na oddziały równorzędne, gdyż potrzeba takich oddziałów wylania się dopiero po wpisach uczniów i skutkiem tego jako nieprzewidziana nie może być objętą preliminarzami poszczególnych szkół.

W dziale II. grupa A) W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 12.307 K, głównie z powodu podwyższenia kredytu na Centralny kurs koszykarski we Lwowie o 5.260 K w celu utworzenia stałego kursu, gdyż próba takiego kursu w r. 1905 wykazała tak dodatnie rezultaty, że niewątpliwie kursa takie znacznie przyspieszą rozwinięcie się przemysłu koszykarskiego w kraju, następnie z powodu podwyższenia dotacyi dla Jaworowa o 5.565 K, a dla Kalwaryi o 900 K, skutkiem wprowadzenia działu maszynowego, wreszcie skutkiem wstawienia subwencji 400 K dla szkółki koszykarskiej w Siekierczycach, jak dołączone szczegółowe preliminarze zakładów należących do tej grupy.

W dziale II. grupa A) W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 8.900 K, z powodu iż w miejsce zeszłorocznych kredytów na budowę w Rudkach i Kalwaryi na 11.300 K, na urządzenie maszynowe w Jaworowie 13.500 K, na urządzenie w nowym budynku

w Rudkach i Grybowie 1.000 K, i na materyał w Jurkowie i Grzymałowie 1.400 K, razem w miejsce 27.200 K, preliminuje się resztę potrzebną na budowę szkoły w Kalwarii w kwocie 5.000 K skutkiem nieprzewidzianego przekroczenia kosztorysu na wiercenie studni, oraz na żądany przez c. k. Starostwo jako władzę przemysłową odpyłacz przy maszynach roboczych w Kalwarii i Jaworowie 5.500 K, na boczne schody w budynku szkoły stanisławowskiej 800 K i drugą ratę półroczną na spłatę pożyczki zaciągniętej na tę budowę 1.500 K, wreszcie na materyały zapasowe dla Grzymałowa, Stanisławowa i Jaworowa 5.500 K, razem więc *preliminuje* się 18.300 K, zatem ogółem *mniej* j. w. o 8.900 K.

- W dziale II. grupa B) W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 2.860 K, z powodu wprowadzenia kredytu na laboranta dla krajowych kursów ceramicznych w Podgórzu i na przyrządy laboratoryjne i skutkiem tego podwyższenia dotacyi o 2.960 K, a natomiast obniżenia dotacyi dla Kołomyi o 100 K, jak dołączone szczegółowe preliminarze.
- W dziale II. grupa B) W wydatkach nadzwyczajnych *więcej* o 750 K, gdyż w miejsce zeszłorocznego kredytu 250 K na inwentarz dla kursu odlewania form gipsowych w Podgórzu wstawia się 1.000 K na dwa piece próbne do wyrobów szklanych.
- W dziale II. grupa C) W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 1.890 K, z powodu podwyższenia dotacyi dla Kołomyi na drugiego pomocnika, uzupełnienie inwentarza i zakupno trzech maszyn do szycia o 1.890 K, a to skutkiem wprowadzenia trzeciego roku nauki i zwiększonej frekwencji jak dołączony szczegółowy preliminarz.
- W dziale II. grupa D) W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 2.819 K, głównie z powodu donajęcia lokalu na rozszerzenie warsztatu w Gorlicach, wyższego czynszu w Glianach, wprowadzenia kredytu na pomocnika warsztatowego w Kosowie, zwiększonych wydatków na opał i oświetlenie w nowym budynku w Łańcucie, oraz skutkiem utworzenia internatu i potrzeby częstej wymiany akumulatorów w Rakszawie, jak dołączone szczegółowe preliminarze zakładów należących do tej grupy.
- W dziale II. grupa D) W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 13.450 K, gdy w miejsce zeszłorocznych kredytów w kwocie 14.000 K na budowę studni w Kossowie, szkoły w Łańcucie, oraz na budowę internatu, restaurację farbiarni, wyrzymaczkę i kolektor w Rakszawie, wstawia się tylko na sprawienie dwóch krosien dla Gorlic 200 K i na naprawę podłogi w mieszkaniach instruktorów w Rakszawie 350 K razem 550 K, czyli *mniej* o 13.450 K.
- W dziale II. grupa F) W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 282 K, z powodu mniejszej dotacyi dla Zakopanego o 420 K, gdyż skutkiem śmierci kierowniczkii odpadają pięciolecia i dla Bobowej o 60 K skutkiem podwyższenia subwencji państwowej, razem *mniej* o 480 K, a natomiast *więcej* dla Kańczugi o 78 K i dla Makowa o 120 K z powodu podwyższenia płacy nauczycielki pomocniczej, razem *więcej* o 198 K, czyli ogółem *mniej* j. w. o 282 K, jak dołączone szczegółowe preliminarze szkół należących do tej grupy.
- W dziale II. *poz. 117.* W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 1.800 K, z powodu, że nie preliminuje się raty, gdyż zaciągnięcie pożyczki na budowę warsztatu spółkowego w Myślenicach nie przyszło dotychczas do skutku, a zostaje jeszcze do dyspozycyi rata z budżetu r. 1905.
- W dziale II. *poz. 120.* W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 600 K, z powodu niepreliminowania, gdyż szkoła przemysłu artystycznego dla kobiet w Krakowie została zwinięta.
- W dziale II. *poz. 122.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 160 K, z powodu zwiększającej się z każdym rokiem liczby uczenia i straty poniesionej skutkiem nieotrzymania rządowej subwencji za rok 1903.
- W dziale II. *poz. 124.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 180 K z powodu dalszego rozwijania się szkoły.
- W dziale II. *poz. 128a)* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 200 K z powodu zwiększonych kosztów usługi.
- W dziale II. *poz. 128b).* W wydatkach nadzwyczajnych *więcej* o 1.800 K z powodu koniecznej potrzeby wstawienia ryzaltu na adaptację budynku szkolnego.
- W dziale II. *poz. 130c)* W wydatkach nadzwyczajnych *więcej* o 45 K, na podstawie obliczenia przypadających do wypłaty odsetek.

- W dziale III. *poz. 132.* W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 400 K, z powodu, że odpadł kredyt na przyrządy do laboratorium, jak dołączony szczegółowy preliminarz.
- W dziale III. *poz. 136.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 1.000 K, z powodu przeniesienia do nowego obszerniejszego budynku i zwiększonych tem samym kosztów utrzymania, tudzież z powodu urządzania wystaw czasowych i odczytów, których koszta dotychczasowego budżetu muzealnego nie obciążały.
- W dziale III. *poz. 143.* W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 2.000 K, z powodu, że odpadł kredyt jednorazowy na urządzenie sal muzealnych.
- W dziale III. *poz. 143.* W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 2.000 K, z powodu, iż kredyt 6.000 K w zupełności wystarczy na kreowanie projektowanych przez kraj. Komisję przemysłową.
- W dziale III. *poz. 144.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 2.000 K z powodu, iż okazała się konieczna potrzeba wydania przygotowanych wzorów dla szkół koronkarskich i innych.
- W dziale III. *poz. 147.* W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 43 K z powodu, że odpada pensya sierocińska dla Jana Standejskiego, która ustała już z dniem 15. maja 1905 roku.
- W dziale III. *poz. 148.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 216 K z powodu wejścia pensyi sierocińskiej dla córki, pozostałej po kierownicze krajowej szkoły koronkarskiej w Zakopanem od dnia 1. lutego 1905 na mocy §. 31. statutu emerytalnego 10% pensyi matki.
- W dziale III. *poz. 149.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 1.200 K z powodu wejścia pensyi wdowiej od nia 1. stycznia 1905 w myśl §. 18. statutu emerytalnego.
- W dziale IV. *poz. 152a).* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 2.000 K na podstawie wyników roku 1904 i z powodu potrzeby częstych wyjazdów członków kraj. Komisji przemysłowej, referenta przemysłowego i świeżo ustanowionych korespondentów Komisji.
- W dziale IV. *poz. 152f), g), h).* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 5.600 K z powodu projektowanego utworzenia oddziału statystycznego, którego potrzebę przedstawiono osobnem sprawozdaniem.
- W dziale IV. *poz. 154.* W wydatkach nadzwyczajnych *więcej* o 4.000 K z powodu wprowadzenia zasiłku dla Spółki stolarzy w Krakowie na nabycie maszyn w celu utworzenia związkowej pracowni maszynowej.
- Razem w rubr. XII. Wydatki zwyczajne *większe* o . . . 30.462 K
mniejsze o . . . 536 "
 Ogółem *większe* o . . . 29.926 K
- Wydatki nadzwyczajne *większe* o . . . 6.595 K
mniejsze o . . . 26.550 "
 Ogółem *mniejsze* o . . . 19.955 "
- Ogółem w rubr. XII. wydatki *większe* o . . . 9.971 K

PRELIMINARZ

wydatków funduszu krajowego

na podniesienie rolnictwa i przemysłu w kraju

na rok 1905.

(Rubryka XII. wydatków budżetu krajowego).

CZĘŚĆ I.

PRELIMINARZE

poszczególnych zakładów.

I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.

1. Biała. Szkoła przemysłowa uzupełniająca

• Wniosek na rok 1905.

Przychód

Kwota uchwala- lona na rok 1904	Zwy- czajne			Nadzw- yczajne			Razem
	K	r	o	n	y		

Uzasadnienie:

Subwencye:

a) od gminy	600	800	—	800
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400
c) z Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie	800	800	—	800
d) z kasy oszczęd. w Białej	400	400	—	400
e) od cechu sukieniczego	40	40	—	40
f) wkładki uczniów na przybory	300	280	—	280
g) od c. k. Rządu	1.830	2.060	—	2.060
h) z funduszu krajowego	1.830	2.060	—	2.060
Razem	6.200	6.840	—	6.840

Więcej z powodu wprowadzenia nauki języka polskiego i niemieckiego w I i II. klasie przemysł.

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo:	900	900	—	900
b) nauka	4.640	5.200	—	5.200
2. Przybory szkolne	420	400	—	400
3. Środki naukowe	240	100	—	100
4. Wydatki administracyjne	240	240	—	240
Razem	6.200	6.840	—	6.840

Z tego przypada 300 K. za kierownictwo kursu handlowego.
Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

2. Bochnia. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.000	1.000	—	1.000
b) od c. k. Rządu	1.069	1.092	—	1.092
c) z funduszu krajowego	1.069	1.092	—	1.092
Razem	3.138	3.184	—	3.184

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400
b) nauka	2.138	1.984	—	1.984
2. Zakupno wzorów i modeli	500	400	—	400
3. Środki naukowe	100	300	—	300
4. Wydatki administracyjne	100	100	—	100
Razem	3.138	3.184	—	3.184

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

3. Brody. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie :
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K	r	o	
Subwencye:					
a) od gminy	600	600	—	600	
— od Rady powiatowej	—	—	—	—	
b) od Izby handl. przemysł.	1.000	1.000	—	1.000	
c) od c. k. Rządu	947	873	—	873	
d) z funduszu krajowego	947	873	—	873	
Razem	3.494	3.346	—	3.346	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.624	2.176	—	2.176	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	350	450	—	450	
3. Środki naukowe		200	—	200	
4. Wydatki administracyjne	120	120	—	120	
Razem	3.494	3.346	—	3.346	

4. Brzeżany. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:					
a) od gminy	400	400	—	400	
b) od Rady powiatowej	300	300	—	300	
c) od c. k. Rządu	1.035	1.106	—	1.106	
d) z funduszu krajowego	1.035	1.106	—	1.106	
Razem	2.770	2.912	—	2.912	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.020	2.112	—	2.112	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	250	300	—	300	
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	2.770	2.912	—	2.912	

5. Buczacz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K o r o n y			
Subwencye:					
a) od gminy	400	400	—	400	Na podstawie uchwały Rady miejskiej z dnia 30. listopada 1895.
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	ad b) Na podstawie uchwały Rady powiatowej z dnia 29. lutego 1896.
c) od Stowarzyszenia rzemieślniczego	100	100	—	100	ad c) Na podstawie aktu fundacyjnego z dnia 3. grudnia 1895.
d) od Izby handl. przemysł.	200	200	—	200	
e) od c. k. Rządu	1.000	1.100	—	1.100	
f) z funduszu krajowego	1.000	1.100	—	1.100	
Razem	3.100	3.300	—	3.300	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400
b) nauka	2.336	2.368	—	2.368
2. Przybory szkolne	200	200	—	200
3. Środki naukowe		200	—	200
4. Wydatki administracyjne	164	132	—	132
Razem	3.100	3.300	—	3.300

6. Chrzanów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	400	400	—	400	Gmina miasta Chrzanowa uchwała z dnia 4. października 1899 r. L. 5368 zobowiązała się dawać roczną subwencję w kwocie 400 K i dostarczać lokalu, opału i oświetlenia (LW. 47126 00.)
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	ad b) Rada pow. w Chrzanowie uchwała z dnia 8. stycznia 1900 r. L. 4227 zobowiązała się płacić roczną subwencję w kwocie 200 K. (LW. 47126/00). Kwotę 400 K. wstawił Wydział szkoły na podstawie uchwały Rady powiatowej z dnia 31. stycznia 1901.
c) od Izby handl. przemysł.	200	200	—	200	
d) od Tow. zaliczkowego	100	100	—	100	
e) od c. k. Rządu	993	1.152	—	1.152	
f) z funduszu krajowego	929	1.152	—	1.152	ad f) Więcej z powodu wprowadzenia nauki historii kraju rodzinnego.
Razem	3.022	3.404	—	3.404	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400
b) nauka	2.022	2.304	—	2.304
2. Przybory szkolne	400	300	—	300
3. Środki naukowe		200	—	200
4. Potrzeby kancelaryjne	200	200	—	200
Razem	3.022	3.404	—	3.404

7. Drohobycz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie :
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	

Subwencye:

a) od gminy	600	600	—	600	Gmina daje subwencyi 840 K. lecz z tej kwoty pokryte być muszą wydatki na opał i usługi, wynoszące około 200 K.
b) od Rady powiatowej	300	300	—	300	
c) od Kasy oszczędności	50	50	—	50	
d) od Tow. zaliczkowego	20	20	—	20	
e) od c. k. Rządu	1.890	1.961	—	1.961	
f) z funduszu krajowego	1.890	1.961	—	1.961	
Razem	4.750	4.892	—	4.892	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	500	500	—	500	Wedle potrzeby, obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	3.800	3.892	—	3.892	
3. Środki naukowe	300	350	—	350	
4. Potrzeby kancelaryjne	150	150	—	150	
Razem	4.750	4.892	—	4.892	

8. Gorlice. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	200	200	—	200	Od roku 1900 gmina obniżyła subwencye z dotychczasowych 400 K. na 200 K. natomiast jednak corocznie czyni starania u Izby handl. o subwencye w kwocie 300 K. (LW. 4634-01).
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od Tow. zaliczkowego	300	300	—	300	
d) od Izby handl. przemysł.	300	300	—	300	
e) od c. k. Rządu	1.045	1.161	—	1.161	
f) z funduszu krajowego	1.046	1.161	—	1.161	
Razem	3.291	3.522	—	3.522	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	500	—	500	Więcej z powodu zwiększ. frekw. uczniów
b) nauka	2.341	2.522	—	2.522	
2. Przybory szkolne	1	300	—	300	
3. Środki naukowe	450	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	3.291	3.522	—	3.522	

9. Jarosław. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód	Kwota niebwa- lona na rok 1904	Wniesek na rok 1905.			Uzasadnienie:
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K	o	r	

Subwencye:

a) od gminy	500	500	—	500
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400
c) od c. k. Rządu	1.210	1.088	—	1.088
d) z funduszu krajowego	1.210	1.088	—	1.088
Razem	3.320	3.076	—	3.076

Rozchód

1. Płace:

a) kierownictwo	400	500	—	500	
b) nanka	2.400	1.856	—	1.856	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	400	300	—	300	
3. Środki naukowe	400	250	—	250	
4. Wydatki administracyjne	120	170	—	170	
Razem	3.320	3.076	—	3.076	

10. Jasło. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód

Subwencye:

a) od gminy	400	400	—	400
b) od Rady powiatowej	240	240	—	240
c) od Izby handl. przemysł.	200	200	—	200
— od Tow. zaliczkowego	50	—	—	—
d) od c. k. Rządu	1.085	1.171	—	1.171
e) z funduszu krajowego	1.085	1.171	—	1.171
Razem	3.060	3.182	—	3.182

Rozchód

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.310	2.432	—	2.432	Wiecej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	250	250	—	250	
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	3.060	3.182	—	3.182	

11. Kałusz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie :	
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem		
		K	•	•	•	
Subwencye:						
a) od gminy	200	200	—	200		
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200		
c) od c. k. Rządu	1.196	1.200	—	1.200		
d) z funduszu krajowego	1.196	1.200	—	1.200		
Razem	2.792	2.800	—	2.800		

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.112	1.920	—	1.920	
2. Przybory szkolne	200	200	—	200	
3. Środki naukowe	200	200	—	200	
4. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	2.792	2.800	—	2.800	

12. Kołomyja. I. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.068	1.020	—	1.020	W myśl uchwały Rady miasta z dnia 31. stycznia 1888. l. 404 gmina pokrywa niedobór, tudzież dostarcza ło-kału, opału, oświetlenia i usługi.
b) od Rady powiatowej	300	300	—	300	
c) z fund. rzemieślniczego odsetki od kap. 12.000 K.	480	480	—	480	
d) od c. k. Rządu	1.070	1.070	—	1.070	
e) z funduszu krajowego	1.070	1.070	—	1.070	
Razem	3.988	3.940	—	3.940	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	600	600	—	600	Mniej wedle potrzeby połączonej na pod- stawie ilości godzin.
b) nauka	2.808	2.240	—	2.240	
2. Przybory szkolne	400	400	—	400	
3. Środki naukowe	500	500	—	500	
4. Wydatki administracyjne	180	200	—	200	
Razem	3.988	3.940	—	3.940	

13. Kołomyja. II. Szkoła przemysłowa uzupełniająca

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K	o	r	

Subwencye:

a) od gminy	1.172	1.356	-	1.356	Rada gminna aktem notar. z dnia 17 września 1902 r. (LW. 51.886/1902) zobowiązała się przyczynić w wysokości $\frac{1}{3}$ części kosztów jednak nie więcej jak 1.500 K. ad b) Rada powiat. aktem notar. z dnia 4. lipca 1902 roku LR. 8053 (LW. 51.886/02), zobowiązała się płacić po 100 K. rocznie począwszy od r. 1902 przez cały czas istnienia tej szkoły.
b) od Rady powiatowej	100	100	-	100	
e) od c. k. Rządu	1.172	1.346	-	1.346	
d) z funduszu krajowego	1.172	1.356	-	1.356	
Razem	3.616	4.158	-	4.158	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	600	-	600	Więcej dla zrównania z płacą kierownika w I-s ej szkole.
b) nauka	2.636	2.978	-	2.978	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

2. Środki naukowe	400	400	-	400
3. Wydatki administracyjne	180	180	-	180

Razem 3.616 4.158 - 4.158

14. Kraków. Szkoła przemysłowa uzupełniająca na Kleparzu

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	2.372	2.392	-	2.392	Dotowanie pięciu szkół przemysłowych uzup. w Krakowie, postawiono na równi z przeważną częścią szkół przemysłowych w kraju, t. j. że gmina, rząd i kraj, poza drobnymi datkami z funduszu Dietla, przyczynić się mają do kosztów utrzymania $\frac{1}{3}$ części ogólnych wydatków a gmina ponadto obowiązana jest dostarczać jeszcze bezpłatnie lokalu, opału, oświetlenia i usługi.
b) z funduszu dr. Dietla	16	16	-	16	
c) od c. k. Rządu	2.380	2.340	-	2.340	
d) z funduszu krajowego	2.372	2.392	-	2.392	
Razem	7.140	7.140	-	7.140	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	-	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	5.960	5.640	-	5.640	

2. Przybory szkolne	350	500	-	500
3. Środki naukowe	350	160	-	160

4. Wydatki administracyjne	350	360	-	360
Razem	7.140	7.140	-	7.140

15. Kraków. Szkoła przem. uzupeł. w Ogrodzie angielskim.

Przychód.

Kwota niezm iona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Razem
	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne		

Uzasadnienie:

Subwencye:

a) od gminy	1.372	1.302	—	1.302
b) z funduszu dr. Dietla	16	16	—	16
c) od c. k. Rządu	1.380	1.280	—	1.280
d) z funduszu krajowego	1.372	1.302	—	1.302
Razem	4.140	3.900	—	3.900

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby, obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
b) nauka	3.200	2.940	—	2.940	
2. Przybory szkolne	200	250	—	250	
3. Środki naukowe	200	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne	200	130	—	130	
Razem	4.140	3.900	—	3.900	

16. Kraków. Szkoła przemysł. uzupeł. na Smoleńsku.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.352	1.302	—	1.302
b) z funduszu dr. Dietla	16	16	—	16
c) od c. k. Rządu	1.360	1.280	—	1.280
d) z funduszu krajowego	1.352	1.302	—	1.302
Razem	4.080	3.900	—	3.900

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin
b) nauka	3.200	2.940	—	2.940	
2. Przybory szkolne	200	250	—	250	
3. Środki naukowe	200	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne	200	130	—	130	
Razem	4 080	3.900	—	3 900	

17. Kraków. Szkoła przemysłowa uzupełniająca na Kaźmierzu.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K	o	r	
Subwencye:					
a) od gminy	1.372	1.272	—	1.272	
b) z funduszu dra Dietla	16	16	—	16	
c) od c. k. Rządu	1.380	1.280	—	1.280	
d) z funduszu krajowego	1.372	1.272	—	1.272	
Razem	4.140	3.840	—	3.840	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	3.200	2.880	—	2.880	
2. Przybory szkolne	250	250	—	250	
3. Środki naukowe	100	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne	200	130	—	130	
Razem	4.140	3.840	—	3.840	

18. Kraków. Szkoła przemysłowa uzupełniająca na Dajworze.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.470	1.412	—	1.412
b) z funduszu Dra Dietla	16	16	—	16
c) od c. k. Rządu	1.478	1.390	—	1.390
d) z funduszu krajowego	1.470	1.412	—	1.412
Razem	4.434	4.230	—	4.230

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Mniej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	3.574	3.260	—	3.260	
2. Przybory szkolne	200	250	—	250	
3. Środki naukowe	100	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne	180	140	—	140	
Razem	4.434	4.230	—	4.230	

19. Krosno. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie :
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
Subwencye:					
a) od gminy	500	500	—	500	
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od c. k. Rządu	1.316	1.346	—	1.346	
d) z funduszu krajowego	1.316	1.346	—	1.346	
Razem	3.332	3.392	—	3.392	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.432	2.432	—	2.432	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	340	300	—	300	
3. Środki naukowe	160	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne	160	160	—	160	
Razem	3.332	3.392	—	3.392	

20. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. św. Anny.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.953	2.025	—	2.025	Dotowanie dziewięciu szkół przemysł. uzup. we Lwowie postawiono na rze- wni z przeważną częścią szkół prze- mysłowych w kraju t. j. że gmina, kraj i państwo przyczynić się mają w 1/3 ogólnych kosztów, a gmina nadto obowiązana jest dostarczać bezpłatnie lokal, opału, oświetlenia i usługi.
b) od c. k. Rządu	1.953	2.025	—	2.025	
c) z funduszu krajowego	1.954	2.025	—	2.025	
Razem	5.860	6.075	—	6.075	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin
b) nauka	4.480	4.345	—	4.345	
2. Przybory szkolne	800	900	—	900	
3. Środki naukowe	100	250	—	250	
4. Potrzeby administracyjne	100	100	—	100	
Razem	5.860	6.075	—	6.075	

21. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. św. Antoniego.

Przychód.

	Kwota uchwalona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie :
		Zwy- czajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K o r o n y			
Subwencye:					
a) od gminy	1.583	1.595	—	1.595	
b) od Rządu	1.583	1.595	—	1.595	
c) z funduszu krajowego	1.584	1.595	—	1.595	
Razem	4.750	4.785	—	4.785	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	3.490	3.385	—	3.385	
2. Przybory szkolne	700	700	—	700	
3. Środki naukowe	700	140	—	140	
4. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	4.750	4.785	—	4.785	

22. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Czackiego.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.602	1.625	—	1.625
b) od Rządu	1.602	1.625	—	1.625
c) z funduszu krajowego	1.603	1.625	—	1.625
Razem	4.807	4.875	—	4.875

Rozchód

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	3.547	3.465	—	3.465	
2. Przybory szkolne	700	700	—	700	
3. Środki naukowe	700	150	—	150	
4. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	4.807	4.875	—	4.875	

23. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Elżbiety.

Przychód.

Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Razem
	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne		

Uzasadnienie:

Subwencye:

a) od gminy	953	955	—	955
b) od c. k. Rządu	953	955	—	955
c) z funduszu krajowego	954	955	—	955
Razem	2,860	2,865	—	2,865

Rozchód,

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480
b) nauka	1,840	1,785	—	1,785
2. Przybory szkolne	500	460	—	460
3. Środki naukowe	500	100	—	100
4. Wydatki administracyjne	40	40	—	40
Razem	2,860	2,865	—	2,865

Wedle potrzeby obliczonej na podsta-
wie ilości godzin.

24. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Konarskiego.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1,329	1,315	—	1,315
b) od c. k. Rządu	1,329	1,315	—	1,315
c) z funduszu krajowego	1,329	1,315	—	1,315
Razem	3,987	3,945	—	3,945

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480
b) nauka	2,747	2,665	—	2,665
2. Przybory szkolne	700	500	—	500
3. Środki naukowe	700	240	—	240
4. Wydatki administracyjne	60	60	—	60
Razem	3,987	3,945	—	3,945

Wedle potrzeby obliczonej na podsta-
wie ilości godzin.

25. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. św. Marcina.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie :
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K o r o u y			
Subwencye:					
a) od gminy	1.583	1.595	—	1.595	
b) od c. k. Rządu	1.583	1.595	—	1.595	
c) z funduszu krajowego	1.584	1.595	—	1.595	
Razem	4.750	4.785	—	4.785	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	3.490	3.385	—	3.385	
2. Przybory szkolne	700	700	—	700	
3. Środki naukowe	140	140	—	140	
4. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	4.750	4.785	—	4.785	

26. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. A. Mickiewicza.

Przychód.

Subwencye:					
a) od gminy	1.290	1.295	—	1.295	
b) od c. k. Rządu	1.290	1.295	—	1.295	
c) z funduszu krajowego	1.290	1.295	—	1.295	
Razem	3.870	3.885	—	3.885	

Rozchód.

1. Płace:					
a) kierownictwo	480	480	—	480	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.830	2.745	—	2.745	
2. Przybory szkolne	500	500	—	500	
3. Środki naukowe	100	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne	60	60	—	60	
Razem	3.870	3.885	—	3.885	

27. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Piramowicza.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K	o	r	

Subwencye:

a) od gminy	953	955	—	955	
b) od c. k. Rządu	953	955	—	955	
c) z funduszu krajowego	954	955	—	955	
Razem	2.860	2.865	—	2.865	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	
b) nauka	1.840	1.785	—	1.785	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	500	460	—	460	
3. Środki naukowe	100	100	—	100	
4. Wydatki administracyjne	40	40	—	40	
Razem	2.860	2.865	—	2.865	

28. Lwów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Staszica.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.610	1.625	—	1.625	
b) od c. k. Rządu	1.610	1.625	—	1.625	
c) z funduszu krajowego	1.610	1.625	—	1.625	
Razem	4.830	4.875	—	4.875	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	480	480	—	480	
b) nauka	3.570	3.465	—	3.465	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	700	700	—	700	
3. Środki naukowe	150	150	—	150	
4. Wydatki administracyjne	80	80	—	80	
Razem	4.830	4.875	—	4.875	

29. Lwów. Izraelicka Szkoła przemysłowa uzupełniająca im. Bernsteina.

Przychód.

Kwota uchwalona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.		
	Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem
	K o r a n y		

Uzasadnienie:

Subwencye:

a) z fund. Marka Bernsteina	2.600	2.600	—	2.600
b) od zboru izraelicki go	200	200	—	200
c) od c. k. Rządu	900	950	—	950
d) z funduszu krajowego	1.000	950	—	950
Razem	4.700	4.700	—	4.700

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	600	600	—	600
b) nauka	2.400	2.400	—	2.400
2. Środki naukowe	500	500	—	500
3. Wydatki administracyjne	150	150	—	150
4. Lokal, opał i oświetlenie.	900	900	—	900
5. Usługa	150	150	—	150
Razem	4.700	4.700	—	4.700

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

30. Łancut. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	240	240	—	240
b) od Rady powiatowej	300	300	—	300
c) od c. k. Rządu	947	1.015	—	1.015
d) z funduszu krajowego	947	1.015	—	1.015
Razem	2.434	2.570	—	2.570

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	300	300	—	300
b) nauka	1.784	1.920	—	1.920
2. Środki naukowe	200	200	—	200
3. Wydatki administracyjne	150	150	—	150
Razem	2.434	2.570	—	2.570

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

31. Myślenice. Szkoła przemysłowa uzupełniająca

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie :
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
Subwencye:					
a) od gminy	400	400	—	400	
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400	
c) od Rządu	839	910	—	910	
d) z funduszu krajowego	839	910	—	910	
Razem	2.478	2.620	—	2.620	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	1.728	1.920	—	1.920	Wiecej wedle potrzeby obliczonej na pod- stawie ilości godzin.
2. Środki naukowe	250	200	—	200	
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	2.478	2.620	—	2.620	

32. Nowy Sącz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	400	400	—	400
b) od Rady powiatowej	600	600	—	600
c) od Kasy oszczędności	200	200	—	200
d) od Dyrekcji c. k. kolei pań- stwowej	400	200	—	200
e) od Izby handlowo-przemy- słowej w Krakowie	200	200	—	200
f) od c. k. Rządu	1.450	1.527	—	1.527
g) z funduszu krajowego	1.550	1.527	—	1.527
Razem	4.800	4.654	—	4.654

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	600	600	—	600	
b) nauka	3.400	3.154	—	3.154	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	500	400	—	400	
3. Środki naukowe	300	300	—	300	
4. Wydatki administracyjne	300	200	—	200	
Razem	4.800	4.654	—	4.654	

33. Nowy Targ. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Razem
	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne		
	K	r	o n y	

Uzasadnienie :

Subwencye :

a) od gminy	200	200	—	200
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400
c) od Stow. przem. i rękodz.	100	100	—	100
d) od Tow. zaliczkowego	144	144	—	144
e) od c. k. Rządu	1.174	1.082	—	1.082
f) z funduszu krajowego	1.174	1.082	—	1.082
Razem	3.192	3.008	—	3.008

Rozchód.

1. Płace :

a) kierownictwo	400	400	—	400
b) nauka	2.432	2.048	—	2.048
2. Przybory szkolne	240	240	—	240
3. Środki naukowe		200	—	200
4. Wydatki kancelaryjne	120	120	—	120
Razem	3.192	3.008	—	3.008

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

34. Podgórze. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye :

a) od gminy	976	1.061	—	1.061
b) od Rady pow. w Wieliczce	100	50	—	50
c) od Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie	200	200	—	200
d) od c. k. Rządu	977	1.061	—	1.061
e) z funduszu krajowego	977	1.061	—	1.061
Razem	3.230	3.433	—	3.433

Gmina zobowiązała się przyczynić subwencją w ogólności $\frac{1}{3}$ ogólnych kosztów utrzymania szkoły tudzież dostarczać lokalu, opału, oświetlenia i usługi.

Rozchód.

1. Płace :

a) kierownictwo	400	400	—	400
b) nauka	2.380	2.533	—	2.533
2. Środki naukowe	350	350	—	350
3. Wydatki administracyjne	100	150	—	150
Razem	3.230	3.433	—	3.433

Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

35. Przemysł. I. Szkoła przemysłowa uzupeł. w śródmieściu.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie :
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K	r	n	y

Subwencye :

a) od gminy	600	600	—	600
b) z Rady powiatowej	600	600	—	600
c) od c. k. Rządu	1.136	1.175	—	1.175
d) z funduszu krajowego	1.137	1.175	—	1.175
Razem	3.473	3.550	—	3.550

Rozchód.

1. Płace :

a) kierownictwo	480	480	—	480
b) nauka	2.593	2.670	—	2.670

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

2. Środki naukowe	320	320	—	320
3. Wydatki administracyjne	80	80	—	80
Razem	3.473	3.550	—	3.550

36. Przemysł. II. Szkoła przemysłowa uzupełniająca na przedmieściu lwowskiem.

Przychód.

Subwencye :

a) od gminy	600	600	—	600
b) od Kasy oszczędności	200	200	—	200
c) od c. k. Rządu	1.234	1.311	—	1.311
d) z funduszu krajowego	1.234	1.311	—	1.311
Razem	3.268	3.422	—	3.422

Rozchód.

1. Płace :

a) kierownictwo	480	480	—	480
b) nauka	2.388	2.542	—	2.542

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.

2. Środki naukowe	320	320	—	320
3. Wydatki administracyjne	80	80	—	80
Razem	3.268	3.422	—	3.422

37. Rzeszów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	

Subwencye:

a) od gminy	260	274	—	274	Oprócz tego kosztu usługi, opatu i oświetlenia wynoszące około 400 K. ponosi gmina.
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
— od Kasy oszczędności	100	—	—	—	
c) z fund. Towarnickiego	300	300	—	300	
d) od Izby handlowo-przem.	200	200	—	200	
e) od c. k. Rządu	1.300	1.381	—	1.381	
f) z funduszu krajowego	1.300	1.381	—	1.381	
Razem	3.660	3.736	—	3.736	

Rozchód.

1. Płace.

a) kierownictwo	500	500	—	500	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.410	2.486	—	2.486	
2. Przybory szkolne	600	450	—	450	
3. Środki naukowe		150	—	150	
4. Wydatki administracyjne		150	150	—	150
Razem	3.660	3.736	—	3.736	

38. Sambor. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	300	300	—	300	Gmina obowiązana jest do bezpłatnego dostarczania lokalu, opatu, oświetlenia i usługi, a nadto przyczynić się ma subwencya roczną w kwocie 200 K. (LW. 48.423 1890)
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od c. k. Rządu	1.467	1.497	—	1.497	
d) z funduszu krajowego	1.467	1.421	—	1.421	
Razem	3.434	3.418	—	3.418	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	520	520	—	520	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.534	2.458	—	2.458	
2. Środki naukowe	260	300	—	300	
3. Potrzeby kancelaryjne	120	140	—	140	
Razem	3.434	3.418	—	3.418	

39. Sanok. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K	o	r	

Subwencye:

a) od gminy	738	738	—	738
b) od c. k. Rządu	1.151	1.151	—	1.151
c) z funduszu krajowego	1.151	1.151	—	1.151
Razem	3.040	3.040	—	3.040

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400
b) nauka	2.240	2.240	—	2.240

Wedle potrzeby obliczonej na podsta-
wie ilości godzin.

2. Środki naukowe	240	250	—	250
3. Wydatki administracyjne	160	150	—	150
Razem	3.040	3.040	—	3.040

40. Sądowa Wisznia. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	100	100	—	100
b) od Rady powiatowej	100	100	—	100
c) od c. k. Rządu	1.360	1.256	—	1.256
d) z funduszu krajowego	1.360	1.256	—	1.256
Razem	2.920	2.712	—	2.712

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	300	300	—	300
b) nauka	2.380	2.112	—	2.112

Wedle potrzeby obliczonej na podsta-
wie ilości godzin.

2. Środki naukowe	200	250	—	250
3. Wydatki administracyjne	40	50	—	50
Razem	2.920	2.712	—	2.712

41. Stanisławów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie :
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem.	
		k	o	r o n y	

Subwencje:

a) od gminy	600	600	—	600	W myśl uchwały Rady powiatowej z dnia 14. października 1891 l. 1885 (LW. 45.870/91).
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Kasy oszczędności	100	100	—	100	
d) od c. k. Rządu	2.330	2.350	—	2.350	
e) z funduszu krajowego	2.430	2.410	—	2.410	
Razem	5.660	5.660	—	5.660	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	600	600	—	600	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	4.560	4.560	—	4.560	
2. Środki naukowe	400	400	—	400	
3. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	5.660	5.660	—	5.660	

42. Stary Sącz. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencje:

a) od gminy	600	600	—	600
b) od Rady powiatowej w Nowym Sączu	300	300	—	300
c) od Izby handlowo-przemysłowej w Krakowie	200	200	—	200
d) od c. k. Rządu	891	896	—	896
e) z funduszu krajowego	891	896	—	896
Razem	2.882	2.892	—	2.892

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby, obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2.042	2.052	—	2.052	
2. Środki naukowe	240	240	—	240	
3. Wydatki administracyjne	200	200	—	200	
Razem	2.882	2.892	—	2.892	

43. Stryj. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:	
	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem		
	K	o	r		o

Subwencye:

a) od gminy	600	600	---	600	
b) od Rady powiatowej . . .	200	200	—	200	
c) od Tow. zaliczkowego . . .	200	200	—	200	
d) od Zarz. c. k. kolei państw.	400	400	—	400	
e) od c. k. Rządu	1.110	1.110	—	1.110	
f) z funduszu krajowego . . .	1.110	1.110	—	1.110	
Razem .	3.620	3.620	—	3.620	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	500	500	—	500	
b) nauka	2.520	2.520	—	2 520	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	500	400	—	400	
3. Środki naukowe		100	—	100	
4. Wydatki administracyjne . .	100	100	—	100	
Razem .	3.620	3.620	—	3.620	

44. Tarnopol. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	1.306	800	—	800	
b) od Rady powiatowej . . .	200	200	—	200	
c) z Izby handl. w Brodach . .	200	200	—	200	
d) od c. k. Rządu	842	1 177	—	1.177	
e) z funduszu krajowego . . .	842	1.177	—	1.177	Więcej z powodu potrącenia z pre- stacyi gminnej ryczałtu na opas- oświetlenie i usługi, które nie wcho- dzą do budżetu szkoły.
Razem .	3.390	3.554	—	3.554	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.540	2 554	—	2 554	Wedle potrzeby obliczonej na podsta- wie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	300	300	—	300	
3. Środki naukowe		150	—	150	
4. Wydatki administracyjne . .	150	150	—	150	
Razem .	3.390	3.554	—	3 554	

45. Tarnów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca

Przychód.

Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Razem		
	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne				
	K	e	r	o	n	y

Uzasadnienie:

Subwencye:

a) od gminy	800	800	—	800
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400
c) od Kasy oszczędności	75	100	—	100
d) od Izby handl. przem.	300	300	—	300
e) od c. k. Rządu	1.545	1.360	—	1.360
f) z funduszu krajowego	1.770	1.360	—	1.360
Razem	4.890	4.320	—	4.320

Mniej z powodu, iż zaniechano otwar-
cia kursu handlowego.

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	600	600	—	600
b) nauka	3.590	2.920	—	2.920
2. Przybory szkolne	500	400	—	400
3. Środki naukowe		200	—	200
4. Wydatki administracyjne	200	200	—	200
Razem	4.890	4.320	—	4.320

Wedle potrzeby obliczonej na podstawie
ilości godzin.

46. Tarnobrzeg. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	200	200	—	200
b) od Rady powiatowej	200	400	—	400
c) od JW. Zdzisława hr. Tar- nowskiego	200	200	—	200
d) od Izby handl. przemysł.	—	200	—	200
e) od c. k. Rządu	815	834	—	834
f) z funduszu krajowego	815	834	—	834
Razem	2.430	2.668	—	2.668

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	300	300	—	300
b) nauka	1.830	2.048	—	2.048
2. Środki naukowe	200	200	—	200
3. Wydatki administracyjne	100	120	—	120
Razem	2.430	2.668	—	2.668

Wedle potrzeby obliczonej na podsta-
wie ilości godzin.

47. Wadowice. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie :
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
a) od gminy	800	800	—	800	
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Kasy oszczędności	400	400	—	400	
d) od c. k. Rządu	968	947	—	947	
e) z funduszu krajowego	968	947	—	947	
Razem	3.336	3.294	—	3.294	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.636	2.444	—	2.444	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin
2. Przybory szkolne	200	200	—	200	
3. Środki naukowe	150	150	—	150	
4. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	3.336	3.294	—	3.294	

48. Wieliczka. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencye:

a) od gminy	800	800	—	800	
b) od Rady powiatowej	100	50	—	50	
c) od c. k. Rządu	1.190	1.225	—	1.225	
d) z funduszu krajowego	1.190	1.225	—	1.225	
Razem	3.280	3.300	—	3.300	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.280	2.480	—	2.480	Więcej wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	500	200	—	200	
3. Środki naukowe	120	120	—	120	
4. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	3.280	3.300	—	3.300	

49. Złoczów. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:			
		Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem				
		K	o	r	o	n	y	

Subwencje:

a) od gminy	200	300	—	300	
b) od Rady powiatowej	300	300	—	300	
c) od Izby handlowej	300	200	—	200	
d) od c. k. Rządu	1.145	1.455	—	1.455	
e) z funduszu krajowego	1.145	1.405	—	1.405	Więcej z powodu podwyższenia wynagrodzenia nauczycielom skutkiem drożyzny spowodowanej pożarem miasta
Razem	3.090	3.660	—	3.660	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	
b) nauka	2.290	2.660	—	2.660	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	300	300	—	300	
3. Środki naukowe	200	200	—	200	
4. Wydatki administracyjne	100	100	—	100	
Razem	3.090	3.660	—	3.660	

50. Zółkiew. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.

Subwencje:

a) od gminy	600	600	—	600
b) od Rady powiatowej	400	400	—	400
c) od c. k. Rządu	874	880	—	880
d) z funduszu krajowego	874	880	—	880
Razem	2.748	2.760	—	2.760

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	300	300	—	300	
b) nauka	2.048	1.920	—	1.920	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
2. Przybory szkolne	260	300	—	300	
3. Środki naukowe	100	100	—	100	
4. Potrzeby kancelaryjne	140	140	—	140	
Razem	2.748	2.760	—	2.760	

51. Żywiec. Szkoła przemysłowa uzupełniająca.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	

K o r o n y

Subwencye:

a) od gminy	400	400	—	400	Rada gminna uchwałą z dnia 29. listo- pada 1895 obowiązała się dostarczyć bezpłatnie lokalu, opału, oświetlenia i usługi, tudzież przyczynić się do kosztów utrzymania kwotą 400 Koron rocznie (L.W. 27.040 96.) a: b) Na mocy zobowiązania z dnia 28. lutego 1896 L. 239 (L.W. 27.040 96).
b) od Rady powiatowej	200	200	—	200	
c) od Izby handlowo-przemy- słowej w Krakowie	200	200	—	200	
d) od c. k. Rządu	1 210	1 200	—	1 200	
e) z funduszu krajowego	1 210	1 200	—	1 200	
Razem	3 220	3 200	—	3 200	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownictwo	400	400	—	400	Wedle potrzeby obliczonej na podstawie ilości godzin.
b) nauka	2 400	2 325	—	2 325	
2. Środki naukowe	300	350	—	350	
3. Wydatki administracyjne	120	125	—	125	
Razem	3 220	3 200	—	3 200	

II. Szkoły fachowe i warsztaty naukowe.

A. Szkoły dla wyrobów z drzewa i łożyny.

52. Czerwona Wola. Szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wniosek na rok 1905.				Uzasadnienie :
		Wy- nikłość w roku 1903	Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
— Zapas kasowy z r. 1902.	—	394	—	—	—	
— Zasiłki na zapomogi uczniów	—	419	—	—	—	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	2.300	1.123	2.000	—	2.000	Mniej wedle wpływu w r. 1903.
— Za sprzedany materiał	—	1.233	—	—	—	
2. Subwencje:						
a) od Rady powiatowej	200	400	400	—	400	Więcej wedle wpływu w r. 1903.
b) od c. k. Rządu	2.200	2.000	2.200	—	2.200	
c) z funduszków krajowych	2.400	2.400	2.400	—	2.400	Jak na rok 1904.
Razem	7.100	7969	7.000	—	7.000	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
b) koszta nadzoru	300	238	300	—	300	
c) remuneracye	—	240	—	—	—	
— Utrzymanie lokalu	—	68	—	—	—	Lokalu dostarcza bezpłatnie J. O. Ks. Jerzy Czartoryski.
2. Opał	380	334	380	—	380	
3. Oświetlenie	100	54	100	—	100	
4. Materiał surowy	1.800	2.854	1.800	—	1.800	
5. Farba, trzcina, gwoździe etc.	400	270	400	—	400	
6. Wynagrodzenie uczniów	690	270	590	—	590	Mniej na podstawie wyników ści za r. 1903.
7. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	150	27	150	—	150	
8. Wydatki kancelaryjne	80	35	80	—	80	
9. Rozmaite inne wydatki	300	248	300	—	300	
10. Na zapomogi uczniom i przy- bory dla abiturientów	1.700	1.819	1.700	—	1.700	
— Zapas kasowy na r. 1904.	—	312	—	—	—	
Razem	7.100	7.969	7.000	—	7.000	

53. Rudki. Szkoła koszykarska.

Przychód

	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wyni- kłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Razem
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne		
	K	o	r	o	B	y
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	4.000	3.398	4.000	—	4.000	
— Ze sprzedaży materiału i inne	—	1.110	—	—	—	
— Zaliczka zwrotna fund. uprawy łożiny z r. 1902.	—	500	—	—	—	
— Dochody fund. uprawy łożiny w r. 1903.	—	2.247	—	—	—	
— Zaliczka na naprawę domu z r. 1902.	—	150	—	—	—	
2. Subwencje:						
a) od Rady powiatowej	610	500	610	—	610	
b) od c. k. Rządu	1.200	1.100	1.500	—	1.500	
c) z funduszy krajowych	1.002	1.628	1.210	600	1.810	
Razem	6.812	10.633	7.320	600	7.920	

Uzasadnienie:

Wliczono tu dobrowolne zobowiązania pp. Mieczysława Lewickiego, hr. K. Lanckorońskiego, Ludwika hr. Brückmana i Albina Rayskiego.

ad 2 c. Więcej z powodu wprowadzenia szkoły do nowego większego budynku.

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor	1.440	1.440	1.440	—	1.440	
b) administrator	300	300	300	—	300	
c) przodownik	120	—	120	—	120	
d) nauczyciel rysunków	—	—	200	—	200	
e) instruktorowi na kosztą dojazdu do Milezyc i Chyszewic	100	—	200	—	300	
— Wynajem i utrzymanie lokalu	150	205	—	—	—	
2. Opał i oświetlenie	350	340	500	—	500	
3. Usługa	72	72	180	—	180	
4. Materiał	2.000	3.303	2.000	—	2.000	
5. Wynagrodzenie uczniów	1.800	1.256	1.800	—	1.800	
6. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	200	42	200	600	800	
7. Wydatki kancelaryjne i portorya	50	52	80	—	80	
8. Rozmaite inne wydatki	230	131	300	—	300	
— Na kulturę łożiny (zaliczka zwrotna)	—	700	—	—	—	
— Wydatki fund. uprawy łożiny	—	2.298	—	—	—	
— Zaliczka Zarządowi jako zapas fund. uprawy łożiny na r. 1904.	—	450	—	—	—	
— Reszta kosztów utrzymania ubogich uczniów	—	44	—	—	—	
Razem	6.812	10.633	7.320	600	7.920	

Z powodu potrzeby udzielenia nauki rysunków.

ad 1 e. Więcej z powodu nowopowstałej pracowni koszykarskiej w Chyszewicach.

Odpada z powodu wystawienia dla szkoły osobnego budynku przez Wydział powiatowy.

ad 2 i 3. Więcej z powodu znacznie większego nowego budynku.

Kredyt nadzwyczajny wstawił się na urządzenie w nowym budynku.

Więcej wedle potrzeby.

54 Dynów. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód

	Kwota uchwa- lona z. rok 1904	Wyni- kłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne			
	K	"	r	o	"	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	600	542	1.100	—	1.100		Więcej z powodu rozwoju szkoły. Gmina zobowiązała się u- chwałą rady z dnia 13. sierpnia 1899 l. 762 poz. IV. (LW. 74.677.901) do do- starczania przez lat 6. bu- dynku, oświetlenia, opału i usługi.
-- Zwrot za narzędzia	—	21	—	—	—		
2. Subwencje:							
a) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200		Rada powiatowa uchwałą z dnia 25. czerwca 1900 zobowiązała się dawać przez lat 6 po 200 K. ro- cznie.
b) od Tow. zaliczkowego	100	—	—	—	—		
c) od c. k. Rządu	1.000	500	800	—	800		
d) z funduszy krajowych	1.180	1.604	1.250	—	1.250		Więcej z powodu wstawienia czynszu za mieszkanie in- struktora i podwyższenia temuż płacy.
Razem	3.080	2.867	3.350	—	3.350		

Rozchód

1. Płace:							
a) instruktor:							
a) płaca	1.080	1.170	1.200	—	1.200		Więcej z powodu rozwoju szkoły i zwiększonych czynności. ad 1 a) b) Dodatek ten wy- płacany ma być gminie.
β) dodatek na mieszkanie	—	—	150	—	150		
b) administrator	200	158	200	—	200		
2. Utrzymanie lokalu	100	—	100	—	100		Kredyt ten wstawia się na bielenie sal i utrzymanie czystości w budynku.
-- Zaliczka kuratorowi na re- staurację ubikacji prze- znaczanej na pomieszka- nie dla instruktora	—	200	—	—	—		
3. Materiał	1.000	1.161	800	—	800		Mniej z powodu, że odpadł kredyt nadzwyczajny.
4. Wynagrodzenie uczniów	200	—	400	—	400		Więcej z powodu, jak poz. 1. dod.
5. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	300	49	300	—	300		
6. Rozmaite inne wydatki	200	129	200	—	200		
Razem	3.080	2.867	3.350	—	3.350		

55. Dżurów. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wyni- kłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.		Razem	Uzasadnienie :		
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne				
		K	o	r	•	n	y	

1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych 1.800 1.510 1.800 — 1.800

2. Subwencye :

a) od Rady powiatowej 300 242 300 — 300

b) od c. k. Rządu 1.000 1.000 1.000 — 1.000

c) z funduszków krajowych 1.200 1.200 1.530 — 1.530

Razem 4.300 3.952 4.630 — 4.630

W myśl uchwały Rady powiatowej w Śniatynie z dnia 24. marca 1892 (LW. 16.391/92), która oprócz 300 K. dostarcza pomieszczenia dla szkoły i pomieszczenia dla instruktora.

Więcej z powodu utrzymania internatu dla ubogich uczniów.

Rozchód.

1. Płace :

Instruktor 1.200 1.200 1.200 — 1.200

2. Utrzymanie lokalu 200 55 200 — 200

3. Opał 140 164 170 — 170

4. Oświetlenie 50 32 50 — 50

5. Usługa 60 — 60 — 60

6. Materyał 1.350 461 1.000 — 1.000

— Zaliczka Zarządowi szkoły na zakupno łożyny — 572 — — —

7. Wynagrodzenie uczniów 800 725 800 — 800

8. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza 300 — 300 — 300

9. Różne wydatki administracyjne i kancelaryjne 200 283 200 — 200

10. Na pokrycie reszty kosztów utrzymania ubogich uczniów — 460 650 — 650

Razem 4.300 3.952 4.630 — 4.630

Lokalu dostarcza bezpłatnie Wydział powiatowy, a wstawiony kredyt potrzebny jest na utrzymanie lokalu.

ad 3, Więcej wedle potrzeby.

Mniej z powodu, że odpadł kredyt nadzwyczajny.

Wstawia się z powodu koniecznej potrzeby i na podstawie wyników r. 1903

56. Jurków. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1904	Wy- nikłość w roku 1903 K o r o n y	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	1.500	781	1.200	—	1.200	Mniej na podstawie wyni- kłości w r. 1903.
— Zaliczka na materiały z r. 1902.	—	800	—	—	—	
2. Subwencje:						
a) od gminy Tworkowa	20	—	20	—	20	Na mocy uchwały z dnia 6. października 1898.
b) od Rady powiatowej	600	600	600	—	600	W myśl zobowiązania Rady powiatowej z dnia 9. sty- cznia 1901 r. L. 5202/00. (L.W. 61.443/01).
c) od c. k. Rządu	1.000	500	800	—	800	
d) z funduszy krajowych	1 010	1.335	610	400	1.010	Jak na rok 1904.
Razem	4.130	4.016	3 230	400	3.630	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor fachowy	1.200	1.080	1.200	—	1.200	
b) administrator	200	200	200	—	200	
2. Utrzymanie lokalu	80	—	80	—	80	Na mocy deklaracji z dnia 24 maja 1901 r. (L.W. 61 443/01) JW. Adam br Marasse dostarczać ma'bez- płatnie lokalu, usługi, 2 są- gi drzewa i 20 litrów nafty, które nie wystarczają.
3. Materiał	1.600	448	700	400	1.100	Kredyt nadzwyczajny służyć ma na dalsze zakupno po- trzebnego materiału zapa- sowego.
— Zaliczka pozostała u kura- tora na zakupno materiałów	—	1.503	—	—	—	
4. Wynagrodzenie uczniów	500	414	500	—	500	
5. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	300	127	300	—	300	
6. Różne inne wydatki	250	244	250	—	250	
Razem	4.130	4.016	3.230	400	3.630	

57 Leżajsk. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód	Kwota uchwalona na rok 1904	Wynikłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:
			Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K o	r o	n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	1.000	—	1.000	—	1.000	
2. Subwencje:						
a) od gminy	200	—	200	—	200	ad 2 a) Rada gminna aktem notaryalnym z dnia 13. stycznia 1903 L. R. 16.975 (L. W. 97.049/902) zobowiązała się do bezpłatnego dostarczania pomieszczenia dla szkoły i pomieszczenia dla instruktora tudzież do płacenia 200 K. rocznie gotówką ad 2 b) Rada powiatowa w Łańcucie aktem notaryalnym z dnia 27. grudnia 1902 L. R. 2.637 zobowiązała się do płacenia zasiłku rocznego w kwocie 200 K. na czas istnienia szkoły. ad 2 c) Kasa zaliczkowa i oszczędności w Łańcucie aktem notaryal. z dnia 27. grudnia 1902 L. R. 2.638. zobowiązała się do płacenia zasiłku rocznego 100 K na czas istnienia szkoły. ad 2 e) Mniej z powodu podwyższenia subwencji państwowej.
b) od Rady powiatowej	200	—	200	—	200	
c) od kasy zaliczkowej	100	—	100	—	100	
d) od c. k. Rządu	600	—	1.000	—	1.000	
e) z funduszków krajowych	1.292	—	1.077	—	1.077	
Razem	3.392	—	3.577	—	3.577	
Rozchód.						
1. Płace:						
a) instruktor	1.080	—	1.200	—	1.200	} Więcej z powodu rozwoju szkoły i wzrostu czynności.
b) administrator	200	—	240	—	240	
2. Utrzymanie lokalu	50	—	50	—	50	
3. Opał	140	—	140	—	140	
4. Oświetlenie	50	—	75	—	75	Więcej wedle potrzeby.
5. Usługa	72	—	72	—	72	
6. Materiał	1.000	—	1.000	—	1.000	
7. Wynagrodzenie uczniów	400	—	400	—	400	
8. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	200	—	200	—	200	
9. Rozmaite inne wydatki	200	—	200	—	200	
Razem	3.392	—	3.577	—	3.577	

58. Niżniów. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wy- nikłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Razem	Uzasadnienie :
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem		
K o r o n y							

1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	2.500	3.727	3.300	—	3.300	Więcej z powodu rozwoju szkoły.
2. Subwencje :						
— od gminy	—	—	—	—	—	
a) od Rady powiatowej	500	500	500	—	500	Wydział powiatowy deklaracją z dnia 8. października 1901 r. L. 3.228/00 (L.W. 71.011/00) zobowiązał się dawać coroczną subwencję w kwocie 500 K. Mniej z powodu preliminowanych większych dochodów ze sprzedaży wyrobów
b) od c. k. Rządu	1.300	1.100	1.200	—	1.200	
c) z funduszków krajowych	1.370	1.280	1.330	—	1.330	
Razem	5.670	6.607	6.330	—	6.330	

Rozchód.

1. Płace :

a) instruktor	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
b) administrator	240	240	240	—	240	
— nauczyciel rachunków i rysunków	240	—	—	—	—	Odpada z powodu, że ma na miejscu odpowiednio ukwalifikowanego nauczyciela.
c) katecheci	160	160	160	—	160	
2. Wynajem budynku	500	500	500	—	500	Pomieszczenia dla szkoły dostarcza bezpłatnie WP. Jan Urbański. Wstawiony zaś kredyt służy jako III rata na pokrycie kosztów adaptacji budynku, gdyż rozporządzeniem do LW. 17114/01 przyrzeczono opłacać Wydziałowi pow. przez 6 lat po 500 K. rocznie za ulokowanie szkoły
3. Utrzymanie budynku	50	115	80	—	80	ad 3), 4) i 5). Więcej wedle potrzeby.
4. Opał	440	472	470	—	470	
5. Oświetlenie	60	96	90	—	90	
6. Usługa	90	40	90	—	90	
7. Materiał	1.300	1.728	1.800	—	1.800	
— Zaliczka Zarządowi na zakupno materiału	—	200	—	—	—	
8. Wynagrodzenie uczniów	1.000	1.271	1.300	—	1.300	Więcej odpowiednio do poz. 1 doch.
9. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	250	213	250	—	250	
10. Rozmaite inne wydatki	140	206	150	—	150	Więcej wedle potrzeby.
— Reszta kosztów utrzymania ubogich uczniów	—	166	—	—	—	
Razem	5.670	6.607	6.330	—	6.330	

59. Nieznanowice. Krajowa szkoła koszykarska.

(Przeniesiona ze Siedlca.)

Przychód.

	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wyni- kłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:		
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem			
		K	o	r	o	n	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	1.400	6.828	7.000	—	7.000	Więcej z powodu rozwoju szkoły i wzrostu produ- kcji koszykarzy pracują- cych przy szkole.		
— Zaliczka na zakupno łoży z r. 1902.	—	300	—	—	—			
2. Subwencye:						Rada powiatowa w Bochni uchwałą z dnia 14 lipca 1899 L. 1.636 obowiązała się przez 6 lat dawać po- cząwszy od r. 1900 coroc- cznie na utrzymanie szko- ły 400 K. (LW. 2.770/1900).		
a) od Rady powiatowej . .	400	400	400	—	400	ad 2 b) Na podstawie dekla- racji do LW. 101.372/903		
b) Od JWP. Zdzisława Włod- ka datka na opał i oświe- tlenie	—	67	400	—	400	Więcej skutkiem zmiany lo- kalu.		
c) od c. k. Rządu	1.000	900	1.000	—	1.000			
d) z funduszów krajowych .	1.040	992	1.440	—	1.440			
Razem	3.840	9.487	10.240	—	10.240			

Rozchód.

1. Płace:								
a) instruktor	1.200	1.020	1.200	—	1.200			
b) administrator	240	240	240	—	240			
2. Czynnosc za najem budynku	—	—	1.000	—	1.000	Na podstawie zawartej um- owy odstępuje JW. Zdzisław Włodek za czynszem 1.000 K. rocznie osobny budynek na szkołę w Nieznanowic- ach a na pokrycie ko- sztoów opału i oświetlenia składa datka w rocznej kwocie 400 K. jak poz. 2. b) doch. (LW. 101.372/903)		
— Donajęcie lokalu w Siedlcu i oświetlenie	—	46	—	—	—			
— Wynajem budynku w Nie- znanowicach	—	167	—	—	—			
3. Opał i oświetlenie	—	—	400	—	400			
4. Materyał	1.400	3.088	3.400	—	3.400			
— Koszta dostawy wyrobów .	—	277	—	—	—	Więcej stosownie do wię- kszej produkcji jak poz. 1. doch.		
5. Wynagrodzenie uczniów . .	600	3.474	3.600	—	3.600			
6. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	200	377	200	—	200			
7. Rozmaite wydatki admini- stracyjne i kancelaryjne .	200	337	200	—	200			
— Na kurs starszych robotni- ków (zaliczka)	—	240	—	—	—			
— Koszta przesiedlenia szkoły do Nieznanowic	—	221	—	—	—			
Razem	3.240	9.487	10.240	—	10.240			

60. Warzyce. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1904	Wniekłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie :
			Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K o	r o	n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	600	3.019	3.000	—	3.000	Więcej z powodu rozwoju szkoły.
2. Od instruktora czynsz za ogród	—	33	100	—	100	
— Zaliczka na materiał z r. 1902.	—	600	—	—	—	
— Rozmaite za materiał i narzędzia	—	78	—	—	—	
3. Subwencje:						
a) od Rady powiatowej	240	240	240	—	240	W myśl uchwały Rady powiatowej z dnia 19. września 1903. L. 834 (LW. 87250 1903)
b) datek WP. Władysława Riegera na opał i oświetlenie	50	17	50	—	50	
c) od c. k. Rządu	1.600	1.300	1.600	—	1.600	
d) z funduszków krajowych	2.260	385	1.530	—	1.530	Mniej z powodu że odpadł kredyt nadzwyczajny na materiał zapasowy.
Razem	4.750	5.672	6.520	—	6.520	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor (płaca z ogrodem)	1.200	1.028	1.200	—	1.200	
b) przodownik	—	—	240	—	240	Kredyt ten wstawia się z powodu większej ilości uczniów.
c) nauczyciel przedmiotów pomocniczych	360	330	360	—	360	
d) administrator	240	180	180	—	180	Mniej z powodu przyznania w tej wysokości wynagrodzenia
2. Wynajem lokalu i ogrodu dla instruktora	600	600	600	—	600	ad 2. Na podstawie umowy z właścicielem Warzyc W.P. Władysławem Riegerem.
3. Opał	200	249	260	—	260	ad 3, 4 i 5. Wedle potrzeby
4. Oświetlenie	70	93	80	—	80	
5. Usługa	180	—	100	—	100	
6. Materiał	1.000	1.231	2.000	—	2.000	} Więcej z powodu większej produkcji jak poz. 1 doch.
7. Wynagrodzenie uczniów	200	1.034	1.000	—	1.000	
8. Środki naukowe	100	39	100	—	100	
9. Uzupełnienie inwentarza	200	113	200	—	200	
— Ubezpieczenie budynku i inwentarza	—	27	—	—	—	
10. Rozmaite wydatki administracyjne i kancelaryjne	400	551	200	—	200	
— Koszta przeniesienia szkoły ze Skołyszyna	—	197	—	—	—	
Razem	4.750	5.672	6.520	—	6.520	

61. Wielowieś. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1904	Wy- nikłość w roku 1903 K o	Wniosek na rok 1905.		Razem	Uzasadnienie :
			Zwy- czajne r o	Nadzw- yczajne o n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	1.800	2.823	3.000	—	3.000	Więcej z powodu rozwoju szkoły.
— Zaliczka na narzędzia i ma- teryały z r. 1902	—	400	—	—	—	
2. Subwencye :						
a) od gminy	100	100	100	—	100	Gmina zobowiązała się u- chwałą rady z dnia 25, marca 1901 dostarczać dla szkoły budynek z ogród- kiem i drewnianą tudzież po 100 K rocznie (L.W. 66.576.901.) ad 2 b) Wydział powiatowy uchwałą rady z dnia 27. marca 1901 (L.W. 66.576.901) zobowiązał się na cały czas istnienia szkoły pla- cić na utrzymanie po 200 K. rocznie. ad 2 d) Mniej z powodu że od- padł kredyt nadzwyczajny na zakupno materiału za- pasowego.
b) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	
c) od c. k. Rządu	1.000	600	1.000	—	1.000	
d) z funduszków krajowych	1.212	1.837	940	—	940	
Razem	4.312	5.960	5.240	—	5.240	
Rozchód.						
1. Pła ce :						
a) instruktor :						
a) płaca	1.200 K.					
β) dod. na mieszk. 200 „	200	1.400	1.400	1.400	—	1.400
b) administrator	200	200	200	—	200	
2. Utrzymanie lokalu	100	—	100	—	100	
— Budowa szopy i restauracya budynku	—	532	—	—	—	
3. Opał	100	99	100	—	100	JW. Zdzisław hr. Tarnow- ski zobowiązał się dekla- racją z dnia 8. kwietnia 1901 dostarczać dla szkoły przez lat 10 po 3 sągi drzewa łupanego mięk- kiego na miejscu w lesie tudzież po 10 kóp rocznie wikliny na pniu w kępach.
4. Oświe lenie	60	60	60	—	60	
5. Usługa	72	54	80	—	80	
6. Materiał z dostawą	1.350	1.440	1.400	—	1.400	
7. Wynagro denie uczniów	800	1.635	1.600	—	1.600	
8. Środki naukowe i uzupełnie- nienie inwentarza	100	94	100	—	100	ad 6) i 7) Więcej z powodu większej produkcji jak poz. 1 doch.
9. Rozmaite inne i wydatki kan- celaryjne	130	306	200	—	200	Więcej wedle potrzeby.
— Zaliczka Zarządowi na za- kupno łożyny	—	200	—	—	—	
Razem	4.312	5.960	5.240	—	5.240	

62. Wojśław. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wyni- kłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:		
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Raz m			
		K	o	r	o	n	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	1.600	905	1.600	—	1.600			
— Zwrot za opłatę kolejową .	—	5	—	—	—			
— Zaliczka na materyał z r. 1902	—	400	—	—	—			
2. Subwencje:								
a) od Rady powiatowej . . .	400	—	400	—	400			W myśl uchwały Rady po- wiatowej w Śniatynie z dnia 17. sierpnia 1896, l. 966 (L. W. 54.044.96). Oprócz gotówki w kwocie 100 K. dostarcza WP. Śę- kowski lokal, opału, o- pału, oświetlenia i usługi. Jak na r. 1904.
b) od Wnego Pana Stefana Sękowskiego	100	—	100	—	100			
c) od c. k. Rządu	1 200	1.200	1.200	—	1.200			
d) z funduszków krajowych .	860	769	860	—	860			
Razem	4.160	3 279	4.160	—	4.160			

Rozchód.

1. Płace.						
a) instruktor	1.080	960	1.080	—	1.080	
b) administrator	200	200	200	—	200	
c) nauczyciel pomocniczy rysunków	240	220	240	—	240	
2. Wynajem lokalu	320	—	320	—	320	
3. Oświetlenie oraz dowóz i rą- banie drzewa	200	220	200	—	200	
4. Usługa	120	72	120	—	120	
5. Materyał	1.000	812	1.000	—	1.000	
6. Wynagrodzenie uczniów . .	600	596	600	—	600	
7. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	200	38	200	—	200	
8. Rozmaite inne wydatki . . .	200	161	200	—	200	
Razem	4.160	3.279	4.160	—	4.160	

63 Zator. Krajowa szkoła koszykarska.

Przychód.	Kwota uchwa- lena na rok 1904	Wyni- kłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Razem	Uzasadnienie:		
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne					
			K	o	r	e	n	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	2 500	3.331	3.000	—	3.000				Więcej z powodu rozwoju szko- ły i na podstawie wynikło- ści r. 1903
— Rozmaite	—	12	—	—	—				
2. Subwencye:									
a) od gminy	360	360	360	—	360				Rada gminna uchwałą z dnia 2. grudnia 1899 zobowiązała się płacić 360 K. rocznie aż do czasu zwinięcia szkoły. (LW. 9.158 903).
b) od Rady powiatowej . .	200	200	200	—	200				
c) od c. k. Rządu	1.200	1.200	1.200	—	1.200				
d) z funduszy krajowych .	1.040	530	950	—	950				Mniej wedle potrzeby.
Razem	5.300	5.633	5.710	—	5.710				

Rozchód.

1. Płace:									
a) instruktor	1.200	1.140	1.200	—	1.200				
— pomieszkanie dla instr.	180	130	—	—	—				Wydatek na pomieszkanie od- pada z powodu że instruktor otrzymuje pomieszkanie w naturze jak poz. 2.
b) administrator	240	230	240	—	240				
— nauczyciel rysunków i ra- chunkowości	240	—	—	—	—				
2. Wynajem lokalu	540	572	800	—	800				Więcej z powodu że wstawiona kwota na podstawie kontraktu zawartego z właścicielem do- mu obejmuje zarazem czynsz za mieszkanie instruktora, skut- kiem czego odpadł wydatek na mieszkanie dla tegoż.
3. Opał	110	56	120	—	120				
4. Oświetlenie	50	54	60	—	60				
5. Usługa	20	—	30	—	30				ad 3), 4) 5) Więcej z powodu większego lokalu.
6. Materiał	1.200	1.222	1.600	—	1.600				} Więcej z powodu większej produkcji jak poz. 1 doch.
— Zaliczka Zarządowi na za- kupno łożyny	—	600	—	—	—				
7. Wynagrodzenie uczniów .	1.300	1.441	1.400	—	1.400				
8. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	120	38	100	—	100				} Wedle potrzeby.
9. Rozmaite inne i wydatek kan- celaryjne	100	150	160	—	160				
Razem	5.300	5.633	5.710	—	5.710				

64. Grybów. Krajowy naukowy warsztat kołodziejski.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1904	Wy- nikłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:		
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem			
		K	o	r	o	n	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	7.000	5.864	6.000	—	6.000	Mniej na podstawie wynikło- ści za rok 1903.		
2. Zwroty za wykończenie i do- stawę wyrobów	—	1.151	1.000	—	1.000	Zwrot wydatku do poz. 6.		
3. Subwencye:								
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie lo- kalu, opału, oświetlenia i us- ługi.		
a) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200			
b) od c. k. Rządu	3.500	3.000	3.600	—	3.600			
c) z funduszków krajowych	2.980	1.498	2.980	400	3.380	Więcej z powodu wstawienia kredytu nadzwyczajnego na uzupełnienie narzędzi.		
Razem	13.680	11.713	13.780	400	14.180			

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownik:						
a) <i>placa</i>	1.800 K					
β) <i>dot. na mieszk.</i> 300 n						
b) przodownik kowalski	2.100	1.450	2.100	—	2.100	
c) przodownik kołodziejski	1.200	1.080	1.200	—	1.200	
d) pomocnik kołodziejski	840	840	840	—	840	
e) pomocnik kowalski	720	—	720	—	720	
f) administrator	480	480	480	—	480	
g) nauczyciel nauk dopełnia- jących	460	458	460	—	460	
h) katecheta	100	100	100	—	100	
2. Utrzymanie lokalu	240	—	240	—	240	
— Opał i usługa	—	—	—	—	—	
3. Materiał kołodziejski i dost. — Zaliczka Zarządowi na za- kupno materiału drzew.	1.600	339	1.400	—	1.400	Mniej stosownie do poz. 1 doch.
4. Zakupno żelaza	2.000	1.850	2.000	—	2.000	
5. " węgla i koksu	600	612	600	—	600	
6. Wyplatanie, lakierowanie i tapicerowanie wózków	500	1.069	1.000	—	1.000	Więcej stosownie do poz. 2. doch.
7. Wynagrodzenie uczniów za robotę	1.800	1.607	1.600	—	1.600	Mniej jak poz. 3.
8. Środki naukowe	240	120	240	—	240	
9. Narzędzia warsztatowe	200	153	200	400	600	Więcej z powodu wstawienia kredytu nadzwyczajnego na uzupełnienie narzędzi po przeniesieniu do nowego bu- dynku.
10. Ubezpieczenie od ognia in- wentarza i budynków	100	94	100	—	100	
11. Rozmaite inne wydatki	500	861	500	—	500	
Razem	13.680	11.713	13.780	400	14.180	

65. Grzymałów. Krajowy naukowy warsztat kołodziejski

Przychód

	Kwota niehwa- lona na rok 1904	Wyni- kłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K o	r o	n a	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	7.000	4.755	5.000	—	5.000	Mniej na podstawie wynikłości z r. 1903.
— Zaliczka na materiał drze- wny z r. 1902.	—	800	—	—	—	
2. Subwencye:						
a) od Rady powiatowej . . .	1.000	—	1.000	—	1.000	
b) od c. k. Rządu	3.400	3.400	3.400	—	3.400	
c) z funduszy krajowych . . .	3.180	5.016	3.284	1.000	4.284	Więcej z powodu wstawienia nadzwyczajnego kredytu na materiał drzewny zapasowy.
Razem	14.580	13.971	12.684	1.000	13.684	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor kierujący i nau- czyciel rysunków	1.800	1.317	1.800	—	1.800	
b) instruktor kowalski	1.200	1.140	1.200	—	1.200	
c) przodownik kołodziejski . .	1.200	1.080	1.200	—	1.200	
d) pomocnik kowalski i ko- łodziejski	840	194	840	—	840	
e) administrator						
a) płaca 1.200 K.						
β) dodat. na po- mieszkanie 200 „	1.400	1.350	1.400	—	1.400	
f) nauczyciel nauk. dopeln.	330	330	330	—	330	
g) katecheta	100	—	100	—	100	
2. Opał	140	148	140	—	140	
3. Oświetlenie	100	75	100	—	100	
4. Usługa	264	264	264	—	264	
5. Materiał kołodziejski	1.200	1.274	1.000	1.000	2.000	Więcej z powodu wstawienia kredytu nadzwyczajnego na zakupno drzewnego materia- łu zapasowego.
6 Zakupno żelaza	1.500	1.398	1.400	—	1.400	
7. „ koks	400	302	300	—	300	
8. Lakiernik, tapicer i materiał	2.500	665	1.000	—	1.000	
9. Uczniom za robotę	800	534	700	—	700	ad 6, 7, 8, 9. Mniej stosownie do poz. i doch.
10. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	350	404	350	—	350	
11. Ubezpieczenie budynków wła- snych, materiałów i inwen- tarza	56	57	60	—	60	Więcej wedle potrzeby jak wynikłość r. 1903.
12. Rozmaite inne wydatki	400	839	500	—	500	
— Na budowę szopy, lakierni i studni (zaliczka)	—	2.000	—	—	—	
— Zaliczka zarządowi warszta- tu na materiał drzewny	—	600	—	—	—	
Razem	14.580	13.971	12.684	1.000	13.684	

66. Kamionka strumiłowa. Krajowa szkoła kołodziejska i ciesielska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1904	Wy- nikłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K o	r o	n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych:						
a) kołodziejsko - kowalskich	9.000	9.551	9.000	—	9.000	
b) ciesielskich	500	757	500	—	500	
— bednarskich	—	24	—	—	—	
2. Subwencje:						
a) od c. k. Rządu	3.600	3.400	3.600	—	3.600	
b) z funduszy krajowych	11.900	10.207	11.900	—	11.900	Jak na r. 1904.
Razem	25.000	23.939	25.000	—	25.000	

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownik:						
a) płaca	3.600 K.					
β) I. dod. pięciol. 300 "						
γ) dod. na mieszk 600 "	4.500	4.150	4.500	—	4.500	1. dodatek pięcioletni w kwocie 300K. pobiera kierownik od 1. marca 1903 r.
b) nauczyciel fachowy rysunków i nauki dopełniającej	2.400	2.400	2.400	—	2.400	
c) instruktor kołodziejski	1.440	1.200	1.440	—	1.440	
d) " ciesielstwa	1.440	1.200	1.440	—	1.440	
e) majster kowalski	1.840	1.440	1.840	—	1.840	
f) przodownik kołodziejski	840	490	840	—	840	
g) pomocnik kowalski	480	428	480	—	480	
h) " kołodziejski	360	60	360	—	360	
i) katecheta obrz. rz. kat.	100	83	100	—	100	
k) " " gr. kat.	100	67	100	—	100	
2. Wynajem budynku	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
3. Opał	240	118	240	—	240	
4. Oświetlenie	200	110	200	—	200	
5. Usługa	240	240	240	—	240	
6. Materiał drzewny z dostawą	1.200	1.979	1.200	—	1.200	
7. Zakupno żelaza z dostawą	2.400	1.967	2.400	—	2.400	
8. " węgla i koksu	800	579	800	—	800	
9. Wynagrodz nie uczniów	1.500	1.487	1.500	—	1.500	
10. Za wyplatanie, lakierowanie i tapicerowanie wózków	2.000	2.271	2.000	—	2.000	
11. Środki naukowe, przybory do rysowania i pisanja i uzupełnienie inwentarza	1.200	1.308	1.200	—	1.200	
12. Ubezpieczenie budynków i inwentarza	120	288	120	—	120	
13. Wydatki administracyjne i kancelaryjne	400	874	400	—	400	
Razem	25.000	23.939	25.000	—	25.000	

67. Tłumacz. Krajowa szkoła kołdziejska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1904	Wynikłość w roku 1903 K o	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie :
			Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
			r o	u y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	6.000	2.479	4.000	—	4.000	Mniej na podstawie wyników z r. 1908.
— Zaliczka na materiał drzewny udzielona z fund. kraj. na poczet kredytu r. 1904.	—	1.000	—	—	—	
2. Subwencye:						
a) od Rady powiatowej	1.000	1.000	1.000	—	1.000	
b) od c. k. Rządu	3.600	1.600	3.600	—	3.600	
c) z funduszków krajowych	7.220	7.801	6.480	—	6.480	Mniej z powodu, że odpadł kredyt nadzwyczajny na zakupno suchego materiału drzewnego.
Razem	17.820	13.880	15.080	—	15.080	

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownik	2.400	3.270	2.700	—	2.700	Więcej z powodu rozwoju szkoły i wzrostu czynności.
b) nauczyciel rysunków:						
a) płaca 1.700 K.						
β) dodatek na mieszkanie 300 „	2.000	1.500	2.000	—	2.000	
c) przodownik kołdziejski:						
a) płaca 1.200 K.						
β) dodatek na mieszkanie 150 „	1.200	980	1.350	—	1.350	Więcej z powodu przyznania dodatku na mieszkanie w miejsce pokoju otrzymywanego w naturze, który obecnie okazał się potrzebnym na kancelaryę.
d) przodownik kowalski	1.200	860	1.200	—	1.200	
e) pomocnik kołdziejski	360	330	360	—	360	
f) nauczyciel do nauk wieczornych	480	480	480	—	480	
g) katech ci obu obrządków	240	240	240	—	240	
2. Lokal:						
a) wynajem mieszkania dla kierownika i przodowników	540	540	540	—	540	Kredyt konieczny na konserwację budynku.
b) utrzymanie budynku	—	—	150	—	150	
3. Opał	300	216	300	—	300	
4. Oświetlenie	160	89	160	—	160	
5. Usługa	240	240	300	—	300	Więcej z powodu większych czynności.
6. Materiał drzewny	2.700	1.186	1.200	—	1.200	
7. „ żelazny z dostawą	2.400	699	1.000	—	1.000	Mniej stosownie do poz 1. doch. i z powodu, że odpadł kredyt nadzwyczajny na materiał
8. Węgiel i koks z dostawą	600	303	300	—	300	
9. Na wyplatanie, lakierowanie i t. p.	800	135	1.000	—	1.000	
10. Wynagrodzenie uczniów	1.000	84	500	—	500	
11. Środki naukowe	600	351	600	—	600	
12. Uzupełnienie inwentarza	200	1.157	300	—	300	Więcej z powodu potrzeby uzupełnienia inwentarza ze względu na większą ilość uczniów.
13. Rozmaite wydatki administracyjne	400	1.220	400	—	400	
Razem	17.820	13.880	15.080	—	15.080	

63. Stanisławów. Krajowa szkoła stolarska

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1901	Wynikłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie :			
			Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem				
			K	o	r	•	u	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	7.000	4.717	7.000	—	7.000				
2. Subwencje :									
a) od gminy	1.600	1.600	1.600	—	1.600				
b) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200				
c) z Kasy oszczędności	200	100	200	—	200				
d) od c. k. Rządu	5.000	3.400	5.000	—	5.000				
e) z funduszków krajowych	7.930	8.669	7.950	—	7.950				Więcej z powodu jak niżej.
Razem	21.930	18.686	21.950	—	21.950				

Rozchód.

1. Płace :									
a) kierownik i nauczyciel fachowy :									
α) pła. a 2.700 K.									
δ) dod. osobisty 600									
γ) I. dod. pięcioletni 200	3.500	3.467	3.500	—	3.500				I. dodatek pięcioletni w kwocie 200 Kor. pobiera kierownik od 1. marca 1903.
b) nauczyciel fachowy rysunków	1.080	1.280	1.920	—	1.920				Więcej z powodu większej ilości godzin udzielanej nauki.
— nauczyciel pomocniczy rysunków technicznych	600	—	—	—	—				Odpada z powodu przyjęcia stałego nauczyciela pod b).
c) wermistrz stolarstwa	1.200	1.080	1.440	—	1.440				Więcej celem utrzymania odpowiednio ukwalifikowanego wermistrza.
d) „ tokarstwa	1.200	200	1.200	—	1.200				
e) nauczyciel snycerstwa	1.200	1.130	1.200	—	1.200				
f) przodownik stolarstwa	—	—	1.080	—	1.080				Kredyt ten wstawia się w miejsce kredytu na pomocnika pod h ¹⁾ jako koniecznie potrzebny z powodu wielkiej ilości uczniów.
g) pomocnik kancelaryjny	360	—	360	—	360				
h) nauczyciel stylistyki, niemieckiego, polskiego i rachunków	750	634	750	—	750				
h ¹⁾ pomocnik stolarstwa	840	828	—	—	—				Odpada z powodu wstawienia kredytu pod f).
i) katecheci obu obrządków	100	120	100	—	100				Kredyt konieczny ze względu na konserwację własnego budynku.
2. Utrzymanie budynku	—	—	400	—	400				
— Wynajem lokalu	—	2.700	—	—	—				
3. Opał	600	311	600	—	600				
4. Oświetlenie	400	323	400	—	400				
5. Usługa	600	432	600	—	600				
6. Materiał	2.000	1.592	2.000	—	2.000				
7. Środki pomocnicze warsztatowe (bajcy, okucia, lustra i t. p.)	1.600	1.441	1.600	—	1.600				
8. Wynagrodzenie uczniów za roboty	2.800	1.164	2.800	—	2.800				
9. Środki naukowe dla szkoły i uczniów	1.000	503	600	—	600				ad 9 i 10. Mniej z powodu, że odpada kredyt nadzwyczajny na uzupełnienie i zakupno nowych narzędzi.
10. Uzupełnienie inwentarza	1.500	453	500	—	500				
11. Ubezpieczenie od ognia budynku i inwentarza	—	187	300	—	300				Więcej z powodu kosztów ubezpieczenia budynku szkolnego.
12. Rozmaite inne wydatki	600	841	600	—	600				
Razem	21.930	18.686	21.950	—	21.950				

69. Kalwarya. Krajowa szkoła stolarska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1904	Wy- nikłość w roku 1903 K o	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie :
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	4.000	1.187	4.000	—	4.000	
— Zwroty za narzędzia	—	21	—	—	—	
— Kredyt na budowę szkoły z r. 1901. i 1902.	—	20.000	—	—	—	
2. Subwencye :						
a) od gminy	200	—	200	—	200	Gmina obowiązując się na utrzymanie szkoły w nowym budynku płacić rocznie 200 K. Więcej z powodu wprowadzenia całorocznego kredytu na dział maszynowy.
b) od c. k. Rządu	5.000	3.700	5.000	—	5.000	
c) z funduszków krajowych	8.070	17.081	13.770	—	13.770	
Razem	17.270	41.989	22.970	—	22.970	

Rozchód.

1. Płace :

a) instruktor kierujący :						
α) <u>płaca 2.700 K.</u>						
β) <u>dod. osobisty . 300 "</u>						
γ) <u>I. dod. pięciol. 200 "</u>	2.900	2.600	3.200	—	3.200	Więcej z powodu zwiększonej czynności skutkiem wejścia działu maszynowego. I. dodatek pięcioletni pobiera kierownik od dnia 1. stycznia 1904 r.
b) <u>werkmistrz dla stolarstwa maszynowego i tokarstwa</u>	900	—	1.800	—	1.800	
c) <u>werkmistrz dla stolarstwa szkolnego meblowego :</u>						
α) <u>płaca 1.320 K.</u>						
β) <u>dod. na mieszk. 300 "</u>	1.500	1.500	1.620	—	1.620	ad 1 b) Więcej, gdyż pierwotnie wydatek był obliczony na prowadzenie warsztatów mechanicznych od 1. lipca 1904. a obecnie wstawia się na cały rok.
d) <u>werkmistrz snycerstwa</u>	1.200	1.220	1.200	—	1.200	ad 1 c) Więcej z powodu jak poz. 1 a.
e) <u>przodownik stolarski</u>	840	720	840	—	840	
f) <u>maszynista</u>	600	—	1.200	—	1.200	Więcej z powodu jak poz. 1 b.
g) <u>nauczyciel rysunków zawodowych</u>	—	—	1.200	—	1.200	
h) <u>Nauka przedmiotów pomocniczych :</u>						
α) <u>nauka rysunków</u>	600	908	600	—	600	
β) <u>język polski i korespondencya przem.</u>	300	259	300	—	300	
γ) <u>język niemiecki</u>	300	253	300	—	300	
δ) <u>rachunki i rachunkowość</u>	400	392	400	—	400	
ε) <u>religia</u>	160	92	160	—	160	
Do przeniesienia	9.700	7.944	12.820	—	12.820	

Rozchód.	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wyni- kłość w roku 1903 K o r o n y	Wniosek na rok 1905			Uzasadnienie :
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
% przeniesienia	9.700	7.944	12.820	—	12.820	
2. Konserwacja budynków i ogrodzenia	—	—	200	—	200	Kredyt konieczny ze względu na własny budynek.
3. Opał:						
a) maszynowy	400	—	1.600	—	1.600	Więcej jak poz. 1 b).
b) budynku szkolnego . . .	—	—	400	—	400	Kredyt ten wchodzi ze względu na ryczałt gminy.
4. Oświetlenie	—	—	50	—	50	
5. Usługa (pomoceńnik maszyno- wy i -łużący)	570	—	800	—	800	
6. Materiał	1.200	435	1.200	—	1.200	
7. Środki pomoc. warsz atowe	1.200	638	1.200	—	1.200	
8. Wynagrodzenie uczniów . .	1.600	620	1.600	—	1.600	
9. Środki naukowe i przybory dla ubogich uczniów	500	236	500	—	500	
10. Uzupełnienie inwentarza . .	200	105	400	—	400	} Więcej z powodu urządze- nia maszynowego.
11. Rozwaite inne wydatki . . .	600	711	800	—	800	
12. Na wieczorny kurs majsterski	1.300	1.300	1.400	—	1.400	Więcej z powodu zaprowadze- nia II. oddziału na kursie ^a
— Na urządzenie warsztatów me- chanicznych (budowa szkoły)	—	30.000	—	—	—	Kredyt potrzebny na wewnę- trzne urządzenie oddziału maszynowego uzyskany ma być drogą pożyczki 33.000 kor. na umorzenie której wstawiono do rubr. XII. poz. 436 c) wyd. fund. kraj. I. i II. ratę w kwocie 1.980 K.
Razem	17.270	41.989	22.970	—	22.970	

70. Jaworów Krajowy naukowy warsztat dla wyrobu zabawek.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1904	Wynikłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.		Razem	Uzasadnienie		
			Zwyczajne	Nadzwyczajne				
		K	o	r	•	u	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych.	7.000	4.969	7.000	—	7.000			
2. Zwroty za opakowanie i dostawę.	—	153	300	—	300	Zwrot wydatku do poz. 6.		
3. Subwencje:								
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie lokalu na warsztat, pomieszczenia dla instruktora, opału, światła i usługi.		
a) od Rady powiatowej	200	—	—	—	—			
b) od Rządu	3.000	1.000	3.000	—	3.000			
c) z funduszków krajowych.	4.660	3.544	6.060	—	6.060	ad 3. a). Odpada z powodu ustania dotychczasowego zobowiązania.		
Razem	14.860	9.660	16.360	—	16.360	ad 3. c). Więcej z powodu wstawienia kredytu na kierownika administracyjnego w nowym budynku.		

Rozchód

1. Płace:

a) kierownik administracyjny	—	—	2.400	—	2.400	Kredyt konieczny ze względu na wprowadzenie szkoły do nowego znacznie większego budynku, w którym zarazem mieści się szkoła koronkarska.
b) instruktor:						ad b) β). Więcej z powodu przyznania dodatku na mieszk.
a) płaca 1.800 K.						
β) dod. na mieszk. 400 „	1.800	1.540	2.200	—	2.200	
c) nauczyciel rysunków	1.440	—	1.440	—	1.440	
d) pomocnik kancelaryjny	600	550	600	—	600	
e) „ do rzeźbiarstwa	360	342	360	—	360	
f) „ „ tokarstwa	360	240	360	—	360	
g) „ „ stolarstwa	240	—	240	—	240	
h) „ „ wykańczania i malowania robót	360	77	360	—	360	
2. Utrzymanie lokalu i stróża	200	277	300	—	300	Więcej ze względu na nowy większy budynek.
3. Materiał drzewny	1.500	1.059	1.500	—	1.500	} Stosownie do poz. 1 doch. i wynikłości z r. 1903.
4. Środki pomocnicze warz.	1.000	856	1.000	—	1.000	
5. Wynagrodzenie uczniów i robotników	3.000	2.969	3.500	—	3.500	
6. Koszta opakowania i dostawa wyrobów	—	316	300	—	300	
7. Środki naukowe i przybory dla ubogich uczniów	400	62	500	—	500	Więcej ze względu na wzrost frekwencji.
8. Uzupełnienie inwentarza	3.000	238	700	—	700	ad 8). Mniej z powodu, że odpadł kredyt nadzwyczajny na dokupno narzędzi. Na wewnętrzne urządzenie maszynowe wstawiono kredyt w rubr. XII, poz. 437 c) wyd. fund. kr. w kwocie 13.500 K.
9. Rozmaite inne wydatki kancelaryjne	600	291	600	—	600	
— Zaliczka Zarządowi na materiały i środki naukowe	—	849	—	—	—	
Razem	14 860	9.666	16.360	—	16.360	

B) Szkoły garncarskie.

71. Kołomyja. Krajowa szkoła garncarska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1904	Wynikłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:
			Zwyczajne	Nadzwyczajne	Raz m	
			K	o	r	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	5.500	2.811	4.000	—	4.000	Mniej na podstawie wyników z r. 1903.
2. Ze sprzedaży materiałów	50	118	50	—	50	
3. Subwencje:						
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie pomieszczenie dla szkoły wraz z opałem i oświetleniem, a za usługę dodaje służącemu 96 K.
— od Rady powiatowej	—	—	—	—	—	Rada powiat. przeznacz. 100 K. na stypendya dla uczniów
a) od c. k. Rządu	6.000	5 600	6.000	—	6.000	
b) z funduszy krajowych	9.290	9.148	9.890	—	9.890	Więcej z powodu przypadających pięcioleci personelowi szkolnemu.
Razem	20.840	17.677	19.940	—	19.940	

Rozchód.

1. Płace:						
a) kierownik:						
α) płaca	3.600 K.					
β) dod. na mieszk.	600 „					
γ) I. dod. pięciol.	400 „					
δ) II. „ „	400 „	5.000	4.300	5.000	—	5.000
						II. dodatek pięcioletni pobiera od dnia 1. stycznia 1904 roku w kwocie 400 K.
b) nauczyciel rysunków:						
α) płaca	2.400 K.					
β) dod. na mieszk.	400 „					
γ) I. dod. pięciol.	300 „	3.100	3.100	3 100	—	3.100
						I dodatek pięcioletni w kwocie 300 K. pobiera od 13 marca 1902.
c) przodownik do nauki toczenia i formowania:						
α) płaca	1.440 „					
β) dod. na mieszk.	300 „	1.740	1.590	1.740	—	1.740
d) instruktor do nauki kaflarstwa:						
α) płaca	1.440 K.					
β) dod. na mieszk.	300 „					
γ) I. dod. pięciol.	160 „					
δ) II. dod. pięciol.	160 „	1.900	1.900	2.060	—	2.060
						Więcej z powodu przypadającego II. dodatku pięcioletniego od dnia 1. stycznia 1905 w kwocie 160 K.
e) przodownik do nauki modelowania:						
α) płaca	1.440 K.					
β) dod. na mieszk.	300 „	1.740	1.590	1.740	—	1.740
Do przeniesienia	13.480	12.480	13.640	—	13.640	

Rozchód.

	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wy- nikłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie :
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
			K	o	r	
Z przeniesienia	13.480	12.480	13.640	—	13.640	
f) nadzwyczajny nauczyciel przedmiotów pomocnicz.	300	237	300	—	300	
g) katecheta obrz. rz. kat.	100	100	100	—	100	
h) katecheta obrz. gr. kat.	100	100	100	—	100	
i) pomocnik kancelaryjny .	360	360	360	—	360	
2. Rąbanie drzewa	80	51	80	—	80	
3. Usługa	760	828	760	—	760	
4. Materiał	1.500	829	500	—	500	
5. Opał techniczny			1.000	—	1.000	
6. Wynagrodzenie uczniów, pra- ktykantów, czeladników i majstrów	2.000	1.013	1.000	—	1.000	Mniej stosownie poz. 1 doch.
7. Wynagrodzenie robotników dziennych	500	456	500	—	500	
8. Środki naukowe	400	210	400	—	400	
9. Uzupełnienie inwentarza i zakupno narzędzi	400	439	400	—	400	
10. Ubezpieczenie inwentarza .	300	231	300	—	300	
11. Rozmaite inne wydatki i kancelaryjne	560	343	500	—	500	Mniej wedle potrzeby
Razem	20.840	17.677	19.940	—	19.940	

72. Podgórze. Krajowe kursa dla przemysłu ceramicznego.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1904	Wy- nikłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie :
			Zwy- czajne	Nadwy- czajne	Razem	
	K	o	r	o	n	y
— Rozmaite	—	19	—	—	—	
1. Subwencje:						
a) od gminy	1.000	1.000	1.000	—	1.000	W myśl uchwały Rady gminnej z dnia 30. listopada 1899 obowiązującej na sześć lat. (LW. 49.256/1900). ad 1 b). Rada powiatowa w Wieliczce wedle sprawozdania z d. 5. października 1899 L. 5.191 postanowiła przyczyniać się do utrzymania datkiem rocznym w kwocie 200 K. i przeznaczyć na stypendya również 200 K. (LW. 49.256/900). ad 1 d). Mniej z powodu iż odpadł kredyt na sprawienie inwentarza dla kursu odlewania form oraz na modele i wzory.
b) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	
c) od c. k. Rządu	5.000	3.000	5.000	—	5.000	
d) z funduszków krajowych	8.578	11.740	7.558	250	7 808	
Razem	14.778	15.965	13.758	250	14 008	
Rozchód.						
1. Płace:						
a) kierownik (płaca)	3.600	2.767	3.600	—	3.600	Wynagrodzenie płatne jest od godziny udzielonej nauki mianowicie 1066 godzin po 3 K. i 266 godzin po 5 K. ad 1 c) Więcej z powodu zwiększonej czynności przy nauce praktycznej.
b) wynagrodzenie nauczycieli	4.498	4.059	4.498	—	4.498	
c) laborant	400	—	4 0	—	480	
2. Wynajem lokalu	2.400	2.400	2.400	—	2.400	
3. Opał	500	469	500	—	500	
4. Oświetlenie	300	332	300	—	300	
5. Usługa	480	417	480	—	480	
6. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	1.500	1.852	1.000	—	1.000	Mniej z powodu że odpadł kredyt na pierwsze zaopatrzenie we wzory i modele.
7. Rozmaite inne wydatki	500	469	500	—	500	
8. Na kurs odlewania form gipsowych	600	—	—	250	250	Mniej z powodu że odpadł kredyt nadzwyczajny na zakupno inwentarza.
— Budowa pracowni i pieców (zaliczka)	—	3.200	—	—	—	
Razem	14.778	15 965	13.758	250	14.008	

C) Szkoły dla wyrobów ze skóry.

73. Witków. Krajowy naukowy warsztat szewski

Przychód	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wyni- kłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
			K	o	r	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	4.000	3.368	3.000	—	3.000	Mniej na podstawie wynikłości za r. 1903. Dochód ze sprze- daży wyrobów pokrywa koszty produkcji t. j. materiału i ro- bocizny a zyski idą na spłaty zaliczki zwrotnej udzielonej na fundusz obrotowy.
— Zapas funduszu obrotowego z r. 1902	—	799	—	—	—	
2. Subwencje:						
a) od c. k. Rządu	1.600	1 500	1.600	—	1.600	Mniej z powodu że odpadł kredyt na trzecią siłę fachową.
b) z fundusz w krajowych	4.542	3.145	3.482	200	3.682	
Razem	10.142	8.812	8.082	200	8.282	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownik warsztatu	720	720	720	—	720	Odpada potrzeba trzeciej siły fachowej.
b) instruktor fachowy	1.200	960	1.200	—	1.200	
c) pomocnik instruktora	1.200	960	1.200	—	1.200	Pomieszczenia dla warsztatu i o- pału dostarcza JE. JW. Sta- niśław hr. Badeni. Kredyt zaś ten wstawia się tylko na utrzy- manie lokalu.
— przodownik	960	300	—	—	—	
d) nauczyciele pomocniczy	720	720	720	—	720	Stosownie do poz. 1 doch.
e) katecheta obrz. rzym. i grecko kat.	200	200	200	—	200	
2. Utrzymanie lokalu	200	60	150	—	150	Kredyt nadzwyczajny wstawia się na zakupno koniecznie potrzebnej nowej maszyny do szycia.
— Opał	100	—	—	—	—	
3. Oświetlenie	50	77	100	—	100	}
4. Usługa	192	184	192	—	192	
5. Materiał	3.500	3.313	2.500	—	2.500	}
6. Wynagrodzenie uczniów	500	48	500	—	500	
7. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	400	201	400	200	600	}
— Zaliczka zarządowi na dług za narzędzia	—	229	—	—	—	
8. Rozmaite drobne wydatki	200	114	200	—	200	}
— Reszta kosztów utrzymania uczniów	—	227	—	—	—	
— Zapas funduszu obrotowego jako zaliczka na r. 1904	—	499	—	—	—	
Razem	10.142	8.812	8.082	200	8.282	

74. Stary Sącz. Krajowy naukowy warsztat szewski

Przychód.

	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wyni- kłość w roku 1903 K o	Wniosek na rok 1905.			Razem	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne r e	Nadzw- yczajne n y			
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	11.000	11.053	11.000	—	11.000	Dochód ze sprzedaży wyrobów pokrywa koszty produkcji i. j. materiał i robociznę a zyski idą na spłatę za- liczki zwrotnej udzielonej na fundusz obrotowy.	
— Zapas funduszu obrotowego z roku 1902	—	296	—	—	—		
2. Subwencye:							
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina uchwałą z dnia 29. listopada 1898 odmówiła dal- szego subwencjonowana te- go zakładu. ad 2 a) Na podstawie oświad- czenia Wydziału powiatow- wego z dnia 14. sierpnia 1899 L. 1450. ad 2 c) Mniej z powodu że odpadł kredyt na trzecią siłę fachową.	
a) od Rady powiatowej	600	600	600	—	600		
b) od Rządu	1.400	1.200	1.400	—	1.400		
c) z funduszy krajowych	4.136	3.494	3.296	200	3.496		
Razem	17.136	16.643	16.296	200	16.496		

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownik warsztatu	600	583	600	—	600	
b) instruktor fachowy	1.800	1.500	1.800	—	1.800	
c) przodownik	1.080	960	1.200	—	1.200	Więcej z powodu zwiększo- nych czynności spowodo- wanych znaczną produkcją wyrobów.
— pomoennik warsztatowy	960	238	—	—	—	
2. Wynajem i utrzymanie lokalu	700	697	700	—	700	ad 1— Odpada potrzeba trzeciej siły fachowej.
3. Opał	200	301	200	—	200	
4. Oświetlenie	100	71	100	—	100	
5. Usługa	96	80	96	—	96	
6. Materiał	9.000	7.759	9.000	—	9.000	Stosownie do poz. 1. doch.
7. Wynagrodzenie uczniów	2.000	2.424	2.000	—	2.000	
8. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	400	472	400	200	600	Kredyt nadzwyczajny wsta- wia się na zakupno konie- cznie potrzebnej nowej ma- szyny do szycia.
9. Rozmaite inne wydatki	200	478	200	—	200	
— Na spłatę V. i VI. raty po- życzki z fund. kraj.	—	160	—	—	—	
— Zwrot fund. obrotowemu po- życzki z r. 1902	—	22	—	—	—	
— Zapas fund. obrotowego jako zaliczka na rok 1904	—	898	—	—	—	
Razem	17.136	16.643	16.296	200	16.496	

75. Dobczyce. Krajowa szkoła szewska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wy- nikłość w roku 1905	Wniosek na rok 1905.		Razem	Uzasadnienie:			
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne					
			K	o	r	o	a	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	6,000	6,946	6,000	—	6,000	Dochód ze sprzedaży wyrobów pokrywać ma przedewszyst- kiem koszta produkcji t. j. materiał i robociznę.			
— Zwroty zaliczek	—	45	—	—	—				
2. Subwencye:									
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie pomieszczenia dla szkoły, opatu oświetlenia i usługi.			
a) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200	Na mocy uchwały Rady po- wiatowej z dnia 15. grudnia 1897.			
b) od Rządu	1,000	900	1,000	—	1,000				
c) z funduszków krajowych	2,890	2,864	3,010	—	3,010	Więcej z powodu podwyższe- nia płacy pomocnikowi in- struktora.			
Razem	10,090	10,955	10,210	—	10,210				

Rozchód.

1. Płace :								
a) kierownik warsztatu	600	558	600	—	600			
b) instruktor fachowy	1,200	1,260	1,200	—	1,200			
c) pomocnik ins ruktora	960	960	1,080	—	1,080	Więcej z powodu zwiększo- nych czynności.		
d) nauczyciel	480	480	480	—	480			
e) katecheta	120	120	120	—	120			
2. Materiał	4,500	4,127	4,500	—	4,500	} Stosownie do poz. 1 doch.		
3. Wynagrodzenie uczniów za robotę	1,500	2,356	1,500	—	1,500			
4. Środki naukowe	200	168	200	—	200			
5. Uzupełnienie inwentarza	300	593	300	—	300			
6. Rozmaite wydatki i kancela- ryjne	230	279	230	—	230			
— Mylnie zaliczone wydatki	—	47	—	—	—			
— Reszta na zasiłki dla uczniów	—	7	—	—	—			
Razem	10,090	10,955	10,210	—	10,210			

76 Kołomyja. Krajowa szkoła szewska.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wy- nikłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:			
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem				
			K	o	r	o	n	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	1.000	—	1.000	Szkoła weszła w życie z dniem 15. grudnia 1903. Dochód ze sprzedaży wyrobów pokrywać ma przedewszystkiem koszta produkcji tj. materiały i robociznę.			
2. Subwencye:									
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina na mocy uchwały z 29. lipca 1903. (LW. 91.476 903) dostarczać ma bezpłatnie lokalu, opału, oświetlenia i usługi.			
a) od Rady powiatowej . . .	—	—	300	—	300	ad 2 a). Na mocy uchwały Rady powiatowej z dnia 11. sierpnia 1902.			
b) od c. k. Rządu	—	—	1.400	—	1.400				
c) z funduszków krajowych .	—	—	900	400	1.300				
Razem	—	—	3.600	400	4.000				

Rozchód.

1. Płace:									
a) kierownik warsztatu . . .	—	—	500	—	500				
b) instruktor fachowy	—	—	1.400	—	1.400				
c) pomochnik instruktora . .	—	—	1 000	—	1.000				
2. Materiał	—	—	300	400	700	Kredyt nadzwyczajny na zakupno materiału zapasowego			
3. Wynagrodzenie uczniów za robotę	—	—	200	—	200				
4. Środki naukowe	—	—	100	—	100				
5. Rozmaite wydatki i kancelaryjne	—	—	100	—	100				
Razem	—	—	3.600	400	4.000				

D) Szkoły tkackie

77. Krosno. Krajowa szkoła tkacka.

Przychód	Kwota niezmi- niona na rok 1904	Wyni- kowie w roku 1905	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:			
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem				
		K	o	r	o	n	y		
— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	—	—	—	Nie prelininuje się z powodu, że
1. Ze sprzedaży kartonów	800	502	800	—	—	800	—	—	szkoła sporządza wyroby do
— Rozmaite zwroty	—	15	—	—	—	—	—	—	rachunek akcyi Towarz. pro-
2. Subwencye:									dukeynego i handlowego w
— od gminy	—	—	—	—	—	—	—	—	Łańcucie, które w zamian ka-
— od Rady powiatowej	—	—	—	—	—	—	—	—	stareza bezpłatnie przędzy tu
a) od c. k. Rządu	8.000	7.500	8.000	—	—	8.000	—	—	na wyrób, jakoteż do celów
b) z funduszów krajowych	10.104	9.067	10 612	—	—	10.612	—	—	naukowych i opłaca wynagro-
Razem	18.904	17.084	19 412	—	—	19.412	—	—	dzenie uczniów.

Rozchód.

A) Szkoła:

1. Płace:

a) kierownik:									
α) płaca	3.600 K.								
β) I. dod. pięciol.	400 "								
γ) II. " "	400 "								
δ) III. " "	400 "	4.800	4.400	4.800	—	4.800	—	—	Kierownik pobiera III. dodatek
b) nauczyciel rysunków:									pięcioletni od 1. stycznia 1904.
α) płaca	2.400 K.								
β) dodatek na mieszk.	400 "								
γ) I. dod. pięciol.	300 "								
δ) II. " "	300 "	3.100	3.092	3.400	—	3.400	—	—	Więcej z powodu przypadającego
d) instruktor w tkalni ręcznej:									II. dodatku pięcioletniego w
α) płaca	1.440 K.								kwocie 300 K. od dnia 1. sty-
β) I. dod. pięciol.	160 "								cznia 1905.
γ) II. " "	160 "	1.760	1.760	1.760	—	1.760	—	—	Instruktor pobiera II dodatek
e) przodownik	960	960	960	1.080	—	1.080	—	—	pięcioletni od 1. kwietnia 1902
f) nauczyciele prz dmiotów pomocniczych	1.412	1 134	1.500	—	—	1.500	—	—	w kwocie 160 koron rocznie.
g) pisarz w kancelaryi kie rownika i pomocnik ry- sunków	1.080	960	1.080	—	—	1.080	—	—	ad 1 e) Więcej z powodu zwiększa-
2. Opał	1.300	936	1.300	—	—	1.300	—	—	jących się czynności.
3. Oświetlenie	260	234	260	—	—	260	—	—	ad 1 f) Więcej stosownie do ilości
4. Usługa	552	600	552	—	—	552	—	—	godzin udzielanej nauki.
5. Środki naukowe	700	168	700	—	—	700	—	—	
6. Uzupełnienie inwentarza	400	864	400	—	—	400	—	—	
7. Ubezpieczenie inwentarza	360	33	360	—	—	360	—	—	
8. Rozmaite inne wydatki, przy- bory rysunkowe i próbki do dekompozycji	1.000	1 008	1.000	—	—	1.000	—	—	
Razem	17.684	16.149	18.192	—	—	18.192	—	—	

Rozchód

Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wyni- kłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905			Razem
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne		

Uzasadnienie :**B) Pracownia do wyrabiania wzorów i wybijania kartonów.****1. Płace:**

a) wynagrodzenie kierownika	240	240	240	—	240
b) wynagrodzenie nauczyciela rysunków	160	160	160	—	160
c) wynagrodzenie przodownika	120	120	120	—	120

Kierownik i nauczyciel rysunków wykonują do tkanin szkice i obliczają jak one do danych maszyn zastosowane być mają, nadto dozorują wykonanie deseni na carta rigata, z których wybija się kartony.

2. Materiał, desenie i wynagrodzenie za robotę

	700	415	700	—	700
Razem	1.220	935	1.220	—	1.220

Zestawienie rozchodu

A) Szkoła	17.684	16.149	18.192		18.192
B) Pracownia dla wyrabiania wzorów i wybijania kartonów	1.220	935	1.220	—	1.220
Suma wydatków	18.904	17.084	19.412	—	19.412

78. Gliniany. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.

	Kwota uchwalona na rok 1904	Wy- nikłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
K o r o n y						
— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	153	—	—	—	Nie prelinuje się z powodu, że szkoła sporządza, wyroby na rachunek akcyj. Towarzystwa wyrobów tkackich i sukienicznych w Łańcucie, które w zamian tak na wyrob jakoteż do celów naukowych dostarcza bezpłatnie przędzy i opłaca wynagrodzenie uczniów.
— Rozmaite	—	31	—	—	—	
— Chwilowa pożyczka z Tow. zaliczkowego	—	300	—	—	—	
— Zaliczka na spłatę długów z r. 1902	—	842	—	—	—	

1. Subwencye:

a) od gminy	240	240	240	—	240	Gmina daje 240 K. na lokal, opał i oświetlenie dla warsztatu.
b) od Rady powiatowej w Przemyslanach	100	100	100	—	100	
c) od c. k. Rządu	2.400	2.400	2.500	—	2.500	Więcej z powodu przypadającego dodatku pięcioletniego dla instruktora.
d) z funduszków krajowych	2.946	2.995	3.146	—	3.146	
Razem	5.686	7.061	5.986	—	5.986	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierownik i instryktor na- chowcy:						
α) płaca	1.800	K.				
β) dod. na mieszk.	300	"				
γ) I. dod. pięciol.	160	"				
δ) II. " "	160	"	2.260	1.994	2.420	—
						2.420
b) przodownik	720		660	720	—	720
c) nauczyciel pomocniczy	240		240	240	—	240
d) katecheta obrz. rzym. i gr. kat.	200		200	200	—	200
2. Wynajem lokalu	936		846	936	—	936
3. Opał	250		183	200	—	200
4. Oświetlenie	40		46	74	—	74
5. Usługa	80		84	96	—	96
6. Środki naukowe	700		251	700	—	700
7. Uzupełnienie inwentarza	200		811	200	—	200
8. Rozmaite inne wydatki	60		494	200	—	200
— Zaliczka Zarządowi na utwo- rzenie funduszu obrotowego dla wypłaty wynagrodzenia za robotę	—		500	—	—	—
— Zwrot pożyczki z r. 1902. Tow. zaliczkowemu	—		500	—	—	—
— Zaliczka Komitetowi na spłatę długów	—		252	—	—	—
Razem	5.686		7.061	5.986	—	5.986

Więcej z powodu przypadającego II. dodatku pięcioletniego od 1. stycznia 1905.

Wedle potrzeby.

Więcej z powodu że z pozycyi tej zakupuje się materiał do wyrobów próbnych.

79. Gorlice. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1904	Wy- nikłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie :
			Zwy- czne	Nadzw- yczajne	Razem	
	K	o	r	o	n	y
— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych						— Nie prelininuje się z powodu że szkoła sporządza wyroby na rachunek Akc. Tow. dla wyrobów tkackich i sukienicznych w Łańcucie, które w zamian dostarcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagrodzenie uczniów za robociznę.
1. Subwencye:						
a) od gminy	300	—	300	—	300	Gmina zobowiązała się na mocy deklaracji z dnia 26. października 1892. dostarczać bezpłatnie pomieszczenia dla szkoły, pomieszczenia dla instruktora, tudzież opału, oświetlenia i usługi. Pismem jednak z dnia 18. kwietnia 1901 l. 1241 (LW. 28.848.901) postanowiła zamiast dawania pomieszczenia w naturze dla instruktora, płacić na ten cel ryczałt w kwocie 300 koron rocznie.
b) od Rady powiatowej . . .	400	400	400	—	400	ad l b) Na podstawie zobowiązania z 14. lipca 1892 L. 223.
c) od c. k. Rządu	900	900	900	—	900	
d) z funduszków krajowych . .	740	732	740	—	740	
Razem	2.340	2.032	2.340	—	2.340	

Rozchód

1. Płace:

Instruktor:

a) *płaca* 1.440 K.

β) *dotat. na po-*

mieszkanie 300 n 1.740 1.540 1.740 — 1.740 Dodatek na pomieszczenie pokrywa gmina jak poz. 1 a) doch.

2. Środki naukowe i uzupełnie-

nie inwentarza 400 151 400 — 400

3. *Różne inne wydatki* 200 341 200 — 200

Razem 2.340 2.032 2.340 — 2.340

80. Kosów. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.

	Kwota uchwala- lona na rok 1904	Wyni- kłość w roku 1903 K o	Wniosek na rok 1905.		Baz m	Uzasadnienie:
			Zwy- czajne r o	Nadzw- yczajne n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	Nie prelinuje się z tego po- wodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek miej- scowego Tow. tkaczy, które w zamian dostarcza bezpłat- nie przędzy tak na wyrób, jakoteż do celów nauko- wych i opłaca wynagrodze- nia uczniów.
2. Subwencye:						
a) od gminy	80	80	80	—	80	Mniej z powodu podwyższe- nia subwencji państwowej.
b) od Rady powiatowej . . .	300	300	300	—	300	
c) od c. k. Rządu	1.500	1.500	1.800	—	1.800	
d) z funduszków krajowych . .	3.360	3.267	3.140	—	3.140	
Razem	5.240	5.147	5.320	—	5.320	

Rozchód.

I. Płace:

a) kierownik:						
a) płaca	1.800 K.					
β) dod. na mieszk. 300 ..						
γ) I. dod. pięciol. 160 ..	2.260	2.058	2.260	—	2.260	Kierownik pobiera I. d. datok pięciol. od 1. stycznia 1902 r. w kwocie 160 Kor. rocznie.
b) przodownik	840	780	840	—	840	
c) nauczyciel rysunków, ra- chunkowości i korespon- dencyi kupieckiej	360	360	440	—	440	Więcej z powodu zwiększo- nych czynności.
d) katecheta	80	80	80	—	80	
e) pomocnik administr.	300	300	300	—	300	
— Lokal	—	—	—	—	—	Pomieszczenia dla warsztatu dostarcza Tow. tkackie.
2. Opał	240	277	240	—	240	
3. Oświetlenie	120	173	120	—	120	
4. Usługa	240	240	240	—	240	
5. Środki naukowe i uzupeł- nienie inwentarza	500	556	500	—	500	
6. Rozmaite inne wydatki . . .	300	323	300	—	300	
Razem	5.240	5.147	5.320	—	5.320	

81 Łańcut. Krajowy warsztat tkacki im. Franciszka Józefa.

Przychód.

	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wyni- kłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Zasadnienie:
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
	K	o	r	e	n	y
— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	Nie preliniuje się z tego powodu, że szkoła sporządza wyroby na rachunek miejscowego a cyj. Towarzystwa dla wyrobów tka- ckich i sukienicznych które w zamian dostarcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób, jakoteż do celow naukowych, i opłaca wynagrodzenie uczniów.
I. Subwencye:						
a) od gminy	500	500	500	—	500	
b) od Rady powiatowej	600	600	600	—	600	
c) od c. k. Rządu	1.500	1 500	1.500	—	1.500	
d) z funduszków krajowych	2.210	1.949	3.290	—	3.290	Więcej z powodu wstawienia subwencji dla miejsc. Akc. Towarz dla wyrobów tkaekich i sukienicznych zapomieszcze- nie szkoły i instruktora j. n.
Razem	4.810	4.549	5.890	—	5.890	

Rozchód

1. Płace:

a) instruktor:

a) płaca . . . 1.800 K

β) I. dod. pięciolet 160 „

γ) II. dod. pięciol. 160 „

2.320 2.060 2.120 —

2.120 Mniej z powodu, że skutkiem
przeniesienia szkoły do nowego
budynku odpada dodatek na
mieszkanie a natomiast przy-
pada II. dodatek pięcioletni w
kwocie 160 K. rocznie od dnia
1 stycznia 1905.

b) przodownik

800 800 960 — 960

— Donajem lokalu

480 480 — — —

Ad 1) Wydatek na donajem lo-
kalu odpada z powodu jak poz. 2.

2. Akc. Towarz. dla wyrobów tka- ckich i sukienicznych; sub- wencya na pomieszczenie szko- ły i instruktora

— — 1.600 — 1 600

Kredyt ten wstawia się na pod-
stawie zawartej umowy sku-
tkiem przeniesienia szkoły do
nowego budynku.

3. Opał i ośw etlenie

500 517 500 — 500

4. Usługa

360 360 360 — 360

5. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza

200 231 200 — 200

6. Różne wydatki

150 101 150 — 150

Razem . . . 4.810 4.549 5.890 — 5.890

82. Rychwałd. Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Przychód.

	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wyni- kłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.		Razem	Uzasadnienie:			
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne					
			K	a	r	e	n	y	
— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—	Nie prelinuje się z tego po- wodu, że szkoła sporządza wy- roby na rachunek miejscowego Towarzystwa tkaczy, które w zamian dostarcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób, jakoteż do celów naukowych, i opłaca wynagrodzenie uczniów.			
1. Subwencje:									
— od gminy	—	—	—	—	—	Gmina dostarcza bezpłatnie po- mieszczenia dla warsztatu wraz z opałem, oświetleniem i usługą.			
— od Rady powiatowej	—	—	—	—	—	Rada powiatowa odmówiła dal- szego subwencyonowania tego warsztatu.			
a) od c. k. Rządu	1.000	1.000	1.000	—	1.000	Jak na rok 1904.			
b) z funduszków krajowych	2.830	2.176	2.830	—	2.830				
Razem	3.830	3.176	3.830	—	3.830				

Rozchód.

1. Pła ce:

a) instruktor fachowy:

a) płaca . . . 1 440 K.

β) dod. osobisty . 200 „ 1.640 1 640 1.640 — 1.640

b) nauczyciel czytania pisania
i rachunków . . . 600 600 600 — 600

c) przodownik warsztatowy . 840 720 840 — 840

d) katecheta . . . 100 100 100 — 100

2. Środki naukowe i uzupełnie-
nie inwentarza . . . 400 63 400 — 4003. Ubezpieczenie od ognia in-
wentarza szkolnego . . . 50 33 50 — 50

4. Rozmaite inne wydatki . . . 200 120 200 — 200

Razem . . . **3.830** **3.176** **3.830** **—** **3.830**

83. Wilamowice Krajowy naukowy warsztat tkacki.

Frzychód.

Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wyni- kłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Razem
		Zwy- czajne	Nadzw- yczajne		
K o s t y					

Uzasadnienie:

— Ze sprzedaży wyrobó szkol- nych	—	—	—	—	—	Nie prelinuje się z tego po- wodu, że szkoła sporządza wy- roby na rachunek miejscowego Towarz. tkaczy, które w zamian dostarcza bezpłatnie przędzy tak na wyrób jakoteż do celów naukowych i opłaca wynagro- dzenie uczniów.
1. Subwencje:						<i>ad 1 a)</i> Oprócz tego dostarcza gmina bezpłatnie pomieszcze- nia dla warsztatu wraz z opa- łem, oświetleniem i usługą.
a) od gminy	400	400	400	—	400	
b) od Rady powiatowej	100	100	100	—	100	
c) od c. k. Rządu	1.000	900	1.500	—	1.500	
d) z funduszw krajowych	1.540	958	1.800	—	1.800	Więcej z powodu donajęcia lo- kału na rozszerzenie warsztatów.
Razem	3.040	2.358	3.800	—	3.800	

Rozchód.

1. Płace:						
a) instruktor:						
α) płaca	1.440	K.				
β) I. dodatek pięciol.	160	"				
γ) II. " "	160	"	1.600	1.600	1.760	1.760
b) przodownik	840		75	840	—	840
2. Wynajem lokalu	—		—	600	—	600
3. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	400		428	400	—	400
4. Na ubezpieczenie od ognia inwentarza szkolnego	20		14	20	—	20
5. Rozmaite inne wydatki	180		241	180	—	180
Razem	3.040		2.358	3.800	—	3.800

84. Rakszawa. Krajowa szkoła sukiennicza

Przychód

	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wyni- kłość w roku 1905	Wniosk na rok 1905.		Razem
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	
		K o	r o	n y	
— Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	—	—	—	—	—
— Rozmaite	—	13	—	—	—
1. Od kierownika za oświetlenie w mieszkaniu	—	—	50	—	50
2. Subwencje:					
a) od Rady powiatowej	1.000	1.000	1.000	—	1.000
b) od c. k. Rządu	7.000	5.600	7.000	—	7.000
c) z funduszy krajowych	13.580	8.097	12.530	3.700	16.230
Razem	21.580	14.710	20.580	3.700	24.280

Uzasadnienie:

Nie preliniuje się z tego po-
wodu, że szkoła sporządza wy-
roby na rachunek Towarz pro-
dukcijnego i handlowego w
Łańcucie, które w zamian
dostarcza bezpłatnie wszelkich
materiałów potrzebnych tak
do wyrób, jakoteż do celów
naukowych i opłaca wynagro-
dzenie uczniów.

Więcej z powodu wstawienia
kredytów nadzwyczajnych na
nową maszynę, naprawę far-
biarni i na akumulatory.

Rozchód.

1. Pła ce:					
a) kierownik (płaca)	3.600	592	3.600	—	3.600
b) nauczyciel teorii zawodo- dowej (płaca)	2.400	—	2.400	—	2.400
c) instruktor tkactwa	1.800	1.440	1.800	—	1.800
d) „ farbiarstwa	1.800	1.440	1.800	—	1.800
e) przodownik w tkalni	960	720	960	—	960
f) pomocnik warsztatowy w tkalni	480	384	480	—	480
g) pomocnik warsztatowy w farbiarni	480	384	480	—	480
h) nauka przedmiotów po- mocniczych	720	600	720	—	720
i) nauka religii	—	—	200	—	200
k) pomocnik kancelaryjny i nauczyciel buchalterji i stylistyki	1.200	960	1.200	—	1.200
l) stróż nocny	300	300	300	—	300
2. Utrzymanie lokalu	400	406	400	400	800
3. Opał	1.400	1.227	1.400	—	1.400
4. Oświetlenie	200	353	400	—	400
5. Usługa	480	384	480	—	480
6. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	940	523	540	1.200	1.740
— Zakupno beczki na benzynę i rozszerzenie wodociągu do farbiarni	—	412	—	—	—
— Przerobienie krosna mecha- nicznego	—	596	—	—	—
7. Na ubezpieczenie budynków i inwentarza	300	256	300	—	300
8. Tkalnia mechaniczna					
a) maszynista			360	—	360
b) pomocnik			360	—	360
c) części wymienne	2.680	2.824	500	1.100	1.600
d) benzyna i oliwa			1.260	—	1.260
e) inne			200	—	200
9. Rozmaite inne wydatki	440	909	440	—	440
10. Na urządzenie kursu dla starszych sukienników	1.000	—	—	1.000	1.000
Razem	21.580	14.710	20.580	3.700	24.280

Kredyt konieczny.

Kredyt nadzwyczajny wstawia
się na sprawienie nowych rur
i reperację fundamentów w far-
biarni.

ad 4. 5. Więcej ze względu na
nowy budynek dla internatu.

Kredyt nadzwyczajny wstawia
się na sprawienie nowej ma-
szyny Jaquarda do wyrobu wzo-
rzystych koców i na wyzy-
nackę.

ad 8. a, b. Jak na rok 1904.

ad 8. c. Kredyt nadzwyczajny
wstawia się na wymianę aku-
mulatorów i na zapasowy ko-
lektor.

ad 8. d. e. Jak na rok 1904.

Z kredytu tego pokrywane są
także koszty wyjazdów kiero-
wnika do Towarzystwa pro-
dukcijno-handlowego w Łań-
cucie.

E) Szkoły dla wyrobów koronkarskich i haftów.

85. Zakopane. Krajowa szkoła koronkarska.

Przychód	Kwota uchwalona na rok 1904	Wynikłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:
			Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K o r o n y				
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	3.000	3.670	4.000	—	4.000	Więcej na podstawie wynikłości za rok 1903.
2. Subwencye:						
a) od c. k. Rządu	1.600	1.400	1.600	—	1.600	
b) z funduszy krajowych	5.040	4.980	5.120	—	5.120	Więcej z powodu podwyższenia płacy III. nauczycielec pomocniczej.
Razem	9.640	10.050	10.720	—	10.720	

Rozchód.

1. Płace:

a) kierowniczką:						
α) płaca	1.680 K					
β) I. i II. dod. pięc. 320 "		2.160	2.160	2.160	—	2.160
γ) III dod. pięciol. 160 "						
b) nauczycielka pomocn. I.	840	780	840	—	840	Kierowniczką pobiera III dodatek pięcioletni w kwocie 160 K, rocznie od I. września 1902.
c) " " II.	520	400	520	—	520	
d) " " III.	400	400	480	—	480	Więcej ze względu na dotychczasowe niskie wynagrodzenie.
e) nauczyciel rysunków	480	480	480	—	480	
f) katecheta	100	100	100	—	100	
g) nauczyciel czytania, pisania i rachunków	240	240	240	—	240	
h) pomocnik kancelaryjny	360	360	360	—	360	
2. Wynajem lokalu	1.000	800	1.000	—	1.000	
3. Opał	240	158	240	—	240	
4. Oświetlenie	120	40	120	—	120	
5. Usługa	200	200	200	—	200	
6. Materiał	400	746	600	—	600	} Stosownie do poz. 1. doch.
7. Wynagrodzenie uczniac	2.000	2.822	2.800	—	2.800	
8. Środki naukowe	200	76	200	—	200	
9. Uzupełnienie inwentarza	100	70	100	—	100	
10. Rozmaite wydatki	280	218	280	—	280	
Razem	9.640	10.050	10.720	—	10.720	

86 Bobowa. Krajowa szkoła koronkarska.

Przychód.

	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wzni- kłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905			Uzasadnienie :			
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem				
			K	o	p	o	n	y	
1. Ze sprzedaży wyrobów szkol- nych	1.000	225	1.000	—	1.000				
2. Subwencye :									
a) od Rady powiatowej	200	200	200	—	200				
b) od c. k. Rządu	1.000	800	1.000	—	1.000				
c) z funduszków krajowych	600	660	850	—	850				Więcej z powodu wynajęcia lo- kalu na szkołę.
Razem	2 800	1.885	3.050	—	3.050				

Rozchód.

1. Płaca nauczycielki	1.200	1.200	1.200	—	1.200				
2. Wynajem lokalu	—	—	250	—	250				Kredyt konieczny ze względu, że dostarczany budynek przez gminę jest wprost nie do użytku.
3. Opał i oświetlenie	100	124	100	—	100				
4. Materiał	300	82	300	—	300				
5. Wynagrodzenie uczennie	700	457	700	—	700				
6. Środki naukowe i uzupełnie- nie inwentarza	300	—	300	—	300				
7. Rozmaite inne wydatki	200	22	200	—	200				
Razem	2.800	1.885	3.050	—	3.050				

87. Maków. Krajowa szkoła hafeiarska.

Przychód.	Kwota uchwalona na rok 1904	Wynikłość w roku 1903	Wniosek na rok 1905			Uzasadnienie:
			Zwyczajne	Nadzwyczajne	Razem	
		K o	r o	n y		
1. Ze sprzedaży wyrobów szkolnych	2.300	2.545	2.300	—	2.300	
Rozmaite zwroty	—	—	—	—	—	
2. Subwencye:						
a) od gminy	96	96	96	—	96	
b) od Rady powiatowej	50	50	50	—	50	
c) od c. k. Rządu	1.400	1.000	1.400	—	1.400	
d) z funduszy krajowych	1.924	1.795	2.044	—	2.044	Więcej z powodu podwyższenia płasy nauczycielec pomocniczej.
Razem	5.770	5.486	5.890	—	5.890	

Rozchód.

1. Płace:						
a) nauczycielka kierująca	1.440	1.300	1.440	—	1.440	
b) nauczycielka pomocnicza	720	393	840	—	840	Więcej z powodu niemożności utrzymania odpowiedniej siły za dotychczasowym wynagrodzeniem.
c) katecheta	200	200	200	—	200	
d) ryczałtowy zwrot kosztów podróży za fachowy nadzór	400	200	400	—	400	
2. Opał i usługa	360	360	360	—	360	Stowarzyszenie pożyczkowe „Wzajemna pomoc” w Makowie, dostarczała dla szkoły na mocy umowy do LW 3611/895 dwóch pokoi za zwrotem kosztów opału i usługi w kwocie 100 K. rocznie. Od roku zaś 1902 podniósł się ten ryczałt na 360 K. rocznie.
3. Materiał	900	1.153	900	—	900	
4. Wynagrodzenie uczennic	1.100	1.511	1.100	—	1.100	
5. Środki naukowe i uzupełnienie inwentarza	400	146	400	—	400	
6. Rozmaite inne wydatki	250	223	250	—	250	
Razem	5.770	5.486	5.890	—	5.890	

88. Lwów. Krajowa ceramiczna stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wy- nikłość w roku 1905	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie :
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
		K o	r o	n y		
1. Dochody własne:						
a) opłata za badanie mate- ryałów	700	1.062	700	—	700	
b) dochód ze sprzedaży ty- powych wyrobów, wzorów zastosowania szkliv, polew farb, emalji i nowych tech- nik Stacji	100	633	100	—	100	
2. Dotacya z funduszu krajowego	10.160	9.087	9.660	400	10.060	Mniej z powodu jak niżej.
Razem	10.960	10.782	10.460	400	10.860	

Rozchód.

1. Płace:

a) Kierownik:

a) płaca 4.000 K.

β) dod. aktywalny 720 „

γ) I. dod. pięcioletni 400 „

δ) II. „ „ 400 „

ε) III. „ „ 400 „

5.920 5.920 5.920 — 5.920

Kierownik pobiera III. dodatek pięcioletni od dnia 26. maja 1901.

b) Adjunkt 720 520 720 — 720

c) Laborant:

a) płaca 1.440 K.

β) dod. na mieszk. 300 „ 1.740 1.440 1.740 — 1.740

2. Opał lokalu stacji 300 573 300 — 300

3. Usługa 720 720 720 — 720

4. Uzupelnienie ingrediencyi ke-
ramicznych 200 1.005 200 — 200

5. Opał pieców technicznych 240 — 240 — 240

6. Gaz do oświetlania i do ce-
lów technicznych 200 180 200 — 200

7. Środki naukowe i uzupel-
nienie 500 — — 400 400

8. Biblioteka i czasopisma 160 113 160 — 160

9. Koszta kancelaryjne frachty
i portorya 160 97 160 — 160

10. Wydatki nieprzewidziane 100 214 100 — 100

Kredyt ten potrzebny na apa-
raty i przyrządy do laborato-
ryum oraz toczydło szafę i
stół.

Razem **10.960 10.782 10.460 400 10.860**

89. Lwów. Krajowa mechaniczna stacja doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej.

Przychód.	Kwota uchwa- lona na rok 1904	Wyni- kłość w roku 1903 K o	Wniosek na rok 1905.			Uzasadnienie:
			Zwy- czajne	Nadzw- yczajne	Razem	
1. Opłaty od stron za przepro- wadzone badania	2,000	2.958	2,000	—	2,000	
— Zwrot cła od maszyn i przy- rządów	—	1.347	—	—	—	
— Zaliczka na piłę dyamentową z r. 1902	—	1.128	—	—	—	
— Zaliczka jako depozyt fabr. sz ucz. kamienia z r. 1902	—	30	—	—	—	
2. Dotacja z funduszów krajo- wych	3.140	3.599	3.140	—	3.140	Jak na r. 1904.
Razem	5.140	9.062	5.140	—	5.140	

Rozchód

1. Płace:						
a) kierownik	1.200	1.200	1.200	—	1.200	
b) asystent	1.600	1.583	1.600	—	1.600	
c) laborant	1.440	1.200	1.440	—	1.440	
2. Opał, gaz i woda	100	100	100	—	100	
3. Uzupelnienie inwentarza	600	457	200	—	200	
4. Wydatki laborato yjne			400	—	400	
— Zakupno piły dyamentowej do rznienia kamieni	—	944	—	—	—	
— Zakupno motoru elektrycznego	—	1.269	—	—	—	
— Zaliczka kierownikowi na dal- sze uzupelnienie inwentarza	—	1.739	—	—	—	
— Zaliczka kierownikowi jako depozyt fabryki sztucznego kamienia	—	30	—	—	—	
5. Rozmaite	200	540	200	—	200	
Razem	5.140	9.062	5.140	—	5.140	

CZĘŚĆ II.

Preliminarz ogólny.

Preliminarz na rok 1905.

(Rub. XII. Wyd. funduszu krajowego.)

Wydatki na podniesienie rękodzielnictwa i przemysłu.

Liczba porz.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota uchwalona na r. 1904	Preliminuje się na r. 1905	
		na r. 1904	na r. 1905	zwy- czajny	nad- zwyczaj	Razem		mniej	więcej
I. Szkoły przemysłowe uzupełniające.									
1	W Białej	1.830	2.060	2.060	—	2.060	1.830	—	230
2	" Bochni	1.069	1.092	1.092	—	1.092	1.069	—	23
3	" Brodach	947	873	873	—	873	947	74	—
4	" Brzeźnach	1.035	1.106	1.106	—	1.106	1.035	—	71
5	" Buczaczu	1.000	1.100	1.100	—	1.100	1.000	—	100
6	" Chrzanowie	993	1.152	1.152	—	1.152	929	—	223
7	" Drohobyczu	1.890	1.961	1.961	—	1.961	1.890	—	71
8	" Gorlicach	1.045	1.161	1.161	—	1.161	1.046	—	115
9	" Jarosławiu	1.210	1.088	1.088	—	1.088	1.210	122	—
10	" Jaśle	1.085	1.171	1.171	—	1.171	1.085	—	86
11	" Jaworowie	—	800	—	—	—	—	—	—
12	" Kałuszu	1.196	1.200	1.200	—	1.200	1.196	—	4
13	" Kętach	800	800	800	—	800	800	—	—
14	" Kołomyi I.	1.070	1.070	1.070	—	1.070	1.070	—	—
15	" " II.	1.172	1.346	1.356	—	1.356	1.172	—	184
16	" Krakowie na Kleparzu	2.380	2.340	2.392	—	2.392	2.372	—	20
17	" " w Ogrodzie angielskim	1.380	1.280	1.302	—	1.302	1.372	70	—
18	" " na Smoleńsku	1.360	1.280	1.302	—	1.302	1.352	50	—
19	" " " Kazimierzu	1.380	1.280	1.272	—	1.272	1.372	100	—
20	" " " Dajworze	1.478	1.390	1.412	—	1.412	1.470	58	—
21	" Krosnie	1.316	1.346	1.346	—	1.346	1.316	—	30
22	W Leżajsku	—	800	—	—	—	—	—	—
23	We Lwowie im św. Anny	1.953	2.025	2.025	—	2.025	1.954	—	71
24	" " " św. Antoniego	1.583	1.595	1.595	—	1.595	1.584	—	11
25	" " " Czackiego	1.602	1.625	1.625	—	1.625	1.603	—	22
26	" " " Elżbiety	953	955	955	—	955	954	—	1
27	" " " Konarskiego	1.329	1.315	1.315	—	1.315	1.329	14	—
28	" " " św. Marcina	1.583	1.595	1.595	—	1.595	1.584	—	11
29	" " " Mickiewicza	1.290	1.295	1.295	—	1.295	1.290	—	5
30	" " " Piramowicza	953	955	955	—	955	954	—	1
31	" " " Staszica	1.610	1.625	1.625	—	1.625	1.610	—	15
32	" " " Bernsteina	—	—	—	—	—	—	—	—
32	(izr. el.)	900	950	950	—	950	1.000	50	—
33	" Łańcucie	947	1.015	1.015	—	1.015	947	—	68
34	" Myślenicach	839	910	910	—	910	839	—	71
35	" Nowym Sączu	1.450	1.527	1.527	—	1.527	1.550	23	—
36	" Nowym Targu	1.174	1.082	1.082	—	1.082	1.174	92	—
37	" Podgórzu	977	1.061	1.061	—	1.061	977	—	84
38	" Przemysłu I. w śródmieściu	1.136	1.175	1.175	—	1.175	1.137	—	38
Do przeniesienia		45.915	48.401	46.921	—	46.921	46.019	653	1.555

Liczba porz.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota uchwalona na r. 1904	Preliminuje się na r. 1905	
		na r. 1904	na r. 1905	zwy- czajny	nad- zwyczaj.	Razem		mniej	wiecej
	Z przeniesienia	45 915	48.401	46.921	—	46.921	46.019	653	1.555
39	W Przemysłu II. na przedm. lwow.	1.234	1.311	1.311	—	1.311	1.234	—	77
40	W Rzeszowie	1,300	1.381	1.381	—	1.381	1.300	—	81
41	" Samborze	1.467	1.497	1.421	—	1.421	1.467	46	—
42	" Sanoku	1.151	1.151	1.151	—	1.151	1.151	—	—
43	" Sądowej Wiszni	1.360	1.256	1.256	—	1.256	1.360	104	—
44	" Stanisławowie	2.330	2.350	2.410	—	2.410	2.430	20	—
45	" Starym Samborze	800	800	800	—	800	800	—	—
46	" Starym Sączu	891	896	896	—	896	891	—	5
47	" Stryju	1.110	1.110	1.110	—	1.110	1.110	—	—
48	" Tarnopolu	842	1.177	1.177	—	1.177	842	—	335
49	" Tarnowie	1.545	1.360	1.360	—	1.360	1.770	410	—
50	" Tarnobrzegu	815	834	834	—	834	815	—	19
51	" Trembowli	800	800	800	—	800	800	—	—
52	" Turce	800	800	800	—	800	800	—	—
53	" Wadowicach	968	947	947	—	947	968	21	—
54	" Wieliczce	1.190	1.225	1.225	—	1.225	1.190	—	35
55	" Złoczowie	1.145	1.455	1.405	—	1.405	1.145	—	260
56	" Żółkwi	874	880	880	—	880	874	—	6
57	" Zyweu	1.210	1.200	1.200	—	1.200	1.210	10	—
58	Na uzupełnienie przyborów i druki	1.500	1.000	1.200	—	1.200	1.200	—	—
59	Na nagrody za najlepsze rysunki	—	—	1.000	—	1.000	1.200	200	—
60	Na remuneracye dla nauczycieli	—	1.500	—	—	—	—	—	—
61	Na nowo założyć się mającę szkoły	—	—	1.000	—	1.000	1.000	—	—
62	Na wykonanie w kraju wzorów i modeli dla szkół	—	—	—	2.400	2.400	2.400	—	—
	Razem	69 247	73.331	72.485	2.400	74.885	73.976	1.464	2.373
								+ 909	
	II. Szkoły zawodowe i warsztaty naukowe.								
	<i>A) Dla wyrobów z drzewa i łożyny.</i>								
63	Szkoła koszykarska w Czerwonej Woli	2.200	2.200	2.400	—	2.400	2.400	—	—
64	Szkoła koszyk. w Rudkach:								
	a) na utrzymanie	1.200	1.500	1.210	600	1.810	1.002	—	808
	b) na budowę, zasiłek Wydz. powiat.	—	—	—	5.000	5.000	5.000	—	—
65	Kraj szkoła koszyk w Dynowie	1.000	800	1.250	—	1.250	1.180	—	70
66	Kraj. szkoła koszyk. w Dźurowie	1.000	1.000	1.530	—	1.530	1.200	—	330
67	Kraj. szkoła koszyk. w Jurkowie	1.000	800	610	400	1.010	1.010	—	—
	Do przeniesienia	6.400	6.300	7.000	6.000	13.000	11.792	—	1.208

Liczba porz.	Poszczególne	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota uchwalona na r. 1904	Preliminuje się na r. 1905	
		na r. 1904	na r. 1905	zwy- czajny	nad- zwyczaj.	Razem		miej	więcej
	Z przeniesienia	6.400	6.300	7.000	6.000	13.000	11.792	—	1.208
68	Kraj. szkoła koszyk. w Le- żajsku	600	1.000	1.077	—	1.077	1.292	215	—
69	Kraj. szkoła koszyk. w Niz- niowie	1.300	1.200	1.330	—	1.330	1.370	40	—
70	Kraj. szkoła koszyk. w Ni- znanowicach	1.000	1.000	1.440	—	1.440	1.040	—	400
71	Kraj. szkoła koszyk. w Wa- rzycach (dawniej Skoły- szynie)	1.600	1.600	1.530	—	1.530	2.260	730	—
72	Kraj. szkoła koszyk. w Wie- łowski	1.000	1.000	940	—	940	1.212	272	—
73	Kraj. szkoła koszyk. w Woj- sławiu	1.200	1.200	860	—	860	860	—	—
74	Kraj. szkoła koszyk. w Za- torze	1.200	1.200	950	—	950	1.040	90	—
75	Subwencya dla szkoły ko- szykarskiej w Sieki rezy- cach	—	400	—	—	—	—	—	—
76	Subwencya dla szkoły ko- szykarskiej w Trembowli	—	300	—	—	—	—	—	—
77	Subwencya dla szkoły ko- szykarskiej w Albigowej	400	400	600	—	600	600	—	—
78	Subwencya dla szkoły ko- szykarskiej w Bilince	400	400	800	—	800	800	—	—
79	Subwencya dla szkoły koszy- karskiej w Chyzewicach	—	300	600	—	600	—	—	600
80	Subwencya dla szkoły ko- szykarskiej w Milczycach	—	300	600	—	600	600	—	—
81	Subwencya dla szkoły ko- szykarskiej w Przewrotnem	—	300	600	—	600	—	—	600
82	Subwencya dla szkoły ko- szykarskiej w Żurawnie	400	400	840	—	840	840	—	—
83	Kraj. nauk. warsztat kołod- ziejski w Grybowie:								
	a) na utrzymanie	3.500	3.600	2.980	400	3.380	2.980	—	400
	b) na budowę I. rata poz. kom. 4½% 54.000 K. na 33 lat	—	—	—	3.240	3.240	1.350	—	1.890
84	Kraj. nauk. warsztat kołodz. w Grzymałowie	3.400	3.400	3.284	1.000	4.284	3.180	—	1.104
85	Kraj. szkoła kołodz. i ciesiel. w Kamionce strum.	3.600	3.600	11.900	—	11.900	11.900	—	—
86	Kraj. szkoła kołodz. w Tłu- maczu	3.600	3.600	6.480	—	6.480	7.220	740	—
87	Kraj. szkoła stolarska w Sta- nisławowie:								
	a) na utrzymanie	5.000	5.000	7.950	—	7.950	7.930	—	20
	b) na budowę szkoły III. rata półroczna od 4% poz. hip. 50.000 K na 29 lat	—	—	—	1.500	1.500	—	—	1.500
	Do przeniesienia	34.600	36.500	51.761	12.140	63.901	58.266	2.087	7.722

Liczba porz.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota uchwalona na r. 1904	Preliminuje się na r. 1905	
		na r. 1904	na r. 1905	zwy- czajny	nad- zwyczaj.	Razem		mniej	więcej
	<i>D) Dla wyrobów tkackich.</i>								
99	Kraj. szkoła tkacka w Krośnie	8.000	8.000	10.612	—	10.612	10.104	—	508
100	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Glinianach	2.400	2 500	3.146	—	3.146	2.946	—	200
101	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Gorlicach	900	900	740	—	740	740	—	—
102	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Korczyniu	1.440	1.400	—	—	—	2.800	2.800	—
103	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Kosowie :								
	a) na utrzymanie	1.500	1.800	3.140	—	3.140	3.360	220	—
	b) na budowę studni	—	—	—	300	300	—	—	300
104	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Łancucie :								
	a) na utrzymanie	1.500	1.500	3.290	—	3.290	2.210	—	1.080
	b) na budowę szkoły III. i ostatnia rata	—	—	—	5.000	5.000	5.000	—	—
105	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Rychwałdzie	1.000	1.000	2.830	—	2.830	2.830	—	—
106	Kraj. nauk. warsztat tkacki w Wilamowicach	1.000	1.500	1.800	—	1.800	1.540	—	260
107	Subwencya dla Tow. tkack. w Korczyniu	—	—	2.500	—	2.500	—	—	2.500
108	Subwencya dla produke. warsztatu tkackiego w Budzanowie	400	400	880	—	880	880	—	—
109	Kraj. szkoła sukienicza w Rakszawie :								
	a) na utrzymanie	7.000	7.000	12.530	3.700	16.230	13.580	—	2.650
	b) reszta na budowę internatu	—	—	—	5.000	5.000	10.000	5.000	—
	Razem	25.140	26.000	41.468	14.000	55.468	55.990	8.020	7.498
								—	522
	<i>E) Dla wyrobów powroźniczych.</i>								
110	Subwencya dla pracowni powroźniczej w Stryju	—	—	800	—	800	600	—	200
	<i>F) Dla wyrobów koronkarskich i haftu.</i>								
111	Subwencya dla szkoły koronkarskiej w Kańczudze	1.400	1.400	1.722	—	1.722	1.722	—	—
	Do przeniesienia	1.400	1.400	1.722	—	1.722	1.722	—	—

Liczba porz.	Poszczególne	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota uchwalona na r. 1904	Preliminuje się na r. 1905	
		na r. 1904	na r. 1905	zwyczajny	nadzwyczaj	Razem		mniej	więcej
	Z przeniesienia	1.400	1.400	1.722	—	1.722	1.722	—	—
112	Kraj. szkoła koronkarska w Zakopanem	1.600	1.600	5.120	—	5.120	5.040	—	80
113	Kraj. szkoła koronkarska w Bobowej	1.000	1.000	850	—	850	600	—	250
114	Szkoła koronkarska w Jaworowie (ryczałt)	400	500	1.200	—	1.200	1.200	—	—
115	Kraj. szkoła hafciarska w Makowie	1.400	1.400	2.044	—	2.044	1.924	—	120
116	Subwencya dla szkoły koronkarskiej u SS. Miłosierdzia w Przeworku	—	—	600	—	600	600	—	—
	Razem	5.800	5.900	11.536	—	11.536	11.086	—	+ 450
	<i>G) Dla wyrobów kapelusznich.</i>								
117	Subwencya dla warsztatu kapeluszniczego w Myślenicach:								
	a) na budowę warsztatu spółkowego, II. półroczna rata $4\frac{1}{2}\%$ pożyczki komun. 60.000 K. na 33 lat	3.000	—	—	1.800	1.800	1.800	—	—
	b) na utrzymanie instruktora	—	3.000	1.680	—	1.680	—	—	1.680
	Razem	3.000	3.000	1.680	1.800	3.480	1.800	—	1.680
	<i>II) Subwencyonowane zakłady dla nauki robót kobiecych.</i>								
118	Szkoła praktycznych robót kobiecych i kursów handl. przy szk. św. Scholastyki w Krakowie	3.400	3.400	2.000	—	2.000	2.000	—	—
119	Szkoła przemysłu artystycznego dla kobiet w Krakowie	—	—	600	—	600	600	—	—
120	Szkoła robót utrzymywana przez Tow. „Pracy kobiet“ we Lwowie	1.200	2.000	1.400	—	1.400	1.400	—	—
121	Szkoła specjalna robót kobiecych u PP. Benedyktinek w Przemyśle	700	700	840	—	840	840	—	—
122	Tow. „Pracy kobiet“ w Kołomyżach	1.000	2.000	1.600	—	1.600	1.600	—	—
	Do przeniesienia	6.300	8.100	6.440	—	6.440	6.440	—	—

Liczba porz.	Poszczerzenie	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota uchwalona na r. 1904	Preliminuje się na r. 1905	
		na r. 1904	na r. 1905	zwy- czajny	nad- zwycz.	Razem		w mniej	w więcej
	Z przeniesienia	6.300	3.100	6.440	—	6.440	6.440	—	—
123	Stow. pracy niewiast katolickich w Przemyśle	—	700	420	—	420	—	—	420
124	Spółka przem. „Trud” we Lwowie (200 K na szkołę a 300 K na bursę).	—	—	500	—	500	500	—	—
125	Stow. pracownice konfekcyi damskiej św. Józefa we Lwowie:	—	—	500	—	500	—	—	500
	Razem	6.300	8.800	7.860	—	7.860	6.940	—	920
	<i>I. C. k. szkoły fachowo-przemysłowe, subwencyjowane ze skarbu krajowego.</i>								
126	C. k. szkół dla przemysłu drzewnego w Kołomyjach	—	—	2.200	—	2.200	2.200	—	—
127	C. k. szkoła dla przemysłu drzewnego w Zakopanem	—	—	3.400	—	3.400	3.400	—	—
128	C. k. szkoła ślusarska w Świątnikach:								
	a) na utrzymanie	—	—	3.108	—	3.108	3.108	—	—
	b) na zapomogi dla majstrów	—	—	800	—	800	800	—	—
129	C. k. szkoła kowalska w Sulkowicach:								
	a) subwencya na utrzymanie	—	—	1.024	—	1.024	1.024	—	—
	b) na kurs majstrów	—	—	1.000	—	1.000	1.000	—	—
	c) reszta na budowę szkoły i wodociąg	—	—	—	—	—	3.000	3.000	—
	d) na budowę warsztatu spółkowego, II. i III. rat półroczna od zaciągnięcia się mającej 3% pożyczki w kwocie 8.000 K. na 5 lat	—	—	—	1.735	1.735	800	—	935
130	C. k. szkoła mechaniczno-ślusarska w Tarnopolu, II rata z przeznaczonych 45.000 K. na budowę szkoły	—	—	—	15.000	15.000	15.000	—	—
	Razem	—	—	11.532	16.735	28.267	30.332	3.000	935
								—	2.065

Liczba porz.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota uchwalona na r. 1904	Preliminuje się na r. 1905	
		na r. 1904	na r. 1905	zwy- czajny	nad- zwyczaj	Razem		mniej	więcej
	III. Wydatki ogólne na cele szkolnictwa przemysłowego.								
131	Kraj. ceramiczna stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie	—	—	9.660	400	10.060	10.160	100	—
132	Kraj. mechaniczna stacya doświadczalna przy c. k. szkole politechnicznej we Lwowie	—	—	3.140	—	3.140	3.140	—	—
133	Szkoła rzemieślnicza w Drohowyżu	8.000	8.000	—	—	—	24.000	24.000	—
134	Subwencya dla szkoły rzemieślniczej OO. Salezjanów w Oświęcimiu	—	—	4.000	—	4.000	4.000	—	—
135	Muzeum przemysłowe we Lwowie	—	—	6.000	—	6.000	6.000	—	—
136	Muzeum przemysłowe w Krakowie	—	—	6.000	—	6.000	6.000	—	—
137	Subwencya dla Tow. Powściągliwość i Praca w Miejsu Piastowem (do rozporządzałości Wydz. kraj.)	—	—	2.000	—	2.000	—	—	2.000
138	Na stypendya przemysłowe; a) zasiłki dla kandydatów kształcących się na nauczycieli szkół przemysłowych uzupełniających	—	—	3.600	—	3.600	3.600	—	—
	b) inne stypendya przemysłowe	—	—	30.000	—	30.000	30.000	—	—
139	Wędrowni nauczyciel dla majster kursów szewskich	—	—	2.400	—	2.400	—	—	2.400
140	Na nauczycieli wędrownych dla tkactwa, koszykarstwa i innych	—	—	4.000	—	4.000	6.000	2.000	—
141	Na kursa majsterskie	—	—	12.000	—	12.000	10.000	—	2.000
142	Na nowe warsztaty zawodowe, powstać mające w r. 1905	—	—	8.000	—	8.000	10.000	2.000	—
143	Na druki dla szkół zawodowych	—	—	500	—	500	1.000	500	—
144	Zaliczki na płace funkcyjnarjuszy w krajowych szkołach przemysłowych i w biurze kraj. Kom. przemysłowej	—	—	4.000	—	4.000	4.000	—	—
145	Czyrniańska Teofila stały dar z Łaski	—	—	800	—	800	800	—	—
	Do przeniesienia	8.000	8.000	96.100	400	96.500	118.700	28.600	6.400

Liczba porz.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota uchwalaona na r. 1904	Preliminuje się na r. 1905	
		na r. 1904	na r. 1905	zwy- czajny	nad- zwycz.	Razem		mniej	więcej
	Z przeniesienia	8.000	8.000	96.100	400	96.500	118.700	28.600	6.400
146	Standejska Marya, wdowa po instruktorsze krajow. naukowego warsztatu tkackiego w Korczyniie : a) pensya wdowia 1.140 K. b) dla córki Alojzy Stefanii do 18. września 1908 114 „ c) dla syna Jana Stanisława do 15 maja 1905 43 „	—	—	1.297	—	1.297	—	—	1.297
147	Koszta inspekyi i nadzoru szkół przemysłowych . . . Razem	—	—	6.000	—	6.000	6.000	—	—
		8.000	8.000	103.397	400	103.797	124.700	28.600	7.697
	IV. Wydatki Komisji kr. dla spraw przemysłowych.							—20.903	
148	Prenumerata czasopism i zakupno dzieł	—	—	400	—	400	400	—	—
149	Biuro Komisji kraj. dla spraw przemysłowych : a) koszta podróży, dyety i inne wydatki . . . b) sekretarz : α) płaca β) dodatek aktywalm. c) referent techniczny : α) płaca β) dodatek aktywalm. d) aplikant e) mundant Razem	—	—	8.000	—	8.000	6.000	—	2.000
		—	—	4.800	—	4.800	4.800	—	—
		—	—	840	—	840	840	—	—
		—	—	3.600	—	3.600	3.600	—	—
		—	—	720	—	720	720	—	—
		—	—	1.400	—	1.400	1.400	—	—
		—	—	600	—	600	600	—	—
		—	—	20.360	—	20.360	18.360	—	2.000
	V Zasiłki i pożyczki na cele przem. i handlowe.								
150	Zasiłki bezzwrotne na cele przemysłowe	—	—	20.000	—	20.000	20.000	—	—
151	Na wydawnictwo „Przewodnika przemysłowego	—	—	2.000	—	2.000	2.000	—	—
152	Dotacya kr. funduszu przem. (II. rata z 35-lecia)	—	—	—	100.000	100.000	100.000	—	—
153	Subwencya dla „Krajowego Związku przemysłowego we Lwowie“ za pośrednictwo w sprzedaży wyrobów krajowych	—	—	15.000	—	15.000	30.000	15.000	—
154	Na cele lustracyi spółek przem. wytwórczych (do rozporządzałości Wydz. krajowego)	—	—	4.800	—	4.800	4.800	—	—
155	Zasiłki na wystawy przem. Razem	—	—	—	8.000	8.000	—	—	8.000
		—	—	41.800	108.000	149.800	156.800	15.000	8.000
								—7.000	

Liczba porz.	Poszczególnienie	Proponowana subwencya rządowa		Wydatek z funduszu krajowego			Kwota uchwalona na r. 1904	Preliminuje się na r. 1905	
		na r. 1904	na r. 1905	styp- czajny	nad- zwyczaj.	Razem		mniej	wiecej
	VI. Szkoły handlowe i zasilki na popieranie wykształcenia handlowego.								
156	Szkoła handlowa w Krakowie	—	—	16 000	—	16 000	16 000	—	—
157	Akademia handlowa we Lwowie	—	—	16 000	—	16 000	16 000	—	—
158	Na stypendya dla młodzieży handlowej	—	—	3 600	—	3 600	3 600	—	—
	Razem	—	—	35 600	—	35 600	35 600	—	—

Wyjaśnienia.

Na rok 1904 uchwalono	638.596 K.
" " 1905 preliminuje się	633.710 "
	4.886 K.

zatem *mniej* o 4.886 K.

głównie z powodu że w dziale III. preliminuje się *mniej* o 20,903 K gdyż w miejsce subwencji dla szkoły w Drohowyżu 24.000 K, i obniżonego kredytu na druki o 500 K a na inwentarz dla stacyi ceramicznej o 100 K. weszła tylko subwencya dla Miejsca Piastowego 2000 K, pensya wdowia Ständejskiej 1.297 K, i reszta na wędrownego nauczyciela 400 K, następnie w dziale V. *mniej* 7.000 K, gdyż w miejsce nadzwyczajnego zasiłku dla krajowego Związku przemysłowego 15.000 K, weszło tylko 8.000 K, na wystawy przemysłowe, a więc razem *odpadło* 27.903 K. natomiast preliminuje się w dziale I. *więcej* o 909 K, gdyż skutkiem wprowadzenia nauki języka polskiego i niemieckiego w Białej, nauki historii kraju rodzinnego w Chrzanowie, zrezytyfikowania prestacyi gminnej w Tarnopolu i podwyższenia płac w Kołomyi i Złoczowie wstawiono ogółem na utrzymanie szkół uzupełniających *więcej* o 1.109 K, a obniżono tylko kredyt na nagrody za rysunki o 200 K; następnie w dziale II. *więcej* o 20.108 K. gdyż w miejsce zeszłorocznych kredytów 30.000 K, na budowę szkoły w Kalwaryi. Sułkowicach oraz internatu w Rakszawie, półrocznych rat 3.830 K, od pożyczek na budowę szkoły w Grybowie i Jaworowie oraz warsztatu spółkowego w Sułkowicach i 10 200 K, na inwentarze i materiały dla szkół t. j. w miejsce 44.039 K, -- weszło 11.300 K, jako reszta na budowę Szkoły w Kalwaryi i internatu w Rakszawie, 13.500 K na wewnętrzne urządzenie warsztatu mechanicznego w Jaworowie, 3.480 K na raty od pożyczek na budowę szkoły w Stanisławowie i na wewnętrzne urządzenie maszynowe w Kalwaryi, 8.335 K jako całoroczne raty od pożyczek na budowę szkoły w Grybowie i Jaworowie oraz warsztatu Spółkowego w Sułkowicach, 7.450 K na środki naukowe narzędzia i materiały dla szkół w Rudkach, Jurkowie, Grybowie, Grzymałowie, Podgórzu, Witkowie, Starym Sączu, Kołomyi i Rakszawie oraz na studnię w Kossowie, 4.700 K na subwencye dla szkół w Chyszewicach, Przewrotnem i Stowarzyszenie św. Józefa we Lwowie na utrzymanie szkoły szewskiej w Kołomyi i na instruktora w Myślenicach wreszcie 15.373 K na zwiększone koszty utrzymania szkół skutkiem zmiany lokalu w Nieznanowicach, Łańcucie i Dynowie, wejścia warsztatów mechanicznych w Kalwaryi i Jaworowie oraz przypadających pięcioleci i podwyżek płac t. j. razem weszło 64.138 K; następnie w dziale IV. preliminuje się *więcej* o 2.000 K. na koszta podróży członków kraj. Komisyi przemysłowej: razem więc preliminuje się *więcej* o 23.017 K, czyli ogółem *mniej* j. w. 4.886 K a w szczególności:

W dziale I. *poz* 1-62. W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 1.109 K z powodu podwyższenia subwencji dla szkoły w Białej o 230 K na wprowadzenie nauki języka polskiego i niemieckiego w I. i II. kl. przemysłowej w Chrzanowie o 223 K na wprowadzenie historii kraju rodzinnego, w Gorlicach o 115 K. i w Kołomyi o 184 K na podwyższenie wynagrodzenia za gorliwe kierownictwo temi szkołami w Tarnopolu o 335 K skutkiem potrącenia z prestacyi gminnej ryczałtu na opał, oświetlenie i usługę. które nie wchodzi do budżetu szkolnego w Złoczowie o 260 K na podwyższenie wynagrodzenia nauczycielom, skutkiem klęski pożarowej wreszcie drobnych podwyżek w 26 innych szkołach głównie skutkiem wprowadzenia przez c. k. Radę szkolną krajową nowego planu nauki łącznie na 1.026 K, razem więc *zwiększenia wydatku* o 2.373 K; a natomiast zmniejszenia subwencji dla szkoły w Jarosławiu o 122 K i Sądowej Wiszni o 104 K, skutkiem obniżenia godzin nauki wedle nowego planu w Tarnowie o 410 K skutkiem zaniechania otwarcia kursu handlowego wreszcie drobnych obniżen w 13 innych szkołach na 628 K, razem więc *zmniejszeniu wydatku* o 1.264 K. czyli ogółem *mniejszego* wydatku j. w. o 1.109 K, jak szczegółowe preliminarze tych szkół dołączone do sprawozdania Kraj. Komisyi przemysłowej.

W dziale I. *poz* 59. W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 200 K wedle potrzeby.
 " " II. grupa A). W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 18.345 K, z powodu podwyższenia dotacyi dla Rudek o 208 K na opał, światło i usługę w nowym większym budynku,

dla Dynowa o 670 K. skutkiem wystawienia mniejszej t. j. rzeczywistej subwencji państwowej czynszu za lokal i podwyżki płacy instruktora, dla Dźurowa o 680 K skutkiem utrzymania internatu dla ubogich uczniów, dla Jurkowa o 200 K. skutkiem zniżenia subwencji państwowej, dla Leżajska o 185 K na podwyższenie i zrównanie z innymi płacy instruktora i administratora, dla Nieznanowic o 1.000 K skutkiem zmiany lokalu, dla Wielowśi o 78 K. dla Grzymałowa o 104 K na rozmaite administracyjne, dla Tłumacza o 760 K na podwyższenie płacy kierownikowi i stróżowi, mieszkanie dla przodownika stolarskiego i konserwację budynku, dla Stanisławowa o 1.420 K na drugiego przodownika stolarskiego, podwyższenie płacy nauczycielowi rysunków i wermistrzowi stolarskiemu, dla Kalwaryi o 5.700 K na nauczyciela rysunku zawodowego, podwyższenie płacy kierownikowi i wermistrzowi stolarskiemu i skutkiem wprowadzenia kredytów całorocznych i na utrzymanie w ruchu warsztatów mechanicznych w miejsce zesłorocznego kredytu tylko od 1. lipca, dla Jaworowa o 3.400 K na dyrektora administracyjnego całego budynku, mieszkanie dla instruktora i skutkiem mniejszego t. j. rzeczywistego zysku na produkcji wreszcie skutkiem wprowadzenia subwencji dla nowej szkoły koszykarskiej w Chyszewicach 600 K i w Przewrotnem 600 K oraz wstawienia kredytu 3.000 K. na centralny kurs koszykarski w miejsce zesłorocznego kredytu nadzwyczajnego na kursa rysunkowe dla instruktorów koszykarskich, — razem więc *popwyższenia dotacyj o 18.605 K*; a natomiast obniżenia dotacyi dla Niżniowa o 40 K, przez skreślenie kredytu na nauczyciela rysunków i w miejsce tego zmniejszenie subwencji państwowej do rzeczywistej wysokości, dla Warzyc o 130 K na wydatkach administracyjnych i dla Zatora o 90 K przez skreślenie kredytu na nauczyciela rysunków i wstawienie w miejsce tego potrzebnego kredytu na czynsz za nowy lokal — razem więc *obniżenia dotacyj o 260 K*, czyli ogółem zwiększenia wydatku j. w. o 18.345 K jak dołączone szczegółowe preliminarze zakładów należących do tej grupy.

W dziale II. grupa A). W wydatkach nadzwyczajnych *więcej* o 1.350 K skutkiem tego, że w miejsce zesłorocznych kredytów na budowę szkoły koszykarskiej w Rudkach 5.000 K, na budowę szkoły stolarskiej w Kalwaryi 17.000 K, na półroczne raty od pożyczek na budowę szkoły kołodziejskiej w Grybowie i zabawkarskiej w Jaworowie łącznie 3.030 K tudzież na uzupełnienie inwentarza i zakupno materiałów w Dźurowie, Jurkowie, Leżajsku, Siedleu, Warzycach, Wielowśi, Tłumaczu, Stanisławowie i Jaworowie łącznie 8.400 K i na kursa rysunkowe dla instruktorów koszykarskich 2.500 K razem *w miejsce 39 530 K*, prelininuje się drugą połowę zasiłku na budowę szkoły koszykarskiej w Rudkach w kwocie 5.000 K na uzupełnienie inwentarza skutkiem wprowadzenia szkoły do nowego budynku w Rudkach 600 K i w Grybowie 400 K, na materiał zapasowy dla Jurkowa 400 K i dla Grzymałowa 1.000 K, na raty od pożyczki zaciągniętej w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 12. lipca 1902 na budowę szkoły stolarskiej w Stanisławowie 1.500 K na całoroczne raty od pożyczki w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 26 października 1903 na budowę szkoły kołodziejskiej w Grybowie 3.420 K i w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 12. lipca 1902 na budowę szkoły zabawkarskiej w Jaworowie 3.360 K. na dodatkowe roboty przy budowie szkoły stolarskiej w Kalwaryi t. j. studnię, kanał odpływowy, fundamenta pod maszynę i ubezpieczenia żądane przez c. k. Starostwo 6.300 K tudzież na ratę od pożyczki zaciągnąć się mającej na wewnątrz urządzenie maszynowe tej szkoły 1.980 K i na wewnętrzne urządzenie maszynowe szkoły zabawkarskiej w Jaworowie 13.500 K (jak osobne sprawozdanie) razem *prelininuje się 37 280 K* czyli ogółem *mniej* j. w. 1.310 K.

W dziale II. grupa B). W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 20 K jak dołączone szczegółowe preliminarze szkół należących do tej grupy.

W dziale II. grupa B). W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 150 K z powodu że odpadł kredyt na zakupno inwentarza dla kursu odlewów gipsowych w Podgórzu.

W dziale II. grupa C). W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 880 K z powodu że dla Witkowa i Starego Sącza prelininuje się mniej o 1.900 K gdyż odpadła potrzeba kredytu na trzeciego przodownika warsztatowego a natomiast podwyższono w Dobczycach płacę pomocnika instruktora o 120 K i wstawiono na utrzymanie nowej szkoły w Kołomyi 900 K razem więc prelininuje się *więcej* o 1.020 K czyli ogółem *mniej* j. w. o 880 K, jak dołączone szczegółowe preliminarze zakładów należących do tej grupy.

- W dziale II. grupa C). W wydatkach nadzwyczajnych *więcej* o 800 K z powodu wstawienia dla Witkowa i Starego Sącza 400 K na sprawienie koniecznej potrzebnej nowej maszyny do szycia i dla Kołomyi 400 K na fundusz obrotowy dla zakupu materiałów.
- W dziale II grupa D). W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 1.878 K z powodu podwyższenia dotacji dla Krosna o 508 K ze względu na przypadające II-gie pięcioletnie dla nauczyciela rysunków na podwyższenie płacy przodownikowi i na naukę religii gr. kat. obrządku, dla Glińian o 300 K na II-gi dodatek pięcioletni dla instruktora, dla Łańcuta o 1.080 K skutkiem nowego pomieszczenia szkoły i bursy dla uczniów w budynku, który ma być wystawiony przez akcyjne Towarzystwo dla wyrobów tkackich i sukienniczych, dla Wilamowic o 260 K na rozszerzenie warsztatu, dla Tow. tkaczy św. Sylwestra w Korczyni subwencję 2.500 K na prowadzenie dotychczasowej szkoły jako warsztatu produkcyjnego pod warunkami zastrzeżonymi zawartą umową, dla Rakszawy o 350 K na naukę religii i oświetlenie, razem z powodu *podwyższenia dotacji o 4.898 K*, a natomiast obniżenia dotacji dla Kossowa o 220 K skutkiem żądania wyższej subwencji państwowej i ze względu na umowę zawartą z Tow. tkaczy św. Sylwestra w Korczyni skutkiem niepreliminowania już dotacji na utrzymanie szkoły, razem z powodu *obniżenia o 3.020 K*, czyli ogółem zwiększenia wydatku j. w. o 1.878 K jak dołączone szczegółowe preliminarze zakładów należących do tej grupy.
- W dziale II. grupu D). W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 2.400 K z powodu że w miejsce zeszłorocznego kredytu 5.000 K jako II ej raty na budowę szkoły w Łańcutie tudzież 10.000 K, na budowę internatu w Rakszawie i 1.400 K, na kadź do farbowania i na kurs sukienników w tej szkole, razem *w miejsce 16.400 K* preliminarzuje się 3.000 K na budowę koniecznej studni w Kossowie, 5.000 K jako III. i ostatnią ratę na budowę szkoły tkackiej w Łańcutie i dla szkoły sukienniczej w Rakszawie 3.000 K, na sprawienie maszyny Jacquarda, wyrzynaczkę i zapasowego kolektora, następnie naprawę motoru i warsztatów mechanicznych tudzież wymianę akumulatorów zaś 5.000 K jako resztę potrzebną na budowę internatu, wedle zatwierdzonej umowy z przedsiębiorcą — razem więc *preliminarzuje się 14.000 K*, a zatem *mniej* j. w. o 2.400 K.
- W dziale II. grupa E). W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 200 K z powodu wielkiej pożyteczności tego warsztatu i niemożności ponoszenia kosztów utrzymania 5 uczniów zamiejscowych w tak wzorowych warunkach za dotychczasową subwencją.
- W dziale II. grupa F). W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 450 K z powodu podwyższenia dotacji dla Zakopanego o 80 K a dla Makowa o 140 K na polepszenie płacy pomocnicom i dla Bobowej o 250 K, skutkiem koniecznej potrzeby wynajęcia innego lokalu na szkołę, jak dołączone szczegółowe preliminarze zakładów należących do tej grupy.
- W dziale II. grupa G). *poz. 117.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 1.650 K z powodu wstawienia kredytu na instruktora w myśl uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 26. października 1903.
- W dziale II. *poz. 123.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 420 K w załatwieniu petycji l. S. 2347/9 3 odstąpionej Wydziałowi krajowemu uchwałą Wysokiego Sejmu z dnia 30. października 1903.
- W dziale II. *poz. 125.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 500 K w uwzględnieniu petycji l. S. 2981/903 która ze względu na to, że Stowarzyszenie to udziela bezpłatnie ubogim dziewczętom nauki kroju i robót kobiecych zasługuje na poparcie.
- W dziale II. *poz. 129 c).* W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 3.000 K z powodu że odpadł kredyt na pokrycie reszty kosztów budowy szkoły.
- W dziale II. *poz. 129 d).* W wydatkach nadzwyczajnych *więcej* o 935 K z powodu że w miejsce zeszłorocznej jednej raty półrocznej wchodzi obecnie dwie raty półroczne na spłatę pożyczki dozwolonej przez Wysoki Sejm uchwałą z dnia 26. października 1903.
- W dziale II. *poz. 131.* W wydatkach nadzwyczajnych *mniej* o 100 K z powodu że w miejsce zeszłorocznego kredytu 500 K na wymianę mufli i restaurację lokalu wstawiono 400 K na niezbędne przyrządy laboratoryjne leczydło i szafę.
- W dziale II. *poz. 133.* W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 24.000 K gdyż na urządzenie i utworzenie tej szkoły posiada Wydział krajowy do dyspozycji kredyty uchwalone na r. 1902, 1903 i 1904 w łącznej kwocie 40.000 K o czym zdano sprawę Wysokiemu Sejmowi przy zamknięciu rachunków za r. 1903.

- W dziale III. *poz. 137.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 2.000 K z powodu że działalność tego Towarzystwa około wychowywania własnym kosztem i ze składek dobrowolnych dzieci opuszczonych przez kształcenie ich w zawodach praktycznych zasługuje ze wszech miar na poparcie.
- W dziale III. *poz. 139.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 2.400 K z powodu wprowadzenia poborów nauczyciela wędrownego, stabilizowanego uchwałą Wysokiego Sejmu z dnia 28. października 1903, pod osobną pozycyę a umniejszenia skutkiem tego kredytu pod *poz. 133* z którego dotychczas nauczyciel ten był płatny.
- W dziale III. *poz. 140.* W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 2.000 K wedle potrzeby i z powodu jak w *poz. 132.*
- W dziale III. *poz. 141.* W wydatkach zwyczajnych *więcej* o 2.000 K z powodu nadzwyczajnie rozszerzonej akcji w kraju, urządzania kursów majsterskich dla rozmaitych rzemieślników a popieranej chętnie przez c. k. Ministerstwo i odnośne Izby handlowe. Pozycyę tę podwyższono a natomiast o tę samą kwotę niżono kredyt w *poz. 142* stosownie do potrzeby.
- W dziale III. *poz. 142.* W wydatkach zwyczajnych *mniej* o 2.000 K z powodu że na razie jest w projekcie tylko założenie trzech szkół koszykarskich w Trembowli. Gniewczyńie i Milatynie.
- W dziale III. *poz. 143.* Wydatki zwyczajne *mniej* o 500 K wedle potrzeby.
- W dziale III. *poz. 146.* Wydatki zwyczajne *większe* o 1.297 K z powodu przyznania pensyi na podstawie statutu emerytalnego — wdowie po instruktorze kraj. naukowego warsztatu tkackiego w Korczyni, stabilizowanym na mocy uchwały Wysokiego Sejmu z dnia 16. lutego 1894.
- W dziale IV. *poz. 149 a).* Wydatki zwyczajne *większe* o 2.000 K na podstawie wynikłości w roku 1903 i z powodu potrzeby częstych wyjazdów członków krajowej Komisji przemysłowej, referenta przemysłowego i świeżo ustanowionych korespondentów Komisji.
- W dziale V. *poz. 153.* Wydatki nadzwyczajne *mniej* o 15.000 K z powodu że kredyt ten był tylko *jednorazowy* w dziale VI.
- W dziale V. *poz. 154.* Wydatki zwyczajne *większe* o 4.800 K z powodu przeniesienia tego kredytu z wydatków nadzwyczajnych działu VI.
- W dziale V. *poz. 154.* Wydatki zwyczajne *mniej* o 4.800 K z powodu j. w.
- W dziale V. *poz. 155.* Wydatki nadzwyczajne *większe* o 8.000 K z powodu wstawienia kredytu na subwencjonowanie wystawy metalowej w Krakowie i innych, projektowanych wystaw, na wypadek gdyby rachunki tychże wykazały ostateczny niedobór.
- Razem w rubr. XII. Wydatki zwyczajne *większe* o . . . 39,079 K,
mniej o . . . 29.600 „
 Ogółem *większe* o . . . 9.479 K
- Wydatki nadzwyczajne *większe* o . . . 11,085 K
mniej o . . . 25 450 „
 Ogółem *mniej* o . . . 14.365 „
 Ogółem w rubr. XII- wydatki *mniej* j. w. o 4.886 K

